

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ชุดที่ ๒ ครั้งที่ ๖

วันศุกร์ที่ ๑ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๑๗

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๓๕ นาฬิกา

มีจำนวนสมาชิกมาประชุมทั้งหมด ๒๖๒ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : วันนี้มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ กระทู้ถาม กระทู้ถามด่วนลำดับ ๑ ของนายบุญชู โรจนเสถียร เรื่องมาตรการการแก้ปัญหาวิกฤติการณ์น้ำมัน ตาม ขพฉ. นายกรัฐมนตรี คุณบุญชูยังไม่อยู่ในที่ประชุมนี้ ผมขอให้เป็นกระทู้ถามของท่านต่อไป กระทู้ถามด่วนลำดับ ๒ ของพันเอก สมคิด ศรีสังคม ตาม เรื่องการปฏิบัติงานของหน่วยสืบราชการลับ ซี.ไอ.เอ. ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เชิญครับ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม : ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามด่วนถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ดังต่อไปนี้

เนื่องจากปรากฏว่า หน่วยสืบราชการลับอเมริกัน (ซี.ไอ.เอ.) ได้ดำเนินการอันมีลักษณะเป็นการแทรกแซงยุ่งเกี่ยวกับกิจการภายในของประเทศไทย จึงขอเรียนถามว่า

๑. หน่วยสืบราชการลับอเมริกัน เข้ามาตั้งดำเนินการในประเทศไทยตั้งแต่เมื่อใด และได้รับอนุญาตจากรัฐบาลไทยหรือมีข้อตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลสหรัฐอเมริกา เพียงใดหรือไม่ ถ้ามีข้อตกลง ได้ตกลงไว้ว่าอย่างไร

๒. หน่วยสืบราชการลับอเมริกันดังกล่าว ที่มาตั้งดำเนินการในประเทศไทยมีกี่แห่ง แต่ละแห่งได้ดำเนินการอะไรบ้าง

๓. นอกจากหน่วยสืบราชการลับอเมริกัน ยังมีหน่วยสืบราชการลับประเทศใดอื่นอีก ที่รัฐบาลไทยยินยอมให้มาปฏิบัติงานในประเทศไทย

๔. ตามที่ปรากฏว่า หน่วยสืบราชการลับอเมริกันได้ทำหนังสือปลอมไปยังนายกรัฐมนตรี โดยใช้ชื่อว่า "จาร์ส" ซึ่งเป็นการอ้างชื่อของฝ่ายคอมมิวนิสต์ ขอให้มีการยุติการยิงนั้นเป็นความจริงเพียงใด หากเป็นความจริง การกระทำเช่นนี้มีผลเสียหายแก่ประเทศไทยเพียงใด หรือไม่ และรัฐบาลได้ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างไรบ้าง หรือไม่

๕. โดยที่ปรากฏเป็นที่ทราบกันอยู่ทั่วไปแล้วว่า หน่วยสืบราชการลับอเมริกันมีบทบาทสำคัญในการโค่นล้มรัฐบาลของประเทศต่าง ๆ มาแล้วทั้งในภูมิภาคนี้และภูมิภาคอื่นสำหรับในประเทศไทย หน่วยสืบราชการลับอเมริกันเคยดำเนินการเช่นนี้มาแล้วหรือไม่ ถ้าเคยทำ ทำแล้วเมื่อใด

๖. การกระทำของหน่วยสืบราชการลับอเมริกันนี้ จะถือว่าเป็นจารกรรมหรือไม่ ถ้าเป็นจารกรรม รัฐบาลไทยจะสั่งห้ามและขับไล่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องให้ออกนอกประเทศเช่นเดียวกับที่ได้เคยปฏิบัติกับเจ้าหน้าที่สถานทูตของประเทศอื่นได้หรือไม่

๗. รัฐบาลมีมาตรการอย่างไร ที่จะป้องกันมิให้หน่วยสืบราชการลับของอเมริกันและชาติอื่นมาดำเนินการดังที่ได้กระทำมาแล้ว เพื่อความปลอดภัยของชาติ

พลเอก สุรภิจ มัยลาภ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม) : ผมรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ตั้งกระทู้ถามเกี่ยวกับเรื่องการปฏิบัติงานของหน่วยสืบราชการลับซีไอเอ. รวม ๗ ข้อนั้น ผมใคร่ขอเรียนว่า เนื่องจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมติดราชการ ต้องไปต้อนรับ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ออสเตรเลีย ซึ่งจะมาวางพวงมาลา ณอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ ในวันเวลาเดียวกันนี้ จึงไม่อาจจะมาตอบชี้แจงกระทู้ถามให้ท่านสมาชิก

ผู้มีเกียรติทราบด้วยตนเองได้ และได้มอบให้ผมเป็นผู้ตอบชี้แจงแทน จึงใคร่ขอเรียนชี้แจงให้ทราบ ดังนี้

๑. หน่วยสืบราชการลับอเมริกัน ซี.ไอ.เอ. มีสำนักงานใหญ่อยู่ที่กรุงวอชิงตัน สหรัฐอเมริกา และมีการปฏิบัติการในการหาข่าวโลก ตามปกติหน่วยนี้ไม่ดำเนินการโดยใช้ชื่อ ซี.ไอ.เอ. แต่จะมาในรูปต่างๆ กัน รัฐบาลไทยไม่เคยอนุญาตหรือมีข้อตกลงระหว่างรัฐบาลทั้งสองในเรื่องนี้แต่อย่างใด เท่าที่จำได้ในปี พ.ศ. ๒๕๓๖ จอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี และนายดัลเลสผู้พิงตัวตำแหน่งรัฐมนตรีต่างประเทศสหรัฐ นายดัลเลสผู้น้องเป็นหัวหน้า ซี.ไอ.เอ. ได้มีการตกลงกันให้ ซี.ไอ.เอ. ได้เข้ามาช่วยเหลือกรมตำรวจโดยตั้งเป็นบริษัทซึ่งขบพลาย ได้จัดอาวุธ เกล็ดอปเตอร์ เรือตำรวจน้ำและอื่นๆ ให้กับกรมตำรวจ การตกลงนี้ไม่ปรากฏว่าได้ทำเป็นลายลักษณ์อักษรกับนายกรัฐมนตรีนั้นหรือไม่

๒. ตามที่ได้กล่าวในการตอบปัญหาข้อที่ ๑ ว่าไม่ปรากฏหลักฐานทางราชการว่ามีสำนักงาน ซี.ไอ.เอ. ในประเทศไทย แต่อย่างไรก็ดีกิจกรรมของ ซี.ไอ.เอ. ได้เข้ามาในรูปการช่วยเหลือและร่วมมือในการแลกเปลี่ยนข่าวสารที่เห็นว่าจะเป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศไทย

๓. รัฐบาลไม่เคยยินยอมให้หน่วยสืบราชการลับของประเทศใดเข้ามาดำเนินการหาข่าวในประเทศทั้งสิ้น เว้นแต่การหาข่าวโดยปกติธรรมดาซึ่งกระทำโดยชอบด้วยกฎหมายและขนบธรรมเนียมระหว่างประเทศ การหาข่าวในรูปสืบราชการลับทำนองเดียวกับ ซี.ไอ.เอ. ของประเทศอื่น ๆ ในประเทศไทยก็อาจจะมีเช่นเดียวกัน

๔. เรื่องเจ้าหน้าที่ ซี.ไอ.เอ. ทำหนังสือปลอมโดยใช้นามว่า นายจาร์ส เป็นการอ้างชื่อของฝ่ายคอมมิวนิสต์ ขอให้มีการยุติการยิง ร้องเรียนไปยัง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี นั้นได้สอบสวนแล้วปรากฏว่าเป็นความจริง เจตนาของผู้นี้เข้าใจว่าจะหยั่งท่าทีของรัฐบาลว่าจะจริงจังเพียงใด ในการต่อต้านคอมมิวนิสต์ก็เป็นได้ เนื่องจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเองได้ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ไปก่อนหน้านั้นว่า จะให้มีการหยุดยิงและให้โอกาสผู้หลงผิดเข้ามาอมตว้ในระยะเวลาอันจำกัด โดยจะหาทางดำเนินการเพื่อล้างมลทินโทษหรือนิรโทษกรรมให้

แต่การหยั่งท่าทีของเจ้าหน้าที่ผู้นี้ที่จะให้รัฐบาลยินยอมให้ฝ่ายคอมมิวนิสต์มีสิทธิปกครองในพื้นที่ของประเทศไทยบางส่วนเพื่อตบฏกิริยาของรัฐบาลว่าจะดำเนินการอย่างไรที่จะยอมทำตามคอมมิวนิสต์หรือไม่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเห็นว่าเป็นการกระทำที่โง่เขลาเบาปัญญาที่สุด เพราะรัฐบาลไม่มีทางที่จะยอมได้เด็ดขาด เนื่องจากขัดต่อนโยบายและรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศและคนไทย อย่างไรก็ตามการกระทำของบุคคลผู้นี้เราถือว่าเป็นการกระทำที่ก้าวก่ายกิจการภายในของประเทศจึงได้ประท้วงไปและทางการสหรัฐก็ได้ส่งตัวผู้นั้นออกนอกประเทศไปแล้วภายในเวลา ๒๔ ชั่วโมง

๕. เรื่องการมีบทบาทในการโค่นล้มรัฐบาลของ ซี.ไอ.เอ. ในประเทศไทยนั้น ยังไม่มีหลักฐานปรากฏ

๖. การกระทำของเจ้าหน้าที่หน่วยสืบราชการลับที่ดี ยังไม่เข้าข่ายเป็นจารกรรม เพราะไม่ได้เป็นการสืบราชการลับอันเป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศไทย หากรัฐบาลพบว่ามีการละเมิดการหาข่าว ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินการของประเทศใดในประเทศไทยจนเข้าข่ายขึ้นสืบราชการลับหรือจารกรรมแล้ว จะไม่ละเว้นการดำเนินการตอบโต้หรือสกัดกั้นการดำเนินการดังกล่าวโดยทันที กล่าวคือถ้าเป็นบุคคลธรรมดา รัฐบาลจะดำเนินการตามกฎหมายบ้านเมืองโดยเด็ดขาด ไม่มีการยกเว้นว่าเป็นบุคคลสัญชาติใด สำหรับผู้ที่ได้รับเอกสิทธิ์ความคุ้มกันทางการทูต ก็จะได้ดำเนินการส่งตัวออกจากประเทศโดยด่วนที่สุด

๗. เนื่องจากกิจกรรมของ ซี.ไอ.เอ. ได้แฝงมกในรูปหน่วยงานอื่นที่ให้การช่วยเหลือรัฐบาลในสมัยหนึ่ง และต่อมาก็ได้มีการประสานงานกับหน่วยต่าง ๆ ของทางราชการในการให้ข่าวสารที่จะเป็นประโยชน์แก่ความมั่นคงของประเทศ ทำให้เรามีหูตากว้างขวางขึ้น แต่อันตรายที่มาจากภายนอกประเทศซึ่งเป็นงานที่ให้ประโยชน์แก่เราก็จริง แต่เป็นเรื่องที่จะต้องดำเนินการด้วยความระมัดระวัง จึงได้วางมาตรการไว้โดยการควบคุมการแลกเปลี่ยนให้ความช่วยเหลือในด้านการข่าวในระดับสูงและจำกัดขอบเขตการแลกเปลี่ยนข่าวสารในระดับรอง เพื่อป้องกันไม่ให้เจ้าหน้าที่ชั้นรองกระทำโดยพลการอันเป็นการขัดต่อวัตถุประสงค์และนโยบายของประเทศ เรื่องการรักษาความลับ ทางราชการก็ได้มีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ไว้แล้ว สำหรับข่าวที่ได้มาเราก็จะกลั่นกรองอีกชั้นหนึ่งโดยหน่วยข่าวกรองของเราเพื่อให้ข่าวนั้นเป็นข่าวที่แน่นอนไม่ผิดพลาด

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติครับ ขอเรียนให้ทราบ ผมเพิ่งได้ทราบว่าสมาชิกท่านหนึ่งซึ่งยังไม่ได้ปฏิญาณตนได้มาเข้าประชุมในวันนี้แล้ว คือ พลตรี ประมาณ อติเรกสาร ฉะนั้นขออนุญาตเวลาให้ท่านได้ลุกขึ้นปฏิญาณตน โปรดกรุณาว่าตามกระผมครับ

"ข้าพเจ้า (ชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอปฏิญาณว่า ข้าพเจ้าจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และคำนึงถึงประโยชน์ของประเทศและประชาชนเป็นสำคัญ"

(พลตรี ประมาณ อติเรกสาร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ยืนขึ้นกล่าวคำปฏิญาณตนต่อที่ประชุมตามที่ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติกล่าวนำ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : บัดนี้คุณบุญชู โรจนเสถียร ก็ได้มาอยู่ในที่ประชุมแล้ว ผมจะให้ถามกระทู้ถามของคุณบุญชู โรจนเสถียร ตาม ๆ กัน นายกรัฐมนตรี เรื่อง มาตรการแก้ปัญหาวิกฤติการณ์น้ำมัน เชิญคุณบุญชูครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร : ท่านประธานที่เคารพ และสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอประทานโทษที่กระผมมาสายเพราะว่าติดอยู่บนถนน ๑ ชั่วโมงกับ ๑๐ นาที โดยคาดไม่ถึงว่ากระผมจะมาไม่ทัน

นายคิวงค์ จังคศิริ : ผมขอตั้งข้อสังเกตว่า ในระเบียบข้อบังคับของการประชุม ข้อ ๗๓ วรรคที่ ๒ มีไว้ว่า เมื่อถึงระเบียบวาระสำหรับกระทู้ถาม ถ้าผู้ตั้งกระทู้ถามไม่ถามหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้ถือว่าได้ถอนกระทู้ถามนั้น

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ระเบียบวาระยังไม่หมดครับ ระเบียบวาระกระทู้ไม่ใช้แปลว่าเฉพาะของคุณบุญชูเท่านั้น กระทู้อย่างอื่นอีก ๒-๓ กระทู้ครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร : ขอบพระคุณมากครับ และก็กระผมใครจะขอประทานอภัยด้วยว่า เรื่องที่เกี่ยวกับกระทู้ของกระผมนี้ ก็เป็นเรื่องน้ำมันอีกนั่นแหละ ซึ่งกระผมเองก็ได้ใช้เวลาจริง ๆ พูดถึงน้ำมันมาแล้วในคราวก่อนนี้มากมาย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณบุญชูตามเถอะครับ อย่างมีอภิปรายอยู่เลย
 นายบุญชู โรจนเสถียร : กระหู่ของผมมีความดังนี้ครับ ผมขอตั้งกระหู่ตามตัวนถาม
 ๗๗ นายกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

เนื่องจากปรากฏว่า ประเทศอาหรับกลุ่มซึ่งผลิตและส่งออกความต้องการน้ำมัน
 ของโลกอยู่เกินกว่าครึ่ง ได้ใช้สินค้าน้ำมันเป็นเครื่องมือทางการเมือง โดยขึ้นราคาขายน้ำมัน
 ไม่หยุดยั้ง ทั้งยังได้ใช้แผนลดการผลิตลงอีกด้วย การใช้สินค้าน้ำมันทำสงครามการเมืองเช่นนี้
 เป็นเหตุให้ประเทศต่าง ๆ รวมทั้งประเทศไทยซึ่งอาศัยน้ำมันจากประเทศกลุ่มอาหรับกลุ่มนี้
 ต้องเผชิญปัญหาสำคัญสองประการคือ

ประการแรก ชีวิตทางเศรษฐกิจและสังคมของประชาชนได้รับความกระทบ
 กระเทือนอย่างหนัก และอีกประการหนึ่ง เมื่อเกิดขาดแคลนน้ำมันซึ่งเป็นต้นกำเนิดของ
 พลังงาน การผลิตทุกแขนงต้องสะดือ่นหนัก เพราะนอกจากจะผลิตได้ไม่เต็มกำลังผลิตแล้ว
 ยังจะไม่มีทางขยายตัวอีกด้วย นี่เป็นสถานการณ์ที่เรากำลังเผชิญอยู่วันนี้ และจะเผชิญต่อไป
 วันหน้า รัฐบาลได้ดำเนินการแก้ไขสถานการณ์ที่ว่านี้ โดยยอมให้ราคาน้ำมันที่ควบคุมอยู่
 เพิ่มขึ้นไปในเวลาอันใกล้เคียงกันถึง ๒ ครั้ง ติดต่อกัน คือ เมื่อเดือนพฤศจิกายนและธันวาคม
 ศกที่แล้ว โดยชี้แจงว่า ็ยอมให้ขึ้นราคาเช่นนั้นก็ด้วยเหตุผลหลายประการ กล่าวคือ

๑. เพื่อความเป็นธรรมในระหว่างผู้ใช้
๒. เพื่อให้โรงงานกลั่นน้ำมันมีทางที่จะซื้อน้ำมันดิบจากต่างประเทศเข้ามากลั่น
 ขายต่อไป และ
๓. เพื่อให้ประชาชนใช้น้ำมันอย่างประหยัด

ต่อมาเมื่อวันที่ ๓ มกราคม ศกนี้ รัฐบาลก็ได้ประกาศจำกัดเวลาเปิดสถานเริงรมย์
 โรงภาพยนตร์ และห้ามการใช้ไฟเพื่อการโฆษณา ตลอดทั้งยังได้งดใช้ไฟตามที่สาธารณะต่าง ๆ
 เพื่อประหยัดการใช้น้ำมันเชื้อเพลิง เมื่อได้พิเคราะห์กับมาตรการที่รัฐบาลใช้แก้ไข โดยคำนึง
 ถึงต้นเหตุของปัญหาที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว ยังเห็นไม่ชัดว่าจะเกิดผลดีตามที่ได้ชี้แจงแถลงต่อ
 ประชาชนไว้จริง จึงขอกราบเรียนถาม ๗๗ นายกรัฐมนตรี เป็นลำดับข้อ ๆ ดังนี้

ข้อที่ ๑ เกี่ยวกับราคา

ก. การที่รัฐบาลยอมให้เพิ่มราคาขายน้ำมันชนิดต่างๆ แตกต่างกันไปนั้น เป็นผลให้โรงกลั่นน้ำมันแต่ละโรงซึ่งผลิตน้ำมันชนิดต่างๆ ได้ปริมาณผิดแผกกันอยู่ เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบแตกต่างกันอย่างไร โดยเฉพาะในแง่ผลกำไร

ข. ราคาขายที่กำหนดขึ้นใหม่ตามประกาศของทางราชการ จะมีผลให้โรงกลั่นน้ำมัน แต่ละโรงได้กำไรเท่าเดิม หรือว่าลดน้อยลงไปจากเดิม ข้อนี้ขอให้แถลงต้นทุนการผลิตต่อลิตรของน้ำมันแต่ละชนิดก่อนวันอนุญาตให้เพิ่มราคาขายน้ำมันโดยละเอียดด้วย และราคาน้ำมันดิบที่เพิ่มสูงขึ้น แต่ละครั้งนั้นมีส่วนสัมพันธ์ทำให้ต้นทุนของการผลิตน้ำมันแต่ละชนิดสูงขึ้นอย่างไร

ค. เป็นที่ทราบกันทั่วไปว่า รัฐบาลในอดีตได้ปล่อยให้โรงกลั่นน้ำมันในประเทศกลั่นน้ำมันแต่ละชนิดไม่ได้สัดส่วนกับความต้องการใช้ของประเทศ กล่าวคือ บางชนิดมากเกินไป และบางชนิดน้อยไป จึงทำให้น้ำมันชนิดที่ใช้ในการอุตสาหกรรมและการขนส่งซึ่งผลิตได้ไม่พอใช้ เกิดขาดแคลนมากเป็นพิเศษในยามนี้ ฉะนั้นเพื่อความกระจ่าย ขอให้รัฐบาลแถลงอย่างชัดแจ้งว่า โรงกลั่นแต่ละโรงผลิตน้ำมันชนิดต่างๆ แต่ละชนิดได้เป็นอัตราส่วนเท่าใด ของปริมาณการผลิตรวมทั้งหมด และรัฐบาลจะดำเนินการควบคุมโรงกลั่นเหล่านั้นให้ปรับปรุงกระบวนการกลั่นน้ำมันให้เป็นไปตามสัดส่วนของการใช้น้ำมันต่อไปหรือไม่ รวมทั้งจะเริ่มบังคับผู้ผลิตและผู้ค้าน้ำมันสำรองน้ำมันแต่ละชนิดให้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิงอย่างเคร่งครัด ไม่มีการผ่อนผันต่อไปอีกตั้งแต่เมื่อใด

ข้อที่ ๒. เกี่ยวกับการขาดแคลน แม้ปัญหานี้รัฐบาลจะได้พยายามแก้ไขอยู่แล้ว โดยพยายามเจรจามีให้กลุ่มประเทศอาหรับตัดทอนน้ำมันที่จะขายให้ และขณะเดียวกันก็พยายามเจรจาขอซื้อน้ำมันสำเร็จรูปจากประเทศอื่น เพื่อนำมาบรรเทาความขาดแคลนอีกด้วย รวมทั้งยังได้วางมาตรการเพื่อประหยัดการใช้น้ำมันในภาคที่มีความจำเป็นน้อยให้อยู่ในขอบเขตจำกัดที่สุด ซึ่งล้วนเป็นการกระทำที่ถูกต้อง แต่เพื่อความแจ่มชัดแก่ประชาชนทั่วไป ใคร่ขอทราบผลของการบรรเทาการขาดแคลนน้ำมัน และแผนการประหยัดน้ำมันแต่ละประการดังนี้

ก. การเจรจาซื้อน้ำมันจากต่างประเทศได้ผลเพียงใด และจะซื้อได้จากประเทศใดบ้าง ปริมาณที่ซื้อได้แต่ละแห่งมากน้อยเท่าใด การซื้อจะทำต่อเนื่องเป็นประจำต่อไปได้นานเท่าใด

ข. การหาทางประหยัดการใช้ น้ำมัน ในภาคที่จำเป็นน้อยกว่าภาคการผลิตเท่าที่ ได้ดำเนินการไปแล้วนั้น คาดว่าจะประหยัดน้ำมันได้มากน้อยเพียงใด ส่วนที่ประหยัดได้นี้ จะสามารถช่วยภาคการผลิตแขนงต่างๆ ได้ครบถ้วนหรือไม่ โดยขอให้รัฐบาลแถลงตัวเลข สถิติการใช้ น้ำมันในภาคเศรษฐกิจต่างๆ อันได้แก่การเกษตร การอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม คมนาคม และการพลังงานว่ามีปริมาณมากน้อยแตกต่างกันอย่างไร รัฐบาลจะใช้มาตรการ บังคับให้การใช้ในภาคใดลดลงในปริมาณเท่าใด และจำนวนที่ลดได้นั้นจะพอกับการใช้ใน ภาคการผลิตทุกแขนง ซึ่งอาจจะขยายตัวออกไปอีกได้อย่างบริบูรณ์และแน่นอนเพียงใด

ข้อที่ ๓ นโยบายการใช้พลังงานของชาติเป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่า พลังงาน เชื้อเพลิงที่ประเทศไทยใช้อยู่ทุกวันนี้ มากกว่าร้อยละ ๘๐ เป็นน้ำมัน และจะต้องซื้อจาก ต่างประเทศ วิกฤติการณ์น้ำมันที่เกิดขึ้นครั้งนี้เป็นบทเรียนที่ทำให้เราเห็นชัดว่า ประเทศไทย ควรมีนโยบายใช้พลังงานของชาติให้เป็นที่แน่นอนและเหมาะสมกับสถานการณ์ในอนาคต จึงขอทราบว่ รัฐบาลได้กำหนดนโยบายการใช้พลังงานของชาติในอนาคตไว้ลักษณะใด กล่าวคือ มีแผนการผลิตและการใช้พลังงานในอนาคตจากแหล่งใดบ้าง แต่ละแหล่งจะใช้เพื่อ การใด และปริมาณเท่าใด หากว่าประเทศเราจะหันเหิยการผลิตและการใช้พลังงาน โดยมุ่งพึ่ง ทรัพยากรในประเทศ เช่น พลังน้ำ หินน้ำมัน และถ่านลิกไนท์ เป็นต้น ให้มากขึ้น จะไม่มี อุปสรรคอย่างไรหรือไม่ อนึ่ง ขอทราบด้วยว่า ผลการสำรวจแหล่งวัสดุเชื้อเพลิงพลังงานใน ประเทศ ปัจจุบันก้าวหน้าไปเพียงใด และเมื่อใดจะได้ทราบผลเป็นที่แน่นอนเกี่ยวกับแหล่ง วัสดุเชื้อเพลิงพลังงานต่างๆ ที่มีอยู่ในประเทศ

นายสอาด หงษ์ยนต์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : เรียนท่าน ประธานที่เคารพ ด้วย ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้กระทรวงอุตสาหกรรมตอบ กระตุ้ถามด่วนของท่านสมาชิกผู้มี่เกียรติ เรื่องมาตรการการแก้ไขปัญหาวิกฤติการณ์น้ำมัน และท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมติดราชการด่วน กระผมรัฐมนตรีช่วยว่าการฯ จึงขอเรียนตอบดังต่อไปนี้

ข้อที่ ๑ เรื่องเกี่ยวกับราคา

ก. การที่รัฐบาลได้เพิ่มราคาขายน้ำมันชนิดต่างๆ แยกต่างหากนั้นเป็นความจำเป็นเนื่องจากต้นทุนการผลิตของโรงกลั่นสูงขึ้น ซึ่งมีรายการนอกจากค่าใช้จ่ายในการกลั่นและค่าใช้จ่ายในการตลาดแล้ว รายการสำคัญอยู่ที่ราคาน้ำมันดิบซึ่งต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศทั้งสิ้น การที่จะมีผลให้โรงกลั่นน้ำมันแต่ละโรงเกิดความได้เปรียบเสียเปรียบกันโดยเฉพาะในแง่ผลกำไรนั้นก็ย่อมจะเป็นไปได้ แต่โดยที่แต่ละโรงกลั่นมีค่าใช้จ่ายในการกลั่นไม่เหมือนกัน ค่าใช้จ่ายในการตลาดไม่เหมือนกัน วัตถุประสงค์คือน้ำมันซื้อมาจากต่างแหล่ง เหล่านี้เบ้ เต็ม

ข. ราคาขายที่กำหนดขึ้นใหม่ตามประกาศของทางราชการนั้น เชื่อว่าย่อมมีผลให้โรงกลั่นมีกำไรโดยอัตราส่วนกับของเดิมแล้วลดน้อยลง เพราะทางราชการได้กำหนดโดยให้โรงกลั่นรับภาระบางส่วน กล่าวคือไม่คิดค่าขนส่งบางกรณีให้ ไม่คิดค่าประกันภัยและค่ารั่วไหลระหว่างทางให้ เพื่อรักษามารยาทรัฐบาลขอภัยที่ไม่แถมต้นทุนการผลิตของโรงกลั่นอันเป็นความลับทางการค้าของเขา แต่ขอยืนยันว่าการให้ขึ้นราคาน้ำมันนั้นได้พิจารณาอย่างละเอียดและคำนึงถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจของประเทศและประชาชนเป็นหลักสำคัญ การที่ราคาน้ำมันดิบเพิ่มสูงขึ้นแต่ละครั้งนั้นย่อมมีส่วนสัมพันธ์ให้ต้นทุนการผลิตน้ำมันสูงขึ้น ตามธรรมดาในกิจการอุตสาหกรรม กล่าวคือเมื่อวัตถุดิบอันเป็นรายการสำคัญในกระบวนการผลิตราคาสูงขึ้นก็เพิ่มต้นทุนการผลิตให้สูงขึ้น

ค. ในเรื่องการผลิตน้ำมันนั้น เมื่อก่อนเกิดวิกฤติการณ์ได้เป็นอยู่ในลักษณะเสรี โรงกลั่นดำเนินการตามสิทธิที่เขาได้รับ ขณะนี้โรงกลั่นต่างๆ ได้ดำเนินการผลิตเป็นไปโดยปกติวิสัยในกระบวนการอุตสาหกรรมผลิตน้ำมัน การที่จะใช้อำนาจบังคับให้เขาผลิตชนิดนี้เท่านั้นชนิดโน้นเท่านั้นต่างๆ จะเกิดความยุ่งยากหลายประการ ย่อมไม่พึงกระทำในสถานการณ์ ปัจจุบันเช่นเวลานี้ ส่วนการสำรองน้ำมันนั้น ได้มีพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๐๙ บังคับไว้แล้ว ให้มีการสำรองร้อยละ ๕ ถึง ๒๐ แล้วแต่ลักษณะน้ำมันอย่างใด กระทรวงพาณิชย์ได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่อยู่แล้ว

ข้อ ๒ เกี่ยวกับการขาดแคลน

ก. การที่รัฐบาลเจรจาซื้อน้ำมันเข้ามาจากต่างประเทศนั้นเป็นแต่เพียงการ-

ช่วยเหลือให้มีช่องทางที่จะได้น้ำมันในยามขาดแคลนนี้มากขึ้นเท่านั้น รัฐบาลไม่มีหน้าที่ต้องซื้อน้ำมันเอง เมื่อได้เจรจาได้ในหลักการแล้ว ก็ปล่อยให้ผู้ผลิตหรือผู้ค้าน้ำมันทำการตกลงซื้อขายต่อไป เพราะโรงกลั่นและผู้ค้าน้ำมันมีหน้าที่หาน้ำมันของตนเองอยู่แล้ว ในขั้นนี้ดำเนินการได้ผลบ้างแล้ว เช่นมีหลักการที่ซื้อได้จากสาธารณรัฐประชาชนจีน งวดแรกน้ำมันดีเซลหมุนเร็ว ๕ หมื่นตัน และมีความหวังอย่างมากที่จะตกลงหลักการซื้อน้ำมันดิบงวดแรกได้จากซาอุดีอาระเบีย ๘ ล้าน ๗ แสนบาร์เรล ส่วนทางคิวเวต การเจรจากำลังติดพันกันอยู่ในบรรยากาศแห่งความหวัง

ข. การหาทางประหยัดน้ำมัน เท่าที่ได้ดำเนินไปแล้วนั้น คาดว่ายังประหยัดน้ำมันได้น้อยไม่เหมาะสมตามสถานการณ์ รัฐบาลจะพยายามให้มีการประหยัดมากขึ้น โดยกระทำเป็นขั้น ๆ ไป ส่วนที่ประหยัดได้ก็จะพยายามจัดสรรไปให้ส่วนที่มีความสำคัญ เช่น ในภาคเศรษฐกิจต่าง ๆ ตามลำดับความสำคัญ ทั้งนี้ก็ต้องเป็นไปตามอัตราส่วนของน้ำมันที่มีอยู่ที่จะจัดหามาได้ ในการพิจารณาทางราชการก็ต้องใช้สถิติตัวเลขประกอบโดยละเอียดว่าการใดควรมากน้อยกว่ากันเพียงใด การที่มีความสำคัญอย่างยิ่งก็จะได้ส่วนเพียงพอกับความต้องการ ขณะนี้รัฐบาลจะยังไม่ใช้มาตรการบังคับให้ลดการใช้น้ำมันในภาคเศรษฐกิจไปจนกว่าสถานการณ์เลวร้ายจนถึงความจำเป็นที่จะต้องกระทำ

ข้อ ๓ นโยบายการใช้พลังงานของชาติ ในเรื่องนี้รัฐบาลขอเรียนว่า นับตั้งแต่รัฐบาลนี้ได้เข้ามาบริหารงานก็ได้เกิดวิกฤตการณ์ต่าง ๆ เป็นปัญหาเฉพาะหน้าให้ต้องปฏิบัติแก้ปัญหาเร่งด่วนอยู่ตลอดมา ดังเช่นในเรื่องน้ำมันนี้เอง ในเรื่องนโยบายใช้พลังงานของชาตินั้น รัฐบาลก็เห็นความสำคัญอยู่และจะเร่งรีบพิจารณาต่อไป แต่อย่างไรก็ดีการวางแผนในการใช้พลังงานของชาติที่ได้มีอยู่แล้ว ก็ได้ดำเนินไปโดยมิได้หยุดยั้ง รัฐบาลมีหน่วยงานดำเนินการอยู่แล้ว ต่างก็ท้าวการต่อไป ข้อเสนอของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่กล่าวถึงการใช้พลังงานอย่างอื่น นอกจากน้ำมันนั้นเป็นการถูกต้อง รัฐบาลขอขอบคุณ สิ่งเหล่านี้บางอย่างเช่น พลังน้ำ หินน้ำมัน และถ่านลิกไนท์ ก็ได้อยู่ในขอบเขตดำเนินการอยู่แล้ว โดยเฉพาะการสำรวจแหล่งวัสดุ เชื้อเพลิง พลังงานในประเทศนั้น ก็ได้ทำอยู่ในหลายสาขา บางสาขาทางราชการก็ได้เผยแพร่ผลไปบ้างแล้ว เช่นการสำรวจหาน้ำมันในทะเล ต่อไปนี้เมื่อการสำรวจอย่างใดได้ผลก้าวหน้าไปหรือ ได้ผลเป็นที่แน่นอน ก็จะได้เผยแพร่ให้ทราบต่อไป

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: กระทู้ถามด่วนลำดับ ๓ ของคุณจำลอง เทวารุท
ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน

นายจำลอง เทวารุท: ท่านประธานที่เคารพ กระผม จำลอง เทวารุท ขอตั้ง
กระทู้ถามด่วน ตามรัฐบาลผ่านกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของ
ประชาชน ดังต่อไปนี้

๑. ด้วยปรากฏว่า ในปัจจุบันราคาสินค้า เครื่องอุปโภคบริโภคซึ่งจำเป็นเกี่ยวกับ
ชีวิตประจำวันของประชาชนได้ทวีสูงขึ้นมาก ทำให้ประชาชนโดยทั่วไปได้รับความเดือดร้อน
อย่างมาก เฉพาะอย่างยิ่งผู้มีรายได้น้อยจะได้รับความเดือดร้อนอย่างหนัก กระผมขอทราบ
รัฐบาลมีมาตรการประการใดบ้าง ที่จะแก้ไขปัญหาราคาสินค้าเครื่องอุปโภคบริโภค ให้ลด
ราคาลงในราคาปกติโดยเร็ว ทั้งนี้เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนโดยด่วน

๒. ขณะนี้ปรากฏว่า ผู้ประกอบอาชีพในการเลี้ยงสัตว์ เช่น สุกร ไก่ และเป็ด
ได้รับความเดือดร้อนอย่างหนัก เนื่องจากราซึ่งเป็นอาหารสำหรับเลี้ยงสัตว์ดังกล่าว ได้ทวีราคา
สูงขึ้นอย่างมาก ไม่สมดุลกับราคาสัตว์ที่ขาย ทำให้ผู้ประกอบอาชีพเลี้ยงสัตว์ดังกล่าวต้อง
ประสบกับภาวะขาดทุนตามๆ กัน บางรายถึงกับเลิกเลี้ยงสัตว์ดังกล่าวก็มี หากไม่ดำเนินการ
แก้ปัญหาเรื่องนี้โดยเร่งด่วนแล้ว ผู้ประกอบอาชีพเลี้ยงสัตว์ดังกล่าวก็จะทรงตัวอยู่ไม่ได้
ต้องเลิกเลี้ยงกันไป นอกจากจะก่อให้เกิดความเสียหายให้กับผู้เลี้ยงสัตว์โดยตรงแล้ว ยังก่อให้เกิด
ความเดือดร้อนแก่ประชาชนผู้บริโภคโดยทั่วไปอย่างหนักอีกด้วย ข้าพเจ้าจึงขอทราบ
รัฐบาลมีมาตรการที่จะแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของผู้เลี้ยงสัตว์ดังกล่าวประการใดบ้าง
หากจะระงับมิให้ส่งร่าออกนอกประเทศ และระงับมิให้ส่งร่าเข้าโรงงานสกัดน้ำมันหรือห้าง
ตั้งโรงงานทำน้ำมันจากร่าปลายข้าว หรือมิให้ก่อตั้งโรงงานทำน้ำมันจากร่าปลายข้าวเพิ่มขึ้น
อีกจะได้หรือไม่ ประการใด

นายจรรยา ศรีบุญเรือง (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์): ท่านประธานที่เคารพ
เนื่องด้วยท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ติดตามการด่วน ข้าพเจ้ารัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงพาณิชย์จึงขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังนี้

เนื่องจากสินค้าและเครื่องอุปโภคบริโภคของประชาชนนั้นมีมากอย่างมากมายชนิดและไม่เหมือนกัน สินค้าดังกล่าวมีราคาสูงขึ้นย่อมมีสาเหตุแตกต่างกันไปด้วย เช่นสินค้าที่ต้องใช้วัตถุดิบในการผลิตซึ่งมาจากแปรธาตุของน้ำมันปิโตรเลียมได้สูงขึ้นตามลำดับ สินค้าบางอย่างมีราคาสูงขึ้นก็เนื่องจากการผลิตไม่เพียงพอกับความต้องการ ตลอดจนสินค้าบางอย่างก็อาจจะสูงขึ้นเพราะมีการกักตุนเก็งกำไรเป็นต้น ฉะนั้นการดำเนินมาตรการเพื่อแก้ไขภาวะสินค้าสูงขึ้น จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงเหตุผลแห่งการที่สินค้ามีราคาสูงขึ้น และการใช้มาตรการในการแก้ปัญหาจึงย่อมต้องแตกต่างกันออกไปด้วย อย่างไรก็ตามการดำเนินการแก้ไขปัญหาราคาสินค้าสูงขึ้นนั้น ย่อมมีหลักการอยู่ที่จะต้องยึดถือดังนี้ ต้องเพิ่มปริมาณสินค้าที่จำเป็นแก่ประชาชนในท้องตลาดอย่างเพียงพอ หากมีสินค้าปริมาณไม่เพียงพอ เพราะมีการกักตุน ก็จำเป็นต้องใช้มาตรการรุนแรงที่จะให้สินค้าทะลักออกสู่ตลาด หากมีปริมาณไม่เพียงพอเพราะปริมาณการผลิตไม่เพียงพอ ก็ต้องใช้มาตรการในการส่งเสริมการผลิต ในส่วนแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าดังกล่าว อาจจะต้องใช้มาตรการในการส่งเสริมการนำเข้าซึ่งสินค้าที่ขาดแคลนดังกล่าว ตลอดจนใช้มาตรการในการควบคุมการส่งออกหรือห้ามการส่งออกเพื่อสงวนไว้ใช้ในประเทศ ต้องรักษาเสถียรภาพทางการเงินและการคลังของประเทศ จากหลักใหญ่ดังที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่า มาตรการต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้แก้ปัญหาในราคาสินค้านั้น มีได้อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงพาณิชย์ทั้งหมด การดำเนินการต่าง ๆ จึงต้องอาศัยการประสานงานระหว่างหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องด้วย สำหรับในด้านการดำเนินการของกระทรวงพาณิชย์นั้น ก็ได้มีการใช้มาตรการกับสินค้าหลายอย่างไปแล้ว โดยอาศัยอำนาจคำสั่ง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ที่ใช้อำนาจมาตรา ๑๗ ตลอดจนอาศัยอำนาจพระราชบัญญัติป้องกันการค้ากำไรเกินควร พ.ศ. ๒๔๙๐ ซึ่งมีทั้งแจกปริมาณสถานที่เก็บสินค้า ตลอดจนการกำหนดราคาสูงสุดของสินค้า และจัดระบบจำหน่ายซึ่งได้ทำให้สินค้าต่าง ๆ ดังกล่าวได้ลดลงสู่สภาพปกติ นอกจากนั้น ยังมีสินค้าอีกหลายอย่างซึ่งกระทรวงพาณิชย์ได้ดำเนินการควบคุมการส่งออก ทั้งนี้เพื่อสงวนสินค้าดังกล่าวไว้ใช้ในประเทศอย่างเพียงพอ กระทรวงพาณิชย์ได้ควบคุมการส่งอาหารสัตว์ออกไปจำหน่ายต่างประเทศอย่างใกล้ชิดตลอดมา ทั้งนี้เพื่อให้มีอาหารสัตว์ใช้ในประเทศอย่างเพียงพอและราคาไม่สูงเกินควร สำหรับเรื่องรำนั้นกระทรวงพาณิชย์ได้สั่งห้ามออกโดยเด็ดขาดมานานแล้ว และราคารำในขณะนี้ก็ปรากฏว่าได้ลดลงจากหาบละ ๑๒๐ บาทเมื่อ

เดือนธันวาคม ๒๕๑๖ มาเป็นบาทละ ๗๐ บาทในขณะนี้ อันเนื่องจากการสีข้าวเพิ่มขึ้นทำให้ราคาตลาดมากขึ้น ส่วนการที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเสนอให้ระงับส่งราคาเข้าโรงงานสกัดน้ำมันนั้นหรือเลิกตั้งโรงงานสกัดน้ำมันจากรำปลายข้าว นั้น ขอเรียนว่าไม่มีความจำเป็นที่ต้องกระทำเช่นนั้น เพราะโรงงานน้ำมันรำได้ใช้รำสำหรับกลั่นน้ำมันน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับการผลิตในประเทศ นอกจากนั้นรำที่ใช้ก็เป็นรำข้าวหนึ่งเป็นส่วนใหญ่ และเมื่อได้สกัดน้ำมันออกแล้วทางกระทรวงพาณิชย์ก็ห้ามมิให้ส่งกากรำออกต่างประเทศ ส่วนน้ำมันที่สกัดนั้นก็ เป็นประโยชน์ต่อการใช้ประกอบอาหารต่าง ๆ คือทำให้น้ำมันพืชที่ใช้กันมีส่วนประกอบอาหารทั่วไปโดยมีราคาในระดับอันสมควร อันเป็นสิ่งจำเป็นต่อชีวิตประจำวันของประชาชน ขอขอบคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กระทู้ถามของคุณถาวร ชนะภัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ เชิญครับ

นายถาวร ชนะภัย : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายถาวร ชนะภัย ขอตั้งกระทู้ถามด่วน ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

เนื่องด้วยปรากฏว่า ขณะนี้สภาพการณ์ของบ้านเมืองเสมือนหนึ่ง “ไม่มีชื่อมีแป” ได้มีการฝ่าฝืนและละเมิดกฎหมายในที่สาธารณะทั่วไป จนบางครั้งมีเหตุการณ์รุนแรงต่างๆ เกิดขึ้น โดยที่ทางเจ้าหน้าที่ผู้รักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ มิได้จัดการใดๆ โดยเด็ดขาด ถ้าขึ้นปล่อยให้เหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นต่อไปอีก กระผมเกรงว่าประเทศชาติจะตกอยู่ในภาวะอันตรายอย่างร้ายแรง จึงขอเรียนถามว่า

๑. วิธีการอะลุ้มอล่วยที่ทางรัฐบาลใช้ปฏิบัติอยู่ในขณะนี้ใช้ไม่ได้ผลเสียแล้ว รัฐบาลจะมีวิธีการอื่นใดที่แสดงความเด็ดขาด เพื่อการรักษากฎหมายของบ้านเมือง และความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ

๒. ถ้ามีเหตุการณ์ทำนองนี้เกิดขึ้นอีก รัฐบาลจะดำเนินการเอาตัวผู้กระทำผิดมาจัดการลงโทษโดยรีบด่วนหรือไม่

๓. รัฐบาลมีมาตรการป้องกันที่รอบคอบรัดกุมต่อเหตุการณ์ที่ “เป็นการฝ่าฝืน

กฎหมายของบ้านเมือง” ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นในอนาคตอย่างไรบ้าง เพื่อให้ประชาชนมั่นใจได้ว่า “การปกครองประเทศนี้มีชื่อมีแปะ”

นายกมล วรรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ข้าพเจ้ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีความเกียรติ ดังต่อไปนี้

๑. การฝ่าฝืนกฎหมายในที่ต่างๆ ที่เป็นมาแล้ว เช่นการเดินขบวน การหยุดงาน หรือการเรียกร้องสิทธิต่างๆ ได้เป็นไปเพราะความตื่นตัว อันสืบเนื่องมาจากการเรียกร้องความเป็นประชาธิปไตยของประชาชน ซึ่งรัฐบาลคาดเดาน่าจะมีการปรับตัวเข้าสู่สภาวะปกติในช่วงระยะเวลาหนึ่ง และในปัจจุบันการกระทำเหล่านั้นก็ได้เบาบางลงเป็นลำดับ เพราะทุกฝ่ายได้สร้างความเข้าใจอันดีต่อกันด้วยเหตุด้วยผล ฉะนั้นนโยบายรักษาความสงบเรียบร้อยจึงเป็นไปในลักษณะหลีกเลี่ยงการกระทบกระทั่งมิให้เสียเลือดเนื้อและทรัพย์สิน และเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลก็ได้ละเลยในวิธีการระงับปราบปรามอันแสดงความเด็ดขาดในกรณีฝ่าฝืนกฎหมายที่เป็นอาชญากรรมหรือที่ทำให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน

๒. เป็นที่แน่นอนว่า ถ้ามีการฝ่าฝืนกฎหมายเกิดขึ้นย่อมเป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องดำเนินการเอาตัวผู้กระทำความผิดมาจัดการลงโทษโดยรีบด่วน ดังจะเห็นได้จากกรณีที่มีกลุ่มบุคคลกระทำการเผาถยนต์โดยสารในซอยอ่อนนุช ห้องที่สถานีตำรวจพระโขนง เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลก็ได้รีบดำเนินการติดตามผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีรวม ๑๒ คน ในฐานวางเพลิงเผาทรัพย์ ปล้นทรัพย์ พยายามฆ่าและทำให้เกิดความวุ่นวายในบ้านเมืองเป็นต้น

๓. รัฐบาลได้วางมาตรการป้องกันการฝ่าฝืนกฎหมาย โดยได้ระดมกำลังตำรวจจากตำรวจตระเวนชายแดนและตำรวจดับเพลิงซึ่งทำหน้าที่อยู่ในส่วนกลาง ออกช่วยตรวจตรา ร่วมกับตำรวจนครบาลเป็นประจำอยู่ในขณะนี้ และได้สั่งให้ตำรวจนครบาลและตำรวจภูธรระดมกำลังเพื่อป้องกันปราบปรามอาชญากรรมเป็นการเร่งด่วน ดังเช่นที่ตำรวจนครบาลกำลังปฏิบัติการตามแผนรณรงค์เพื่อป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมระหว่างวันที่ ๒๑ มกราคม ถึง ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๗ เป็นต้น นอกจากนี้ยังได้ตั้งกองอำนวยการรักษาความสงบเป็น

การทั่วไป สำหรับกรณีจำเป็นอย่างยิ่งให้อยู่ในความอำนวยการของผู้บัญชาการทหารบกอีกด้วย
จึงเป็นที่หวังว่าจะให้ความมั่นใจแก่ประชาชนในการรักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง
ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ระเบียบวาระต่อไปเป็นเรื่องด่วน ร่างพระราช-
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔
พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

วันที่ ๒๗๙/๒๕๑๗ วันที่ ๒๙ ม.ค. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ด่วนมาก

ที่ สร. ๐๒๐๓/๑๓๖๙

สำนักนายกรัฐมนตรี

๒๙ มกราคม ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒
ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติยกเลิก
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ.
กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น รวม ๒ ฉบับ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติม ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ.
และร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน
พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ. รวม ๒ ฉบับ ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นการด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น รวม ๒ ฉบับ พร้อมด้วยบันทึก
หลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติประชุมปรึกษาใน
วันศุกร์ที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๗

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

สัญญา ธรรมศักดิ์
(นายสัญญา ธรรมศักดิ์)
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒
ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขบัญชีท้ายประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรที่จะผ่อนคลายให้คดีอาญาบางประเภทที่อยู่ในอำนาจศาลทหารที่จะพิจารณาพิพากษาตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ ได้อยู่ในอำนาจของศาลพลเรือนที่จะพิจารณาพิพากษา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒

ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) ของบัญชีท้ายประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔

มาตรา ๔ คดีที่มีข้อหาในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาซึ่งเป็นความผิดต่อสัมพันธไมตรีกับต่างประเทศ ตั้งแต่มาตรา ๑๓๐ ถึงมาตรา ๑๓๕ ความผิดเกี่ยวกับความ

สงบสุขของประชาชน ฐานเป็นอั้งยี่ ฐานเป็นช่องโจร และการมั่วสุมประชุมกันใช้กำลัง
 ประทุษร้าย ชูเชิญว่าจะประทุษร้าย หรือกระทำให้เกิดการวุ่นวายขึ้นในบ้านเมือง ตั้งแต่มาตรา ๒๐๙
 ถึงมาตรา ๒๑๖ ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน ตั้งแต่มาตรา ๒๑๗
 ถึงมาตรา ๒๓๙ ความผิดเกี่ยวกับเพศ ฐานจัดหรือล่อลวงหญิงหรือเด็กหญิงไปเพื่อการอนาจาร
 หรือสำเร็จความใคร่ของผู้อื่นตั้งแต่มาตรา ๒๘๒ ถึงมาตรา ๒๘๔ และมาตรา ๒๘๕ เฉพาะที่
 เกี่ยวกับมาตรา ๒๘๒ และมาตรา ๒๘๓ ความผิดต่อชีวิต ตั้งแต่มาตรา ๒๘๘ ถึงมาตรา ๒๙๔
 ความผิดต่อร่างกาย ตั้งแต่มาตรา ๒๙๕ ถึงมาตรา ๓๐๐ และความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ฐานลักทรัพย์
 ชิงทรัพย์ ทรัพย์ ทรัพย์ ปล้นทรัพย์ และรับของโจร ตั้งแต่มาตรา ๓๓๙ ถึงมาตรา
 ๓๔๐ ทวิ มาตรา ๓๕๗ และมาตรา ๓๖๐ ทวิ บรรดาที่เกิดขึ้นในหรือหลังวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน
 ๒๕๑๔ เวลา ๒๐.๑๑ นาฬิกา จนถึงวันประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา ให้คง
 อยู่ในอำนาจศาลทหารที่จะพิจารณาพิพากษา เว้นแต่คดีที่ต้องดำเนินในศาลคดีเด็กและเยาวชน

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

แผนกระเบียบวาระ

กัลยา พิมพ์

//พิมพ์ ทาน

นายสุกิจ นิมมานเหมินทร์ (รองนายกรัฐมนตรี): ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ.

ทั้งนี้ โดยมีหลักการว่า เพื่อจะแก้ไขบัญชีท้ายประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เนื่องด้วยเหตุผลว่า โดยที่เป็นการสมควรที่จะผ่อนคลายเป็นพิเศษให้อาณาบางประเภทที่อยู่ในอำนาจศาลทหารที่จะพิจารณาพิพากษาตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ ให้ได้อยู่ในอำนาจของศาลพลเรือนที่จะพิจารณาพิพากษา จึงมีความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้นไว้ และรัฐบาลขอมอบให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้ชี้แจงต่อไป

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายประกอบ หุตะสิงห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม): ท่านประธานที่เคารพ กระผม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ขอชี้แจงข้อเกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก่อนอื่นรัฐบาลขอขอบคุณท่านสมาชิก นายมารุต บุณนาค ซึ่งได้ให้ความร่วมมือยอมให้รัฐบาลรับเอาร่างพระราชบัญญัติที่ท่านได้เสนอต่อสภาแล้วมาพิจารณาร่วมกับร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลที่กำลังเสนอสภาอยู่ในขณะนี้ ความจริงความคิดเห็นของท่านสมาชิกที่ได้กล่าวนามมาแล้วนั้นกับความเห็นของรัฐบาลก็ตรงกันในเรื่องที่ว่า บัดนี้เป็นเวลาสมควรแล้วที่จะมีการพิจารณายกเลิกกฏอัยการศึก แต่ทว่าด้วยความไคร่ครวญโดยรอบคอบแล้ว รัฐบาลเห็นว่าในขณะนี้เรายังจะยกเลิกกฏอัยการศึกทั่วราชอาณาจักรยังมีได้ เพราะยังมีท้องถิ่นบางจังหวัดซึ่งเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศ จำเป็นที่จะต้องมีกฏอัยการศึกลูกอยู่ต่อไป แต่ว่าส่วนใหญ่รัฐบาลก็พิจารณาเห็นสมควรให้ยกเลิกกฏอัยการศึกไปแล้วเป็นจำนวน ๔๑ จังหวัด รวมทั้งจังหวัดกรุงเทพมหานครนี้ด้วย ซึ่งเรื่องนี้รัฐบาลก็ได้เตรียมประกาศพระบรมราชโองการเพื่อจะยกเลิกกฏอัยการศึก ๔๑ จังหวัด คงใช้อยู่เพียง ๓๐ จังหวัด ซึ่งก็จะได้ประกาศพร้อมกับที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ผ่านสภาไปแล้ว ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒ นี้ ก็มีสาระสำคัญคือว่า ตามบัญชีท้ายประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒ นี้ได้ระบุประเภทความผิดไว้หลายประเภท ตั้งแต่ (๑) จนถึง (๙) ให้ขึ้นต่อศาลทหาร

ในเมื่อมีการประกาศใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักร แต่รัฐบาลเห็นว่าถึงเวลาแล้วที่เราควร
จะผ่อนคลายเป็นให้คดีประเภทตั้งแต่ (๓) จนถึง (๔) นี้พ้นจากอำนาจของศาลทหาร ให้
ขึ้นไปสู่ศาลยุติธรรมธรรมดา ถึงแม้จะเป็นในจังหวัดที่ประกาศใช้กฎอัยการศึกอยู่ซึ่งยังไม่
ได้เลิกก็ให้คดีเหล่านี้ไปขึ้นต่อศาลยุติธรรมธรรมดาได้คงเหลือไว้แต่เพียง (๑) และ (๒)
ซึ่งเป็นความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ และความผิดต่อความมั่นคงของรัฐ ซึ่งให้คงอยู่ใน
อำนาจของศาลทหารต่อไปในจังหวัดที่ยังคงใช้กฎอัยการศึกอยู่ สำหรับร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ รัฐบาลก็ได้ใคร่ครวญอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้ว เห็นว่าเป็นความจำเป็นที่คดีที่มีความผิด
ตาม (๑) และ (๒) นั้น เพื่อความมั่นคงของประเทศ ยังสมควรที่จะให้อยู่ในอำนาจของศาลทหาร
ต่อไป

ประธานสมานติบัญญัติแห่งชาติ : คุณมารุตครับ

นายมารุต บุณนาค : ท่านประธานที่เคารพ โดยที่กระผมได้เป็นเจ้าของร่างเดิม
มาผู้หนึ่งก็ขอขอบคุณรัฐบาลเช่นเดียวกันที่ได้มีเจตนาตรงกับฝ่ายสมาชิก รู้สึกว่ารัฐบาลนี้
ก็ได้คำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชนอยู่ไม่น้อย กระผมเห็นด้วยในหลักการ แต่ยังมี
ข้อสงสัยอยู่บ้างก็ขอเรียนถามตามสมควรก่อนที่สภานี้จะรับหลักการ ในเบื้องต้นกระผม
คิดว่าไหน ๆ รัฐบาลจะคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชนแล้ว ความผิดอีก ๒ ประเภทคือ
ความผิดต่อความมั่นคงแห่งรัฐกับความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ซึ่งตาม
กรรมบัญญัติศาลทหารจะต้องขึ้นศาลทหารโดยไม่มีการต่อสู้คดีเหมือนอย่างในประเทศประชาธิปไตย
นั้น รัฐบาลน่าจะได้อำนาจถึงและคลี่คลายในทางที่ดี เพราะแม้แต่ในสนามรบ เซลยศึกก็ยังมี
สิทธิที่จะสู้ความได้โดยถูกต้อง ดังทนายความสู้คดีได้ตามกฎหมายด้วยอนุสนธิสัญญาแห่งกรุงเจนีวา
ว่าด้วยการแลกเปลี่ยนเชลยศึกปี พ.ศ. ๒๔๙๒ กระผมขอฝากให้รัฐบาลคำนึงถึงข้อนี้ด้วย
สำหรับที่ท่านรัฐมนตรีทั้งสองได้แถลงที่จะให้มีการคลี่คลายประกาศพระบรมราชโองการ
ยกเลิกกฎอัยการศึก ๔๑ จังหวัดนั้น กระผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง แต่กระผมใคร่จะเรียนถามว่า
อีก ๓๐ จังหวัดนั้นเป็นจังหวัดที่อยู่ในภาคใดบ้างและมีเหตุผลประการใดจึงได้คงเอาไว้ เพราะ
เหตุว่าตามประเพณีการประกาศใช้กฎอัยการศึกนั้นเขาใช้กับการสงครามกับต่างประเทศ เช่น
เมื่อสงครามโลกครั้งที่ ๒ ประเทศไทยได้ประกาศสงครามกับพันธมิตร การป้องกันและ

การปราบปราม เพื่อความสงบเรียบร้อยภายในนั้น ความสามารถของผู้บัญชาการทหารบก
 ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ของอธิบดีกรมตำรวจของเรานั้นเป็นที่ยอมรับว่าท่าน
 มีความสามารถที่จะดำเนินการได้อย่างดีเยี่ยม หากจำเป็นจะต้องใช้กฏอัยการศึกไม่ อีกประการหนึ่ง
 นั้นนโยบายในการป้องกันและปราบปรามภัยของผู้ก่อการร้าย ก็น่าจะใช้นโยบายเข้าถึง
 ประชาชน ทำสงครามแย่งชิงประชาชน ไม่ควรใช้สงครามอาวุธ อันนี้กระผมขอฝากไว้ด้วย
 และถ้าหากรัฐบาลมีเจตนาจะคลี่คลายในปัญหาดังกล่าว กระผมใคร่จะขอเรียนถามว่าท่าน
 จะคาดการณ์ได้หรือไม่ว่าในอนาคตอีก ๓๐ จังหวัดนั้นรัฐบาลจะคลี่คลายให้มีการยกเลิก
 ประกาศใช้กฏอัยการศึกโดยพระบรมราชโองการได้เมื่อใด กระผมขอเรียนถามเพียงแค่นี้ครับ

นายประกอบ หุตะสิงห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ผม รัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงยุติธรรม ท่านประธานที่เคารพ ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติถามว่าในจังหวัดที่ยัง
 ประกาศใช้กฏอัยการศึคนั้นอีก ๓๐ จังหวัดนั้น มีความจำเป็นอย่างไร ซึ่งเรื่องนี้ทางรัฐบาลได้
 พิจารณาโดยละเอียดรอบคอบ โดยได้ปรึกษากับทางสภากลาโหมและสภาความมั่นคงแห่งชาติ
 ก็ได้รับความเห็นว่ายังเป็นท้องถิ่นที่ยังไม่เป็นการมั่นคงต่อประเทศนักในการที่เราจะยกเลิก
 กฏอัยการศึก เพราะเหตุว่ายังอยู่ในท้องถิ่นที่มีการเช่นอย่างมีผู้ก่อการร้ายทำลายความสงบ
 ของบ้านเมืองอยู่เป็นประจำ ตามที่ท่านก็คงได้ทราบข่าวจากทางหนังสือพิมพ์แล้ว เพราะฉะนั้น
 ถ้ารัฐบาลประกาศยกเลิกกฏอัยการศึกไป ก็อาจจะเกิดอันตรายแก่ประเทศได้ ที่ว่าใน ๓๐
 จังหวัดนี้ รัฐบาลจะยกเลิกเมื่อใดนั้น รัฐบาลจะได้พิจารณาอยู่ทุกกระยะ ถ้าในท้องถิ่นเหล่านั้น
 มีความปลอดภัยเกิดขึ้นจนกระทั่งพอที่จะยกเลิกกฏอัยการศึกได้แล้วรัฐบาลก็จะไม่รีรอ
 จะได้ประกาศยกเลิกกฏอัยการศึคนั้นทันที ส่วนที่ว่าคดี ๒ ประเภทท้ายประกาศคณะปฏิวัติ
 ฉบับที่ ๒ รวมทั้งคดีที่กระทำความผิดว่าด้วยคอมมิวนิสต์นั้น รัฐบาลก็เห็นว่าในท้องถิ่นที่ยัง
 ประกาศใช้กฏอัยการศึกละยังมีความจำเป็น แล้วก็คดีเหล่านี้ก็ขึ้นไปสู่ศาลทหารซึ่งคู่กรณี
 คู่ความในคดีก็มีสิทธิที่จะต่อสู้ได้ตามพระธรรมนูญศาลทหารอยู่แล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณสุรินทร์ มาศดิตถ์ ครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ท่านประธานที่เคารพ ผม สุรินทร์ มาศดิตถ์ จาก
 นครศรีธรรมราช ได้เป็นผู้ลงชื่อรับรองในร่างพระราชบัญญัติอันนี้ของคุณมารุตด้วย ก็ขอคุณ

ท่านประธานที่ได้กรุณาให้โอกาส สำหรับร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ ซึ่งฝ่ายรัฐบาลเสนอมานั้น เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมเจตนาเดิมของผมที่ให้คำรับรองแก่คุณมารุตไปนั้น เป็นการยกเลิกไปเลย แต่อย่างไรก็ดี เมื่อรัฐบาลใจกว้างแก้ไขเพิ่มเติมประกาศยกเลิกประกาศใช้คำสั่งของคณะปฏิวัติไปหลายข้อ ก็นับว่าเป็นความกรุณาต่อประชาราษฎรที่จะให้ได้รับความเป็นธรรมในการพิจารณาคดี แต่ความเห็นของผม ถึงแม้ว่าจะเป็นกรแก้ไขเพิ่มเติมก็ยังไม่เห็นด้วย เพราะว่าในชั้นรับหลักการนะพอจะเห็นด้วยได้ แต่ว่าเมื่อดูรายละเอียดในมาตรา ๔ ยังปรากฏว่ามีความผิดหลายประการที่รัฐบาลยังเขียนไว้ว่าจะต้องขึ้นศาลทหาร ที่นี้ระบบการขึ้นศาลทหารเดี๋ยวนีที่ปฏิบัติอยู่ ท่านประธานที่เคารพ พนักงานสอบสวนเสร็จส่งอัยการ อัยการฟ้อง จะฟ้องหรือไม่ฟ้องอยู่ที่อัยการผู้เสียหายจะไปฟ้องก็ไม่ได้เมื่ออัยการไม่ฟ้อง อีกประการหนึ่งผู้เสียหายจะตั้งทนายเข้าร่วมอัยการก็ไม่ได้ อันนี้เป็นการขาดความยุติธรรมอย่างรุนแรงที่ก่อความไม่สงบเกิดขึ้นในบ้านเมืองของเรา เจตนาของประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒ เป็นเจตนาที่ต้องการจะให้บ้านเมืองเกิดความสงบเรียบร้อย ซึ่งเกี่ยวพันไปถึงความอยู่ดีกินดีมีความสุขของประชาชน แต่ข้อเท็จจริงนั้นเป็นเวลา ๒ ปีเศษ ตั้งแต่ปฏิวัติมา จากการกระทำอันนั้น คดีรุนแรงมากขึ้นในต่างจังหวัด เพราะว่าการนำคดีอาญาตั้งที่ประกาศไว้นั้น ขึ้นศาลทหารโดยให้อัยการเป็นผู้มีสิทธิฟ้องแต่ผู้เดียว ผู้เสียหายจะเข้าไปร่วมตั้งทนายเพิ่มก็ไม่ได้ เมื่อพิพากษาไปแล้ว อุทธรณ์ ฎีกา ก็ไม่ได้ แสดงว่าความยุติธรรมที่ประชาชนไม่ได้รับจากการใช้ประกาศฉบับนี้และจะกรุณายกเลิกก็ยังมีขยักไว้อีกนิดก็เกิดขึ้น ทั้งฝ่ายผู้เสียหายและฝ่ายผู้ต้องหาในระบบการสอบสวนนั้นผมไม่อยากจะกล่าวถึง เพราะผมมีโอกาที่จะพูดอีกเมื่อมีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในฐานะผู้เสนอคนหนึ่งร่วมกับคุณใหญ่ ผมจะไว้พูดตอนนั้น แต่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ความเดือดร้อนที่ประชาชนได้รับเดี๋ยวนี คือการกินสินบนกันในระดับอัยการมีเป็นอันมาก เพราะว่าการที่คดีขึ้นศาลทหารนี้ แม้พนักงานสอบสวนบางคนเป็นคนดี สอบไปอย่างละเอียด แต่ถ้ามีรูรั่วสักนิดหนึ่ง อัยการจะถือโอกาสบางคนนะครับ อัยการที่ดีก็มีมาก แต่ที่ไม่ดีก็มี ผมกล้ายืนยันในสภานี้ ก็จะถือโอกาส รูรั่วนิดเดียวเท่านั้นสั่งไม่ฟ้อง เมื่อไม่ฟ้องไปแล้ว ผมอยากจะกราบเรียนกับท่านประธานว่า คดีเกิดขึ้นที่บนเขาสุณีย์ ที่นครศรีธรรมราช อ.ส.ซึ่ง

ทำหน้าที่เพื่อบ้านเมือง เงินเดือนก็ไม่มี รักษาความสงบเรียบร้อยเข้าไปห้ามคนที่ทะเลาะวิวาทกันในบ้านเหล้า ถูกยิงตายต่อหน้าพยานหลายคน ผู้ยิงหลายคน จับได้บางคน บางคนรับสารภาพ ผมก็ประหลาดใจ เมียของผู้ตายไปร้องกับผมในฐานะนักหนังสือพิมพ์และอดีต ส.ส. ว่าอัยการไม่ฟ้องเสียแล้ว มีรั้วนิดๆ เขาก็ออกตัวได้ ไม่ฟ้อง แล้วผู้เสียหายไม่สามารถที่จะฟ้องคดีได้ นี่คือความยุติธรรมในด้านผู้เสียหาย ส่วนด้านผู้ต้องหา นั้น ท่านประธานที่เคารพ ระบบการสอบสวนของเรามีการจับเอง สอบสวนเอง จับแล้วมึงต้องผิด ซ้อมกันก็ไม่มีใครว่าอะไร หมายบางคน ผมขอโทษ คดีที่ประชาชนไม่ได้รับความเป็นธรรมไปหาทนายให้ฟ้องเจ้าหน้าที่ ไม่มีละครบต่างจังหวัด ไม่มีละครบบางคดี ขอโทษ จะต้องออกชื่อผู้เสนอคือคุณมารุต จะต้องไปว่าความแทนก็ได้ ในคดีฟ้องเจ้าหน้าที่ต้องเอาไปจากกรุงเทพฯ คนยากจนที่ไหนครับที่จะได้ไปฟ้องเจ้าหน้าที่ที่ทำไม่ยุติธรรมให้แก่เขา ดังนั้นบางคนต้องรับสารภาพหรือสู้คดีโดยไม่มีทนาย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ขอประทานโทษครับ คุณสุรินทร์ ผมดูเรื่องชักจะไม่เกี่ยวกับศาลทหารเสียแล้ว

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์: ก็เกี่ยวข้องครับ นี่ผมจะขอความกรุณาท่านประธาน จะชี้ให้ท่านประธานและสภานี้เห็นว่า ในการที่รัฐบาลยังไม่ยกเลิกไปทุกคดีนี้ก่อความไม่ยุติธรรมให้แก่ประชาชนต่อไป จึงไม่เห็นด้วยในหลักการการแก้ไขเพิ่มเติม ผมเห็นด้วยในหลักการยกเลิกไปเลย ดังที่ผมได้เป็นผู้ลงชื่อรับรองแก่ผู้เสนอครับ ท่านประธาน นี่เหตุผลของผมอยู่อันนี้ถึงอยากจะกราบเรียนต่อสภานี้ว่า ทำไมเหตุผลถึงไม่เห็นด้วยว่าการแก้ไขเพิ่มเติมอันนี้ครับ แต่อย่างไรก็ดีถ้าสภานี้จะเห็นว่าไม่ได้ ๑๐๐ เอกลักษณ์ ๒๐-๘๐ อะไรก็พอผ่อนคลายความเดือดร้อนของประชาชนไปได้ อันนั้นก็แล้วแต่สภา แต่ความเห็นส่วนตัวของผมเห็นว่าถ้าจะกรุณาให้เกิดความสงบเรียบร้อย แก่ประชาชนแล้วก็ไม่ควรที่จะสงวนเอาไว้จริงอยู่ผมอ่านแล้วมี คณะรัฐบาลก็ใจกว้างต่อไปให้มีการแก้ไข ขอโทษ ให้มีการยกเลิกประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๕ คือให้มีอุทธรณ์ ฎีกาได้ที่ชั้นศาลทหาร แต่ท่านประธานที่เคารพกว่าจะถึงอุทธรณ์ ฎีกา ที่อย่างที่ผมพูด ผมก็ยอมรับว่าสถาบันศาลเดี่ยวนี้อยู่ทุกศาล ถ้าขึ้นไปถึงศาลแล้วศาลก็พิจารณาตามสำนวนคดี แต่ไม่ถึงศาลนี้ครับ ไปตายอยู่ที่พนักงาน

สอบสวน แล้วเดี๋ยวนี้พนักงานอัยการมีสิทธิที่จะสั่งไม่ฟ้อง แล้วผู้เสียหายก็ฟ้องไม่ได้อีก
 อย่างนี้ก็ไม่ถึงศาล เมื่อไม่ถึงศาล จะอุทธรณ์ ฎีกา อย่างไรได้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : นี่เอาไว้ว่ากันเมื่อถึงร่างพระราชบัญญัติของ
 คุณใหญ่ดีไหมครับ เรื่องเจ้าพนักงานทำการสอบสวนล่าช้าอะไรนี้ เป็นเรื่องของศาลทหาร

นายสุรินทร์ . มาศดิตถ์ : ถ้าท่านประธานเห็นอย่างนั้นผมก็จะตามใจท่านประธาน
 แต่ผมก็อภิปรายมาโดยเหตุผลว่า ที่ผมไม่เห็นด้วยในการแก้ไขและขยับไว้โดยไม่ยกเลิก
 ทั้งหมดนี้ ด้วยเหตุผล ดังที่ผมกราบเรียนท่านประธานที่เคารพมานี้ว่า น่าจะยกเลิกไปเลย
 ไม่น่าจะขยับ เพราะว่าการประกาศกฎอัยการศึกก็มีพระบรมราชโองการยกเลิกไป อันนั้น
 ไม่เกี่ยวกับคดี เกี่ยวกับการใช้อำนาจทางด้านทหาร ซึ่งเรื่องนี้ผมเห็นด้วย ๑๐๐ เปอร์เซนต์
 ที่ควรจะมีครับ แต่เฉพาะกฎหมายนี้ผมอยากจะกราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ยุติธรรมว่า จะกรุณาแก้ไขข้อข้องใจของผมอย่างไรบ้าง เดี่ยวนี้ผมเห็นด้วย ๘๐ เปอร์เซนต์ ถ้า
 ให้ผมเห็น ๑๐๐ เปอร์เซนต์ผมยกมือรับหลักการให้ นี่เพื่ออย่างนี้ผมอยากจะขอความกรุณา
 ท่านประธานได้โปรดให้ท่านรัฐมนตรียุติธรรมได้แก้ไขข้อข้องใจของผมหน่อยว่าจะทำอย่างไรครับ
 ขอบคุณครับ

นายประกอบ หุตะสิงห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ
 ที่ท่านสมาชิกข้องใจว่า ทำไมจึงขยับไว้อีก ๒ ความผิดนั้น ถ้าท่านจะได้กรุณาดูให้ถี่ถ้วนแล้ว
 ความผิดเหล่านี้เป็นความผิดที่เกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐโดยตรงเกี่ยวกับองค์พระมหากษัตริย์
 ซึ่งเป็นความผิดที่สำคัญ แล้วก็ในเมื่อร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ผ่านไปแล้วนี้ก็คงจะให้อยู่ ใน
 เมื่อมีพระบรมราชโองการประกาศยกเลิกกฎอัยการศึกแล้วก็คงให้อยู่เฉพาะภายในจังหวัด
 ที่ยังไม่มีความสงบเพียงพอเท่านั้น ๓๐ จังหวัดที่ยังไม่ได้ ประกาศยกเลิกกฎอัยการศึก นอกจากนั้น
 ก็ยกเลิกไปหมดแล้ว เมื่อกฎอัยการศึกในจังหวัดที่ยกเลิกแล้วนี้คดีต่าง ๆ นี้ก็ขึ้นมาสู่ศาล
 ตามธรรมดาของมันเอง

นายสายสิทธิ์ พรแก้ว : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สายสิทธิ์ พรแก้ว กระผมเห็นด้วย
 กับที่ทางรัฐบาลได้ขยับไว้ ๒ อย่าง คือความผิดอันรุนแรงต่อความมั่นคงของประเทศและ
 พระมหากษัตริย์ ซึ่งยังจะต้องขึ้นศาลทหารอยู่ โปรดได้เห็นใจพวกเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานอยู่

ในสนามรบด้วยครับ ที่ท่านบอกว่าประกาศกฎอัยการศึกที่จะประกาศในเขตประเทศตัวเอง ไม่ได้ นั่นไม่จริงหรือครับ ผู้บังคับบัญชาชั้นระดับผู้บังคับบัญชากองพันทหารนี้ ในยามเกิด จลาจลจวนวาย ต้องออกกวาดเสี้ยนหนามแผ่นดินในประเทศไทยเองนี้ ก็สามารถประกาศ กฎอัยการศึกได้ เพราะว่าเพื่อจะรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อยและก่อกองราชและราชบัลลังก์ ที่นี้พวกอยู่บ้านนอกที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการปราบปรามโจรผู้ร้าย ตั้งแต่ อส. รพบ. ตั้งแต่ ตำรวจ ทหาร ปลัดอำเภอ นายอำเภอ ซึ่งกำลังตายอยู่เดี๋ยวนี้ เดี๋ยวนี้ก็กำลังตายครับ ขอได้ โปรดกรุณาให้ความสงสารเมตตาให้มีการกระทำซึ่งประกันให้พวกเขาเหล่านั้นได้ใช้วิธีการ ได้ใช้ยุทธวิธีให้สะดวกหน่อย อย่าเพิ่งให้ได้ใช้สิทธิเสรีภาพของประชาชนอื่นมากนัก เมื่อ มีไฟไหม้ตลาดขึ้นมา ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ดับไฟก็ควรจะมีอำนาจหน้าที่เฉพาะการนั้น คนอื่นมีหน้าที่จะเข้าไปดูนั้น เขาได้ข้อกำหนดว่าอย่าเพิ่งเข้าไปตอนนี้ไฟกำลังไหม้อยู่ ขอให้ ผู้ที่มีหน้าที่ดำเนินการท่น้อย ขอให้ใช้มาตรการอันเด็ดขาดสักพักหนึ่ง เมื่อไฟดับ กรุณาใช้ ไปเถิด ในเรื่องเกี่ยวกับเรื่องสิทธิเสรีภาพอันนั้น เพราะฉะนั้นศาลทหารในเขต ๓๑ จังหวัด ที่ว่านี้ ผมขอความเมตตาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ให้ความสนใจและกรุณาคิดให้ถ่องแท้ ด้วยครับ เดี๋ยวนี้ราษฎรผู้ที่กำลังรักษาพระมหากษัตริย์และราชบัลลังก์และความมั่นคงของ ประเทศที่เราได้มานั่งประชุมอย่างสบายอยู่นี้ เขากำลังตายครับ วันนี้ เมื่อวานนี้เขาก็ตายครับ คราวที่แล้วตายวันละ ๕ คนครับ ก็ขอกราบขอบพระคุณไว้แค่นี้ก่อน เอาไว้มากหลังครับ ขอบคุณ

นายกระจ่าง พันธุมนาวิณ : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายกระจ่าง พันธุมนาวิณ กระผมใคร่ขอนำข้อจริงมาเรียนต่อที่ประชุมนี้ เพราะ กระผมได้ยื่นข้อเท็จจริงมาแยะแล้ว ในการประชุมทุกครั้ง กระผมในฐานะที่เป็นอาจารย์ มหาวิทยาลัย นั่งอยู่ในห้องปรับอากาศในกรุงเทพฯ เดือนละ ๒๐ วัน แต่ว่าต้องออกไป ปฏิบัติราชการอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวไว้แต่ข้างต้นว่า เข้าถึงประชาชน เดือนหนึ่ง ไม่ต่ำกว่า ๒๐ วัน และเพิ่งกลับมาจากอำเภอทุ่งช้าง จังหวัดน่านเมื่อสองวันนี้ ก็ใคร่จะนำ เรื่องจริงมากราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ให้ทราบ กระผมใคร่เริ่มต้นด้วยว่า รู้สึกดีใจว่ารัฐบาลนี้ ยังมีสติดีและมีดุลพินิจที่ยังรักษากฎอัยการศึกไว้บ้างในห้องที่จำเป็น ถ้าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ

ท่านใดเห็นว่าภาวะต่าง ๆ ในประเทศไทยทุกจังหวัดทุกอำเภอเป็นความปกติสุขแล้ว หรือท่านสมาชิกท่านใดเห็นว่าการที่มีผู้ก่อการร้ายถือปืนมายิง นี่เป็นการสร้างสถานการณ์ขึ้นเป็นการเล่นลิเก ละครขึ้น กระผมใคร่ขอกราบเรียนเชิญขอให้ท่านได้โปรดนำตัวท่าน บุตร ภริยาและบุคคลอันเป็นที่รักของท่านไปพักผ่อนตากอากาศกับกระผมซึ่งจะไปคนเดียว เพราะกระผมเห็นต่างกับท่าน ณ ที่ที่ต่อไปนี้ ณ หลักกิโลเมตรที่ ๑๑๙ ถนนปอนทัวโยสเน ที่เส้นทางปางหัดปางคร่าหรือบนยอดดอยผาหม่น อำเภอเชียงของ อากาศเย็นสบายดีมากแล้วจะได้ไปดูวังทั้งหลาย ลิเกทั้งหลายที่ถือปืนเอาลูกกระสุนหลอก ๆ มายิงท่านให้ตาย กระผมเห็นว่าเราไม่ควรจะเสียดสีไปกับความผิดในอดีต จริงอยู่ในอดีตได้มีการใช้สภาพความเป็นจริงบางประการในประเทศเราเพื่อผลประโยชน์ของบุคคลหรือกลุ่มชน แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่าสภาพความเป็นจริงนั้น ไม่ได้มีอยู่ในประเทศของเรา เราจำเป็นต้องแยกให้ออกครับ การก่อการร้ายก็ดี การบ่อนทำลายต่าง ๆ ก็ดี มันมีครับ แต่ส่วนที่ว่าได้มีท่านสมาชิกหลายท่านได้ให้สัมภาษณ์นอกสภานี้ว่า การก่อการร้ายต่าง ๆ นั้นเป็นเรื่องของการสร้างสถานการณ์ขึ้น กระผมใคร่เรียนเชื้อเชิญสมาชิกเหล่านั้นได้โปรดนำข้อจริงที่ปฏิเสธไม่ได้มาแถลงในสภานี้และให้รัฐบาลทราบ ถ้าเป็นอย่างนั้นจริงๆ กระผมก็จะได้ไม่ต้องเสียเวลาออกไปเข้าถึงประชาชน จะได้ตั้งหน้าตั้งตาวางงานของกระผม แต่ถ้าไม่เป็นจริง เราในสภานี้และเราในสื่อมวลชนก็จะได้พูดได้กระทำในสิ่งที่ท่านสมาชิกก่อนหน้ากระผมได้กล่าว คือได้พูดได้กระทำไปในทางไม่บ่อนทำลายขวัญของคนที่เขากำลังทุกข์ยากลำบาก เพื่อให้เราทั้งหลายได้สบายอยู่ในขณะนี้ กระผมคิดว่าการใช้อำนาจใด ๆ นั้นอยู่ที่บุคคลหรือคณะบุคคลผู้ใช้อำนาจนั้น อำนาจกฏอัยการศึกซึ่งรัฐบาลคงไว้ใน ๓๐ จังหวัดนั้น กระผมเชื่อว่าในยุคใหม่นี้ อยู่ในมือของผู้ที่ยุติธรรมมากกว่าเก่า ดังนั้นกระผมจึงใคร่กราบเรียนขอวิงวอนต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในที่ประชุมนี้ว่า เราควรรับหลักการในร่างพระราชบัญญัตินี้ตามที่รัฐบาลได้เสนอแนะมา ขอบพระคุณครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชนะ รุ่งแสง กระผมเห็นด้วยกับทางรัฐบาลและก็เห็นด้วยกับท่านสมาชิก และเห็นว่าความคิดเห็นของสองฝ่ายทั้งรัฐบาลและสมาชิกรุ่นสอดคล้องกัน แต่ก็มีสิ่งที่น่าคิดอันหนึ่งว่า จากการประกาศแก้ไขยกเลิก

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒ นี้มีผลต่อกฎอัยการศึกที่ประกาศไปแล้วตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมแถลง แต่ว่าถ้าเราจะนึกกันว่าตัวเลข ๔๑ จังหวัดที่ประกาศยกเลิกกฎอัยการศึก และ ๓๐ จังหวัด ที่ยังไม่ได้ประกาศยกเลิกกฎอัยการศึคนั้น จะเห็นได้ว่าเป็นประมาณ ๕๗.๗ เปอร์เซนต์ ต่อ ๔๒.๓ เปอร์เซนต์ เมื่อเป็นอย่างนี้ตามประกาศของคณะปฏิวัติที่ประกาศกฎอัยการศึกไปเมื่อปี ๒๕๑๔ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายนนั้น ก็เป็นประกาศกฎอัยการศึกเพื่อผลในการปฏิวัติในครั้งนั้น แต่ในความรู้สึกของประชาชนทั่วไปขณะนี้แล้ว เห็นได้ว่าบ้านเมืองพอจะสุขสบายได้พอสมควรแล้ว การยกเลิกนั้นก็เป็นการยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติซึ่งประกาศเพื่อคุ้มกันการปฏิวัติในช่วงนั้น แต่ถ้าเราจะคิดถึงว่าในความรู้สึกของประชาชนขณะนี้ซึ่งมีความวิตกกังวลอยู่ว่า สถานการณ์ของประเทศนั้นเป็นอย่างไร เหตุที่ท่านอ้างว่า ยังไม่ยกเลิกอีก ๓๐ จังหวัดนั้น ๓๐ จังหวัดคือ ๔๒.๓ เปอร์เซนต์ เพราะฉะนั้นถ้าประชาชนซึ่งไม่มีความเข้าใจ เจตนาารมณ์ของรัฐบาลที่เว้น ๓๐ จังหวัดไว้เพื่อสะดวกแก่การปฏิบัติงานไว้แล้ว ถ้าประชาชนเกิดไม่ได้รับถ้อยแถลงจากรัฐบาลเท่าที่ควร ประชาชนก็จะมีความรู้สึกว่าขณะนี้ประเทศไทยอยู่ในเขตของผู้ก่อการร้ายเสีย ๓๐ จังหวัดซึ่งเป็น ๔๒.๓ เปอร์เซนต์นั้น เป็นเรื่องที่ผมเป็นห่วง และอีกอย่างหนึ่งประกาศยกเลิกยังไม่ได้ประกาศในทันทีทันใด จะไปใช้ดุลพินิจประกาศในโอกาสต่อไป ซึ่งรัฐบาลจะใช้ดุลพินิจ เพราะฉะนั้นถ้ารัฐบาลจะใช้ดุลพินิจนอกเหนือจากเพื่อความสะดวกแก่การปฏิบัติของทางราชการแล้วก็น่าจะได้คำนึงถึงขวัญของประชาชนที่กังวลระหว่างตัวเลข ๓๐ จังหวัด ซึ่งเข้าใจว่ายังมีเหตุร้ายและรุนแรงต่อไปไม่เหมือนกับ ๔๑ จังหวัดที่ท่านได้ยกเลิก ผมขอฝากไว้ในดุลพินิจของคณะรัฐบาล

นายประเทือง กิริติบุตร: ท่านประธานที่เคารพ ผม ประเทือง กิริติบุตร ผมเห็นด้วยตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมแถลงเหตุผลว่า เราควรจะเหลือไว้บางห้องที่ที่จะประกาศกฎอัยการศึก แต่อยากขอทราบเรียนเพิ่มเติมที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้แถลงเกี่ยวกับการส่งสำนวนของพนักงานอัยการไว้สักเล็กน้อยให้ที่ประชุมนี้ได้ทราบว่าอัยการนั้นจะส่งสำนวนการสอบสวนเท่าที่หลักฐานปรากฏจากสอบสวนได้เท่านั้น เราจะไปฟังนอกสำนวนไม่ได้ และประการที่สอง การที่เราจะส่งสำนวนนี้ เราคำนึงถึงผลทั้งสองข้าง

คือทั้งผู้เสียหายและผู้ต้องหา โปรดกรุณาคิดด้วยนะครับว่า การที่คนจะถูกสั่งฟ้องนี่ผลติดตามมามันเสียหายมาก และเราสั่งเท่าที่ปรากฏหลักฐานเท่านั้น ถ้าหากเราสั่งไปแล้วหลักฐานไม่แน่นอนสืบไม่ได้ เป็นที่เดือดร้อนแก่คนที่ถูกสั่งฟ้อง ผมขอบพระคุณท่านผู้มีเกียรติที่ว่า ยังมีอัยการที่ดีเหลืออยู่นะครับ ขอเรียนว่าเราสั่งสำนวนนี้ตามหลักฐานที่ปรากฏ ไม่ได้มีอามิสสินจ้างอย่างไร ขอขอบพระคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายอีกแล้วนะครับ ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๔ พ.ศ. ไว้พิจารณาต่อไปหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่า ที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๔ พ.ศ. รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

นายประกอบ หุตะสิงห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่งคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายในกี่วัน

นายประกอบ หุตะสิงห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : รัฐบาลขอเสนอ

แปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ จะมี
ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่ากำหนดการแปรญัตติตาม
ข้อบังคับ

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องด่วนเหมือนกัน ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของ
คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็น
ผู้เสนอ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓
ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔
พ.ศ.

หลักการ

ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกการห้ามอุทธรณ์ฎีกาสำหรับคดีที่อยู่ในอำนาจศาลทหารบางประเภท จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ยกเลิกประกาศของของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓

ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓ ลงวันที่ ๒๔
พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของ
คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน
พ.ศ. ๒๕๑๔

นายสุกิจ นิมมานเหมินทร์ (รองนายกรัฐมนตรี): ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๔ พ.ศ.

ทั้งนี้ ก็ด้วยมีหลักการเพื่อที่จะยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๔

เหตุผล ก็ด้วยเหตุที่ว่าเป็นการสมควรที่จะยกเลิกการห้ามอุทธรณ์ฎีกาสำหรับคดีที่อยู่อำนาจศาลทหารบางประเภท จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น และเพื่อความรอบคอบเรียบร้อย ผมขอประธานอนุญาติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดต่อไปครับ

นายประกอบ หุตะสิงห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม): ท่านประธานที่เคารพ กระผม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ขอชี้แจงว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขอยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวเนื่องกับร่างพระราชบัญญัติฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒ นั้นเอง คือว่า ในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓ มีข้อความข้อหนึ่งให้คดีที่มีข้อหาในความผิดตามบัญญัติท้ายประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒ ซึ่งความผิดนั้นได้กระทำในระหว่างใช้กฎอัยการศึกตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒ นั้น เป็นคดีที่ห้ามอุทธรณ์ หรือฎีกา ค่าพิพากษา ค่าสั่งของศาลทหาร เพราะฉะนั้น รัฐบาลก็ขอประกาศยกเลิก คือแปลว่าให้มีการอุทธรณ์ฎีกาได้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: เมื่อไม่มีท่านผู้ใดประสงค์จะอภิปรายต่อไปแล้ว ผมขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ. ไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะรับหลักการ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการ
ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน
พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ. ไว้พิจารณาต่อไป รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการสามัญ หรือวิสามัญ

นายประกอบ หุตะสิงห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้สมควรจะได้พิจารณาไปพร้อมกันกับร่างพระราชบัญญัติฉบับที่แล้ว เพราะฉะนั้น
ก็ขอเสนอให้ส่งคณะกรรมการชุดเดียวกันพิจารณา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญ
การปกครองชุดเดียวกันกับร่างพระราชบัญญัติฉบับที่แล้ว พิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็น
เป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่งคณะ
กรรมการสามัญชุดเดียวกันกับฉบับที่แล้วพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายในกี่วัน

นายประกอบ หุตะสิงห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : รัฐบาลขอเสนอ
แปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ จะมี
ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่ากำหนดการแปรญัตติตาม
ข้อบังคับ

ระเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

วันที่ ๑๘๒/๒๕๑๗ วันที่ ๑๘ ม.ค. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร.๐๒๐๓/๙๒๑

สำนักนายกรัฐมนตรี

๑๘ มกราคม ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น รวม ๓ ฉบับ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. รวม ๓ ฉบับ ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้นทั้ง ๓ ฉบับ พร้อมด้วยบันทึก
หลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติประชุมปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

สัญญา ธรรมศักดิ์

(นายสัญญา ธรรมศักดิ์)

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมบัญชีอัตราเงินเดือนในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

เหตุผล

เพื่อปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ...) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๗ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน บัญชีหมายเลข ๑ ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๕๘ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนบัญชีหมายเลข ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน บัญชีหมายเลข ๒ ท้ายประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๕๘ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน บัญชีหมายเลข ๒ ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน บัญชีหมายเลข ๒ ท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๖ การปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน นอกจากข้าราชการการเมือง ให้เข้าชั้น อันดับ และชั้นตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน บัญชีหมายเลข ๑ ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

บรรดาอัตราเงินเดือนที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกา กฎ ก.พ. และระเบียบซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและยังใช้บังคับอยู่ ให้แก้ไขชั้น อันดับ และชั้นตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชบัญญัตินี้ ตามที่คณะกรรมการได้กำหนดตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๗ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาบรรจุบุคคลซึ่งเคยรับราชการและออกจากราชการไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเข้ารับราชการ ให้ปรับอัตราเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการ ให้เข้าชั้น อันดับ และชั้นตามที่คณะกรรมการได้กำหนดตามมาตรา ๖ วรรคหนึ่งเสียก่อน

ในกรณีที่ผู้เข้ารับราชการเป็นผู้ซึ่งออกจากราชการก่อนมีการปรับอัตราเงินเดือนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๒ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๑๐ หรือประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๕๘ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้ปรับอัตราเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการตามพระราชบัญญัติและประกาศนั้น ๆ เสียก่อน แล้วจึงปรับอัตราเงินเดือนตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่มีการปรับอัตราเงินเดือนของผู้ที่เข้ารับราชการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้ว ยังปรากฏว่าผู้เข้ารับราชการนั้นได้รับเงินเดือนไม่ถึงขั้นต่ำของชั้นตามบัญชีหมายเลข ๑ ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม

โดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ ก.พ. เป็นผู้พิจารณาว่าผู้นั้นสมควรจะได้รับการบรรจุในชั้น อธิบดี และชั้นใด ทั้งนี้ ก.พ. จะกำหนดให้ได้รับเงินเดือนในชั้นที่ต่ำกว่าชั้นต่ำของชั้นเป็นกรณี เฉพาะรายก็ได้

มาตรา ๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

แผนกระเบียบวาระ

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน
บัญชีหมายเลข ๑
ข้าราชการพลเรือนสามัญ ข้าราชการพลเรือนรัฐพาณิชย์
ข้าราชการพลเรือนในพระองค์
ข้าราชการครู และข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษ

ขั้น	อันดับ	ขั้น
จัตวา	๑	๗๕๐ - ๘๐๐ - ๘๕๐ - ๙๐๐ บาท
	๒	๙๕๕ - ๑,๐๑๕ - ๑,๐๘๐ - ๑,๑๕๐ บาท
	๓	๑,๒๒๐ - ๑,๒๙๕ - ๑,๓๗๕ - ๑,๔๖๐ - ๑,๕๕๐ บาท
	๔	๑,๖๔๕ - ๑,๗๕๐ - ๑,๘๖๐ - ๑,๙๗๕ - ๒,๑๐๐ บาท
ตรี	๑	๑,๑๕๐ - ๑,๒๒๐ - ๑,๒๙๕ - ๑,๓๗๕ - ๑,๔๖๐ บาท
	๒	๑,๕๕๐ - ๑,๖๔๕ - ๑,๗๕๐ - ๑,๘๖๐ - ๑,๙๗๕ บาท
	๓	๒,๑๐๐ - ๒,๒๓๐ - ๒,๓๗๐ - ๒,๕๒๐ - ๒,๖๘๐ บาท
โท	๑	๑,๘๖๐ - ๑,๙๗๕ - ๒,๑๐๐ - ๒,๒๓๐ - ๒,๓๗๐ บาท
	๒	๒,๕๒๐ - ๒,๖๘๐ - ๒,๘๕๐ - ๓,๐๓๐ - ๓,๒๒๐ บาท
	๓	๓,๔๒๐ - ๓,๖๓๐ - ๓,๘๕๐ - ๔,๐๘๕ - ๔,๓๓๕ บาท
เอก	๑	๓,๔๒๐ - ๓,๖๓๐ - ๓,๘๕๐ - ๔,๐๘๕ บาท
	๒	๔,๓๓๕ - ๔,๖๐๐ - ๔,๘๘๐ - ๕,๑๗๕ - ๕,๔๘๕ บาท
	๓	๕,๘๑๐ - ๖,๑๕๐ - ๖,๕๐๕ - ๖,๘๗๕ - ๗,๒๖๐ บาท
พิเศษ	๑	๔,๘๘๐ - ๕,๑๗๕ - ๕,๔๘๕ - ๕,๘๑๐ บาท
	๒	๖,๑๕๐ - ๖,๕๐๕ - ๖,๘๗๕ - ๗,๒๖๐ - ๗,๖๖๐ บาท
	๓	๘,๐๗๕ - ๘,๕๐๕ - ๘,๙๕๐ - ๙,๔๑๐ - ๙,๘๘๕ บาท

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน

บัญชีหมายเลข ๒

ข้าราชการการเมือง

(๑) นายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๑๓,๕๐๐ บาท
(๒) รองนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๑๒,๖๕๐ บาท
(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวง หรือรัฐมนตรีประจำสำนัก นายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๑๑,๔๔๕ บาท
(๔) รัฐมนตรีว่าการทบวง หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง	เดือนละ	๑๐,๓๘๐ บาท
(๕) รัฐมนตรีช่วยว่าการทบวง	เดือนละ	๙,๘๘๕ บาท
(๖) ประธานที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๑๑,๔๔๕ บาท
(๗) ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๙,๔๑๐ บาท
(๘) ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๘,๕๕๐ บาท
(๙) ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๘,๕๐๕ บาท
(๑๐) ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๗,๒๖๐ บาท
(๑๑) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร	เดือนละ	๑๐,๓๘๐ บาท
(๑๒) รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร	เดือนละ	๙,๘๘๕ บาท
(๑๓) เลขาธิการทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๙,๘๘๕ บาท
(๑๔) รองเลขาธิการทำเนียบนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง	เดือนละ	๙,๔๑๐ บาท
(๑๕) ผู้ช่วยเลขาธิการทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๗,๒๖๐ บาท
(๑๖) เลขานุการทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๖,๑๕๐ บาท
(๑๗) ประจำสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๙,๔๑๐ บาท
(๑๘) ประจำสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๘,๕๐๕ บาท
(๑๙) ประจำสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๗,๖๖๕ บาท
(๒๐) ประจำสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๖,๘๗๕ บาท

(๒๑) ประจําสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๖,๑๕๐ บาท
(๒๒) ประจําสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๔,๘๘๐ บาท
(๒๓) ประจําสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๔,๐๘๕ บาท
(๒๔) ประจําสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๓,๔๒๐ บาท
(๒๕) ประจําสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๒,๘๕๐ บาท
(๒๖) ประจําสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๒,๕๒๐ บาท
(๒๗) ประจําสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๒,๒๓๐ บาท
(๒๘) โฆษกประจําสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๙,๔๑๐ บาท
(๒๙) รองโฆษกประจําสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๘,๕๐๕ บาท
(๓๐) เลขานุการคณะรัฐมนตรี	เดือนละ	๙,๘๘๕ บาท
(๓๑) รองเลขานุการคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง	เดือนละ	๙,๔๑๐ บาท
(๓๒) ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ	เดือนละ	๙,๘๘๕ บาท
(๓๓) เลขานุการสภาความมั่นคงแห่งชาติ	เดือนละ	๙,๘๘๕ บาท
(๓๔) เลขานุการคณะกรรมการตรวจและ ติดตามผลการปฏิบัติราชการ	เดือนละ	๙,๘๘๕ บาท
(๓๕) รองเลขานุการคณะกรรมการตรวจและ ติดตามผลการปฏิบัติราชการ	เดือนละ	๙,๔๑๐ บาท
(๓๖) เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง	เดือนละ	๖,๑๕๐ บาท
(๓๗) เลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง	เดือนละ	๕,๔๘๕ บาท
(๓๘) ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง	เดือนละ	๔,๘๘๐ บาท
(๓๙) ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง	เดือนละ	๔,๓๓๕ บาท
(๔๐) เลขานุการประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	เดือนละ	๖,๑๕๐ บาท
(๔๑) ผู้ช่วยเลขานุการประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	เดือนละ	๔,๘๘๐ บาท
(๔๒) เลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร	เดือนละ	๕,๔๘๕ บาท
(๔๓) ผู้ช่วยเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร	เดือนละ	๔,๓๓๕ บาท

ที่ สผ ๐๐๐๒/น. ๖๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

๒๙ มกราคม ๒๕๑๗

เรื่อง ขอส่งเอกสารประกอบการพิจารณา ร่างกฎหมายปรับปรุงเงินเดือนข้าราชการ
เรียน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
สิ่งที่ส่งมาด้วย ตารางเปรียบเทียบอัตราเงินเดือนปัจจุบันกับที่กำหนดขึ้นใหม่ และ
ผลจากการปรับ

ตามที่ได้ส่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
พร้อมกับระเบียบวาระประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ ๒ ครั้งที่ ๖ วันศุกร์ที่ ๑ กุมภาพันธ์
๒๕๑๗ นั้น คณะรัฐมนตรีได้ส่งตารางเปรียบเทียบอัตราเงินเดือนปัจจุบันกับที่กำหนด
ขึ้นใหม่มาเพื่อประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวของท่านสมาชิก ดังได้แนบ
มาพร้อมกับหนังสือนี้

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

(นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ)

เลขาธิการรัฐสภา

กองการประชุม

โทร. ๘๒๒๘๔๘

ตารางเปรียบเทียบอัตราเงินเฟ้อปัจจุบันกับที่กำหนดขึ้นใหม่ และผลรับจากการรับ

ลำดับ ที่	อัตราปัจจุบัน		อัตราที่กำหนดขึ้นใหม่		จำนวน โคเพิ่ม	ภาษีอัตราเก่า		ภาษีอัตราใหม่	
	อัตรา	ชั้นวัง	อัตรา	ชั้นวัง		เสียบางปี	รับเพิ่มสุทธิ	เสียบางปี	รับเพิ่มสุทธิ
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
1	600	30	750	50	150	26.66	123.34	12.83	137.17
2	630	30	800	50	170	30.66	139.34	15.63	154.37
3	660	30	850	50	190	34.66	155.34	18.43	171.57
4	690	30	900	55	210	38.66	171.34	21.23	188.77
5	720	60	955	60	235	43.06	191.94	24.31	210.69
6	780	60	1,015	65	255	47.86	187.14	27.67	207.33
7	840	40	1,080	70	240	53.06	186.94	31.31	208.69
8	880	60	1,150	70	270	58.66	211.34	35.23	234.77
9	940	60	1,220	75	280	64.26	215.74	39.15	240.85
10	1,000	60	1,295	80	295	70.26	224.74	43.35	251.65
11	1,060	100	1,375	85	315	76.66	238.34	47.63	267.17
12	1,160	60	1,460	90	300	83.50	216.50	52.59	247.41
13	1,220	100	1,550	95	330	92.86	237.14	57.63	272.37
14	1,320	60	1,645	105	325	102.74	222.26	64.93	260.07
15	1,380	100	1,750	110	370	113.66	256.34	73.33	296.67
16	1,480	100	1,860	115	380	125.10	254.90	82.13	297.87
17	1,580	110	1,975	125	395	137.06	257.94	91.33	303.67
18	1,690	190	2,100	130	410	150.06	259.94	101.33	308.67
19	1,880	110	2,250	140	350	163.58	186.42	111.73	298.27
20	1,990	150	2,370	150	380	178.14	201.86	122.93	297.07
21	2,140	150	2,520	160	390	193.74	186.26	134.93	245.07
22	2,290	150	2,680	170	390	210.38	179.62	147.73	242.27
23	2,440	150	2,850	180	410	228.06	181.94	161.33	248.67
24	2,590	150	3,030	191	440	246.78	193.22	175.73	264.27
25	2,740	240	3,220	200	490	266.54	213.46	190.93	289.07
26	2,980	160	3,420	210	440	287.34	152.66	206.93	233.07
27	3,140	160	3,630	220	490	308.18	160.82	223.73	266.27
28	3,300	280	3,850	235	550	332.06	217.94	241.33	308.67
29	3,580	160	4,085	250	505	356.50	148.50	260.13	244.87
30	3,740	160	4,335	265	595	382.50	212.50	280.13	314.87
31	3,900	280	4,600	280	700	410.06	289.94	301.33	398.67
32	4,180	300	4,880	295	700	439.18	260.82	323.73	376.27
33	4,380	380	5,175	310	795	469.86	325.14	347.33	447.67
34	4,668	300	5,485	325	825	508.10	322.90	372.12	452.88
35	4,860	380	5,810	340	950	540.34	409.66	401.36	548.64
36	5,240	220	6,158	355	910	583.86	326.14	442.16	467.04
37	5,460	380	6,505	370	1,045	629.30	415.70	484.76	560.24
38	5,840	460	6,875	385	1,035	676.66	358.34	529.16	505.84
39	6,300	300	7,260	400	960	725.94	234.06	575.36	384.64
40	6,600	400	7,660	415	1,060	777.14	282.86	623.36	436.64
41	7,000	400	8,075	430	1,075	830.26	244.74	673.16	401.84
42	7,400	400	8,505	445	1,105	890.80	214.20	729.91	375.09
43	7,800	400	8,950	460	1,150	962.00	188.00	796.66	353.34
44	8,200	400	9,410	475	1,210	1,035.60	174.40	865.66	344.34
45	8,600	400	9,885	495	1,285	1,111.60	173.40	936.83	348.17
46	9,000	500	10,380	520	1,380	1,192.66	107.34	1,011.16	368.04
47	9,500	500	10,900	545	1,400	1,296.66	103.34	1,113.33	286.67
48	10,000	1,000	11,445		1,445	1,405.66	39.34	1,222.33	222.67
49	11,000	1,000	12,650		1,650	1,646.66	3.34	1,463.33	196.67
50	12,000		13,900		1,900	1,896.66	3.34	1,713.33	186.67

นายสุกิจ นิมมานเหมินท์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพรัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีหลักการเพื่อจะแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีอัตราเงินเดือนในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ทั้งนี้ก็มีเหตุผล ก็เพื่อจะปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และทั้งนี้ทั้งนั้นก็จำเป็นจะต้องมีการชี้แจงรายละเอียด รัฐบาลจึงขอเสนอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ช่วยชี้แจงพระราชบัญญัตินี้ และพระราชบัญญัติที่จะติดตามมาด้วยครับ

นายบุญมา วงศ์สวรรค์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมรัฐมนตรีคลังครับ การปรับปรุงเงินเดือนซึ่งที่จริงก็เรียกง่าย ๆ ว่าเพิ่มเงินเดือนตามร่างพระราชบัญญัติที่เสนอนี้ รัฐบาลมีความประสงค์สองประการด้วยกัน

ประการที่ ๑ ก็คือ เพื่อที่จะให้รัฐบาลสามารถยกเลิกระเบียบอย่างหนึ่งของทางราชการ ซึ่งข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีข้อบกพร่องมาก ไม่ชอบไม่ควร ได้ก่อให้เกิดความเสียหายนานาประการ ระเบียบของทางราชการที่ว่านี้ คือการที่ทางราชการออกภาษีเงินได้แทนข้าราชการ

ประการที่ ๒ รัฐบาลมีความประสงค์ที่จะให้ข้าราชการมีรายได้มากขึ้นบ้างตามสมควรหลังจากที่ได้รับการเพิ่มเงินเดือนแล้ว และเสียภาษีเงินได้เองแล้ว กระผมจะขออนุญาตชี้แจงเกี่ยวกับวัตถุประสงค์สองข้อนี้ทีละข้อครับ

ในประการแรก เกี่ยวกับระเบียบของทางราชการที่ออกภาษีเงินได้แทนข้าราชการนี้ ปรากฏว่าระเบียบนี้เกิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๙ ก็เป็นเวลาเกือบ ๓๐ ปีแล้ว ผู้ที่เป็นต้นคิดในเรื่องนี้ กระผมสอບไม่ได้ว่า มีความประสงค์อย่างไรแน่ แต่เท่าที่ฟังเขาพูดกันนั้นดูประหนึ่งว่าจะเป็น การช่วยเหลือข้าราชการในแง่สวัสดิการ แต่ถ้าเป็นอย่างนี้จริงก็เป็นสวัสดิการที่แปลกประหลาดมาก คือ เป็นสวัสดิการชนิดที่ว่า จ่ายเงินให้แก่ผู้ที่มีภาระทางครอบครัวมากจ่ายน้อย ผู้ที่เป็นคนโสดไม่มีภาระทางครอบครัวจ่ายมาก นี้อย่างหนึ่ง อีกอย่างหนึ่ง ผู้ที่เป็นข้าราชการ

รับเงินเดือนอย่างเดียวไม่มีรายได้ส่วนตัวเลย ได้รับสวัสดิการนี้น้อย ผู้ที่มีอันจะกินหรือเรียกตามภาษาชาวตลาดว่า เป็นเศรษฐี มีรายได้ส่วนตัวอีกด้วย ได้รับสวัสดิการมาก อย่างนี้เป็นต้น เพื่อให้สภานี้ได้เข้าใจ กระทบจะขอยกตัวอย่างตัวเลขออกมา ลองนึกถึงว่ามีข้าราชการ ๒ คน เอาเสมือนชั้นจัตวา พนักงานพิมพ์ดีดก็ได้ครับ นาย ก. กับ นาย ข. นาย ก. เป็นคนโสดรับเงินเดือน ๘๐๐ บาท จะเสียภาษีเงินได้ ๓๐ บาท ตัวเลขนี้เป็นตัวเลขภาษีเงินได้ก่อนที่จะมีการลด เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม นะครับ เมื่อ นาย ก. เสียภาษีเงินได้ ๓๐ บาท ทางราชการก็ให้เงินไป ๓๐ บาท เพื่อเอาไปเสียภาษีเงินได้ นาย ก. เป็นคนโสดก็มีเงินกลับไปบ้านสำหรับเลี้ยงดูตัวเอง ๘๐๐ บาท ส่วน นาย ข. ทำหน้าที่อย่างเดียวกันฝีมือลายมือก็เท่ากัน รับราชการเงินเดือน ๘๐๐ บาทเหมือนกัน แต่ นาย ข. เป็นผู้ที่มิคู่สมรสไม่ต้องเสียภาษีเงินได้เลย ก็ไม่ได้อะไรจากรัฐบาลเลย ก็มีเงิน ๘๐๐ บาทกลับไปบ้านเหมือนกัน สำหรับเลี้ยงตัวเองและครอบครัว ถ้ามีบุตรอีกตัวก็ได้ ๘๐๐ บาทก็เท่ากันนั่นเอง ระเบียบทางราชการที่ทำให้เกิดเหตุอย่างนี้ขึ้นรัฐบาลนี้เห็นว่าไม่ชอบด้วยเหตุผลอย่างยิ่งที่ถูกที่ควรนั้น นาย ก. กับ นาย ข. ทำหน้าที่อย่างเดียวกันฝีมือลายมือทัดเทียมกันก็ควรจะได้รับเงินเดือนเท่ากัน เช่น ถ้าหากว่าจ่ายให้คนละ ๘๓๐ บาทเท่ากัน ถ้า นาย ก. เป็นคนโสดได้รับไป ๘๐๐ บาท เสียภาษีแล้ว นี่กระทบพิเศษ นะครับก็เหลือ ๘๐๐ บาท ส่วน นาย ข. เขาได้มา ๘๓๐ บาท ไม่ต้องเสียภาษี เพราะมีคู่สมรส ก็มีเงินกลับไปเลี้ยงดูคู่สมรสได้ด้วยเงิน ๘๓๐ บาท อย่างนี้ถึงเรียกว่ายุติธรรม แปลว่าระบบการจ่ายเงินเดือนหรือประโยชน์ตอบแทนการทำงานของเรา นั้น ควรจะจ่ายให้ตามผลงานในสำนักงานในกระทรวงทบวงกรม ไม่ใช่จ่ายให้ตามฐานะทางครอบครัวหรือตามผลงานทางบ้านนี้เป็นปัญหาที่ ๑

ประการที่ ๒ ที่เกิดความไม่ยุติธรรมอย่างยิ่งระหว่างข้าราชการที่มีรายได้เป็นเงินเดือนอย่างเดียวกับข้าราชการที่มีรายได้จากส่วนอื่น คือ ส่วนตัวอีกด้วย กระทบจะขอยกตัวอย่าง ต้องขอแสดงตัวเลขซึ่งมากหน่อย เพื่อจะได้เห็นให้ชัด สมมติว่า นาย ก. เป็นข้าราชการมีเงินเดือน ๑๐,๐๐๐ บาท เป็นคนโสด นาย ก. จะเสียภาษีเงินได้เดือนละ ๑,๑๐๐ บาท ทั้งนี้ นาย ข. เป็นข้าราชการอย่างเดียวกัน ตำแหน่งคล้ายกัน รับเงินเดือน ๑๐,๐๐๐ บาทเหมือนกัน แต่ถ้าเฉลียว นาย ข. เป็นเศรษฐีรักรวยมีรายได้ส่วนตัวมากอีกด้วย สมมติเดือนละ ๘๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเดือนละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท คนอย่าง นาย ข. นี้ถ้าเป็นโสดจะเสียภาษีเองได้เดือนละ

๔๔,๐๐๐ บาท รายได้ทั้งสิ้น ๑๐๐,๐๐๐ บาท เสียภาษีเงินได้ ๔๔,๐๐๐ บาท รัฐบาลเขาใจดีออกให้ ๑ ใน ๑๐ ของ ๔๔,๐๐๐ บาท คือ ๔,๔๐๐ บาท แปลว่า นาย ก. กับ นาย ข. นี้ทำงานอย่างเดียวกัน คนหนึ่งได้รับรวมทั้งสิ้น ๑๑,๑๐๐ บาท อีกคนหนึ่งได้รับ ๑๔,๔๐๐ บาท เพราะเหตุว่าเป็นเศรษฐกิจ สวัสดิการแบบนี้ทางรัฐบาลนี้เห็นว่าสมควรขจัดให้หมดไป ก็เกิดความไม่ยุติธรรมอย่างยิ่ง นอกจากนี้แล้วด้วยเหตุที่ว่าระเบียบของทางราชการเกี่ยวกับการออกภาษีทางด้านแทนราชการนี้ได้วางหลักไว้ว่า จะออกให้ตามส่วนเฉลี่ยของรายได้ทั้งสิ้นของข้าราชการไม่ว่าจะได้จากทางใด ๆ ก็เกิดปัญหาภาคปฏิบัติ คือไม่มีข้าราชการคนใดสามารถคำนวณได้เวลาเย็น ภ.ง.ด. ๔ ว่า ผลลัพธ์สุดท้ายนั้นตัวเองมีหน้าที่จะต้องเสียภาษีเงินได้เท่าไร เมื่อเป็นการพันวิสัยอย่างนี้ รัฐบาลครั้งหนึ่งก็ได้ออกกฎหมายมีบทบัญญัติพิเศษให้ ว่าถ้าเป็นข้าราชการแล้วละก็เวลาไปยื่น ภ.ง.ด. ๔ ในเดือนกุมภาพันธ์นั้นนะ ไม่ต้องนำเงินไปชำระค่าภาษี นี่ก็กลายเป็นอภิสิทธิ์อย่างหนึ่ง ดีไปกว่าประชาชนเดินถนนธรรมดา รัฐบาลนี้ก็เห็นว่าสมควรที่จะขจัดข้อนี้ให้หมดไป ซึ่งก็ได้ทำมาแล้วโดยการเสนอพระราชกำหนดยกเลิกบทบัญญัติมาตรานี้เป็นมาตรา ๕๗ จัดว่า ซึ่งได้รับอนุมัติจากสภานี้ไปแล้ว เมื่อ ๒ อาทิตย์ที่แล้วมานี้

ข้อที่ ๓ ที่ทำความเสียหายมากก็คือว่า เนื่องด้วยระบบอย่างนี้เลยเป็นเหตุให้เจ้าพนักงานกรมสรรพากรต้องเสียเวลาไปในการคิดคำนวณภาษีเงินได้ของข้าราชการ โดยเฉพาะผู้มีรายได้หลาย ๆ ทาง ถ้าไม่ได้อาศัยเครื่องคอมพิวเตอร์แล้ว รายหนึ่ง ๆ กระผมพนันว่าเกินวัน ๆ เลยครับ เพราะฉะนั้นการที่จะยกเลิกระเบียบทางราชการในข้อนี้ก็ช่วยให้เจ้าพนักงานกรมสรรพากรสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ดีขึ้น ข้อเสียหายจรรยาอีกข้อหนึ่งก็คือว่าในระยะ ๒๓๐ กว่าปีที่แล้วมานี้ เมื่อข้าราชการไม่ต้องเสียภาษีเงินได้เอง เลยลืมไปว่าแท้ที่จริงนั้นนะ ถึงแม้ตัวเองจะไม่ต้องเสียก็มีหน้าที่ต้องเสีย เพียงแต่ว่าคนอื่นออกแทนให้ เกิดความไม่สนใจที่จะเรียนรู้ว่าหน้าที่ของราษฎรธรรมดาสามัญนั้นนะมีอะไรบ้างในเรื่องเสียภาษีเงินได้ เมื่อทางราชการได้ประกาศออกไปใหม่ ๆ ว่า กำลังคิดที่จะยกเลิกระเบียบที่จะออกภาษีเงินได้แทนข้าราชการให้ นี้ ได้ทราบข่าวจากหนังสือพิมพ์บางฉบับว่า ได้มีการไปขอความเห็นจากข้าราชการบางคน กระผมได้อ่านข่าวแล้วก็รู้สึกว่าเป็นเรื่องน่าเศร้าจริง ๆ ครับ เพราะข้าราชการของเราบางคนยังไม่รู้ว่าแท้ที่จริงเขาทำอะไรกัน ในเรื่องภาษีเงินได้ บางคนให้ความเห็นว่าสู้

แบบเก่าไม่ได้ แบบใหม่นี้ข้าราชการจะเดือดร้อนมาก ทุกเดือนจะต้องเอาเงินค่าภาษีไปส่งที่อำเภอ อย่างนี้เป็นต้น ซึ่งแท้จริงไม่ใช่อย่างนั้นเป็นอันขาด เจ้าพนักงานผู้จ่ายเงินเดือนให้ข้าราชการคือหัวหน้ากองคลังหรือหัวหน้าแผนกคลังนั้นมีหน้าที่หักภาษีแล้วนำไปส่งอำเภอ แต่ว่าเมื่อเป็นทางราชการ วิธีการนำส่งอำเภอก็สะดวก คือหักโอนกันทางบัญชีเท่านั้นเอง

ในข้อนี้กระผมขอยืนยันได้ว่า ข้าราชการนั้นในรอบปีหนึ่งทุกเดือนๆ จะไม่มีอะไรผิดปกติไปจากเดิมเลย แผนกคลังผู้จ่ายเงินก็จัดการให้เสร็จ ถึงปีก็ต้องจัดทำครั้งหนึ่ง คือในเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งเมื่อได้แก่กฎหมายแล้วก็เป็นเดือนมีนาคม ก็นำแบบรายการขอเสียภาษีเงินได้ คือแบบ ภ.ง.ด. ๙ ไปยื่นที่อำเภอหรือที่กรมสรรพากรตามปกติตนเอง แต่ด้วยความที่ว่าตัวเองไม่ต้องควักกระเป๋า เกี่ยวกับเรื่องภาษีเงินได้นี้ โดยเฉพาะข้าราชการที่ไม่มีเงินได้ทางอื่นเลยนี้ ไม่ค่อยจะสนใจว่าตัวเองมีหน้าที่อย่างไรบ้าง เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงเห็นว่าข้อนี้ก็เสียหายอย่างยิ่ง ถ้าหากว่าข้าราชการเองไม่รู้หน้าที่ของตัวในเรื่องภาษีเงินได้ เราจะหวังให้ราษฎรทั่วไปรู้หน้าที่ของตัวเองได้อย่างไร เรื่องภาษีเงินได้นี้ก็เป็นปัญหาหนักอกของทางราชการอยู่เหมือนกัน ที่ว่า ขอรับตรงๆ ว่า มีช่องมีทางรั่วไหลอยู่ไม่น้อย ซึ่งก็กำลังหาทางแก้ไขกันอยู่เท่าที่สติปัญญาและกำลังคนจะอำนวย และก็เชื่อว่าถ้าข้าราชการทำตัวให้เป็นตัวอย่างแก่ราษฎรทั่วไป เข้าใจข้อกำหนดดีขึ้น เข้าใจหน้าที่ของตัวเองดีขึ้นเกี่ยวกับภาษีเงินได้นี้ ต่อไปในภายหน้าสถานการณ์ในเรื่องนี้ก็ควรจะดีขึ้น สำหรับวัตถุประสงค์ที่สอง คือการเพิ่มเงินเดือนให้มากกว่าที่จะมีหน้าที่ต้องเสียภาษีเงินได้เอง คือเมื่อเสียแล้วให้มีเหลือเพิ่มเติมอีกบ้าง นี่ก็เป็นความประสงค์ของรัฐบาลที่จะให้ข้าราชการนี้ได้ยกหน้าอำปากขึ้นบ้าง

เพราะเหตุว่าตามข้อเท็จจริงนั้น อัตราเงินเดือนของข้าราชการถ้าจะเทียบกับระดับอัตราเงินเดือนในธุรกิจส่วนเอกชนแล้วยังห่างไกลกันมากครับ เงินเดือนของอธิบดีก็ดี ปลัดกระทรวงก็ดี แม้แต่รัฐมนตรียังเท่าเงินเดือนของหัวหน้าแผนกในธุรกิจบางแห่งเท่านั้นเอง รัฐบาลจึงเห็นว่าในเมื่อสถานการณ์ปัจจุบันนี้ค่าครองชีพได้สูงขึ้นมาก ก็เป็นความจำเป็นที่ข้าราชการควรจะมียาได้สูงขึ้นบ้าง ท่านประธานที่เคารพ ในเรื่องเงินเดือนของข้าราชการนี้ขอกราบเรียนว่า ข้าราชการนั้นเป็นลูกจ้างของประชาชน ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งนั่งอยู่ในสภานี้เป็นเสมือนตัวแทนของประชาชน ก็อยากจะขอกราบเรียนว่าข้าราชการนั้นถือได้ว่าเป็นลูกจ้างของสภานี้ รัฐบาลนั้นก็เพียงหัวหน้าลูกจ้าง บัดนี้มีความปรารถนาเพียงว่านำความมากราบเรียนท่านว่า ลูกจ้าง

ของท่านนั้นน่าจะอยู่ในฐานะที่จะอย่าแย้ ถ้าไม่ช่วยกันคิดอ่านแก้ไขให้เขาพอมีพอกินพอใช้ได้ ตามควรแก่อัศภพ อัตราเงินเดือนที่รัฐบาลเสนอนี้แท้จริงยังห่างไกลกับธุรกิจเอกชนมาก แต่ก็เรียกว่าพอผ่อนหนักเป็นเบา หวังว่าจะกระเตื้องขึ้นบ้าง ถ้าหากว่ากำลังเงินของรัฐบาล อำนวยมากยิ่งกว่านี้ รัฐบาลอยากจะเพิ่มให้มากกว่านี้ด้วยซ้ำไปครับ ถ้าเราไม่คิดอ่านแก้ไข กันแล้ว วันหนึ่งข้างหน้าอาจจะเร็วก็ได้ นะครับ หรือขณะนี้อาจจะเป็นอยู่แล้วก็ได้ว่าข้าราชการ ของเรานั้นนะ อาจจะมีเหลืออยู่เพียงสัก ๔ ประเภทเท่านั้นละครับ คือ ประเภท ๑ ไม่รู้จะไป ทำงานที่ไหน เพราะไม่มีใครเขาเอา ประเภทที่ ๒ รอจังหวะที่จะไปทำงานทำที่อื่น ประเภทที่ ๓ นั้นนะกินอุดมคติจริง ๆ ประเภทที่ ๔ นั้นนะกินคอร์รัปชันเลย กระผมรู้สึกว่ถ้าเราปล่อย ให้เหตุการณ์อย่างนี้คงอยู่ต่อไปแล้ว ทางราชการคือการบริหารราชการแผ่นดินจะเสียหายมาก ส่วนผู้ที่กินอุดมคตินั้นแม้จะเป็นบุคคลซึ่งควรชมก็จริงละ แต่กระผมก็รู้สึกว่ไม่ค่อยยุติธรรม ถ้าจะให้เขากินแต่อุดมคติซึ่งกินมาก ๆ กินมากเท่าไรมันก็ไม่ค่อยจะอิ่มครับ ในเรื่องนี้กระผม ก็อยากจะขอกราบเรียนว่า สำหรับวัตถุประสงค์ข้อแรก รัฐบาลเองเชื่อมั่นว่สมานี้คงจะสนับสนุน ให้รัฐบาลสามารถยกเลิกระเบียบของทางราชการที่ออกภาษีเงินได้แทนข้าราชการนั้น เพราะเหตุว่ เป็นระเบียบที่มีความบกพร่องมีความเสียหายจริง ๆ ส่วนการที่จะเพิ่มเงินเดือนให้ทางข้าราชการ เพิ่มขึ้นอีกนั้น ก็แล้วแต่สมานี้จะกรุณา บัดนี้ก็ขึ้นปีใหม่แล้ว คือร่างกฎหมายฉบับนี้ก็จะใช้ บังคับย้อนหลัง ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม กระผมก็หวังว่ถ้าสมานี้ได้กรุณาผ่านหรือรับหลักการร่าง พระราชบัญญัติฉบับนี้ไป ก็จะเป็นของขวัญปีใหม่ให้แก่บุคคล ๒ ประเภท ของขวัญประเภท ๑ ก็คือ ให้แก่ประชาชนที่จะได้เห็นข้าราชการกับตัวเองนั้นนะมีความเสมอภาคกันเกี่ยวกับ หน้าที่การเสียภาษีเงินได้ ประเภท ๒ ก็เป็นของขวัญปีใหม่ให้แก่ข้าราชการที่พอจะมีรายได้ มากขึ้นบ้าง ทั้งนี้จะควรประการใดก็หวังในความเมตตากรุณาของสมานี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณวิชาครับ

นายวิชา เศรษฐบุตร : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิชา เศรษฐบุตร ได้ฟังทาง ฝ่ายรัฐบาลได้ชี้แจงเหตุผลเมื่อคืนแล้ว กระผมอยากจะข้ยืนยันว่ข้าราชการทุกวันนี้ค่อย อยู่แต่ว่า เรื่องนี้อยากจะรู้ว่ได้เสร็จสิ้นกันไปโดยเร็ว เพราะว่ทุกครั้งที่ได้มีการพิจารณาว่า จะปรับปรุงเงินเดือนให้แก่ข้าราชการนั้น สินค้าต่าง ๆ ค่าครองชีพที่ขึ้นไปล่วงหน้าทุกที่ กระผม

เห็นใจข้าราชการในฐานะที่ท่านรัฐบาลได้บอกว่าเป็นลูกจ้างของประชาชน พวกข้าราชการนี้เป็นลูกจ้างที่ดี สไตรค์ก็ไม่เคยมีกับเขา เราเข้ามาในสภากันวันนี้ก็ไม่มีใครมายืนถือป้ายที่ปากประตูขู่เชิญให้รับหลักการในวันนี้ กระผมมีความข้องใจอยู่บางประการ ในหลักการนั้นนะ กระผมเห็นด้วยว่าควรจะมีการปรับปรุงเพิ่มเติม และเรื่องเสียภาษีอย่างที่เป็นแนวคิดใหม่นั้นนะ กระผมไม่ขัดข้อง กระผมอยากจะทำด้วยว่าพระราชบัญญัตินี้ควรจะเป็นพระราชกำหนดเสียตั้งแต่แรกแล้วเพื่อข้าราชการได้ขึ้นเงินเดือนไปเสียตั้งแต่ก่อนนี้แต่เนื่องจากหลักการใหม่ของท่านที่พูดขึ้นมาเนี่ย และก็ได้ออกความเห็นใจสภาว่าค่าครองชีพได้ขึ้นไปแล้วก็ขอให้ผ่านพระราชบัญญัติที่เสนอในวันนี้ กระผมมาห่วงอยู่ว่าเหตุการณ์ที่ได้เป็นกันมาโดยตลอดเวลาเนี่ยนะ รัฐบาลนี้รัฐบาลทุกสมัยนั้นท่านไม่มีโอกาสปรับปรุงเงินเดือนของข้าราชการได้รวดเร็วเลย ทุกครั้งที่ปรับปรุงก็จำเป็นจะต้องมาผ่านพระราชบัญญัติเพื่อพิจารณากัน ซึ่งเป็นการทำให้ไม่ทันแก่เวลา เพราะว่าค่าครองชีพก็ได้ขึ้นไปเรื่อย ๆ กระผมอยากจะทำว่าน่าจะมีมาตรการเพิ่มเติมในพระราชบัญญัติที่เสนอนี้ในทำนองที่ว่าออกไปหลังจากปรับปรุงบัญชีครั้งนี้แล้ว รัฐบาลจะพิจารณาปรับปรุงทุกคราวที่ตรชนีค่าครองชีพของส่วนรวมนั้นได้ขึ้นไปโดยตลอดเวลา ข้อคิดเห็นอันนี้กระผมคิดว่าต้องเข้ามาตราฐานตรชนีค่าครองชีพ ซึ่งค่าครองชีพนี้กระผมก็ทราบว่ากระทรวงพาณิชย์ท่านก็ทำอยู่เสมอ ถ้าเมื่อมีตรชนีออกมาให้เห็นแล้ว แล้วรัฐบาลมีข้อคอมมิทเม้นท์ (commitment) ผูกพันว่าจะปรับโดยอัตโนมัติได้ กระผมก็คิดว่าจะเป็นการช่วยข้าราชการให้ได้รับค่าตอบแทนทันกับสถานะความเป็นอยู่ที่แท้จริงของบ้านเมืองในอนาคต ข้อสังเกตที่สองของกระผมนี้ก็คือนะ ในหลักการใหม่นั้นทางรัฐบาลเรียกว่าจะเก็บภาษีจากเงินเดือนที่ท่านจะให้ไป กระผมอยากจะทำขอความเข้าใจอีกข้อหนึ่งก็เกี่ยวกับว่าในพระราชบัญญัติเดิมนั้นนะ ได้มีข้อกำหนดอยู่ว่ารัฐบาลจะเก็บหักเงินสะสมจำนวนหนึ่งและจะคืนให้แก่ข้าราชการนั้นเมื่อออกจากราชการแล้ว กระผมอยากถามว่าหลักการเก็บภาษีของท่านจะไปใช้กับเงินสะสมซึ่งท่านได้เก็บไปตั้งแต่หลักการเดิมที่ถือว่าสมัยนั้นรัฐบาลไม่ได้ออกภาษีให้ นะครับ กระผมขอถามในข้อนี้ เพราะฉะนั้นในข้อสังเกตสองประการนี้กระผมก็คิดว่าถ้าสมารับหลักการแล้ว กระผมก็อยากจะทำขอแปรญัตติต่อคณะกรรมการ และข้อสังเกตอันนี้ก็มิใช่เฉพาะพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนที่เรากำลังพิจารณาในคราวนี้ ก็ผูกพัน

เพราะว่าเป็นสาระประเด็นเดียวกันอยู่ในพระราชบัญญัติอีกสองฉบับซึ่งจะพิจารณาต่อไป
ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายบุญมา วงศ์สุวรรณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผมรัฐมนตรีคลังครับ ขอตอบข้อซักถามของท่านสมาชิก ๒ ข้อด้วยกันสำหรับข้อแรก
ที่ว่าควรจะตราไว้ในกฎหมายเลยว่าเพิ่มเมื่อไร ค่าครองชีพสูงขึ้นด้วย दरชนีเท่านี้เท่านี้ เช่น
ขึ้นไป ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ก็ควรจะบังคับให้รัฐบาลต้องขึ้นเงินเดือนข้าราชการ ๑๐ เปอร์เซ็นต์
อัตโนมัติ (automatic) เลย อย่างนั้นน่าจะก็คงจะทำได้ครับ แต่จะต้องมีเงื่อนไขข้อหนึ่ง
เหมือนกันว่า เมื่อบังคับอย่างนั้นแล้วสภานี้ต้องยอมบังคับตัวเองด้วยว่าจะต้องยอมให้
รัฐบาลขึ้นภาษีอีกเป็นเงินให้พอกับเงินเดือน จะต้องขึ้นอีก ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้าสภานี้รับ
เงื่อนไขนี้ได้ตลอดไปนะครับ และสัญญาว่าถ้ารัฐบาลเสนอร่างกฎหมายขึ้นภาษีมาจะสนับสนุน
เต็มที่แล้วไม่ขัดข้องเลยครับ สำหรับข้อที่สอง เกี่ยวกับเงินสะสมนั้น ขอเรียนว่าบทบัญญัติ
มาตรานั้นยังคงใช้อยู่ไม่ได้ยกเลิกและไม่ได้อยู่ในร่างนี้ ผลที่จะเกิดขึ้นก็เป็นดังนี้ครับ ผม
จะยกตัวอย่างข้าราชการชั้นจัตวาต่ำสุดขณะนี้เงินเดือน ๖๐๐ บาทรัฐบาลเสียภาษีเงินได้
แทน ถูกหักเงินสะสมไป ๔ เปอร์เซ็นต์ ก็ ๒๔ บาท ได้เงินกลับไปบ้าน ๕๗๖ บาท ที่
เสนอใหม่นี้ ๖๐๐ บาท จะเปลี่ยนเป็น ๗๕๐ บาท ก็ถูกหักเงินสะสม ๔ เปอร์เซ็นต์เท่าเดิม
นั่นแหละครับ เป็นเงิน ๓๐ บาท เหลือ ๗๒๐ บาท ภาษีเงินได้ก็ต้องเสียจากยอด ๗๕๐ บาท
ซึ่งถ้าเป็นคนโสด ตามประมวลรัษฎากรก่อนแก้ไขนะครับ เพราะตัวเลขที่คำนวณมาที่เห็น
ได้ง่ายก็คือ ก่อนแก้ไขจะเสียภาษี ๒๖ บาท ก็ได้เงินกลับไปบ้านเกือบ ๗๐๐ บาท ภาษีเงิน
ได้ที่จะเสียนั้นคำนวณจากเงินเดือนทั้งสิ้นก่อนหักเงินสะสมครับ ไม่ได้คำนวณจากยอดเงินสุทธิ
ขอเรียนอีกข้อหนึ่งว่า การที่เราขอเพิ่มเงินเดือนโดยวางอัตราเงินเดือนมีชั้นวิ่งต่าง ๆ กันตาม
ตารางที่ได้แจกสมาชิกสภาไปแล้วนั้นนะครับ จำนวนเผื่อไว้ว่าตามภาษีเงินได้ก่อนแก้ไขเมื่อ
วันที่ ๑๘ ธันวาคมนั้นข้าราชการในชั้นต่าง ๆ กันจะได้รับผลประโยชน์สุทธิหลังจากเสีย
ภาษีเงินได้แล้ว แม้จะเป็นคนโสดก็ตามนั้นนะ เป็นเงินจำนวนไม่น้อยประมาณ ๑๕๐-
๒๕๐ บาท บางอัตราก็มากบ้าง แต่ว่าชั้นพิเศษสูงสุดนั้นจะได้ประโยชน์เพียง ๑๗๓ บาท

แต่ถ้าเมื่อได้มีการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับภาษีเงินได้ คือเพิ่มส่วนลดหย่อนบ้าง ลดอัตราภาษี ในบางช่วงบ้าง ก็จะช่วยทำให้ข้าราชการได้รับประโยชน์เพิ่มเติมขึ้น นี่ก็เป็นเจตนาพิเศษของ รัฐบาลเหมือนกันว่า ในการที่ขอปรับปรุงเงินเดือนคราวนี้ไม่ได้ใช้อัตราภาษีแบบใหม่ ต้องการ พิสูจน์ให้เห็นว่าการที่จะให้ทางราชการออกภาษีเงินได้แทนข้าราชการอยู่เรื่อยไปนั้นจะไม่ใช้ ของดีเลย ถ้ารัฐบาลลดภาษีเงินได้ ข้าราชการก็จะไม่ได้ประโยชน์เลย เพราะเหตุว่าเมื่อลดภาษีเงิน ได้ไป เสียภาษีเงินได้น้อยลง รัฐบาลก็ออกให้น้อยลง ผู้ได้ประโยชน์นั้นคือรัฐบาลนั่นเอง ถึง ได้จงใจว่าที่ปรับปรุงคราวนี้ถือเกณฑ์ตามภาษีเก่าเป็นสำคัญ และเมื่อได้ลดภาษีเงินได้แล้ว ตามอัตราใหม่นั้นข้าราชการทุกคนจะได้รับประโยชน์จากการที่ลดภาษีนั่นเหมือนราษฎรทุก คนเหมือนกัน

ประธานสมานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณประคองครับ

นายประคอง เทวารุทธ : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายประคอง เทวารุทธครับ แรกทีเดียวผมก็เกือบจะดีใจในกรณีที่ท่านรัฐมนตรีท่านส่ง ส.ค.ส. ถึงพวกเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านบอกด้วยว่าเป็นของขวัญแก่ประชาชน ผมคิดว่าเกือบจะดีใจนั้น ที่แรกก็คิดเพลिन ๆ เคลิ้มตามท่านไป แต่ว่าถ้าคิดถึง พ่อ แม่ พี่ น้อง ญาติ ของผมที่ไม่ได้รับราชการ แล้วก็สิทธิที่จะ ได้เท่าเทียมข้าราชการ แต่ว่าจะต้องไปควักกระเป๋าช่วยท่านอีก ๑,๔๐๕ ล้านบาทบวกเข้าไป กับที่พ่อค้าฉวยโอกาสเข้าไปอีกเยอะแยะนี้เห็นจะรับ ส.ค.ส. ของท่านไม่ลง แต่อย่างไรก็ตาม ครับ มันก็ดี ก็น่าจะสนับสนุนในหลักการที่จะเพิ่มเงินเดือนให้ข้าราชการให้มันไล่กันทันเสียที่ เราจะได้ใช้ลูกจ้างให้มันเต็มมือหน่อย แต่ผมก็เห็นว่ามันมีอีกหลายข้อหลายประการที่ยังน่า สงสัยอยู่ที่ท่านแสดงตัวเลขออกมานั้น ผมก็ใคร่จะขอประธานโอกาสสนองตามท่านสักเล็ก น้อยเพื่อให้ท่านชี้แจงในกรณีที่สงสัยต่าง ๆ ให้มันสิ้นกระแสความเสียก่อนที่จะรับหลักการ ในข้อแรกก็คือว่า ที่ท่านคำนวณว่าจะได้ ได้ทั้งหมดนั้นนะ จะเป็นความจริงหรือไม่คะครับ ที่ผมได้ทราบมาว่า เฉพาะข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ อาทิเช่นเจ้าเมืองบางเมืองได้ยกเว้นภาษีเงินได้แล้ว ท่านก็สั่งให้คำนวณรายได้อะไรที่อยู่ฟรีกินฟรีบวกเข้าไปด้วย อาทิเช่นท่านอยู่จวนฟรีอย่างนี้ นะครับ ทางกระทรวงการคลังจริงหรือไม่ที่คิดค่าเช่าฟรี ๆ จากจวนของท่านเดือนละตั้ง ๓,๐๐๐ บาท เป็นปีละ ๓๖,๐๐๐ บาท ส่วนนี้ถ้าจะต้องเสียภาษีอีกตั้งร้อยละ ๑๕ ที่นี้ผมมา

คำนวณดูว่าขึ้นพิเศษในอัตรา ๔๖ ซึ่งเงินเดือนระหว่างเดิมก็ ๘,๕๕๐ บาท ตีเสียว่า ๙,๐๐๐ บาท แล้วถ้าคำนวณออกมาว่าจะเสียภาษี ๑,๑๑๑ บาท ๑๖ สตางค์ ก็จะได้เงินกลับเข้าไปในกระเป๋า ๓๖๘ บาท ๘๔ สตางค์ แต่ว่าถ้าจะต้องเสียภาษีจากค่าเช่าจวนของท่านนั้นอีก ๓๖,๐๐๐ แล้ว ก็จะเป็นอัตราปีละ ๕,๔๐๐ หรือเดือนละ ๔๕๐ บาท แต่ท่านเข้ากระเป๋าเพียง ๓๖๘ บาท นี่ลบกันไปแล้วท่านกลับติดลบอีก ๘๑ บาท ๑๖ สตางค์ อันนี้เป็นความจริงประการใดหรือไม่ ก็ใครจะอยากจะรู้ด้วยว่า เอ๊ะ ทำไมมันเป็นอย่างนั้นไปล่ะ แล้วที่ว่ามีข่าวว่าที่เสนอมานี้ก็เสนอในนามคณะรัฐมนตรีนะ คณะรัฐมนตรีนะท่านรู้ด้วยกันหมดทุกท่านหรือเปล่าว่าข้อเท็จจริงมันกลับจะเป็นอย่างนี้ไปเสียแล้ว นี่ประการหนึ่ง

ประการที่ ๒ นั้นนะครับ ข้าราชกรณี่เห็นท่านเตรียมไว้หลายอย่าง เช่นข้าราชการพลเรือนก็จะขึ้นเงินเดือนกันวันนี้ ตุลาการก็วันนี้ อัยการก็วันนี้ ทหารตำรวจไปไหนและนอกจากนั้นก็โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ผมห่วงมาก เห็นท่านบอกว่าจะให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยชี้แจงด้วย ผมก็สงสัยต่อไปว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่น เช่นพวกผมมันไปไหนด้วยท่านจะทำอย่างไรต่อไป จะมีส่วนที่จะได้ด้วยไหม ถ้าได้ ได้เมื่อไร และได้มันนะมันจะเท่าเทียมกันหรือไม่ ย้อนหลังไปเท่ากันด้วยหรือไม่ เพราะเราได้เคยเห็นมาแล้วว่าล่าช้าเหลือเกิน ถ้าวางถึงข้าราชการส่วนท้องถิ่น พนักงานเทศบาลก็ดี ครูก็ดี องค์กรการก็ดี สุขาภิบาลนี้ทำลายหก จนกระทั่งจะไปช่วยเสียภาษีนะช่วยได้แล้วละครับ เพราะว่าท่านช่วยเรา เราก็ต้องช่วยตัวเอง แต่ว่าأيคำครองชีพต่าง ๆ เราก็รู้กันจริง ๆ นั้นนะมันก็มีข้อสังเกตติดตามมาด้วยนะครับว่า รัฐบาลโดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านจะไปออกพระราชกฤษฎีกาหรืออะไรก็ตามนะครับ ท่านดูเป็นพิเศษหน่อย เฉพาะเรื่องข้าราชการส่วนท้องถิ่นนี้ เช่น พนักงานเทศบาล ครู หรือองค์กรการบริหารส่วนจังหวัด หรือสุขาภิบาลก็ตาม Ầยบัญญัติ ๒ บัญชีของท่านนะ บัญชีที่ ๑ มันไม่เป็นธรรมอยู่อันหนึ่งที่ว่า ไหน ๆ ว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่น ข้าราชการทั่วไปเท่ากันแต่ว่าอัตราเดิมเท่าที่ผมทราบ ว่า สูงสุดของพนักงานเทศบาลนั้นนะ ข้าราชการพลเรือนเขาได้ถึง ๘,๖๐๐ บาท นี่อัตราเก่านะครับ แต่ว่าพวกพนักงานเทศบาลทำไมถึงให้แค่ ๘,๒๐๐ บาท ผมไม่พูดอัตราใหม่ และที่ร้ายที่สุด บัญชีที่ ๒ ก็คือบัญชีค่าป่วยการของคณะเทศมนตรีนะ ซึ่งก็มีส่วนเหมือน ๆ กับข้าราชการการเมือง เหมือนกัน ที่ท่านเลื่อนกันยกใหญ่หรือว่าเพิ่มเงิน

มากมายข้อเท็จจริงกลับปรากฏว่าท่านออกกฎหมายอย่างไร ฉบับเก่านั้นนะมันกลายเป็นว่าไปลดค่าป่วยการเขาไป ลงไปตามลำดับ ทำให้มันเกิดความรู้สึกเป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นถ้าท่านยืนยันว่าจะแก้ไขในเรื่องนี้แล้ว ก็ขอได้โปรดพิจารณาเรื่องนี้อย่างถี่ถ้วนและให้เป็นธรรมแก่สังคม ไม่แต่เฉพาะในหมู่ข้าราชการเท่านั้น แก่พวกเราทั้งหลายหมดด้วย ขอขอบพระคุณอย่างยิ่งครับ

นายบุญมา วงศ์สวรรค์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ ขอกราบเรียนชี้แจงอย่างนี้ครับ ข้อที่ท่านสงสัยว่าข้าราชการบางชั้น เช่นเจ้าเมืองจะต้องเสียภาษีเงินได้เกี่ยวกับค่าเช่าบ้าน มูลค่าของบ้านที่อยู่ฟรีนั้น ขอกราบเรียนว่าทางรัฐบาลกำลังกำหนดมาตรการที่จะแก้ไขปัญหานี้อยู่ มีวิธีทำได้หลายวิธี เช่น อาจจะออกกฎกระทรวงยกเว้นการที่จะต้องเสียภาษีเงินได้สำหรับมูลค่าของบ้านที่อยู่ฟรี แต่เฉพาะข้อนี้ไม่จำเป็นที่จะต้องตราเป็นพระราชบัญญัติ สำหรับข้อที่ท่านถามว่าข้าราชการส่วนอื่นว่าอย่างไรกัน เรื่องเป็นอย่างนี้ครับ ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมานี้คลุมถึงข้าราชการ ๓ ประการ อีก ๒ ฉบับ นั่นคือตุลาการกับอัยการ ฉบับนี้เป็นข้าราชการพลเรือน ด้านทหารนั้นในภาคปฏิบัติอาศัยระเบียบของกระทรวงกลาโหมซึ่งอิงอัตราเงินเดือนของทางข้าราชการพลเรือน ด้านตำรวจกำหนดอัตราเงินเดือนโดยพระราชกฤษฎีกา ก็ไม่ต้องเสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติ ด้านราชการบริหารส่วนท้องถิ่นก็เป็นอำนาจของทางโน้นที่จะไปแก้ไขกฎหมายระเบียบข้อบังคับของตนเอง แต่ขอกราบเรียนว่าทางรัฐบาลกลางนี้ก็ได้ออกวางแผนหาเงินเอาไว้สำหรับท่านเหล่านั้นด้วยแล้ว เพราะฉะนั้นไม่ต้องตกใจ

นายสง่า วงศ์บางซวด : ท่านประธานที่เคารพ กระผมนายสง่า วงศ์บางซวด ตามที่ท่านรัฐบาลได้กรุณาแถลงมานั้น เกี่ยวกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนนี้กระผมก็เห็นว่าน่าจะเป็นไปตามนั้น แต่ข้อขัดข้องบางอย่างซึ่งเกิดขึ้นในความรู้สึกของกระผมขึ้นในโอกาสที่กระผมได้รับคำอธิบายของ ฯพณฯ รัฐมนตรี มีอยู่ตอนหนึ่งว่า ท่านได้อธิบายไว้ว่าการขึ้นเงินเดือนนั้นก็มิได้อยู่ด้วยกัน วัตถุประสงค์ของท่านก็เพื่อจะส่งเสริมให้ข้าราชการมีรายได้มากขึ้นนะครับ อันนี้ก็ไปขัดกันกับที่ท่านได้กรุณาแถลงไว้เมื่อกี้นี้บอกว่าจะเลิกระเบียบของข้าราชการ การปฏิบัติราชการใน พ.ศ. ๒๔๘๙ ก็เกี่ยวกับเรื่องภาษีแต่เดิมมา แต่ทำไมกระผม

ต้องมานึกว่าเมื่อจะเลิกภาษีแล้ว แล้วเมื่อจะปรับปรุงให้ข้าราชการแล้ว แล้วจึงต้องมาคิดว่าจะต้องเก็บภาษีจากราชการอีก กระทบก็นึกว่าราชการที่ได้กล่าวก็ให้เกียรติว่าเป็นลูกจ้างของกรมรวมทั้งข้าราชการที่จะเป็น ๆ หนึ่ง ด้วย ก็ต้องนึกว่าไม่น่าที่จะมาเอาผลส่วนภาษีอันนี้เข้าไปเกี่ยวข้องหัก หักออกจากเขา ที่ท่านเพิ่มภาษีอันนี้มาในโอกาสปัจจุบันนี้ก็มีความบกพร่องของรัฐบาลอยู่ ในระหว่างที่รัฐบาลได้ประกาศหรือท่านได้แถลงออกไป แพร่ข่าวออกไปทางทีวีบ้าง หรือทางหนังสือพิมพ์บ้างหรือทางวิทยุบ้าง ก็ทำให้สิ่งของเครื่องอุปโภคบริโภค คือเกิดมีราคาสูงขึ้นผิดจากธรรมดา ราชการของท่านซึ่งเป็นลูกจ้างของกรมนั้นก็ต้องได้รับสิ่งเหล่านี้ ซึ่งเป็นที่เดือดร้อนไม่อาจจะสามารถแบ่งเบาและช่วยตัวเองได้ และในโอกาสที่ ๆ หนึ่ง ได้กรุณาพิจารณาในคณะรัฐบาล เพิ่มเงินเดือนให้ก็ปรากฏชัดอยู่เพียง ๒๕ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ใน ๒๕ เปอร์เซ็นต์นี้ก็รู้สึกว่าเป็นแต่คณะข้าราชการชั้นผู้น้อย แต่ส่วนข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ก็ปรากฏชัดว่าจะได้ก็รู้สึกว่ามีไม่กี่เปอร์เซ็นต์ อันนี้กระทบก็มานึกว่ายังไม่เป็นธรรมเนียมการเป็นธรรมเนียมก็อยากจะชี้ให้เห็นว่าการจะขึ้นให้ก็ไม่ควรจะเอากลับ การจะเอากลับก็ควรจะไปเอากลับที่อื่นหรือถ้าอยากคิดว่าจะเอากลับจากราชการกลับ ที่ให้ไปก็หามาตรการใหม่ใช้หลักเศรษฐศาสตร์ อาจจะไปเอากลับจากนายจ้างซึ่งพวกกรมหรือประชาชนอีก ๓๐ กว่าล้าน ก็น่าจะกระทำได้ เหตุที่กระทบต้องเรียนอย่างนี้ก็เพราะว่ากรมอยู่ส่วนภูมิภาค เห็นข้าราชการโอตดรรณูร่าร้องไม่พอที่จะใช้จ่าย อาจจะไปยกตัวอย่างสั้น ๆ ซึ่งมันอาจจะเปลืองเวลาของท่านกรมมีประสบการณ์กับข้าราชการอยู่ตลอด แต่ตัวกรมเองไม่ได้เป็นข้าราชการ เป็นกำนันผู้ใหญ่บ้านไม่ทราบว่าจะอยู่ในข้อบังคับอะไรก็ไม่ทราบ ราชการก็ไม่ได้เป็น เวลาเขาตามเวลาไปสมัครงานหรือจะไปทำอะไร บอกราชการก็ไม่ถูก อะไรก็ไม่ถูก บอกไปเลยว่ากำนันผู้ใหญ่บ้าน อันนี้ก็ไม่ใช่จะได้พูดให้เป็นประโยชน์กับกำนันผู้ใหญ่บ้าน คือพูดให้เป็นประโยชน์กับลูกจ้างซึ่งที่ท่านว่าเป็นราชการ เงินเดือน ๖๐๐ บาท บางครั้งต้องขึ้นรถลงเรือ บ้านพักอาศัยก็ไม่มี อาจจะใช้จ่ายไปประมาณสักวันละ ๕ บาท ๕ บาทเข้าไป ๑๕๐ บาท แล้วเดือนหนึ่งต้องทานอาหาร ๓ เวลา เข้าไปอีกวันละ ๑๐ บาท ๑๐ บาทเข้าไป ๓๐๐ บาท เข้าไปเป็น ๔๕๐ บาท ไหนจะต้องใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด แล้วก็ต้องมารับภาระซึ่งของแพง ก็เข้าไปอีกเดือนหนึ่งจะซื้อผ้าสักสองหนึ่งก็เข้าไป ๑๒ บาท จะซื้อบุหรืสักวันละของเดือนหนึ่ง ๓๐ ของก็เข้าไปอีก ๓๐ บาท อันนี้กระทบ

จึงมีความเห็นว่า ตามที่ ฯพณฯ ได้กรุณานั้นก็เป็นอันดีที่ราชการจะได้รับ แต่ก็อยากจะตั้งข้อถกถามโอกาส หรือถ้าจะแปรญัติดีในคณะกรรมการก็ได้ ก็ขอได้กรุณาตัดภาษีอันนี้ออก แต่ถ้ามตัดภาษีนี้ออกก็ขอให้ปรับใหม่ เหตุที่ปรับใหม่กระผมจะชี้สั้น ๆ ชั้นจัตวาปรับไป ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ชั้นตรีปรับไป ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ชั้นโทปรับไป ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ชั้นเอกปรับไป ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ชั้นพิเศษปรับไป ๑๐ เปอร์เซ็นต์แล้วทั้งสองอันนี้ปรับเข้ามา จะเห็นได้ว่าเราจะขึ้นภาษีเพียง ๒๕ เปอร์เซ็นต์ แต่มันไปได้อยู่ในระดับคนชั้นผู้น้อยมากกว่าคนชั้นผู้ใหญ่ แล้วก็รู้สึกว่าจะเป็นธรรมกว่าครับกระผม

นายสมักร สุนทรเวช : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเองวันนี้ตั้งใจ จะมาสนับสนุนรัฐบาลเต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีคลัง แต่กระผมดูรายการที่ทางรัฐบาลเขียนมาแล้วก็ออกจะเป็นห่วงอยู่ เพราะว่าการขึ้นเงินเดือนให้ข้าราชการด้วยการไม่ยอมรับข้อเท็จจริง กระผมจำได้ว่าเมื่อปีที่แล้วนั้น ก.พ. ได้ทำการวิจัยอัตราค่าใช้จ่ายของข้าราชการผู้ชายคนหนึ่งโสด ประเภทที่เหล้าไม่กิน บุหรี่ไม่สูบ ผู้หญิงไม่เที่ยวเดือนหนึ่งนั้นจะต้องได้อย่างน้อย ๑.๑๘๐ บาทเศษ ๆ ถึงจะมีชีวิตพออยู่ได้ เมื่อความจริงเป็นอย่างนั้นแล้ว แล้วก็ท่านมากำหนดข้าราชการว่าเงินต่ำที่สุด ๗๕๐ บาทนั้น ก็เท่ากับเป็นการไม่รับข้อเท็จจริง แล้วก็จะต้องปล่อยให้ข้าราชการได้รับความลำบากอยู่อย่างนั้นเงินที่ได้เพิ่มขึ้นมาตามตารางที่ส่งเข้ามาให้ ๑๓๗ บาทนั้น กระผมเห็นว่าไม่มีหนทางเลยครับที่ข้าราชการเงินเดือนเท่านั้น จะได้เพิ่มมาเท่านี้แล้วจะมีชีวิตอยู่ได้ต่อไปอย่างดีพอสมควร เพราะเหตุว่าอัตราค่าครองชีพที่เพิ่มขึ้นมานั้น มันไม่ได้เพิ่มขึ้นมา ๑๓๗ บาทอย่างที่เห็น กระผมออกจะเห็นด้วยกับท่านท่านที่นั่งลงไปเมื่อกี้ ขอรบกวนโทษว่าโดยข้อเท็จจริงแล้ว ทำไมรัฐบาลไม่จัดการตามข้อเท็จจริงเสียเล่าครับ คือเริ่มต้นข้าราชการชั้นจัตวาอันดับสุดท้ายลำดับที่ ๑๒ คือ ๑.๑๖๐ บาท เสร็จแล้วก็ไล่ขึ้นไปตามสมควร โดยข้อเท็จจริงเราเห็นแล้วนะครับว่า วันนี้ข้าราชการชั้นพิเศษข้าราชการชั้นเอก อยู่ได้อย่างสบายตามฐานะค่าครองชีพปัจจุบันนี้ แต่ว่าข้าราชการชั้นจัตวาถึงชั้นโทนั้นอยู่กันด้วยลำบากยกแค้น แล้วข้อต่างๆ การทุจริตการคอร์รัปชันต่างๆ ที่เกิดขึ้นนั้น ที่เป็นการกระทบกระทั่งความเดือดร้อนของประชาชนที่ไปติดต่อนั้น เกิดขึ้นในระดับข้าราชการที่ติดต่อกับประชาชนทั้งนั้น ข้าราชการชั้นเอกที่นั่งเข้าห้องแล้ว , กระผมเชื่อว่าท่าน

ไม่ทุจริตแต่ข้าราชการที่ได้เงินเดือนๆ ละ ๗๕๐ บาทนี้ แต่จริงๆ แล้วคนโสดคนเดียวจะต้องใช้ถึงพันกว่าบาทนั้น จะต้องทำมาหาอะไรได้นิดๆ หน่อยๆ จากการติดต่อกับประชาชน ถ้ารัฐบาลยอมรับข้อเท็จจริงแล้ว กระทบเชื่ออย่างนี้ครับว่า อัตราค่าสินค้าที่ขึ้นไปนั้นมันจะขึ้นไปในระดับหนึ่ง คือสมมติว่าถ้าท่านรัฐมนตรีคลังขึ้นเงินเดือนให้เพียง ๑๓๗ บาท ค่าครองชีพมันจะขึ้นไปเท่านี้ สมมตินะครับว่ามันขึ้นไป ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้าท่านรัฐมนตรีคลังขึ้นเสียทีเดียว ๑,๑๖๐ บาท มันก็จะขึ้นไปประมาณ ๒๐ เปอร์เซ็นต์หรืออย่างเก่งก็ประมาณ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ กระทบอยากเรียนท่านรัฐมนตรีคลังนิดเดียวเท่านั้นเองว่า ประทานโทษท่านประธาน การขึ้นอะไรถ้าชนิดๆ หน่อยๆ นั้น การฉวยโอกาสก็ดี การเปลี่ยนแปลงของฐานะ การครองชีพก็ดีขึ้นไปมากกว่าเหตุ อย่างน้ำมันเบนซินนั้นที่ท่านเคยขึ้นไป ๓๐ สตางค์นั้น ก่อให้เกิดความวุ่นวายในฐานการครองชีพมากมาย ถ้าหากว่าตอนที่ท่านขึ้นค่าน้ำมันเบนซินนั้น ถ้าท่านขึ้นเสียบาทหนึ่งรู้แล้วรู้รอดไป แล้วทิ้งช่วงว่างไว้ให้ยาวนานนั้น ค่าครองชีพจะขึ้นไปในระดับเท่ากันที่ขึ้นในปัจจุบันนี้ แต่รัฐบาลมีฐานะมีช่องว่างไว้อีกนาน คือในเวลาจะมีการขึ้นภาษีขึ้นอะไรต่างๆ นั้น รัฐบาลจะลดภาษีกลับลงมาหรือจะทำอะไรก็ได้ตามความสะดวก แล้วกระทบอยากทราบเรียนสั้นๆ แต่เพียงว่า ถ้าหากว่าทางราชการจะได้สู่ความจริงพิจารณาตามความเป็นจริง ถ้าเริ่มต้นตั้งแต่ข้าราชการชั้นจัตวา อันดับต่ำที่สุด ๑,๑๖๐ บาทแล้วพิจารณาไล่ขึ้นไปจนกระทั่งถึงชั้นโท และชั้นเอก ส่วนชั้นพิเศษขึ้นไปนั้นคงที่ไว้อย่างเก่า จะช่วยให้ข้าราชการทั้งหลายที่มีความเป็นอยู่แร้นแค้นทุกวันนี้ได้รับความสะดวกสบายพอสมควร กระทบขอฝากไว้เท่านี้ครับ

นายพิชัย รัตตกุล : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ พิชัย รัตตกุล ถ้าหากว่าสภานี้จะเปรียบเสมือนเป็นเหล็กเหนียวหรือเหล็กแข็งก็ตาม กระทบว่า ถ้าหากว่าเมื่อได้ฟังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้กล่าวในการแนะนำเรื่องกฎหมายฉบับนี้แล้ว ก็เห็นจะต้องอ่อนปวกเปียกไปหมด แต่ว่าเหมือนกับท่านสมาชิกของกระทบที่ได้นั่งลงเมื่อกี้ กระทบอยากให้รัฐบาลได้มองข้อเท็จจริงอย่างหนึ่ง หลักการการที่จะเพิ่มเงินเดือนให้แก่ข้าราชการนั้นเป็นของดี เพราะเหตุว่าข้าราชการพลเรือนนั้นได้ถูกทอดทิ้งมานานเหลือเกิน เราไม่ได้เผชิญต่อความจริงเลยว่า ค่าครองชีพขึ้นสูงขึ้นไปสูงทุกวันนี้ แต่ถ้าหากว่าอย่างเพื่อนกระทบได้เพิ่งนั่งลงไปเมื่อ

ก็นี่ ถ้าเรามาพูดถึงอัตราภาษีใหม่ เงินเดือนใหม่นี้ แล้วก็เปรียบเทียบความจริงว่า เวลาที่ค่าครองชีพ
 ต่างๆ ขึ้นเพียงไร กระทบอยากจะทำอย่างไรว่า ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้กล่าว
 ถึงตัวเลขบ่อยๆ กระทบเมื่อวานนี้ไปกระทบกับแฟนของกระท่อมที่บ้าน ถามว่า ราคาค่าใช้จ่าย
 ต่างๆ เป็นอย่างไร กับเพื่อนฝูงด้วยกันก็สามารถพูดได้ว่า เฉพาะข้าราชการชั้นผู้น้อยที่ได้เงิน
 เดือนน้อยนั้นถือว่า ถ้าหากว่าเขาต้องการขึ้นรถเมล์ไปทำงานไปกลับ เมื่อก่อนนี้เสียเงินค่ารถ
 เมล์เดือนหนึ่งเป็นเงิน ๖๐ บาท บัดนี้ค่ารถเมล์ใหม่เพิ่มขึ้นเป็นเงิน ๕๐ บาท เพิ่มอีก ๓๐ บาท
 ถ้าหากซื้อน้ำมันพืชเพียงเดือนละ ๒ ขวดในการใช้รับประทานอาหารในครอบครัวเขา แต่
 ก่อนเพียง ๒-๓ เดือนผ่านมาก็ใช้เงิน ๒๔ บาท บัดนี้น้ำมันพืช ๒ ขวดเป็นเงิน ๔๘ บาท
 เพิ่มอีก ๒๔ บาท ผงซักฟอกเพิ่ม ๑๒ บาท เนื้อหมู กระทบเทียบให้เขากิน ๒ กิโลกรัมต่อ
 เดือน เพิ่มเงินอีก ๑๒ บาท อาหารกลางวันจะต้องเพิ่มอีก ๖๐ บาท นี่กระทบไม่พูดถึงเครื่อง
 นุ่งห่ม ไม่พูดถึงเรื่องยารักษาโรค ซึ่งล้วนแต่ขึ้นราคาทั้ง ๔ ปัจจัย เพราะฉะนั้นถ้าเราเอาตัว
 เลขเหล่านี้มารวมมาบวกดูกันแล้ว เราจะเห็นว่าค่าครองชีพนั้นที่ประหยัดที่สุดจะเพิ่มเงินอีก
 ประมาณ ๒๕๐ บาทต่อเดือน เมื่อเรามาพิจารณาอัตราเงินเดือนที่รัฐบาลเสนอให้ด้วยเจตนาดี
 แสندیแล้ว จะเห็นว่าข้าราชการชั้นผู้น้อย ชั้นจตุรา ชั้นตรี ชั้นโท ได้เงินเดือนขึ้นเพียง
 ๑๓๗ บาทอย่างต่ำที่สุด ชั้นโทก็ ๒๐๐ กว่าบาท ซึ่งพอดีๆ ไม่ได้เทียบส่วนกับค่าครองชีพที่
 สูงขึ้นในปัจจุบันนี้ คือปัจจัยสี่มาชี้แจงก็เห็นได้เช่นนี้ กระทบไม่ทราบว่าจะมีทางทำได้อย่างไร
 ในการที่จะแก้ไขเพื่อให้ข้าราชการชั้นผู้น้อยพออยู่ได้อันหนึ่ง กระทบคิดว่าท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงการคลังได้กล่าวถึงสวัสดิการ ท่านย้ำคำว่า สวัสดิการ กระทบมีความเห็นด้วยครับ
 สวัสดิการเป็นเรื่องสำคัญ เพราะเหตุว่าในขั้นมูลฐานแล้ว การขึ้นเงินเดือนไล่ตามราคาสินค้า
 นั้นเป็นไปไม่ได้การขึ้นเงินเดือนเพื่อจะให้ข้าราชการทำงานดีนั้น มันเป็นไปไม่ได้ แต่ว่าถ้าหาก
 ว่ารัฐบาลจะจัดสวัสดิการเช่นสมมติว่า จะจัดสวัสดิการเป็นสหกรณ์ของข้าราชการ ซึ่งข้าราชการ
 จะสามารถไปซื้อสิ่งของที่จำเป็นแก่ค่าครองชีพได้เช่นนี้แล้ว กระทบคิดเหลือเกินครับ ในฐานะ
 ที่รัฐบาลเป็นศูนย์กลางในการที่จะซื้อข้าวสารก็ดี แป้งก็ดี หมูก็ดี อะไรงี้ดี จัดตั้งเป็นสหกรณ์
 ข้าราชการชั้นผู้น้อย ออกบัตรปันส่วนให้เขาไปซื้อของที่รัฐบาลเป็นผู้ซื้อมาก เช่นนี้แล้วผม
 เชื่อว่าสวัสดิการที่จะช่วยข้าราชการชั้นผู้น้อยได้มาก จึงอยากกราบเรียนอีกครั้งหนึ่งว่า ถ้าหาก

รัฐบาลจะกรุณาอย่างไร พิจารณาแก้ไขข้อขัดแย้งเงินเดือนนี้ เพื่อเผชิญกับความจริงสักเล็กน้อย พิจารณาในเรื่องเกี่ยวกับสวัสดิการในการที่จะทำได้แล้วผมก็เชื่อว่าสภานี้หรือพวกเราทุกคน ก็จะไม่มีการขัดข้องเป็นแน่ ขอขอบคุณครับ

นายบุญมา วงศ์สุวรรณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ ขอขอบพระคุณท่านสมาชิกที่รู้สึกถึงความเมตตาปราณีแก่ข้าราชการมาก ถึงกับตั้งข้อสังเกตว่า ควรขอเพิ่มเงินเดือน คราวนี้ขออนุญาตด้วยซ้ำ ที่จริงก็อยากจะสามารเพิ่มให้มากกว่านั้นนะครับ แต่ข้อติดขัดมันอยู่ที่ตรงนั้นนะครับ ผมขอแสดงตัวเลขให้เห็นครับ จะได้เข้าใจว่าเป็นปัญหา มันเป็นอย่างไรมีเมื่อจะเพิ่มเงินเดือนกันแล้ว จำนวนผู้ที่อยู่ในข่ายที่จะได้เพิ่มนั้นจะมีประมาณ ๗ แสนคน มีข้าราชการพลเรือน ทหาร ตำรวจและข้าราชการส่วนท้องถิ่น และมีลูกจ้างอีกด้วยประมาณ ๑ แสนคน รวมทั้งสิ้น ๘ แสนคนนะครับ เอาอย่างง่าย ๆ ว่า ถ้าท่านจะเพิ่มจาก ๖๐๐ บาท เป็นเพียง ๑,๑๐๐ บาทเท่านั้น ก็คือ ๕๐๐ บาท แต่เมื่อจะเพิ่มขั้นต่ำ ๕๐๐ บาทแล้วขั้นถัด ๆ ไปก็คงไม่หนี ๕๐๐-๕๐๐ บาทเหมือนกัน แต่ถึงอย่างไรก็ตามถะนะครับจำนวนมากที่สุดอยู่ที่ข้าราชการเงินเดือนไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท ถ้าก้าวเฉลี่ยว่าใน ๗ แสนคนนี้ได้คนละ ๕๐๐ บาทต่อเดือนนะครับจะเป็นปีละ ๖,๐๐๐ บาทต่อคน ๔,๒๐๐ ล้านบาท ถ้าสภานี้ช่วยให้รัฐบาลสามารถหาเงินได้อีกปีละ ๔,๒๐๐ ล้านบาท ก็พร้อมที่จะทำด้วยความยินดีครับ ขออย่างเดียวอย่าให้รัฐบาลต้องหาเงิน โดยวิธีกู้เขามา หรือพิมพ์ธนบัตรมาจ่ายเงินเดือน ปัญหาเป็นอย่างนี้นะครับ

นายจักรชัย จรรย์เวชวัฒนา : เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมนายจักรชัย จรรย์เวชวัฒนา กระผมสนับสนุนรัฐบาลทุกอย่าง แล้วกระผมคิดว่า ที่รัฐบาลว่าไว้ว่าจะขึ้นเงินเดือนให้มากกว่านี้ได้ยิ่งเป็นการดีนั้น กระผมสนับสนุนเต็มที่ในเมื่อรัฐบาลคิดอยากจะขึ้นเงินเดือนให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ แต่ท่านคำนึงถึงประชาชนที่ยากจนในถิ่นทุรกันดารบ้าง หรือเปล่า ประชาชนที่ยากจนนั้นหาเข้ากินค่าวันหนึ่ง ๑๐ บาทได้วันหนึ่ง ๑๐ กว่าบาทต้องเลี้ยงครอบครัว ในเมื่อเป็นเช่นนั้นรายได้ที่ขึ้นภาษีจากรายได้ต่างๆ ของรัฐบาลกระผมไม่เชื่อว่ารัฐบาลได้เหลียวแลพวกเขาเหล่านั้นบ้างหรือไม่ รัฐบาลไม่ทราบว่าจะไปหาเงินมาได้จากที่ไหน กระผมเองก็มีความรู้สึกว่าการหาเงินของรัฐบาลนั้นยังมีอีกหลายทาง เช่นภาษีอากรที่

ยังเก็บไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้ว ถ้าหากรัฐบาลได้มีการควบคุมเก็บภาษีอากรต่าง ๆ ให้ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้วกระผมเชื่อแน่ว่าการขึ้นเงินเดือนของข้าราชการนั้นต้องมากกว่านี้อย่างแน่นอน ในเมื่อการขึ้นเงินเดือนให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ การคอร์รัปชันก็หายไป. คอร์รัปชันได้หายไปแล้วท่านยังคำนึงถึงคนยากจนอีกการอยู่ดีกินดีของพวกเขาเหล่านั้นก็จะทำให้รัฐบาลหมดปัญหาอย่างมากเช่นเดียวกัน กระผมอยากเรียนเสนอแนะว่า ทำอย่างไรพวกประชาชนยากจนถึงจะได้พึ่งพารัฐบาลและอาศัยรัฐบาลได้บ้างก็มีอยู่ว่า ถ้าหากรัฐบาลได้จัดให้พวกที่มีความรู้ออกไปเสนอแนะการทำมาหากิน เช่นว่าทำไร่หรือทำนาเกษตรต่าง ๆ ผมจะยกตัวอย่างเช่นการปลูกอ้อย ถ้าหากรัฐบาลได้ให้พวกชนชั้นกรรมกรหรือลูกจ้างที่ได้รับจ้างกับหลงจู้หรือเจ้าแก่งต่าง ๆ นั้นไปเป็นลูกจ้างประมาณ ๒-๓ ปีก็เท่ากับว่าฝึกงาน ในเมื่อเขารู้จักงานแล้วอาจจะทำไร่เอง ประมาณ ๒๐ หรือ ๓๐ ไร่ เขาก็ไม่มีโอกาส ในเมื่อเขาไม่มีโอกาสเขาก็ต้องเป็นลูกจ้างต่อไป หลงจู้จะใช้เขาไปทำไร่ไถนาอะไรหรือไปถางป่าอะไรก็อาจจะผิด ๆ ถูก ๆ เพราะเขาไม่มีความรู้ก็ถูกจับ จับเสร็จแล้วจับใคร ก็คือจับกรรมกรนั่นเองเอาไปขังและมีการลงโทษ ผมว่าถ้าหากมีคนของฝ่ายรัฐบาลไปช่วยแนะนำพวกเขาเหล่านั้นก็จะได้มีความรู้ในทางการทำมาหากิน ช่วยเหลือตัวเอง ผมว่าภาษีอากรมันก็จะเพิ่มขึ้น พวกเขาเหล่านั้นจะเอาใครตีผมก็เชื่อแน่ว่านิสิตนักศึกษาที่เรียนจบมาใหม่ ๆ มากก็จะช่วยแก้ปัญหาได้ อย่างการทำนา นานักมากที่ทำไม่ได้เพราะว่าเปรี้ยวไป หรืออะไรไปอย่างนั้น ถ้าหากมีนิสิตหรือนักศึกษาหรือพวกที่จบมาแล้วใหม่ ๆ ยังไม่มีงานทำ ถ้าได้ไปช่วยการแนะนำหรือการเปลี่ยนแปลงให้ทำมาหากินได้ ผมว่านานั้นก็จะไม่เสียประโยชน์ในเมื่อถ้าไม่มีการแก้ไขแบบนี้ ไปถางป่าใหม่ ป่านั้นก็เป็นป่าสงวน พวกเขาเหล่านั้นก็ไม่ทราบว่าจะไปเอาป่าเอานาที่ไหนมาทำก็เดือดร้อน ในเมื่อเดือดร้อนแล้วประชาธิปไตยจะเป็นได้อย่างไร มันก็เข้าหลักกันที่ว่ารัฐบาลขึ้นภาษีของประชาชน พ่อค้าประชาชน หรือขึ้นภาษีน้ำมันอะไรต่าง ๆ นั้น ได้อย่างมากก็ได้แต่คิดว่าขึ้นเงินเดือนของข้าราชการเท่านั้น แต่เงินเดือนของชั้นกรรมกร ไม่ทราบว่ารัฐบาลคิดไว้หรือเปล่า ผมอยากฝากไว้เท่านี้ละครับ

นายแพทย์ อมาตยกุล : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติกระผม
 อยากจะขอทราบเรียนว่า เวลาที่ข้าราชการและลูกจ้างตลอดจนเจ้าพนักงานทั้งหลาย ๗ แสนคน

กำลังฟังอยู่ทางสถานีวิทยุกระจายเสียง ว่าสภานี้จะพิจารณาอย่างไร กระผมฟังดูแล้วท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านก็จะขอขึ้นเท่านี้ แต่ว่าท่านที่เคารถทั้งหลายก็อยากจะขอเพิ่มขึ้นไปอีก กระผมก็สงสัยว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านก็บอกว่าอยากจะเพิ่ม แต่จะให้สภานี้รับรองและผูกมัดไปเท่านี้ก่อน เมื่อเหตุการณ์ข้างหน้ามันว่าอย่างไรก็ว่ากันไปอีกทีหนึ่ง กระผมอยากจะพูดอย่างนั้น ท่านประธานที่เคารถ แต่ปัญหาของกระผมมีอยู่ว่า สมัยที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านเป็นปลัดกระทรวงอยู่ และก็รัฐบาลสมัยนั้นเสนอเงิน ๖๖๐ ล้านบาทเข้ามาเป็นงบประมาณเพิ่มเติมบอกว่าจะนำไปขึ้นเงินเดือนข้าราชการ กระผมก็ไม่ทราบว่ายอดนั้นไปไหนหมด และทำไมถึงไม่ขึ้นไปคราวนั้นจนกระทั่งบัดนี้ก็ยังไม่ได้ขึ้น กระผมเองเป็นผู้ได้สอบถามว่า ลำพังยังไม่ได้ขึ้นเงินเดือนข้าราชการนั้นข้าของมันแพงไปมากแล้ว อันนี้กระผมอยากขอกราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้โปรดกรุณาตอบด้วย และถ้าหากว่าจะใช้ในอัตราที่เสนอมาตามร่างพระราชบัญญัตินี้ กระผมเรียนถามว่าท่านจะสามารถปฏิบัติขึ้นเงินเดือนให้ข้าราชการได้เมื่อใด ซึ่งทั้งนี้ข้าราชการทั้งหลายก็จะได้ออกดีใจกัน ท่านประธานที่เคารถ กระผมได้ฟังว่าภาษีเงินได้นั้นอาจจะได้มีการปรับปรุงใหม่ให้เหมาะสมกับที่ข้าราชการจะเป็นผู้เสียภาษีเองกระผมขอกราบเรียนถามว่า ภาษีเงินได้นั้น เมื่อปรับปรุงใหม่นั้น ฝ่ายราษฎรนั้นจะได้รับการปรับปรุงด้วยหรือไม่ คือหมายความว่า จะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้เหมือนกันแบบเดียวกันที่จะปรับปรุงให้ข้าราชการเสียด้วยหรือไม่ นอกจากนั้นแล้วกระผมอยากจะขอกราบเรียนว่าขณะนี้ข้าราชการชั้นผู้น้อยมีเงินเดือนน้อยๆ ได้มาปรารภว่า คุณครูครับ กระผมทุกวันเคยใส่บาตร เดียวนี้ใส่บาตรไม่ได้แล้ววันและองค์ใส่ไม่ได้แล้ว เนื่องจากว่าทุกสิ่งทุกอย่างแพงมากถ้าขึ้นใส่บาตรแล้วผมก็ไม่มีแรงที่จะหาซื้ออะไรรับประทาน เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าถึงเวลาแล้วที่สภานี้ควรที่จะได้อนุมัติผ่านให้พระราชบัญญัติปรับปรุงเงินเดือนข้าราชการทุกฝ่ายให้เสร็จสิ้นไป เพื่อให้ข้าราชการท่านได้สบายอกสบายใจ ส่วนปัญหาอื่นใดนั้น กระผมเข้าใจว่าความสามารถของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะได้แก้ไขได้ ขอขอบพระคุณ

นายบุญมา วงศ์สุวรรณค์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารถ ท่านสมาชิกถาม ๓ ข้อด้วยกันครับ ผมขอตอบตามลำดับดังนี้ครับ งบประมาณที่ท่านว่ารัฐบาลชุด

ปฏิวัติได้ตั้งไว้แล้ว ๖๖๐ ล้านบาท ตัวเลขที่ถูกต้องคือ ๒๐๐ ล้านบาท มีอยู่ในงบประมาณประจำปี ๒๕๑๗ เพื่อจะปรับปรุงเงินเดือน คือเพิ่มเงินเดือนเพียงเล็กน้อยตามที่มิชชั่นกำหนดไว้ในประกาศของคณะปฏิวัติซึ่งออกใช้เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕

ในข้อที่ ๒ ที่ท่านถามว่าการยกเว้นภาษีเงินได้ จะมีการกระทำอะไรกันอย่างไร นั้น ก็ขอทราบเรียนว่าได้ทำไปแล้ว โดยออกพระราชกำหนด เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม และสภานี้ได้รับพระราชกำหนดนี้แล้ว เมื่อ ๒ สัปดาห์ที่แล้วมานี้เอง ที่ได้แก้ไขนั้น ไม่ใช่ยกเว้นครับ เป็นเรื่องลดหย่อนการภาษีเงินได้ลดหย่อน ด้วยวิธีเพิ่มส่วนลดหย่อนส่วนตัวให้ จาก ๔,๐๐๐ บาท เป็น ๕,๐๐๐ บาท คู่สมรสก็จาก ๔,๐๐๐ บาท เป็น ๕,๐๐๐ บาท บุตรจาก ๑,๐๐๐ บาท เป็น ๒,๐๐๐ บาท และมีการลดอัตราภาษีเงินได้ช่วงแรก ๆ ๑๐,๐๐๐ บาท ๕๐,๐๐๐ บาท ถึง ๑๐๐,๐๐๐ บาท ไม่ใช่เรื่องยกเว้นครับ การลดหย่อนที่ว่ามันเป็นการลดหย่อนทั่วหน้ากัน ไม่ว่าผู้มีเงินได้จะเป็นข้าราชการหรือราษฎรธรรมดา

ข้อ ๓ ที่ท่านถามว่า ข้าราชการจะได้รับประโยชน์เมื่อใดนั้น ก็ขอทราบเรียนว่าเสร็จจากสภานี้เมื่อใดก็ได้เมื่อนั้น และจะได้ย้อนหลังไปถึง ๑ มกราคม ๒๕๑๗ นี้ครับ

นายบรรหาร ศิลปอาชา : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย กระผม บรรหาร ศิลปอาชา ครับ กระผมได้อ่านพระราชบัญญัติในการเพิ่มอัตราเงินเดือนของรัฐบาลที่ได้เสนอเข้าสู่สภาเพื่อความเห็นชอบมานั้นนั้น กระผมได้พิจารณาโดยละเอียดและรอบคอบแล้ว มีความเห็นว่าจะก็ได้สอบถามตามส่วนใหญ่ของข้าราชการโดยทั่วไปแล้ว รู้สึกว่าการเพิ่มเงินเดือนครั้งนี้จะครับ เฉย ๆ ครับ ไม่ค่อยยินดียินร้ายเลยครับ เพราะเหตุใดครับ เพราะเหตุว่ามันแข็งแล้วครับ มันนานเกินควรไป และอีกอย่างหนึ่งจะครับ การเพิ่มเงินเดือนข้าราชการครั้งนี้จะครับ ถ้าเราจะยกตัวอย่างง่าย ๆ แล้วครับ อย่างหมายเลขอันดับ ๑๔ อัตราเงินเดือน ๑,๘๘๐ บาท ได้เพิ่มทั้งหมด ๓๕๐ บาท เราจะต้องเสียภาษีเงินได้ ๑๖๓ บาท จะเหลือรับเพิ่มสุทธิเป็น ๑๘๖.๕๒ บาท อันนั้นจะครับเป็นตัวเลขซึ่งรับไม่ถึง เพราะเหตุว่าทางรัฐบาลจะต้องหักเป็นค่าสะสม ๔ เพอร์เซ็นต์ ใน ๔ เพอร์เซ็นต์นี้ต้องเป็นประมาณ ๗๐ กว่าบาทตกลงรับจริงเพียงแค่อ้อยกว่าบาทเท่านั้น ประมาณ ๑๒๐ บาท ซึ่งมันไม่คุ้มกับที่เครื่องอุปโภคบริโภคสูงขึ้นไปหลายสิบเท่า แล้วประเด็นที่สอง เกิดการน้อยเนื้อต่ำใจใน

บรรดาข้าราชการโดยทั่วไปว่า เครื่องอุปโภคบริโภคที่ขึ้นราคาในคราวนี้ เพราะเหตุว่าทางรัฐบาล ท่านเพิ่มภาษี ให้ภาษีเพิ่มขึ้นไปโดนซ้ำสอง เพราะฉะนั้นกระผมถึงเห็นว่า การที่จะเพิ่มเงินเดือน ขึ้นอยู่เรื่อย ๆ นี้ไม่เกิดประโยชน์เท่าที่ควร เพราะเราไม่สามารถจะเพิ่มเงินเดือนไล่ตามทัน กับเครื่องอุปโภคบริโภคสูงขึ้นเรื่อย ๆ ตลอดเวลา ผมเห็นว่าทางรัฐบาลนี้ควรมีมาตรการอย่าง ใดอย่างหนึ่ง ซึ่งรายการเพิ่มเงินเดือนเราเพิ่มกันมาตั้งหลายสิบปีแล้ว เพิ่มที่ไรไม่พอใช้ ทุกที่ เพิ่มที่ไรของขึ้นทุกที่ เพราะเหตุว่า พ่อค้าฉวยโอกาสตอนนี้ กระผมจึงเห็นว่าทางรัฐบาล ควรจะวางมาตรการช่วยข้าราชการในทางด้านปัจจัย ๔ เช่น ยารักษาโรค สถานที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม อาหาร เป็นต้น ซึ่งกระผมทราบว่าเวลานี้เกี่ยวกับเรื่องการรักษานี้ ทางราชการ หรือทางรัฐบาลนี้ก็ช่วยเหลืออยู่แล้ว ที่นี้การที่จะช่วยทางด้านนี้ นะครับ จำเป็นต้องใช้ เงินมาก ในเมื่อใช้เงินมากนี้ เมื่อกี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ได้บอกว่าจำเป็นต้อง ใช้เงินเยอะตั้ง ๔,๐๐๐ กว่าล้านบาท กระผมเมื่อวานนี้อ่านหนังสือพิมพ์สยามรัฐรายวัน ก็รู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ทางรัฐบาลได้ประกาศเพิ่มค่าพรีเมียมข้าวจากตันละ ๓,๐๐๐ บาท เป็น ๔,๕๐๐ บาท อันนี้กระผมว่าถูกต้องครับ เพราะเหตุว่ารัฐบาลจะได้เงินเพิ่มจากอันนี้ ประมาณ ๑,๒๐๐ ล้านบาท อันนี้เป็นสิ่งที่รัฐบาลควรทำมานานแล้ว ไม่ควรที่จะไปเพิ่มภาษี อย่งเช่นภาษีน้ำมัน ภาษีอะไรต่างๆ นี้ ทำให้เกิดการเดือดร้อนโดยทั่วไป เพราะฉะนั้นกระผม จึงอยากใคร่ขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่าในโอกาสต่อไปนี้นะครับ ทาง รัฐบาลนี้หรือทางท่านรัฐมนตรีนี้ครับ มีมาตรการใดหรือเปล่าครับที่นอกเหนือจากการเพิ่ม เงินเดือนขึ้น ต่อไปเราจะไม่เพิ่มละครับ เราจะช่วยทางด้านปัจจัย ๔ นี้ แล้วถ้าจะเพิ่มนี้แล้ว ถ้าจะจัดการนี้นะครับ เมื่อไรอีกนานเท่าไร และในปัจจุบันนี้ทางรัฐบาลนี้มีมาตรการหรือแนว ริเริ่มขึ้นหรือยังครับ ขอขอบคุณครับ

นายบุญมา วงศ์สุวรรณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ ขอลดทูลพระคุณท่านสมาชิกที่ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับเรื่องปัจจัย ๔ ต่าง ๆ เหล่านี้นะครับ ก็ ขอรบกวนเรียนว่า จะช่วยด้วยสวัสดิการหรือจะช่วยด้วยเพิ่มเงินเดือนมันต้องใช้เงินทั้งนั้นละ ครับ ไล่ไปไล่มามันก็โยงมาถึงกับว่าเอารายได้ที่ไหนมา ส่วนที่ท่านบอกว่าค่าพรีเมียมข้าวจะได้ ตั้ง ๑,๐๐๐ ล้านบาทนั้นนะ ก็คิดอยู่แล้วในแผนหาเงินที่จะทำคราวนี้ ถ้าหากว่าไม่มีอย่างว่า

แล้วละก็ ภาษีน้ำมันหรืออะไรก็ตามที่ท่านเกรงนั้นนะ น่ากลัวจะต้องสูงไปกว่าที่ได้ทำมาแล้ว

นายสุชน ชื่นสมจิตต์ : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติกระผม สุชน ชื่นสมจิตต์ จากจังหวัดขอนแก่น ใครที่จะได้ทราบเรียนให้ข้อเสนอบางประการเกี่ยวกับ พ.ร.บ. ฉบับนี้ กระผมเห็นด้วยที่ทางรัฐบาลจะขึ้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการ แต่มีข้อสังเกตบางประการว่า การขึ้นเงินเดือนครั้งนี้มีความเหมาะสมเพียงใดหรือไม่ อันนี้ประเด็นที่เราน่าจะได้มาพิจารณากัน การขึ้นเงินเดือนแต่ละครั้งต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก งบประมาณเอามาจากไหน ต้องเก็บภาษีอากรจากราษฎร อันนี้ต้องยอมรับข้อเท็จจริง เพราะฉะนั้นการขึ้นเงินเดือนจะต้องกระทำด้วยความยุติธรรม การที่ไปประกาศออกมาซึ่งอาจจะไม่ใช่ ๗๗๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ได้ แต่ข่าวที่รั่วไหลออกมาทำให้ค่าครองชีพต่างๆ อย่างที่ท่านสมาชิกทั้งหลายได้พูดไปแล้วว่า ขึ้นออกไปมาก ก้าวออกไปมากไกลแล้วเงินเดือนขึ้นมันก็ไม่ทัน เพราะฉะนั้นที่จะช่วยค่าครองชีพของข้าราชการขึ้นผู้น้อยมันก็ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ กระผมคิดว่าถ้าหากว่ารัฐบาลจะได้ใช้หลักของพระพุทธเจ้าที่ว่า ใครทำดีก็ได้ดี ทำชั่วก็ได้ชั่ว กล่าวคือว่าการขึ้นเงินเดือนครั้งนี้เราต้องยอมรับข้อเท็จจริงอย่างหนึ่งว่า ข้าราชการที่ดีก็มีมาก แต่ขณะเดียวกันข้าราชการที่ไม่ดี ทำงานโดยเข้าขามเย็นขาม ทำงานล่าช้า ทำตัวเป็นระบบเจ้าขุนมูลนายอะไรต่างๆ ก็ยังมีมากเหมือนกัน เพราะฉะนั้นถ้าไม่รัฐบาลจึงไม่พึงเสี่ยงไปที่ข้าราชการดี กล่าวคือการขึ้นอย่างนี้ขึ้นเท่าเทียมกันหมด เข้าขามเย็นขามก็ได้ผลดีนั้นด้วย หรือใครที่ทำงานดีเท่าไรก็ได้เท่าเทียมกันด้วย ถ้าหากว่าทางรัฐบาลจะได้ส่งไปยังกระทรวงทบวงกรมต่างๆ ว่า ดูว่าข้าราชการในสำนักงานแต่ละแห่งนั้น ใครที่ขยันให้เลยก็ขึ้น สมมติว่าทางรัฐบาลต้องการที่จะเพิ่มขึ้นจัตวา ๖๐๐ บาท ขึ้นไปเป็น ๑,๐๐๐ บาท กระผมว่าแม้แต่ประชาชนคนทั่วไปก็ไม่แคร้ที่จะให้ข้าราชการขึ้นจัตวาได้ ๑,๐๐๐ บาท แต่ขณะเดียวกันก็รู้สึกตะขิดตะขวงใจว่า คน ๖๐๐ บาทที่จะได้ ๑,๐๐๐ บาท โดยประพัตตัวเองไม่เหมาะสมนั้น ไม่อยากให้นะครับ ประเด็นมันอยู่อย่างนี้ เพราะฉะนั้นการขึ้นครั้งที่แล้วถ้าหากว่าทางรัฐบาลส่งไปให้กระทรวงทบวงกรมต่างๆ เสนอเป็นในรูปขึ้นเงินเดือนที่จะได้รับเพิ่มขึ้นมาในรูปความดีความชอบ ให้เห็นความแตกต่างระหว่างคนที่ทำงานได้ผลดี กับคนที่ทำงานไม่ได้ผลดี มันมีผลแตกต่างกัน กระผมว่ามันจะก่อให้เกิดความยุติธรรม แล้วทุกคนทุกฝ่ายทุกพรรคทุกพวกยินดี

สนับสนุนอย่างยิ่ง ประเด็นนี้กระผมก็ขอยกเอาหลักของพระพุทธเจ้ามาว่า เพราะฉะนั้นหลักอันนี้น่าที่จะได้ปฏิบัติ คราวนี้กระผมดูบัญชีการขึ้นเงินเดือนครั้งนี้ ก็ปรากฏว่าพวกที่ได้มากแล้วข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ก็ได้มากเพิ่มขึ้น กระผมว่าข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ที่เป็นสมาชิกสหภาพบัญชีที่นั่งอยู่ที่ไหนก็เป็นคนที่มีใจเป็นธรรมพอสมควร ได้อุทิศตนทำงานเพื่อส่วนรวมจนได้รับเลือกตั้งมาในสภาอันทรงเกียรติ กระผมว่ายิ่งเงินเดือนมากกลับได้เพิ่มมาก เงินเดือนน้อยกลับได้เพิ่มน้อย หลักการและเหตุผลที่ ๗ ๗๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเสนอว่า ต้องการจะช่วยให้ข้าราชการนี้มีมาตรฐานการครองชีพที่ดีขึ้น อันนี้เป็นเรื่องน่าสนับสนุนอย่างยิ่งและกระผมเห็นด้วย และจะเป็นปัญหาว่าข้าราชการยิ่งเป็นผู้้น้อยก็รู้สึกเหมือนว่าได้ผลน้อยเหลือเกิน แต่ยังเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่นะ ครบก็ยิ่งได้รับผลมาก ไม่เชื่อท่านสมาชิกโปรดพลิกดูบัญชีเปรียบเทียบเงินเดือนนะ ครบ ๖๐๐ บาท ในขั้นต้นขึ้น รับเพิ่มใหม่สุทธิ ๑๓๗ บาท ๑๗ สตางค์ ขณะเดียวกันดูเลขหมาย ๓๕ ข้าราชการ กระผมว่าเป็นขั้นพิเศษนะ ครบ ๔,๘๖๐ บาท ขั้นพิเศษได้เพิ่มกันขึ้นถึง ๕๔๘ บาท ๖๔ สตางค์ มันแตกต่างกันมากไหมครับ แต่ความเป็นอยู่ของมนุษย์ ข้าราชการชั้นจัตวาต้องไปซื้อข้าวสารกระสอบละ ๔๐๐ กว่าบาท ข้าราชการชั้นพิเศษก็ต้องไปซื้อข้าวสาร ๔๐๐ กว่าบาทเหมือนกัน เพราะฉะนั้นจุดประสงค์ที่รัฐบาลจะเพิ่มเงินเดือน เพื่อช่วยค่าครองชีพของข้าราชการครั้งนี้ ยุติธรรมหรือยังนะครับ กระผมตั้งข้อสังเกตอันนี้ให้ กระผมว่าท่านสมาชิกที่นั่งอยู่ที่นี้ถึงแม้จะมีเงินเดือนมาก กระผมก็เชื่อในความยุติธรรมที่ท่านมีอยู่ เพราะฉะนั้นกระผมจึงใคร่ที่จะขอตั้งข้อสังเกตเพิ่มเติมเอาไปว่าการเพิ่มเงินเดือนข้าราชการซึ่งต้องขึ้นภาษีอากรจากประชาชน ประชาชนทั่วไปก็ไม่ว่านะครับ แต่ขออย่างเดียวว่าขอให้ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานนั้นเพิ่มด้วยนะครับ อย่าเพิ่มแต่เรื่องเงินเดือน ขอให้ปรับปรุงประสิทธิภาพการปฏิบัติงานให้มากด้วย อันนี้ ๗ ๗๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็พูดวันนี้ มีที่วิ้อออกด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นคนฟังกันมากมาย ท่านพูดบอกว่าท่านเป็นหัวหน้าคนงาน พวกที่นั่งอยู่ที่นี้ หรือประชาชนที่ได้ยินอยู่ที่บ้านก็บอกว่าแก่นายหรือเป็นผู้จ้าง อันนี้ก็ไม่น่าปลื้มใจนะครับที่ท่านแสดงรู้ถึงเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นกระผมก็ใคร่ที่จะตั้งข้อสังเกตเอาไว้ว่า อีกเรื่องหนึ่งก็คือเรื่องเกี่ยวกับบำเหน็จของข้าราชการนั้น อันนี้ไม่ทราบว่ามีอยู่ในนี้หรือเปล่า เมื่อเงินเดือนขึ้น เมื่อตอนออกไปเมื่อครบเกษียณ

บ้านหนึ่งหรือบ้านญาติข้าราชการก็จะเพิ่มมากขึ้นด้วย ทำไมเราไม่คิดว่าเมื่อออกไปแล้วนี่ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องเลี้ยงกันจนกระทั่งตายนะครับ คือหมายความว่าพอออกไปแล้วก็ให้บ้านหนึ่งไปเลยครั้งเดียว จะมากบ้างน้อยบ้างก็ไม่เป็นไร เพราะเหตุที่ว่าได้รับใช้ชาติบ้านเมืองมาด้วยความสุจริตตลอดระยะเวลาอันยาวนาน เพราะฉะนั้นถ้าเป็นเรื่องของบ้านญาติมันมีไม่รู้จักจบสิ้นซึ่งเป็นภาระของประเทศชาติในการที่จะต้องหาเงินเข้ามา อันนี้กระผมก็ตั้งข้อสังเกตเอาไว้ อย่างไรก็ดีการขึ้นเงินเดือนครั้งนี้กระผมก็เชื่อว่าสภานี้จะผ่านไปด้วยดี ก่อนที่จะให้ผ่านไปนะครับ ก็ขอตั้งข้อสังเกตเอาไว้ว่า ตามที่ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังบอกว่าท่านนั้นเป็นหัวหน้าคนงาน ข้าราชการนั้นคือลูกจ้าง พวกเราประชาชนหรือตัวแทนที่นั่งอยู่ในที่นี่เป็นผู้ถือหุ้นหรือเป็นเจ้าของ เพราะฉะนั้นเจ้าของบริษัทใดก็ตาม ก่อนที่จะให้ลูกจ้างขึ้นเงินเดือน เขาจะพิจารณาผลงานเป็นประเด็นสำคัญที่สุด เพราะฉะนั้นการที่ท่านขึ้นครั้งนี้ก็โปรดว่า ถ้าเราพิจารณาผ่านร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ไปวันนี้ ทั้ง ๆ ที่ผลงานเท่าที่ผ่านมาแล้ว เจ้าของบริษัทหรือผู้ถือหุ้นเขายังบอกว่ายังไม่พอใจ เพราะฉะนั้นก็เหมือนว่าขอขึ้นไปก่อน เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอกล่าวฝากไว้ว่า ต่อไปนี้ขอได้โปรดช่วยกันปรับปรุงลูกจ้างของท่านให้ดีขึ้นด้วย จะเป็นพระคุณอย่างยิ่งครับผม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: คุณบุญชอบครับ

นายบุญชอบ สาครินทร์: ท่านประธานที่เคารพ กระผม บุญชอบ สาครินทร์ครับ กระผมได้ฟังท่านรัฐมนตรีคลังได้ชี้แจงถึงร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนเพื่อจะปรับปรุงเงินเดือนข้าราชการนั้น กระผมได้ฟังท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายกันมากมายตามความรู้สึกของกระผม กระผมขอสนับสนุนตามที่ท่านรัฐมนตรีกระทรวงได้เสนอ กระผมขอสนับสนุนด้วยครับ แล้วอีกอย่างหนึ่งครับ การเก็บภาษีจากประชาชนนี้ครับ กระผมใคร่จะขอร้องให้กราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังให้ใช้วิธีเก็บจากคนที่ร่ำรวย หาวิธีต่าง ๆ จะขึ้นภาษีน้ำหอมเครื่องใช้ที่ฟุ่มเฟือยอะไรก็ให้ขึ้นให้มาก ๆ จากคนที่ร่ำรวย แล้วพยายามอย่าไปเก็บจากคนที่ยากจน คือว่าคนยากจนไม่มีเงินจะไปเอาเลือดกับบุ๋นนี้ ลำบากครับ หรือว่าจะไปเอาเงินกับคนที่ยากจนก็ลำบากครับ เลยกระผมก็ใคร่จะขอความกรุณาขอให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังพยายามเก็บภาษีจากคนรวย คนรวยมีเงินมาก แล้วกระผม

จะสนับสนุนให้ทุก ๆ ฉบับครบ สวัสดิ์ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณนิคม ครับ

นายนิคม จันทรวีฑูร : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นิคม จันทรวีฑูรครับที่ตั้งใจจะพูดก็มีเพื่อนสมาชิกพูดไปเกือบหมด ยกเว้น ๒ ประเด็นครับสั้น ๆ อันแรกเกี่ยวกับเรื่องสวัสดิ์การอย่างที่ท่านรัฐมนตรีได้พูดไปแล้วว่าเงินสะสมก็ยังคงเก็บกันต่อไป อยากทราบเรียนตามท่านว่า จะมีทางอย่างไรบ้างที่จะให้สมาชิกหรือข้าราชการมีโอกาสหยิบยืมมาใช้เป็นการเพิ่มเติมรายได้ที่ได้รับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการผู้น้อยประสบปัญหาเดือดร้อนมากต้องยืมเงินยืมทอง ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง อยากจะทราบว่าทางรัฐบาลจะได้กรุณาจัดระบบเงินสะสมอย่างไรที่จะให้ข้าราชการได้นำเอามาใช้ในคราวที่จำเป็น เป็นประเด็นแรก ประเด็นที่สองเป็นเรื่องเกี่ยวกับข้าราชการชั้นอาวุโสที่เกษียณไปแล้วให้ทำงานรับใช้ชาติหลายด้านหลายสาขา ท่านรัฐมนตรีมีความคิดอย่างไรบ้างที่จะช่วยให้ข้าราชการบำนาญเหล่านั้นได้รับผลประโยชน์อย่างน้อยก็เท่าเทียมกับข้าราชการประจำปัจจุบัน

นายบุญมา วงศ์สุวรรณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับเรื่องที่จะให้ข้าราชการได้กู้ยืมเงินสะสมนั้นขอรับไว้พิจารณาครับ ข้อถามที่ว่าผู้ที่ออกรับบำนาญไปแล้วจะมีส่วนได้รับเพิ่มบ้างหรือไม่ ขอเรียนว่าทางรัฐบาลกำลังพิจารณาเรื่องนี้อยู่ และจะได้เสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติต่อสภานี้ในไม่ช้าครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณสนิท เอกชัยครับ

นายสนิท เอกชัย : ท่านประธานที่เคารพ กระผมสนิท เอกชัย ขอประทานกราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการคลังว่า ขอขอบคุณแทนข้าราชการทั้งเจ็ดแสนคนที่ท่านบอกว่า ท่านขึ้นเงินเดือนครั้งนี้จะทำให้ข้าราชการเงยหน้าอ้าปากขึ้น แต่โดยความจริงแล้วก็ขอกราบเรียนว่า การขึ้นเงินเดือนครั้งนี้มิได้ทำให้ข้าราชการเงยหน้าอ้าปากได้มากอะไรเลย ข้าราชการทั้งหลายรู้สึกเฉย ๆ อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวมาเมื่อตะกี้ นี้ทั้งนี้ก็เนื่องจากการขึ้นเงินเดือนครั้งนี้ได้มีการประกาศกันล่วงหน้ามาก่อนแล้ว จนทำให้มีสินค้าต่าง ๆ ขึ้นราคาไปอย่างมากมาย ท่านประธานสภาที่เคารพ อย่างไรก็ตามกระผมก็รู้สึกจะสนับสนุนร่างพระราชบัญญัตินี้ เมื่อตะกี้ที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านได้กล่าวว่า ข้าราชการเรานั้นมี

หลายประเภทอยู่มีทั้งดีและไม่ดี กระผมจึงอยากจะขอทราบเรียนถามว่า ทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือทางรัฐบาลนี้ได้มีตัวเลขหรือมีสถิติอยู่ในมือบ้างหรือไม่ว่า ข้าราชการของเราในทุกวันนี้มีจำนวนพอดีกับงานหรือว่าล้นงานไปแล้วหนึ่ง มีข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่อย่างเข้มแข็งจริงๆ นะที่เปอร์เซ็นต์ มีข้าราชการที่ทำงานแบบเช้าชามเย็นชามที่เปอร์เซ็นต์ และมีข้าราชการประเภทที่ใช้สถานที่ราชการหากินซุกจริตและคอร์รัปชันกับประชาชนนั้นที่เปอร์เซ็นต์ อีกประการหนึ่งกระผมได้รับคำร้องเรียนจากข้าราชการมากเกี่ยวกับการสอบข้าราชการพลเรือนทั่วไปๆ มีข้าราชการพลเรือนได้ร้องทุกข์มาบอกว่า ทำอย่างไรรัฐบาลจึงจะปรับปรุงวิธีการสอบข้าราชการพลเรือนเสียใหม่ อย่าให้การสอบนั้นกลายเป็นเครื่องมือของผู้มีอิทธิพลชั้นผู้ใหญ่เอาแต่พรรคพวกเข้ามานั่งโดยไม่ทำงาน ในที่ราชการสูงๆ ข้าราชการชั้นตรีบางคนทำงานมา ๑๐ ปีก็ไม่สามารถจะเลื่อนขั้นได้ สอบที่ไรไปได้กับพรรคพวกทุกที่ บางทีก็เป็นลูกหลานที่มาจากเมืองนอกนั้นก็เที่ยงแล้วกระผมจะขอพูดสั้นๆ อีกนิดเดียวว่า ขอถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่า ท่านมีมาตรการอย่างไรบ้างที่จะเพิ่มสมรรถภาพข้าราชการให้เข้มแข็งขึ้นสมกับอัตราเงินเดือนที่เพิ่มขึ้นในครั้งนี้ หรือว่าจะปล่อยให้เช้าชามเย็นชามกันต่อไปแล้วก็ถึงเวลาเปลี่ยนรัฐบาลที่ก็ขึ้นกันที่หนึ่งเพื่อจะหาเสียงกับข้าราชการ ขอให้ข้อสังเกตกับรัฐบาลว่า ถ้าหากจะช่วยข้าราชการต่อไปแล้ว เราไม่ควรมาขึ้นเงินเดือนกันแบบ ๖๐๐ บาท เป็น ๗๕๐ บาท มันไม่ได้ผลอะไรเลย แต่ควรจะขึ้นให้ในสวัสดิการ เช่นในเรื่องที่อยู่อาศัยหรืออาคารสงเคราะห์ก็ดีกว่าการขึ้นเงินเดือน อย่าง ๖๐๐ บาทมาเป็น ๗๕๐ บาท แต่ของมันขึ้น ๓-๔ เท่า มันก็เหมือนฝนที่รดลงมาในทะเลทรายอันแห้งผาก รดลงมาชุ่มเดียวมันก็หายไป ขอฝากข้อสังเกตไว้แค่นั้นครับ

นายบุญมา วงศ์สุวรรณค์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลเห็นด้วยอย่างยิ่งในข้อสังเกตที่ท่านสมาชิกว่า รัฐบาลควรจะกวัดขันเกี่ยวกับสมรรถภาพของข้าราชการ เมื่อ ๒ สัปดาห์นี้เองทางคณะรัฐมนตรีก็ได้ลงมติสั่งการไปยังทุกกระทรวงทบวงกรมให้กวัดขันในเรื่องนี้ให้จงหนัก กระผมจะขออ่านเพียงย่อๆ บางข้อนะครับ มีคำสั่งไปอย่างนี้ครับ ให้กระทรวงทบวงกรมต่างๆ ควบคุมดูแลให้ข้าราชการประพฤติตนอยู่ในความสุจริต อย่างนี้เป็นต้น ให้ผู้บังคับบัญชาข้าราชการทุกระดับเอาใจใส่ควบคุมดูแลให้ข้าราชการ

ในบังคับบัญชาปฏิบัติราชการทุกชั้นตอนอย่างมีประสิทธิภาพและโดยประหยัดที่สุด ผู้บังคับบัญชาผู้ใดปล่อยปละละเลยให้มีการใช้จ่ายเงินของแผ่นดิน ไร้ประสิทธิภาพและทรัพย์สินของทางราชการอย่างสุรุ่ยสุร่ายฟุ่มเฟือย ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชานั้นบกพร่อง ไม่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการให้ผู้บังคับบัญชาข้าราชการทุกระดับกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของข้าราชการในบังคับบัญชาแต่ละคนไปให้ชัดเจน รวมทั้งกำหนดมาตรฐานงานคุณค่า ปริมาณงานต่าง ๆ เหล่านี้ กล่าวโดยย่อก็คือว่าให้มีการควบคุมดูแลอยู่เสมอ ถ้าหากว่าปรากฏว่าผู้ใดหย่อนยานเข้าก็ขามเข็นก็ขามอย่างว่า เมื่อถึงเวลาก็ควรจะใช้ระบบปลดถ่ายเสียบ้าง ข้อนี้เห็นด้วยอย่างยิ่งครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายสุกิจ จุลละนันท์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีข้อคิดเห็นสองสามประการ และมีปัญหาที่จะเรียนถามด้วย เรียนถามคณะรัฐบาลนะครับ ในประการแรก ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กระผมเห็นชอบด้วยในหลักการ แต่เมื่อดูตามบัญชีอัตราเปรียบเทียบอัตราเงินเดือนก็ปรากฏว่าผู้ที่ควรจะได้เพิ่มเงินเดือนมากกว่านี้ ก็กลับได้แต่เพียงเล็กน้อย ตัวอย่างเช่นข้าราชการชั้นผู้น้อยตั้งแต่ลำดับที่ ๑ มาจนถึงประมาณ ๒๐ ประมาณนั้น เรื่องนี้ถ้าหากว่าพิจารณาตามความเป็นจริง ตามความเป็นธรรมแล้ว เมื่อพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกใช้บังคับ ก็ใคร่ขอเรียนถามนิดเดียวว่า หากว่าจะพิจารณาเป็นเกณฑ์กลาง ๆ แล้วก็พิจารณาดูว่าเงินเดือนนั้นน่าจะได้พิจารณาไปตามค่าครองชีพของแต่ละท้องถิ่นด้วยความเป็นธรรมและเพื่อให้มันเหมาะสมกับภาวะการครองชีพอย่างไรในกรุงเทพฯ กับหัวเมืองมันไม่เหมือนกันเงินเดือนเราจะมาเพิ่มขึ้นใหม่จาก ๖๐๐ บาท เป็น ๗๕๐ บาท นี่สำหรับกรุงเทพฯ ไม่มีความหมายอะไรเลย แต่สำหรับอำเภอบ้านนอกมันอาจมีความหมายมากก็ได้ อันนี้ใคร่ขอเรียนฝากว่า ถ้าหากว่ามีวิธีการอย่างไรได้ช่วยกรุณาเอาไปปรับให้อีกสักชนิดหนึ่งว่าอำเภอใหญ่ ๆ นั้นน่าจะเพิ่มให้เขาตามตรรกะนี้ค่าครองชีพ

ประการที่ ๒ ขอเรียนถามปัญหาเสียเลยนะครับ ชักทิวข้าว นะครับ คือดูตามบัญชีหมายเลข ๒ ปรากฏว่า (๓๔) (๓๕) นั้นยังคงอยู่นะครับ ตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการตรวจและติดตามผลการปฏิบัติราชการและตำแหน่งรอง อันนี้เท่าที่ผมได้ทราบก็จากวิทยุ

บ้างจากหนังสือพิมพ์บ้าง บอกว่ามีมติคณะรัฐมนตรีให้ยุบเลิกหรืออะไรทำนองนั้น สำหรับ ก.ต.ป. ก็ไม่ทราบเหมือนกันว่ากฎหมายฉบับนี้ออกไปแล้ว ข้าราชการบ้านนอกอย่างผมจะไปอธิบายให้ชาวบ้านนอกได้เข้าใจอย่างไร

ประการที่ ๓ ตำแหน่งต่างๆ ในบัญชีหมายเลข ๒ (๑๗) ถึง (๒๗) ขอเรียนถามว่า มีจำนวนจำกัดเพียงเท่านั้นหรือว่าท่านอาจจะตั้งเพิ่มขึ้นได้ ยกตัวอย่างเช่นประจำสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี เดือนละ ๙,๔๑๐ บาท ท่านจะตั้งได้เพียงคนเดียวหรือว่าหลายคนก็ได้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายสมภพ โทตระกิตย์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม ขออนุญาตท่านประธานเรียนตอบข้อชี้แจงข้อสงสัยท่านสมาชิกสำหรับข้อข้องใจประการแรก ท่านก็สงสัยเกี่ยวกับตำแหน่งของเลขาธิการคณะกรรมการตรวจและติดตามผลการปฏิบัติราชการ ได้มีข่าวออกไปว่าทางรัฐบาลได้ดำริที่จะยุบหน่วยงานนี้แต่เพราะเหตุใดจึงยังตั้งอัตราเงินเดือนขึ้นอยู่ในปัจจุบันนี้คณะรัฐบาลกำลังพิจารณาที่จะยุบหน่วยงานนี้อยู่ และกำลังกระจายข้าราชการในหน่วยงานนั้นไปยังกระทรวงทบวงกรมต่างๆ แต่โดยเหตุที่ยังมีตำแหน่งนี้ปรากฏอยู่ในบัญชีท้ายหมายเลข ๒ นั้นก็เพราะเหตุที่ว่าการยุบหน่วยงานนั้นต้องตราเป็นพระราชบัญญัติต้องเป็นกฎหมาย ในขณะนี้กำลังพิจารณาร่างกฎหมายนั้นอยู่และพิจารณาจัดสรรตัวคนอยู่ ถ้าหากไปตัดอัตราที่ปรากฏอยู่ในบัญชีท้ายหมายเลข ๒ แล้ว จะทำให้ตัวเลขข้าราชการซึ่งขณะนี้ยังดำรงตำแหน่งอยู่นั้นจะไม่ได้รับเงินเดือน ฉะนั้นจึงต้องรอให้มีพระราชบัญญัติว่าด้วยการยุบหน่วยงานนั้นออกมาเสียก่อน ก็จะได้แก้อัตราบัญชีนี้ให้ออกไป นี่เป็นประการแรก

ประการที่ ๒ ที่ท่านถามว่า ตำแหน่งข้าราชการการเมืองที่มีปรากฏอยู่ในบัญชีหมายเลข ๒ นั้น มีจำนวนมาก จะมีทางแต่งตั้งบุคคลอื่นเป็นจำนวนมากได้หรือไม่สำหรับดำรงตำแหน่งเดียวนั้น กระผมขอกราบเรียนว่าในทางปฏิบัติของรัฐบาลแต่งตั้งแต่เพียงตำแหน่งคนเดียว ดำรงตำแหน่งเดียว และโดยเฉพาะรัฐบาลปัจจุบันนี้ไม่ได้แต่งตั้งให้ครบตามจำนวนนั้น แต่งตั้งเป็นจำนวนน้อยมากครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณชมพู่ครับ

นายชมพู่ อรรถจินดา : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชมพู่ อรรถจินดาครับผม กระผมมีประเด็นที่จะเสนอท่านรัฐมนตรีคลัง ๒ ประการด้วยกัน เป็นปัญหานโยบายและ กระผมเสนอข้อเสนอแนะด้วย ประการแรกเราก็เป็นที่เข้าใจกันแล้ว ท่านรัฐมนตรีคลังก็รับแล้วว่า เงินเดือนที่จะขึ้นนี้ยังเป็นจำนวนน้อย กระผมใคร่จะทราบนโยบายของรัฐบาลว่ามี แนวนโยบายอย่างไรที่จะให้การเข้าไปสู่เป้าหมายที่จะให้เงินเดือนข้าราชการชั้นผู้น้อยนี้ถึง จำนวนที่ควรจะได้ครองชีพได้โดยเร็ว กระผมหมกมุ่นคิดว่าควรจะเป็นลำดับไป กระผมเสนอแนะว่า นอกจากอื่นแล้วเราจะจำกัดจำนวนข้าราชการได้ไหมครับ โดยไม่ต้องเพิ่มกระผมคิดว่า ๗ แสนคนนี่ ถ้าให้เขาทำงานมากขึ้น ให้เงินมากขึ้น โดยไม่เพิ่มจำนวนขึ้น ท่านก็อาจจะจะมีเงิน เข้าเป้าหมาย ขึ้นเงินเดือนให้เขาเร็วมากกว่านี้ ถ้าท่านมีวิธีอื่น กระผมคิดว่ากรุณาให้สภาทราบ ด้วยจะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

ประการที่ ๒ กระผมเสนอว่าภาษีเงินได้นี้หัก ณ ที่จ่ายทุกเดือน เพราะฉะนั้น คนเจ็ดแสนคนน้อยอย่างน้อยห้าแสนคนไม่รู้เรื่องอะไร แล้วก็มิรายได้เฉพาะเงินเดือน จะเป็น ไปได้ไหมครับที่รัฐบาลจะมีนโยบายแจ้งไปยังผู้จ่ายเงินทุกแห่ง เช่นคลังจังหวัด อำเภอ ไหนๆ จะคำนวณหักเงิน ณ ที่จ่ายเขาทุกเดือน แล้วเดือนสุดท้ายนี้รับคำนวณหักเสียให้เต็มที่ แล้ว เขาจะได้เอายอดนี้ไปกรอกงบบัญชีภาษีเงินได้ ไม่ต้องไปนั่งคิดอีก คนห้าแสนคนไปนั่งคิด เทียวได้ถามกันเสียเวลาเสียแรงงานแล้วก็เป็นการด้วย ทางกระทรวงการคลังจะกรุณาช่วย ในข้อนี้ได้หรือไม่ ๒ ประการเท่านั้นครับ ขอบพระคุณ

นายบุญมา วงศ์สวรรค์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ เรื่องจำนวนข้าราชการที่เจ็ดแสนคนนั้นนะครับ เพื่อป้องกันความเข้าใจผิด ขอกราบเรียน ว่าไม่ใช่ข้าราชการทั้งหมดนะครับ ประเด็นจะนึกไปว่าในราชการไทยเราที่ใช้คนกันมากมาย ฟุ่มเฟือยเหลือเกิน ในเจ็ดแสนคนนี้เป็นลูกจ้างเสียแสนคน ก็เหลือหกแสนเป็นข้าราชการใน ราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งตัวอย่างได้แก่ครูประชาบาลเสียแสนกว่า ที่เหลือนั้นเพียงสี่แสนเศษๆ เป็นข้าราชการพลเรือน ทหาร ตำรวจ ส่วนข้อที่ท่านถามว่ายุติกันเสียที่ไม่ได้หรือการเพิ่มจำนวน ข้าราชการนี้ ขอกราบเรียนว่าทางรัฐบาลเองก็มีมาตรการอยู่โดยได้อาศัยทางด้าน ก.พ. บ้าง

คณะที่ปรึกษาระเบียบบริหารบ้างที่จะช่วยดูแลการขออัตราใหม่สำหรับส่วนราชการทั่ว ๆ ไป แต่มันมีส่วนราชการบางแห่งซึ่งพันวิสัยที่จะยุติการเพิ่มอัตราได้ครับ ยกตัวอย่างเช่นครู อย่างนี้เป็นต้น เด็กจะต้องมีที่เรียนมากขึ้น จะต้องมีการเพิ่มขึ้นเสมอไป มันก็ต้องเพิ่มจำนวนพยาบาล จำนวนแพทย์ก็ต้องเพิ่มขึ้นตามความจำเป็นของประเทศในข้อนี้ครับ ส่วนข้อที่สอง ที่ท่านถามว่าเรื่องภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายนั้น บทบัญญัติของประมวลรัษฎากรเป็นไปอย่างนั้นอยู่แล้วสำหรับข้าราชการที่มีเงินได้เป็นเงินเดือนอย่างเดียว ฐานะทางครอบครัวเป็นอย่างไรเขาก็สามารถแจ้งให้ผู้จ่ายเงินเดือนนั้น เมื่อทราบข้อเท็จจริงทุกประการแล้วก็หักไปตามเกณฑ์ในอัตราที่กฎหมายบัญญัติไว้แล้วพอดีทุกทีครับ ที่จะไม่พอดีนั้นก็เฉพาะคนซึ่งมีเงินได้ทางอื่นด้วย

นายประทีป เสียงหวาน : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ฟังทั้งรัฐบาลและทั้งสมาชิกก็ได้รับรู้แล้วทั้งหมดครับ ฉะนั้นกระผมในฐานะนายจ้างนะครับ ขอเสนอปิดอภิปรายครับ ขอโทษท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขณะนี้มีท่านสมาชิกเสนอให้ปิดการอภิปรายเพื่อลงมติ

นายประพันธ์ศักดิ์ กมลเพชร : ท่านผู้เป็นประธาน ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ประพันธ์ศักดิ์ กมลเพชร เห็นว่าประเด็นต่างๆ ยังไม่ชัดเจนพอ และความจริงผมก็มีเรื่องจะพูดอยู่แต่เมื่อมีผู้เสนอปิด โดยมารยาท กระผมขอเสนอเปิดอภิปรายครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(ไม่มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีผู้รับรอง เป็นอันว่าลงมติดำเนินได้ มีท่านสมาชิกเสนอให้ปิดอภิปรายแล้ว ท่านผู้ใดเห็นด้วยว่าควรปิดอภิปราย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีคนเดียว เป็นเสียงข้างน้อย เป็นอันว่าที่ประชุมนี้มีมติให้ปิดอภิปราย ต่อไปนี้ผมจะขอประธานถามมติที่ประชุมว่าสมควรที่จะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งรัฐบาลเป็นผู้เสนอไว้พิจารณาต่อไปหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะรับหลักการ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๐๗ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่สมควรที่จะรับหลักการ ไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ของรัฐบาลไว้พิจารณาต่อไป รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

นายบุญมา วงศ์สวรรค์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่งคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายในกี่วัน

นายบุญมา วงศ์สวรรค์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ จะมีท่าน
ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่ากำหนดการแปรญัตติตามข้อ
บังคับ

ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผมเห็นว่ายังมีร่างพระราชบัญญัติอีก ๒ ร่างพระราชบัญญัติ
ในลักษณะเดียวกัน คือขึ้นเงินเดือนข้าราชการฝ่ายตุลาการ.... ผมขอพูดให้จบก่อนได้ไหมครับ
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการและร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
ฝ่ายอัยการ ซึ่งผมเห็นว่าสภานี้ควรจะพิจารณาให้เสร็จสิ้นไปภายในวันเดียวกัน เพราะเป็น
เรื่องเดียวกัน เรื่องของข้าราชการอีกแต่ละฝ่าย เพราะฉะนั้นผมขอเลื่อนการประชุมไปเป็นเวลา
๑๔.๐๐ นาฬิกา วันนี้ครับ ระยะเวลาขอปิดประชุมก่อนครับ

พักการประชุมเวลา ๑๒.๓๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๐๕ นาฬิกา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก่อนที่ผมจะดำเนินการประชุมต่อไปขอเรียนให้ท่านสมาชิกทราบว่า อากาศตอนบ่ายร้อนอบอ้าว ท่านสมาชิกหรือทางท่านรัฐมนตรีจะถอดเสื้อประชุมก็เชิญตามสบายครับ

ระเบียบวาระที่ ๖ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมบัญชีอัตราเงินเดือนในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่าย

ตุลาการ

เหตุผล

เพื่อปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการฝ่ายตุลาการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๗ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการ และบัญชีอัตราเงินเดือนดะโต๊ะยุติธรรม ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๑๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๕๕ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการ และบัญชีอัตราเงินเดือนดะโต๊ะยุติธรรมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการ หมายเลข ๒ และบัญชีอัตราเงินเดือนคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ หมายเลข ๒ ท้ายประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๕๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

มาตรา ๕ การปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการหรือคณะตุลาการรัฐธรรมนูญให้เท่าชั้นและชั้นตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการ และบัญชีอัตราเงินเดือนคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

การปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการให้เข้าชั้น อันดับ และชั้นตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ให้เป็นไปตามของเดียวกับข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาบรรจุบุคคลซึ่งเคยรับราชการและออกจากราชการไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเข้ารับราชการ ให้ปรับอัตราเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการให้เข้าชั้นและชั้น ตามที่คณะรัฐมนตรีได้กำหนดตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่งเสียก่อน

ในกรณีที่ผู้เข้ารับราชการเป็นผู้ซึ่งออกจากราชการก่อนมีการปรับอัตราเงินเดือนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๐ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๑๒ หรือประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๕๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้ปรับอัตราเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการตามพระราชบัญญัติ และประกาศนั้น ๆ ก่อนแล้วจึงปรับอัตราเงินเดือนตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่มีการปรับอัตราเงินเดือนของผู้ที่เข้ารับราชการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้วยังปรากฏว่าผู้เข้ารับราชการนั้นได้รับเงินเดือนไม่ถึงขั้นต่ำของชั้นตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการ ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ ก.ต. เป็นผู้พิจารณาว่าผู้นั้นสมควรจะได้รับการบรรจุ

ในชั้น และชั้นใด ทั้งนี้ ก.ต. จะกำหนดให้ได้รับเงินเดือนในชั้นที่ต่ำกว่าชั้นต่ำของชั้นเป็นกรณี
ก็ได้

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

แผนกระเบียบวาระ

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการ

ขั้น	ขั้น
๑	๓,๐๓๐ - ๓,๒๒๐ - ๓,๔๒๐ - ๓,๖๓๐ - ๓,๘๕๐ บาท
๒	๓,๔๒๐ - ๓,๖๓๐ - ๓,๘๕๐ - ๔,๐๘๕ - ๔,๓๓๕ - ๔,๖๐๐ - ๔,๘๘๐ - ๕,๑๗๕ - ๕,๔๘๕ - ๕,๘๑๐ - ๖,๑๕๐ - ๖,๕๐๕ - ๖,๘๗๕ - ๗,๒๖๐ บาท
๓	๕,๑๗๕ - ๕,๔๘๕ - ๕,๘๑๐ - ๖,๑๕๐ - ๖,๕๐๕ - ๖,๘๗๕ - ๗,๒๖๐ - ๗,๖๖๐ - ๘,๐๗๕ - ๘,๕๐๕ บาท
๔	๖,๕๐๕ - ๖,๘๗๕ - ๗,๒๖๐ - ๗,๖๖๐ - ๘,๐๗๕ - ๘,๕๐๕ - ๘,๙๕๐ บาท
๕	๗,๒๖๐ - ๗,๖๖๐ - ๘,๐๗๕ - ๘,๕๐๕ - ๘,๙๕๐ - ๙,๔๑๐ บาท
๖	๘,๐๗๕ - ๘,๕๐๕ - ๘,๙๕๐ - ๙,๔๑๐ - ๙,๘๘๕ บาท
๗	๙,๔๑๐ - ๙,๘๘๕ - ๑๐,๓๘๐ - ๑๐,๙๐๐ บาท
๘	๑๐,๙๐๐ - ๑๑,๔๔๕ บาท
๙	๑๒,๖๕๐ บาท

บัญชีอัตราเงินเดือนคະໂຕະຍຸຕິຫຼາກ

ขั้น	ขั้น
๑	๓,๐๓๐ - ๓,๒๒๐ - ๓,๔๒๐ - ๓,๖๓๐ - ๓,๘๕๐ บาท

นายสุกิจ นิมมานเหมินท์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพรัฐบาล ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีหลักการ เพื่อจะแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีอัตราเงินเดือนในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ทั้งนี้ทั้งนี้เหตุผลก็เพื่อจะปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนฝ่ายตุลาการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และกระผมก็อยากจะกราบเรียนขออนุญาตท่านประธานให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม เป็นผู้ชี้แจงครับ

นายบุญมา วงศ์สวรรค์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมรัฐมนตรีคลังครับ อัตราเงินเดือนของข้าราชการตุลาการตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติที่เสนอนี้ก็ได้ปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับบัญชีอัตราเงินเดือนบัญชี ก. ของข้าราชการพลเรือนนั่นเอง เมื่อเข้านี้กระผมก็ได้ชี้แจงให้ฟังเป็นส่วนใหญ่แล้ว ก็คิดว่าในตอนนีเห็นจะไม่จำเป็นจะต้องเสียเวลาของท่านสมาชิกสภา

นายเล็ก วานิชอังกูร : ท่านประธานสภาที่เคารพ ในการพิจารณารับหลักการแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีอัตราเงินเดือนนั้น สำหรับข้าราชการฝ่ายตุลาการนี้ กระผมใคร่จะขออนุญาตกราบเรียนและเสนอข้อคิดเห็นเกี่ยวกับบัญชีเงินเดือนของข้าราชการตุลาการที่เป็นดะโต๊ะยุติธรรม กระผมขอกราบเรียนว่าดะโต๊ะยุติธรรมนี้ ความจริงนั้นทั้งหมดมีอยู่เพียง ๘ คนเท่านั้นทั่วประเทศ ในประเด็นที่กระผมจะเรียนคือดะโต๊ะยุติธรรมนี้เป็นดะโต๊ะยุติธรรมของ ๔ จังหวัดภาคใต้ คือจังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส และสตูล ประเด็นที่กระผมใคร่จะกราบเรียนในที่นี้ ในเรื่องเงินเดือนนั้น กระผมก็ขอขอบพระคุณที่จะได้มีการขึ้นเงินเดือน และปรับปรุงเช่นเดียวกับข้าราชการตุลาการทั้งหลาย แต่กระผมใคร่จะเรียนว่า ในเรื่องการสอบคัดเลือกนั้น เนื่องจากดะโต๊ะยุติธรรมนี้ในวิธีการบรรจุและแต่งตั้งและถอดถอนที่กระทำอยู่นั้น ตั้งแต่ พ.ร.บ. ของข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๙๗ ที่ได้วางระเบียบวิธีการนั้น กระผมได้รับคำขอร้องและเสนอความคิดเห็นจากชาว ๔ จังหวัดภาคใต้เป็นอันมากกว่า ระเบียบวิธีการอันนั้นล้าสมัย ถ้าหากว่าจะได้มีการปรับปรุงแก้ไขเสียก็จะมีผลประโยชน์ในการปกครองและผลในทางการเมืองเป็นอันมาก กระผมจำต้องกล่าวในที่นี้ว่า เรื่องดะโต๊ะยุติธรรมนี้เป็นปัญหาข้อหนึ่งในปัญหาทั้ง ๕ ข้อที่กระบวนการแบ่งแยกดินแดน รัฟฟิสิกของปัตตานี หรือที่เรียกว่า

ปัตตานีอิสระนั้น ได้เรียกร้องอยู่ว่าจะต้องมีจะต้องปรับปรุงให้เข้าขั้น และวิธีการที่เราได้กระทำคือการคัดเลือกนั้นเราใช้คัดเลือก ใครก็ได้ ไม่มีวุฒิไม่มีสอบคัดเลือก แต่เป็นการที่มีการสมัครแล้วก็เลือกตั้งเข้ามา จึงใครจะขอทราบเรียนท่านรัฐมนตรียุติธรรมว่า ขอได้โปรดตั้งกรรมการปรับปรุงวิธีการอันนี้เพื่อจะได้ผลทั้งทางจิตใจและทางผลของการปกครองด้วย คือขอให้มีการสอบคัดเลือก แล้วก็ผู้ที่จะเป็นตะต๊ะยุติธรรมได้นั้น ขอให้มิดุณ้อย่างน้อยเป็นปริญญาตรีทางศาสนาอิสลาม ซึ่งปรากฏว่าขณะนี้มียูมามากมายแล้ว เพียงพอ ไม่เหมือนกับสมัยก่อนที่เราไม่สามารถจะหาตัวบุคคลได้ แล้วก็อย่างน้อยจะต้องเป็นผู้ที่มีอายุขั้นต่ำกำหนดไว้ด้วยจะเป็น ๓๐ ปี หรืออย่างไรก็ได้ แล้วก็อีกประการหนึ่ง คือขอให้เป็นผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในท้องถิ่นนั้นได้ ขอขอบพระคุณครับ

นายประกอบ หุตะสิงห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ขอขอบคุณท่านสมาชิกที่ได้แนะนำให้มีการปรับปรุงในการสอบคัดเลือกตะต๊ะยุติธรรม ซึ่งคณะรัฐบาลนี้จะรับไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป ขอขอบคุณ

นายศักดิ์ สายบัว : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ศักดิ์ สายบัว ร่างพระราชบัญญัติที่เราพิจารณาอยู่นี้ กระผมคิดว่าก็เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติที่ผ่านมาแล้ว เราจะเห็นได้อีกอย่างหนึ่ง ก็คือว่าระดับอัตราเงินเดือนของข้าราชการตุลาการและข้าราชการพลเรือนธรรมดา นั้นแตกต่างกัน กระผมคิดว่าระบบอัตราเงินเดือนของข้าราชการที่มีอยู่ทั้งหมดที่เราคิดว่ามีปัญหานั้น และก็ได้อภิปรายกันอย่างกว้างขวางเมื่อเข้านั้น กระผมคิดว่ามีข้อนำคิดอยู่ ๒-๓ ประการ ประการแรกเราจะเห็นว่าระดับอัตราเงินเดือนทั้งหมดทั้งพลเรือนตุลาการและข้าราชการอื่น ๆ นั้น เราจะเห็นว่าระดับต่ำเมื่อเทียบกับธุรกิจเอกชน อย่างนี้เป็นต้น ข้อเท็จจริงก็คือว่า ไม่ว่าใครได้เงินเดือนรายได้ต่ำอย่างน้อยโดยเฉลี่ยข้าราชการความเคารพต่อข้าราชการที่มีประสิทธิภาพแล้วตั้งอกตั้งใจปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตอย่างหนึ่ง เราต้องรับความจริงว่าประสิทธิภาพปฏิบัติของข้าราชการต่ำถึงมีเงินเดือนรายได้ระดับต่ำ ความจริงใครจะเข้ามารับราชการหรือใครจะออกจากราชการก็ไม่มีใครห้ามอยู่แล้ว การที่เราได้รับเงินเดือนต่ำนั้น ก็อาจจะเพราะคุณค่าของการปฏิบัติงานของเรานั้นต่ำ ที่เราจะพยายาม

อัตราเงินเดือนของข้าราชการมีระดับเปลี่ยนแปลงไปตามระดับค่าครองชีพ กระผมคิดว่าค่าครองชีพเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาระดับอัตราเงินเดือนของข้าราชการหรือบุคคลอื่นใดนั้น ไม่ได้ อย่างน้อยเป็นส่วนย่อยที่จะใช้ประกอบในการประกอบพิจารณาที่สำคัญที่สุดก็คือ คุณค่าของบริการที่ผู้นั้นสามารถจำหน่ายได้ จะให้รัฐบาลหรือให้บุคคลอื่นใดก็ตาม เพราะฉะนั้น ปัญหาข้าราชการที่เราบอกว่าเงินเดือนน้อยหรือไม่ก็นั้น กระผมคิดว่า ถ้าเราพิจารณาถึงระดับนั้น กระผมคิดว่าจะตรงตามความจริง สภาพความจริงแต่ที่มีปัญหามากที่สุด กระผมคิดว่ามีข้าราชการหลายท่านที่มีความรู้ความสามารถจริง ๆ นั้นควรจะได้เงินเดือนมากกว่านี้ ๒-๓ เท่า ถ้าหากว่าเราจำเป็นต้องดึงข้าราชการที่ดีมีความสามารถอยู่ เราก็จำเป็นต้องจ่ายให้เท่ากับคุณค่าของบริการของเขา แต่มีจำนวนมากกระผมคิดว่าได้รับค่าจ้างเกินคุณค่าของบริการที่เป็นอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นความแตกต่างถ้าหากว่าไม่แสดงความสามารถหรือประสิทธิภาพแล้ว ปัญหาเงินเดือนข้าราชการไม่พอใช้ไม่พอกินนี้จะคงยังอยู่ตลอดไป กระผมคิดว่าถ้าหากว่าทางกระทรวงการคลังหรือรัฐบาลท่านพยายามปรับความเหลื่อมล้ำเล็ก ๆ น้อย ๆ ไปมากแล้ว กระผมคิดว่า การปรับการเหลื่อมล้ำให้ตรงตามสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับประสิทธิภาพหรือความสามารถในการทำงานของข้าราชการเป็นสิ่งที่ต้องกระทำ มิฉะนั้นเราจะมีปัญหาเรื่องเงินเดือนข้าราชการใช้ไม่เพียงพอจิตใจให้ข้าราชการอุทิศกายใจเวลาปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของประชาชนโดยเต็มที่ ขอบพระคุณท่านประธานที่เคารพ

นายประคอง เทวารุท : ท่านประธานที่เคารพ ผม ประคอง เทวารุท ความจริงเรื่องเงินเดือนข้าราชการฝ่ายตุลาการนั้นน่าจะสนับสนุนเป็นอย่างยิ่ง แต่ว่าผมใคร่จะทราบเหตุผลและนโยบายทั่ว ๆ ไปสักประการหนึ่งว่า เพราะเหตุใดที่เราแบ่งแยกอำนาจอธิปไตยออกเป็น ๓ ฝ่าย ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายตุลาการ แต่ทำไมอัตราเงินเดือนของฝ่ายบริหารนี้จึงสูงกว่าฝ่ายตุลาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอัตราสุดท้าย ๑๒,๖๕๐ บาท ซึ่งเท่ากับรองนายกรัฐมนตรี เฉพาะประธานศาลฎีกานั้น ผมคิดว่าเป็นประธานฝ่ายตุลาการ ก็น่าจะได้เท่ากับนายกรัฐมนตรี และถ้าเป็นไปได้หรือมีกฎหมายเข้ามาสถานี้ได้ ผมสามารถอาจจะแปรญัตติได้ ผมก็จะเสนอและแปรญัตติให้ประธานสภานิติบัญญัติของเรา ซึ่งก็เป็นฝ่ายนิติบัญญัตินั้น ควรจะมีเงินเดือนเท่ากับนายกรัฐมนตรี และรองประธานก็ควรมีเงินเดือนเท่ากับรองนายกรัฐมนตรีเหมือนกัน

นี้ครับเป็นเพราะเหตุผลประการหนึ่ง จึงได้กำหนดไว้ให้แตกต่างกันเช่นนี้ ก็ไหนว่ามีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน มีอธิปไตยที่จะแยกกันเป็น ๓ ฝ่ายแล้ว ถ้าจะแก้ว่าฝ่ายบริหารนั้นท่านทำงานหนัก มีภาระอะไรเยอะแยะก็จริงอยู่ แต่ว่าเหตุผลในเรื่องที่ท่านรับภาระหนักนั้นก็จริงแต่ถ้าทำงานในแง่บริหารนี้ท่านก็มีเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ นานามากมาย ไม่แต่เฉพาะคณะรัฐมนตรีเท่านั้น เป็นเจ้าหน้าที่ของฝ่ายบริหาร อาทิเช่น ขอยกตัวอย่างนะครับ เช่นอย่างเจ้าบ้านผ่านเมืองนั้น ท่านนั่งรถเบนซ์หรืออะไรอย่างดี ชำราชการตำแหน่งรอง ๆ ทุกตำแหน่ง ทางฝ่ายบริหารก็มีเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มากมาย แต่ฝ่ายตุลาการนี้บางทีดูแล้วก็น่าสงสาร ท่านหัวหน้าศาลนี้เที่ยวจะไปเยี่ยมรถเขาเกะกะเห็นจะไม่ค่อยสวย แล้วตำแหน่งผู้พิพากษา นอกจากนั้นเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ก็ไม่เท่ากับฝ่ายบริหารอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นในเรื่องเงินเดือนนี้ เราก็ควรจะให้แก่ตุลาการนี้อย่างยิ่งที่สุด คงจะเท่าเทียมทุกระดับ โดยเฉพาะระดับสูงและระดับรอง ดังที่ผมได้กล่าวมาแต่ต้น มันเคยมีตัวอย่างครับ ที่บ้านเมืองของผมมันเคยมีครับ คือว่าหากว่าไม่ให้ท่านอย่างสูงสุด ให้เป็นการง่ายกับที่ท่านจะรักษาเกียรติของท่านแล้ว มันก็จะมีผลให้เกิดกระทบกระเทือนในความรู้สึกของประชาชนหลายแง่หลายมุมที่ว่าเคยมีตัวอย่างในเมืองของผมก็คือว่า ท่านผู้พิพากษาท่านหนึ่งท่านเคยไปตัดสินคดีของผู้มีอันจะกินท่านหนึ่งเข้า พอเข้าก็มีรถเก๋งไปจอดที่หน้าบ้าน แต่รถเก๋งจะมาอย่างไรนั้นผมก็ไม่ทราบเหมือนกัน แต่ความรู้สึกของประชาชนนั้นเข้าใจไปในแง่ไม่ดี อันนี้แหละครับมันเป็นเรื่องที่น่าจะประกอบการพิจารณาว่า ถ้าเราแบ่งแยกอำนาจบริหารอะไร อำนาจนิติบัญญัติอะไร อำนาจตุลาการหรืออะไรก็ตามเท่าเทียมกันแล้ว เราก็ควรจะส่งเสริมให้ระดับการรักษาเกียรตินั้นให้เท่าเทียมกัน จริงอยู่ผมไม่อยากจะพูดถึงเรื่องการเงินว่าเป็นส่วนประกอบที่สำคัญหรือไม่สำคัญแต่ว่าการให้เงินไม่พอใจมันก็ยากแก่การรักษาเกียรติ ขอได้โปรดพิจารณาแล้วขอให้ทางรัฐบาลชี้แจงให้ผมเข้าใจสักเล็กน้อยว่า ทำไมมันจึงต่างกันครับ ขอบพระคุณ

นายประกอบ หุตะสิงห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ คือเรื่องนี้มันก็เป็นมาแต่เดิมอย่างนี้ตลอดมา ซึ่งผมเองก็ไม่ทราบเหตุผลดีเหมือนกันว่าเป็นเพราะอะไร ก็อาจจะเป็นเพราะว่า ท่านนายกรัฐมนตรีนี้มีภาระที่หนักอย่างมากมาย เขาอาจจะเห็นว่าหนักกว่าทางฝ่ายตุลาการและทางฝ่ายสภาก็ได้ ซึ่งความจริงแล้วการอภิปราย

ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเมื่อตะกี้ก็มีเหตุผลอยู่ว่าเมื่อประชุมของ ๓ อำนานี้ การจะมีเงินเดือนให้เท่าเทียมกัน อันนี้ก็เหตุผลอยู่มาก ผมเห็นว่าถ้าท่านจะไปแปรญัตติในชั้นกรรมาธิการให้แก่ฝ่ายตุลาการแล้วก็อย่าลืมฝ่ายสภานี้ด้วย ก็นับว่าจะเป็นที่ชื่นชอบของข้าราชการทั้งตุลาการและทั้งสภานี้ ผมเห็นว่าเป็นข้อเสนอที่มีเหตุผลครับ

นายเขียน ชีระวิทย์ : ท่านประธานที่เคารพ ผมขออภิปรายสนับสนุนสมาชิกผู้มีเกียรติที่เพิ่งได้พูดเมื่อกี้ ก็คือผมเห็นในหลายประเทศที่เขาให้เงินเดือนประชุมของฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายตุลาการเท่ากัน แต่ขณะเดียวกันผมคิดว่าฝ่ายรัฐบาลควรจะได้พิจารณาเงินเดือนขั้นต่ำให้เท่ากันด้วยหมายความว่าเงินเดือนผู้ที่ได้รับการศึกษาหรือพื้นความรู้พอ ๆ กันในชั้นบรรจุก็ควรจะไม่ให้เหลื่อมล้ำกันนัก แต่เท่าที่ปรากฏข้าราชการตุลาการกับข้าราชการอัยการนั้นเงินเดือนขั้นต่ำนั้นสูงกว่าผู้ที่มีวุฒิพอ ๆ กัน ในสำหรับข้าราชการฝ่ายบริหารข้าราชการพลเรือนมาก เหตุผลต่าง ๆ ที่จริงท่านสมาชิกทั้งหลายก็คงได้เคยได้ยินมาแล้ว เช่นว่าเหตุผลที่ว่าฝ่ายตุลาการฝ่ายอัยการนั้นให้เริ่มเงินเดือนโดยอัตราสูงนั้น เป็นเพราะเห็นว่า บอกว่าข้าราชการจะได้ไม่ต้องคอร์รัปชันอะไรต่าง ๆ ผมคิดว่ามันฟังไม่ค่อยขึ้น สำหรับประชาชนธรรมดานั้นก็อาจจะตีความไปว่า ถ้าเช่นนั้นข้าราชการพลเรือนก็จะมีโอกาสเปิดโอกาสให้ทำการคอร์รัปชันได้หรือ เพราะฉะนั้นผมจึงขอเสนอไว้ว่า ในการพิจารณาอัตราเงินเดือนขั้นสูงขอให้โปรดพิจารณาอัตราเงินเดือนขั้นต่ำด้วยในขณะเดียวกัน ขอขอบคุณครับ

นายสมัคร สุนทรเวช : กระผม สมัคร สุนทรเวช ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมอยากจะขอแสดงความเห็นฝากท่านรัฐมนตรีทั้งสองท่านไว้นิดหน่อยนะครับ เกี่ยวกับเรื่องนี้ อันที่จริงนั้นกระผมเห็นด้วยครับว่า ท่านผู้พิพากษานั้นจำเป็นจะต้องมีเงินเดือนขั้นต่ำสูงกว่าธรรมดา เพื่อรักษาเกียรติยศของท่านเพื่อที่ท่านจะไปยุ่งเกี่ยวกับใครไม่ได้ แต่เดี๋ยวนี้มันเกิดมีปัญหาชอบกลอยู่ครับ เป็นปัญหาข้อเท็จจริงซึ่งเกิดขึ้นแล้วในบ้านเมืองเราเอง กระผมอยากจะขอลำดับให้ท่านรัฐมนตรีฟังอย่างนี้ครับ ถ้าคนเรียกนิติศาสตร์บัณฑิตจบมานั้นไปเข้าทำงานราชการเขาให้ ๑,๑๕๐ บาท ถ้าเผื่อว่าคนคนเดียวกันนี้เองเรียนจบนิติศาสตร์บัณฑิตไปต่อเนติบัณฑิตไทย ถ้าเรียนเก่งพอสมควรสอบสองสมัยได้ก็ไปสอบเข้าผู้พิพากษาคคนคนเดียวกันนี้เรียนหนังสือ ๕ ปี จะได้เงินเดือน ๓,๐๓๐ บาท มันห่างกันจากขั้นที่ ๘

ถึงขั้นที่ ๒๔ ข้อเท็จจริงเป็นอย่างนี้ครับ แต่ก็เอาเถอะ ถ้าหากว่ามันไม่มีเรื่องพรรคนี้เกิดขึ้นเดี๋ยวนี้เขาทำกันอย่างนี้ครับ คนเรียนนิติศาสตร์บัณฑิตจบ ขอสมัครเข้าไปเป็นอาจารย์สอนในมหาวิทยาลัยแล้วก็ออกมาเรียนเนติบัณฑิต พอเรียนจบเนติบัณฑิตได้ก็สมัครสอบเข้าผู้พิพากษา เข้าสอบผู้พิพากษาก็จะได้เงินเดือนลำดับขั้น ๓,๐๓๐ บาท ถ้าสอบได้เนาะครับเป็นผู้พิพากษาจะได้ตำแหน่งเกือบจะขั้นเอก เกือบจะเต็มขั้นครับ แล้วก็ขอโอนจากผู้พิพากษากลับไปเป็นอาจารย์สอนที่คณะ เวลานั้นเพื่อนฝูงที่ไปเรียนมาด้วยกันนั้นกำลังไต่หยับ ๆ อยู่ในคณะนั้น คนนี้เข้าไปรอตำแหน่งหัวหน้าภาควิชา เงินเดือนเท่ากันครับ จาก ๑,๑๕๐ บาทถึง ๓,๐๓๐ บาทนั้น ต่างกันมาก คนที่ได้ปริญญาเอกกลับมาจากเมืองนอกนั้น ถ้าเข้าสอนในมหาวิทยาลัยก็ได้เพียง ๒,๗๐๐ บาท ๒,๘๐๐ บาท ที่นี้ทำอะไรครับ คนซึ่งใช้วิธีการอย่างนี้ก็เรียกว่าใช้บันไดของคณะผู้พิพากษาเป็นบันไดไต่ขึ้นไปเพื่อจะทำงานผู้พิพากษาเองนั้น เงินเดือนผู้พิพากษากลายมาเป็นขั้นสำหรับคนเรียนลัด ปัญหาที่ผมอยากฝากให้ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาพิจารณาว่าเงินเดือนมากสำหรับผู้พิพากษานั้น ผมเห็นด้วย ก็จำเป็นที่ที่ท่านจะได้ไม่ทุจริต ท่านจะได้ไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับชาวบ้าน แต่ทว่าตำแหน่งนั้นกระผมว่าถ้าหากว่าผู้พิพากษาเริ่มต้นจะได้ตำแหน่งเท่า ๆ กับคนซึ่งเรียน ๕ ปี คือเรียน ๔ ปีบวก ๑ ปี อาจจะเป็นขั้นตรีอันดับสูงขึ้นมาหน่อย หรือจะเป็นขั้นโทเต็มขั้นก็ยังได้ เงินเดือนนั้นจะให้ ๓,๐๓๐ บาท ในเฉพาะทางตุลาการนั้นก็คงกำหนดไว้ต่างหากได้ แต่ว่าถ้าหากให้เงินเดือนแล้วกำหนดตำแหน่งเท่ากับเงินเดือนนั้น ผมขอเรียนว่ากำลังนี้มีคนเป็นอันมากใช้ข้าราชการตุลาการเป็นหนทางลัดเพื่อจะกลับเข้ามาเป็นข้าราชการฝ่ายบริหาร ผมขอฝากท่านรัฐมนตรีไว้ด้วยครับ

นายประพันธ์ศักดิ์ กมลเพชร : ท่านผู้เป็นประธาน ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผมประพันธ์ศักดิ์ กมลเพชร โดยเหตุที่การพิจารณาในเรื่องเงินเดือนของพระราชบัญญัติทั้งสามนี้อยู่ในหมวดหมู่เดียวกัน ผมจึงขอประทานอนุญาตกราบเรียนโยงไปถึงประเด็นที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้กล่าวไว้เมื่อเช้านี้ ที่ว่ามีวัตถุประสงค์สองประการในการที่จะขอปรับปรุงอัตราเงินเดือนข้าราชการว่า วัตถุประสงค์ประการแรกก็เพื่อที่จะเปลี่ยนระบบการจัดเก็บภาษีอากร โดยให้หันมาเก็บรายได้ทางตรงโดยรัฐบาลจะไม่เป็นผู้จ่ายเอง แต่จะให้ข้าราชการเป็นผู้เสีย ณ ที่จ่าย วัตถุประสงค์ประการที่สอง ก็เพื่อช่วยเหลือข้าราชการตามสมควร

ผมเองก็เคยได้อภิปรายในที่ประชุมแห่งนี้ว่า ในวัตถุประสงค์ประการแรกนั้นเห็นด้วย ทั้งนี้ก็เพราะเหตุว่าหลักการเช่นนี้จะก่อให้เกิดความรับผิดชอบต่อระบอบประชาธิปไตยมากขึ้น และเป็นการลดความรู้สึกเป็นผู้มีอภิสิทธิ์ชนของข้าราชการลงมาได้ เป็นการเปลี่ยนแปลงทัศนคติอย่างหนึ่ง ผมเห็นในแง่ดี แต่สำหรับวัตถุประสงค์ประการที่สองนั้น ผมไม่สามารถจะเห็นด้วยได้ ทั้งนี้เพราะเหตุว่าก็ได้เคยอภิปรายมาแล้วเช่นเดียวกัน ทั้งนี้เพราะผมได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าการพิจารณาในเรื่องการปรับปรุงอัตราเงินเดือนข้าราชการนี้ นอกจากเราจะพิจารณาในแง่ที่เป็นการให้ขวัญบำรุงกำลังใจแก่ข้าราชการแล้ว เราจำเป็นต้องพิจารณาถึงปัญหาอื่นรอบด้านด้วย กล่าวคือ ปัญหาทางด้านการเมือง ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและปัญหาในด้านการบริหาร สำหรับปัญหาทางด้านการเมืองนั้น ผมคิดว่ารัฐบาลจะอยู่ในฐานะลำบากแล้วก็จะถูกวิพากษ์วิจารณ์จากประชาชนทั่วไปอย่างแน่นอน ทั้งนี้ก็เพราะเหตุว่าไม่ว่าจะมีการปฏิวัติครั้งใด บุคคลที่จะได้รับสิทธิและประโยชน์ก่อนอื่น และได้รับการพิจารณาก่อนเพื่อนคือข้าราชการเท่านั้น ภาพนี้ติดตาติดใจแล้วก็เป๋นตลอดมา เพราะฉะนั้นผมรู้สึกว่าการปรับปรุงอัตราเงินเดือนครั้งนี้จะไม่เป็นประโยชน์ต่อเสถียรภาพของรัฐบาล ซึ่งความจริงแล้วรัฐบาลนั้นมีเสถียรภาพดีอยู่แล้ว ไม่น่าที่จะก้าวพลาดในเรื่องนี้เลย อันนี้ผมมีความรู้สึกอย่างนั้น และการมาปรับปรุงเพิ่มเงินเดือนข้าราชการในจังหวะเวลาอย่างนี้ ผมคิดว่าเป็นการไม่จำเป็น สำหรับในแง่ประโยชน์กับรัฐสภามันก็จะกลายเป็นว่าเราเป็นรัฐสภาของข้าราชการไป ผมเกรงว่าจะถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างนั้น จึงขอตั้งด้วยความเป็นห่วง สำหรับตัวข้าราชการผมรู้สึกว่าข้าราชการก็คงจะไม่มีความรู้สึกภูมิใจที่ได้รับเงินเดือนขึ้นแต่ประการใด ทั้งนี้เพราะเหตุว่าเราก็เป็นที่ทราบอยู่แล้วว่า รัฐบาลไม่สามารถที่จะควบคุมหรือตรึงภาวะค่าครองชีพได้ เมื่อเป็นเช่นนี้ก็หมายความว่า การเพิ่มเงินเดือนนั้นจะไม่ได้มีประโยชน์ เพราะเหตุว่าเป็นการเพิ่มขึ้นตามหลัง ดังที่ท่านสมาชิกหลายท่านได้กล่าวมาแล้วว่าเป็นการเพิ่มตามหลังราคาสินค้า ตรงกันข้ามมันจะเป็นตัวเพิ่มแรงกระตุ้น โดยเฉพาะเศรษฐกิจในชุมชนหรือในเมืองหลวงว่า อาจจะมีแนวโน้มไปในทางเงินเฟ้อ สิ่งเหล่านี้ ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่เราจะนำพิจารณาประกอบกันด้วย ผมคิดว่าแนวความคิดลักษณะเช่นนี้มีรากฐานทางวิชาการสนับสนุน เพราะเหตุว่าเราก็ทราบดีอยู่แล้วว่า เงินทองนั้นหมุนเวียนอยู่ในประเทศประมาณ ๗๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะ

จะนำเงินที่เหลือจากกระเป๋าซ้ายไปสู่กระเป๋าขวาของประชาชนอยู่ในกรุงเทพฯ ถึง ๗๐ เปอร์เซ็นต์แล้วอยู่ในชนบทหรือบ้านนอกนั้นเพียง ๓๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วเงินจำนวนนี้ก็มาเพิ่มกลับในเมืองอีก เพราะฉะนั้นผมมองไม่เห็นว่ามันจะเป็นการเพิ่มความ เป็นธรรมในทางเศรษฐกิจหรือเป็นการเพิ่มพลังการผลิตแต่ประการใด ทั้งนี้เนื่องจากว่ารัฐบาล เราไม่ได้พิจารณาถึงในแง่ของการกำหนดเรียกว่า นโยบายทางการเงิน สิ่งเหล่านี้ก็แสดงว่าเรา ละเลยการพิจารณาในประเด็นปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ สำหรับในด้านการบริหารนั้น เมื่อกี้ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็ได้กล่าวถึงไปแล้ว และท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ได้ วิเคราะห์ข้าราชการออกไปถึง ๔ ประเภทว่ามีทั้งประเภทคอร์รัปชัน และประเภทอุดมคติ ก็มีอยู่ สำหรับประเภทที่มีอุดมคตินั้น ผมเชื่อว่าการขึ้นเงินเดือนครั้งนี้อาจจะทำให้จะเป็น การทำลายจิตใจของผู้ที่มีอุดมคติด้วยซ้ำไป เพราะถือว่าการเพิ่มครั้งนี้เป็นการใช้เหยื่อล่อ ทั้งนี้ก็เพราะเหตุว่ารัฐบาลได้ใช้วิธีการโปรยข้าวก่อน ก่อนขึ้นเงินเดือน เพราะฉะนั้นอันนี้ ก็เท่ากับว่าเป็นการทำลายกำลังใจของผู้ที่อุทิศตัวทำงานให้กับบ้านเมือง แต่ในขณะเดียวกัน บุคคลซึ่งอาจจะหวังประโยชน์ก็มีความนิยมชมชอบเป็นธรรมดา ทั้งนี้ก็เพราะเหตุว่าความ ไม่รู้จักพอนั้นย่อมมีอยู่เสมอในมนุษย์ปุถุชน อย่างไรก็ตามถ้าเมื่อเราจะพิจารณาในแง่ใน ประเด็นที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติพูดเมื่อสักครู่นี้ว่า การพิจารณาในเรื่องเงินเดือนนั้น ผมคิด ว่าถ้าเมื่อเราไปตั้งทัศนคติว่าวางตัวเองหรือว่าวางความคิดอยู่เป็นรากฐานของเหตุผลที่ว่า ถ้า ให้เงินเดือนมากแล้วไม่โกง ผมคิดว่าถ้าเมื่อเราวางทัศนคติหรือมีแนวความคิดในลักษณะนี้ เป็นรากฐานของการขึ้นเงินเดือนแล้ว เป็นสิ่งที่ผิดพลาดอย่างแน่นอน ทั้งนี้เพราะเหตุว่าการ ขึ้นเงินเดือนในลักษณะนี้ก็เท่ากับว่าเป็นการทำลายคุณค่าของมนุษย์ แล้วก็นอกจากนั้นเป็น การเพิ่มความไม่เป็นธรรมมากขึ้น ผมมีความรู้สึกว่าการเพิ่มเงินเดือนครั้งนี้จะเป็นการเสียเปล่า สำหรับข้าราชการ และนอกจากนั้นสำหรับประชาชนทั่วไปนั้น ผมก็ขอเรียนว่า ประชาชนก็ คงจะรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจว่า โดยที่เราไม่คิดในการบริหารประเทศชาติว่ารัฐบาลที่ดีเปรียบเสมือน บิดามารดา เปรียบเสมือนบิดาในการเลี้ยงดูบุตร ในเมื่อบุตรมีตั้ง ๔๐ ล้านคน แต่ว่ามีข้าราชการ ๑ ล้านคนได้รับการทะนุถนอมกล่อมเกลี้ยงเลี้ยงดูอย่างดี แต่ว่าอีก ๓๙ ล้านคนจะว่าอย่างไร ผมเกรงว่าจะถูกครหา แล้วก็นอกจากนั้นจะถูกกล่าวหาว่าไม่ให้ความเป็นธรรมทั่วถึง ผม

ขอฝากข้อสังเกตเหล่านี้ไว้สำหรับการประกอบการพิจารณาในการขึ้นเงินเดือนของข้าราชการ
ครั้งต่อไป อย่างไรก็ตามผมก็ขอแสดงความยินดีสำหรับข้าราชการที่ได้รับเงินเดือนขึ้น แต่
ถ้าเผื่อจะตามว่าเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนหรือไม่ ผมขอเรียนว่ามีได้เป็น
ประโยชน์แต่ประการใดเลย ขอขอบคุณครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่าพวกกันตั้งแต่เข้า
หลักการไม่ค่อยได้พูด รายละเอียดทั้งนั้น ผมขอเสนอปิดการอภิปรายครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย
โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดเสนอเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่
ประชุมนี้อนุมัติให้ปิดการอภิปรายได้ ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ไว้พิจารณา
ต่อไปหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๓๙ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ของรัฐบาลไว้
พิจารณาต่อไป รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการมาธิการสามัญหรือวิสามัญ

นายบุญมา วงศ์สุวรรณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาลขอเสนอส่ง
คณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอให้ส่งคณะกรรมการสิทธิการสามัญชูด
การปกครองพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่งคณะกรรมการสิทธิการสามัญชูดการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายในกี่วัน

นายบุญมา วงศ์สุวรรณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาลขอเสนอ
แปรญัตติตามข้อบังคับฯ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับฯ จะมี
ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันที่กำหนดการแปรญัตติตาม
ข้อบังคับฯ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ระบียบวาระที่ ๗ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมบัญชีอัตราเงินเดือนในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

เหตุผล

เพื่อปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๗ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๖๐ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ บัญชีหมายเลข ๒ ท้ายประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๖๐ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

มาตรา ๕ การปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการให้เข้าชั้นและขั้นตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาบรรจุบุคคลซึ่งเคยรับราชการและออกจากราชการไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเข้ารับราชการ ให้ปรับอัตราเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการให้เข้าชั้น และขั้นตามที่คณะรัฐมนตรีได้กำหนดตาม มาตรา ๕ เสียก่อน

ในกรณีที่ผู้เข้ารับราชการเป็นผู้ซึ่งออกจากราชการก่อนมีการปรับอัตราเงินเดือนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๗ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๐ หรือประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๖๐ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้ปรับอัตราเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการตามพระราชบัญญัติและประกาศนั้น ๆ เสียก่อน แล้วจึงปรับอัตราเงินเดือนตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่มีการปรับอัตราเงินเดือนของผู้ที่เข้ารับราชการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้ว ยังปรากฏว่าผู้เข้ารับราชการนั้นได้รับเงินเดือนไม่ถึงขั้นต่ำของขั้นตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ ก.อ.เป็นผู้พิจารณาว่าผู้นั้นสมควรจะได้รับการบรรจุในขั้นและขั้นใด ทั้งนี้ ก.อ.จะกำหนดให้ได้รับเงินเดือนในขั้นที่ต่ำกว่าขั้นต่ำของขั้นเป็นกรณีเฉพาะรายก็ได้

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

แผนการระเบียบวาระ

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ

ชั้น	ขั้น
๑	๓,๐๓๐-๓,๒๒๐-๓,๔๒๐-๓,๖๓๐-๓,๘๕๐ ๒๒๗
๒	๓,๔๒๐-๓,๖๓๐-๓,๘๕๐-๔,๐๘๕-๔,๓๓๕-๔,๖๐๐-๔,๘๘๐-๕,๑๗๕-๕,๔๘๕-๕,๘๑๐-๖,๑๕๐-๖,๕๐๕-๖,๘๗๕-๗,๒๖๐ ๒๒๗
๓	๕,๑๗๕-๕,๔๘๕-๕,๘๑๐-๖,๑๕๐-๖,๕๐๕-๖,๘๗๕-๗,๒๖๐-๗,๖๖๐-๘,๐๗๕ ๒๒๗
๔	๖,๕๐๕-๖,๘๗๕-๗,๒๖๐-๗,๖๖๐-๘,๐๗๕-๘,๕๐๕-๘,๙๕๐ ๒๒๗
๕	๘,๙๐๕-๙,๓๕๐-๙,๘๑๐-๑๐,๒๘๕ ๒๒๗
๖	๑๑,๕๑๐-๑๑,๙๘๕-๑๒,๔๘๐-๑๓,๐๐๐ ๒๒๗

นายสุกิจ นิมมานเหมินท์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพรัฐบาล
ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

หลักการและเหตุผลที่ท่านองเดียวกับร่างพระราชบัญญัติที่เราพิจารณามาแล้ว
๒ ฉบับนั้นและกระผมอยากจะขอประทานเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็น
ผู้ชี้แจงให้รายละเอียดครับ

นายกมล วรรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอเรียนประกอบการเสนอร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้ว่า ในเหตุผลที่เสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการมาภิใน
หลักการตั้งที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีได้แถลงแล้วว่า เป็นเหตุผลเช่นเดียวกับร่างพระราชบัญญัติ
๒ ร่างพระราชบัญญัตินั้น คือเป็นการเลิกระบบให้ทางราชการเสียภาษีให้ กับเป็นการปรับปรุง
เงินเดือนข้าราชการอัยการตามสมควร อัตราเงินเดือนของข้าราชการอัยการนั้นตามระบบเดิม
ที่เป็นมา เป็นการกำหนดขึ้นเพื่อให้ใกล้เคียงกับข้าราชการตุลาการ เพราะเหตุว่าข้าราชการ
อัยการกับข้าราชการตุลาการนั้น ฐานเดิมคือตัวบุคคลมาจากแหล่งเดียวกัน คือได้ปริญญา
เท่าเทียมกัน และงานในอาชีพต้องดำเนินคดีในศาลเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นจึงได้กำหนด
เปรียบเทียบเงินเดือนใกล้เคียงกับข้าราชการตุลาการด้วย ขอเรียนเพื่อประกอบการพิจารณาครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายจรูญ สุภาพ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมมีเรื่องที่จะกราบเรียนถาม
รัฐบาลอยู่นิดเดียวครับ คือกระผมได้สังเกตดูบัญชีอัตราเงินเดือนของข้าราชการอัยการกับ
บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนนี้ กระผมมีความรู้สึกว่าการพลเรือนชั้นพิเศษ
สูงสุด คือปลัดกระทรวงนี้ เงินเดือน ๘,๘๘๕ สำหรับข้าราชการอัยการนี้สูงสุด ๑๐,๕๐๐ กระผม
ก็สงสัยนิดหนึ่งครับว่าอธิบดีกรมอัยการนี้อยู่ในกระทรวงมหาดไทยใช่หรือไม่ แต่ถ้ามองใน
แง่ ๓ แ่ง คือในแง่ของการบริหารราชการแผ่นดิน ในแง่ของการบังคับบัญชา อธิบดีกรม
อัยการนี้ก็อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของปลัดกระทรวงมหาดไทย อันนี้ก็有一部分 อีก
ส่วนหนึ่งคือในแง่ภารกิจกระผมก็มีความรู้สึกว่าปลัดกระทรวงมหาดไทยนี้ก็มีส่วนต้องควบคุม

ดูเลขาธิการถึงหลาย ๆ กรมในกระทรวงมหาดไทย และในแง่ของความเที่ยงธรรมนั้น กระทบ
เข้าใจว่าปลัดกระทรวงมหาดไทยก็มีหน้าที่ที่จะเป็นหัวหน้าให้ความรับผิดชอบในการบำบัดทุกข์
บำรุงสุขแก่ประชาชนทั้งประเทศ แต่เหตุฉุกเฉินเดือนของอธิบดีกรมอัยการซึ่งเป็นลูกน้อง
อยู่ได้บังคับบัญชาจึงอยู่เหนือปลัดกระทรวงมหาดไทย อันนี้กระทบเองก็ให้คำตอบตัวเอง
ไม่ได้ เพราะฉะนั้นก็จะเป็นพระคุณอย่างยิ่งถ้ารัฐบาลจะได้ตอบในเรื่องนี้ แล้วกระทบก็เข้าใจว่า
คงจะเป็นประโยชน์ถ้าได้ปรับให้เข้ารูปเข้ารอย กระทบขอเรียนถามเพียงแค่นี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นาย कमล วรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธาน
ที่เคารพ รัฐบาลขอตอบว่าเป็นความจริงที่ว่าอธิบดีกรมอัยการอยู่ในกระทรวงมหาดไทย
แต่ว่าโดยตำแหน่งหน้าที่ราชการนั้นมิใช่ลูกน้องของปลัดกระทรวงมหาดไทยดังที่เข้าใจ กระทบ
ได้เรียนแล้วว่าเงินเดือนของข้าราชการอัยการนั้นได้เทียบ คือเราเปรียบเทียบ หรือให้ใกล้เคียง
กับอาชีพเดียวกันคือตุลาการมาแต่เดิมแล้ว ในการปรับปรุงครั้งนี้ก็ได้เปลี่ยนแปลงหลักการนั้น
เป็นการปรับปรุงตามหลักการเดิม คือเทียบให้ใกล้เคียงกับผู้รักษาย่างเดียวกัน แล้วความจริงนั้น
เงินเดือนอธิบดีกรมอัยการก็เหนือกว่าปลัดกระทรวงชั้นเดียว คือเดิม ๘,๖๐๐ ของปลัด
กระทรวง แต่อธิบดีอัยการ ๙,๐๐๐ ซึ่งก็ถ้าเมื่อเทียบกับตุลาการแล้ว อธิบดีกรมอัยการก็
เทียบใกล้เคียงกับอธิบดีศาลอุทธรณ์เท่านั้น

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณชนะครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ ผม ชนะ รุ่งแสง ตั้งแต่เข้ามาแล้วเกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้ ความจริงสภานี้ก็ได้รับหลักการไปแล้วถึง ๒ ฉบับ ขณะนี้
ก็กำลังพิจารณาฉบับที่ ๓ อยู่ ในเรื่องของการเพิ่มเงินเดือนให้แก่ข้าราชการนั้น ผมว่าสภานี้
คงไม่มีข้อติดใจอะไร แต่ว่าเป็นแง่คิดที่รัฐบาลน่าจะได้เก็บไปพิจารณาบ้าง ก็คือในการขึ้น
เงินเดือนข้าราชการแต่ละครั้งนั้น รัฐบาลเองสมมติว่ากระทรวงการคลังหรือรัฐบาลมีนโยบาย
ที่จะขึ้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการทั้ง ๗ แสนคน แต่ในกรรมวิธีที่จะขึ้นเงินเดือนนั้นแล้ว
ผมอยากจะทราบเรียนแก่ทางรัฐบาลว่า ในการขึ้นเงินเดือนแต่ละครั้งนั้น รัฐบาลอยู่ในฐานะ

ที่ถูกมองไปในลักษณะที่ไม่ดีทุกครั้ง ผมอยากจะใช้ถ้อยคำซึ่งไม่เหมาะสมน้อยกว่ารัฐบาล เป็นขี้ปากสื่อมวลชนและประชาชนทุกครั้งที่ในการขึ้นเงินเดือน และในเวลาเดียวกันรัฐบาลเอง ก็อยู่ในฐานะที่จะถูกลูกของรัฐบาลเอง คือข้าราชการตำหนิเอาแทบจะทุกครั้งในสภาพของ ความไม่ทันต่อเหตุการณ์และยิ่งไปกว่านั้นผมเชื่อเหลือเกินว่าในการพิจารณาขึ้นเงินเดือนนั้น ก็เป็นเมตติของ ค.ร.ม. ที่จะต้องพิจารณาในการนี้ และในเวลาเดียวกันมาตรการของรัฐบาลใน กระทรวงต่าง ๆ ทั้ง ๑๐ กว่ากระทรวงนั้นน่าจะได้อำนาจให้สอดคล้องกัน ขณะนี้สิ่งที่ รัฐบาลถูกกล่าวขวัญในทางไม่ดีก็คือ พอจะขึ้นเงินเดือนราคาของขึ้นไปคอยเงินเดือนอยู่แล้ว มาตรการสิ่งนี้ถ้ากระทรวงต่าง ๆ ทุกกระทรวงได้พิจารณาดำเนินการร่วมกัน ไม่ใช่เป็นการ ดำเนินการของเพียงคณะรัฐมนตรีหรือเจ้ากระทรวงใดกระทรวงหนึ่งเท่านั้น แล้วผมคิดว่า สภาพการณ์ที่จะถูกวิพากษ์วิจารณ์ไปในทางไม่เหมาะสมไม่ควรนั้นก็จะลดน้อยลงไป แล้วประเด็น ที่ผมจะว่าอีกต่อไปก็คือผมทราบเจตนาของรัฐบาลว่า ในการที่ขึ้นเงินเดือนบวกกับภาษีแล้ว ก็ให้หักภาษีกลับมาเป็นของงบประมาณอีกครั้งหนึ่งนั้น เป็นเจตนาของทางรัฐบาลที่ต้องการ จะให้ข้าราชการทั้งหลายได้เรียนรู้และได้มีความรับผิดชอบเยี่ยงประชาชนชาวไทยทั่วไปที่ เขาเสียภาษี ซึ่งข้าราชการนั้นรับเงินเดือนไปเท่าไรก็ไม่เคยรู้ว่าภาษีที่ควรจะต้องเสียหรือภาษี ที่ตัวได้รับยกเว้นโดยรัฐบาลเป็นผู้ออกให้หรือไม่ก็ต้องเก็บนั้นนะมันคืออะไร มันเป็นจำนวน เท่าไร เป็นพรอปพอชัน (proportion) เท่าไรของเงินเดือน ซึ่งก็เป็นเรื่องที่ผมเข้าใจว่าเจตนา ของรัฐบาลคือต้องการที่จะให้ข้าราชการได้เรียนรู้และมีความรับผิดชอบต่อระบบภาษีของ ประเทศ และเป็นการสร้างเกียรติภูมิให้ข้าราชการ ด้วยว่าข้าราชการนั้นก็คือประชาชนซึ่ง ต้องเสียภาษีเช่นผู้ที่อยู่ในทางด้านธุรกิจหรือประชาชนทั่วไปผู้ทำธุรกิจของตัวเองเหมือนกัน แต่จะอย่างไรก็ตามเมื่อเข้านี้ท่าน รัฐมนตรีคลังได้กล่าวขึ้นมาอันหนึ่งว่ามันไม่เป็นธรรมดาที่ ข้าราชการคนหนึ่งซึ่งมีเงินเดือนหนึ่งหมื่นบาททางราชการก็ออกภาษีให้ แต่ในเวลาเดียวกัน ข้าราชการคนหนึ่งซึ่งมีเงินเดือนหนึ่งหมื่นบาทแต่ว่าผู้นั้นเป็นผู้ที่ฐานะดีมีรายได้ในธุรกิจ หรือในอะไรของตัวเองอีก ๔ หมื่นบาทรวมเป็นแสนบาท ในกรณีเช่นนั้นทางราชการต้อง ออกภาษีให้ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ตามที่ท่านรัฐมนตรีพูดถึงเมื่อเข้านี้ ผมไม่ทราบอันนี้เป็น ช่องโหว่ที่ปฏิบัติอยู่ในราชการหรือเปล่า และในเวลาเดียวกันผมจะขอจบลงง่าย ๆ ว่า ใน

ขณะนี้ เป็นช่องที่น่าจะพูดก็คือเราได้พิจารณาถึงพระราชบัญญัติเงินเดือน ๓ ประเภทด้วยกัน คือ ข้าราชการพลเรือน ข้าราชการตุลาการ แล้วก็ข้าราชการอัยการ แต่ขณะนี้ช่องโหว่ของทางราชการซึ่งเป็นราชการเหมือนกันนี้เปิดช่องให้ผู้ที่ได้รับการศึกษามาเหมือนกันใช้วิธีการที่จะปรับจากข้าราชการประเภทโน้นไปเป็นประเภทนี้ สมมติว่าผมเป็นนักเรียนจากเมืองนอกคนหนึ่งเรียนมาจากมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ เงินเดือนที่ผมจะได้รับจากทางราชการก.พ. จะตีให้ผม ๑,๘๐๐ บาท เมื่อผมไปเข้าเป็นข้าราชการตำรวจผมจะได้ยศเพียงร้อยตรีเท่านั้น เมื่อผมต้องการที่จะเป็นตำรวจผมรับราชการร้อยตรีที่กรมตำรวจเงินเดือน ๑,๘๐๐ บาท ผมทำงานกับตำรวจไปสักระยะหนึ่ง ผมหาทางที่จะเปลี่ยนตัวผมเองจากข้าราชการตำรวจเป็นข้าราชการพลเรือนผมจะเข้ามาอยู่ในอันดับชั้นโทของข้าราชการพลเรือน เมื่อผมเป็นชั้นโทของข้าราชการพลเรือนแล้ว ผมก็จะหาทางวิ่งเต้นกลับไปเป็นข้าราชการตำรวจ ผมคิดว่าเมื่อผมกลับไปจากชั้นโทของข้าราชการพลเรือนผมกลับไปเป็นตำรวจนั้นผมได้ร้อยเอก อีกสักพักหนึ่งจาก ๑,๘๐๐ ผมก็คงเป็นพันตรีในระยะเวลาไม่ช้า นี่คือการเลื่อนล้าที่มีอยู่ในวงราชการ และเป็นช่องโหว่ที่มีอยู่ ผมว่าเมื่อเราพูดกันถึงเรื่องนี้แล้วก็ขอฝากกับทางรัฐบาลไว้ด้วยว่า ช่องโหว่และรูรั่วอันเป็นความไม่เป็นธรรมในระบบราชการด้วยกันเองนั้น ขอฝากให้ได้มีการแก้ไขและได้ใช้ดุลพินิจ แล้วก็อย่างที่ผมเรียนถามว่า ๑๐ เปอร์เซ็นต์ที่ทางราชการต้องออกให้สำหรับคนที่เงินเดือนหนึ่งหมื่นบาทและรายได้ส่วนตัวอีก ๔ หมื่นบาทแล้วเป็นหนึ่งในแสนทางราชการควรจะเสียภาษีให้กับคนนั้นเพียงตามเรท (rate) ของหนึ่งหมื่นบาทซึ่งได้รับจากราชการ แต่ถ้าจะไปเสียให้ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของหนึ่งในแสนบาทซึ่งเป็นรายได้อย่างอื่นนั้น ผมว่าไม่เป็นความยุติธรรมต่อสังคม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณบุญชูครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร : ผมฟังมาตั้งแต่เข้าเกี่ยวกับเรื่องการปรับเงินเดือนข้าราชการนี้ ก็เห็นว่าท่านสมาชิกทั้งหลายก็เห็นด้วยกันทั้งนั้นที่ควรจะมีการปรับ แต่ก็ได้ตั้งข้อสังเกตต่าง ๆ เกี่ยวกับข้อบกพร่องหลายต่อหลายประการเกี่ยวกับเรื่องนี้ มีอยู่ข้อหนึ่งเท่านั้นครับที่ผมเห็นว่ายังไม่ได้พูดถึง ผมก็ใคร่อยากจะเสนอต่อรัฐบาลพร้อมกันไปด้วย นั่นก็คือเรื่องผลตอบแทนที่ประชาชนพึงจะได้รับจากการปรับเงินเดือนให้ข้าราชการทุกท่านทุกสายงาน

ในคราวนี้หรือคราวต่อไป นั่นก็คือว่าประชาชนควรจะได้รับการตอบแทนในด้านประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการ ประสิทธิภาพของข้าราชการหรือในระบบงานของข้าราชการ ในปัจจุบันนี้ แสดงให้เห็นชัดเจนแล้วว่า เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เป็นภาระกับประชาชนทางด้านค่าใช้จ่ายนานาประการ ต้องเสียเวลา ต้องเสียค่าใช้จ่ายเบียดเบียนรายทางร้อยแปดพันประการ เพื่อให้งานที่จะต้องได้รับการปฏิบัติจากราชการนี้ ได้สำเร็จผลลง เรื่องนี้ยังไม่ได้พูดกันสักนิดหนึ่ง รัฐบาลก็ไม่ได้รับปากสักหน่อยเลยว่า เพิ่มเงินเดือนไปแล้วนี้ ประสิทธิภาพของงานจะต้องดีขึ้น แล้วก็ประสิทธิภาพของงานจะดีขึ้นนี้ ผมก็เชื่อว่าเป็นช่องทางอย่างหนึ่งที่ทำให้ท่านรัฐมนตรีคลังนี้ มีรายได้มากขึ้นด้วยในรูปเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ที่เก็บแล้วก็มีผลที่จะทำให้เพิ่มเงินเดือนได้มากต่อไปให้มันสมกับภาระในการใช้จ่ายในกรณีนั้น นะถึงจะเป็นทางที่จะสุเป้าหมาย คือว่าข้าราชการต่าง ๆ อยู่ด้วยความเป็นสุขพอ ๆ กับอาชีพอื่น ๆ ขณะเดียวกัน ประชาชนก็ได้รับผลตอบแทนจากงานที่ข้าราชการปฏิบัติในทางซึ่งทำให้ตนไม่ต้องเสียเวลา เวลาเสียค่าใช้จ่ายมากมายเท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ผมขอฝากไว้เท่านี้ครับ

ประธานสมานิติบัญญัติแห่งชาติ : ดอกเตอร์อุทิศครับ

นายอุทิศ นาคสวัสดิ์ : ท่านประธานที่เคารพ ขอขอบคุณมากครับ ยกมาตั้งแต่เช้า แล้วก็ประเดี๋ยวเราก็คงจะได้ช่วยกันยกมือให้เรื่องอัยการนี้ผ่านไปละครับ เพราะที่เราได้ยกกันมาตั้งแต่เช้าแล้ว แต่ก่อนจะผ่านกันก็จะสรุปอะไรสักนิดหน่อยล่ะครับ เพราะว่าอย่างท่านผู้มีเกียรติพูดมานั้นคือ ขึ้นเงินเดือนให้แล้วก็ควรจะเพิ่มประสิทธิภาพกันอย่างไรจริงจัง แล้วก็พวกที่เสว ๆ เอาออกเสียบ้างล่ะครับ มันจะได้ไม่กระจายไปในส่วนมาก จะได้คนละมาก ๆ ล่ะครับ แล้วก็อยากจะขอให้รัฐบาลสัญญาอีกอย่างหนึ่งคืออย่าใช้วิธีขยายคลองโดยขยายคนแล้วไม่มีงานครับ คือทุกวันนี้แหละ กรมไหนใหญ่มากนี่ถือว่ามีคนมาก ความจริงกรมที่มีคนมากไม่เรียกว่าใหญ่มากหรอกครับ ต้องกรมที่มีงานมากและมีคนพอประมาณจะทำงานอย่างมีประสิทธิภาพจึงจะควรเรียกว่าเป็นกรมที่ใหญ่มาก ทุกวันนี้ใครอยากจะใหญ่ก็จ้างคนเข้าไป จ้าง ๆ คนมันก็มากแล้วเฉลี่ยกันมันก็ไม่ได้คนละเท่าไรนั่นล่ะครับ แลครั้นขึ้นเงินเดือนนี้ผมก็ว่าประชาชนทั้งหลายเขาก็คงจะไม่มาเดือดร้อนอะไรกับเราหรอกครับ เพราะเขารู้ว่าข้าราชการก็มีไม่พอจะกิน เขารักกันดี แต่ก็จะเอาเงินมาขึ้นเงินเดือนนี่แหละครับ

ถ้าเขาจะเดือดร้อนก็ตรงนี้แหละ เมื่อเข้านี้มีท่านผู้มีเกียรติบอกว่า เออ ไปเก็บพรีเมียมข้าว
 เอามาขึ้นเงินเดือน นั่นดี อย่างนี้ซึ่งจะดี ผมว่าอย่างนี้ละมันแยละครับ เพราะว่าเก็บค่าพรีเมียมข้าว
 ข้าวขึ้นไป เอกซปอร์ตเออ (exporter) ก็ไปไล่เบี่ยเอากับโรงสี โรงสีมันก็ไปไล่เบี่ยเอากับพ่อค้า
 ขายข้าวเปลือก พ่อค้าขายข้าวเปลือกมันก็ไปไล่เบี่ยเอากับชาวนาสิครับ นี่พอแผ่สืบเดียวชาวนา
 มาบ่นกับผมแล้ว ราคาข้าวไปลด ลดไปเกือบย่นละ ๑๕๐ เลย พอประกาศบ้งเดียว เพราะฉะนั้น
 เราจะขึ้นเงินเดือนนี้เราอย่าเอาไปไว้บนความเดือดร้อนของคนอื่น โดยเฉพาะคนจนมีวิถีทาง
 ที่จะทำเยอะเยอะไป เช่นตัดการฟุ่มเฟือยอย่างที่กระผมเคยเรียนให้ทราบนะครับ การใช้รถใช้รา
 การจ่ายเบี่ยเลี้ยงสูง ๆ การสร้างตึกสร้างรามสร้างอะไรก็ช่างเถอะ สร้างให้มันเหมือนชาวบ้าน
 เขามันก็จะเอามาขึ้นเงินเดือนได้มาก ๆ และอีกประการหนึ่งที่รัฐไทยเก็บให้ได้โดยการเพิ่ม
 ประสิทธิภาพของข้าราชการนี้แหละครับ ถ้าข้าราชการมีประสิทธิภาพมันเก็บได้มากมาย และ
 อีกอย่างหนึ่งที่สำคัญที่สุดที่พูดกันแล้วเมื่อเข้านี้ กระผมอยากจะขอย้ำอีกทีคือไหน ๆ ขึ้นไป
 แล้ว มันขึ้นไม่ทันราคาสินค้า ขึ้นอย่างไรมันก็ไม่ทันอยู่นั้นแหละ แล้วก็ที่ไม่ทันก็เพราะว่าไป
 ประกาศก่อนว่าจะขึ้น ราคาสินค้ามันก็ขึ้นตามกระผมอยากจะตีสักหน่อยว่าอย่าซื้อที่ควร
 จะออกเป็นพระราชกำหนดแล้วใช้ทันทีไม่ออกอย่าซื้อที่ไม่ควรจะเป็นพระราชกำหนด
 ไปออก แล้วก็มาเถียงกันในสภา ก็ขึ้นเงินเดือนนี้ไหน ๆ จะขึ้นก็ออกเป็นพระราชกำหนดไปสิ
 แล้วผมจะอนุมัติให้ แล้วก็มาขึ้นเป็นพระราชบัญญัติ โอโฮ เปรยไปตั้งนานให้ราคามันขึ้น
 เสียอย่างนี้ ถ้าจะพูดว่าพระราชกำหนดมันไม่ถูกมันไม่เกี่ยวกับความมั่นคง อย่านี่มันก็ไม่เกี่ยว
 ด้วยกันทั้งนั้น แต่ว่าขึ้นเงินเดือนข้าราชการนี่จะเป็นพระราชกำหนดที่ดีกว่านะครับ เพราะ
 ฉะนั้นในตอนหลังนี้ เมื่อเข้านี้กระผมชอบท่านผู้มีเกียรติ อันนี้อันหนึ่ง เสนอว่าขึ้นเงินเดือนนะ
 ให้มันมีมาตรฐานแล้วก็ให้ขึ้นตามคอสท์ ออฟ ลิฟวิ่ง แอดจัสต์เม้นท์ (cost of living adjust-
 ment) มี โปสต์ แอดจัสต์เม้นท์ (post adjustment) มี แอดจัสต์เม้นท์ (adjustment) ตามคน
 ตามอะไร ๆ ต่าง ๆ เพราะฉะนั้นเป็นไปโดยอัตโนมัติ ไม่ต้องไปกวนท้องตลาด ท่านรัฐมนตรีคลัง
 บอกว่า เออ ก็ดีเหมือนกัน แต่ผมขึ้นภาษีคุณต้องให้ผมขึ้นนะ ก็ว่ากันทีหลังแต่ว่าท่านรัฐมนตรีคลัง
 ก็ควรจะไปอุดรูรั่วที่มันรั่วตั้งมากมายนี้ แล้วก็มีการรายงานกับเราเสียก่อนว่าได้อุดรูรั่วได้ดีแค่ไหน
 แล้ว เราจึงจะควรให้ขึ้นภาษีไป ไม่ใช่ว่าอยู่ ๆ ก็บอกว่าเอ้า ขึ้นกันได้อีกขึ้น ภาษีผมขึ้นคุณ

อนุมัตินะ ไม่อนุมัติ ถ้าท่านไม่อุดหนุน อุดหนุนให้ดีแล้วจะอนุมัติ แล้วถ้าหากว่าไม่มีวิธีทางอย่างอื่น ได้สวัสดิการเพิ่มครับ เอาสินค้าบริการต่างๆ หาโรงเรียนให้ลูกเขาเรียน มดหมอ โรงพยาบาล ทำให้เขา ตั้งร้านเอาสินค้าไทยมาความนิยมไทยใส่เข้าไปอีก เขาจะได้มีสินค้าทำอะไรต่ออะไร ได้ตามความสะดวก นี่แหละครับที่กระผมอยากจะพูดให้ฟังแล้วเป็นเชิงสรุป เพราะว่าไหนๆ ประเดี๋ยวกระผมเข้าใจละครับว่าคงจะต้องยกกันแน่นอน แล้วกระผมก็ขอยกอีกคนหนึ่งละครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณบุญชอบครับ

นายบุญชอบ สาครินทร์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บุญชอบ สาครินทร์ ได้ฟังท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายมากแล้วครับ กระผมก็เห็นด้วยครับ การที่ปรับเงินเดือนให้ท่านอัยการ ให้ขึ้นเงินเดือนครับ แล้วก็กระผมเห็นด้วย ขอสนับสนุนครับ ในโอกาสนี้ กระผมขอเสนอให้ปิดการอภิปรายครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อันนี้ละไม่ได้ละครับคุณบุญชอบ ผมต้องเบี่ยงคุณบ้างละ เสนอไม่ได้หรอก คุณอภิปรายไปตั้งกรอยู่แล้ว สนับสนุนอะไรเต็มที่แล้ว ปิดไม่ได้คุณทวิชครับ

นายทวิช กลิ่นประทุม : ท่านประธานที่เคารพ ผม ทวิช กลิ่นประทุมไหนๆ ก็จะต้องผ่านร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการว่าด้วยเกี่ยวกับการปรับปรุงเงินเดือนตั้งแต่เข้าแล้ว ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ประเด็นต่างๆ ก็ได้พูดกันมา ฉะนั้นผมยังอยากจะฝากไว้ว่าผมเองนี้ ผมก็เชียร์นะครับ ผมก็สนับสนุนท่านรัฐมนตรีคลังเป็นอย่างยิ่งที่ได้มีในการปรับปรุงเงินเดือนครั้งนี้ขึ้นมา โดยมีหลักการและมีอุดมการณ์ซึ่งว่าอย่างรัฐบาลที่แล้วการขึ้นการช่วยเหลือข้าราชการนั้น โดยการที่รัฐบาลเป็นผู้หักภาษีให้ รัฐบาลเป็นผู้ออกภาษีให้แต่ครั้งนี้ก็เพื่อความ เป็นธรรมของสังคม ท่านเองก็ได้วางหลักนโยบายที่ทำให้ข้าราชการเป็นผู้เสียภาษีเอง แต่คราวนี้อีกประเด็นหนึ่งซึ่งผมใคร่อยากจะกราบเรียนท่านรัฐมนตรีคลังว่าไหนๆ เราก็ทำกันมาแล้ว ไหนๆ เราช่วยให้ข้าราชการได้พอเลี้ยงปากเลี้ยงท้องไปและก็สร้างพลังใจให้กับคนทำงานมากเพิ่มขึ้น ฉะนั้นอีกประเด็นหนึ่งที่ท่านได้หักเงินสะสมของข้าราชการไว้ นั้น ก็ได้โปรดหยิบขึ้นมาพิจารณาว่าควรจะให้ค่าดอกเบี้ยยเขาประมาณสักเท่าไร ตามท้องตลาดในขณะนี้ นั่นเป็นถึง

๗ เพอร์เซ็นต์ เท่าที่ผมทราบที่ปฏิบัตินี้ได้เก็บเงินสะสมของข้าราชการเข้าไว้นั้นแล้วทำให้เพียง ๒ เพอร์เซ็นต์ ซึ่งทำให้เกิดความไม่พึงพอใจแก่ข้าราชการเป็นส่วนมาก ฉะนั้นเรื่องอย่างนี้นั้นผมใคร่จะกราบฝากท่านรัฐมนตรีคลังได้โปรดหยิบขึ้นมาพิจารณาและก็ช่วยสนับสนุนให้เขาให้ในทางที่ถูกกฎหมาย ที่จะให้เงินค่าดอกเบี้ยวนั้นเป็นไปตามกฎหมายและที่ถูกต้องและความเป็นธรรมอย่างยิ่ง

นายบุญมา วงศ์สุวรรณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพเพื่อความเข้าใจถูกต้องครับ เงินสะสมของข้าราชการที่หักไว้นั้น ขณะนี้รัฐบาลจ่ายดอกเบี้ยให้อัตราปีละ ๖ เพอร์เซ็นต์ครับ เห็นด้วยว่ายังต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำของธนาคาร ขอรับไปพิจารณาครับ

ร้อยเอก ชะโลม รัตนเสถียร : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ชะโลม รัตนเสถียร ชาวสวนครับ ฟังดูแล้วก็รู้สึกว่าจะอภิปรายกันมาพอสมควร กระผมขอปิดการอภิปรายครับ (มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ผมถือว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดการอภิปรายได้ ผมขอประธานมติที่ประชุมครับว่า สมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ไว้พิจารณาต่อไปหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๔๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ไว้พิจารณาต่อไป

รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการสิทธิการสามัญหรือวิสามัญ

นายกมล วรรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาลขอเสนอ
ส่งคณะกรรมการสิทธิการสามัญชุดการปกครองพิจารณา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอส่งคณะกรรมการสิทธิการสามัญชุด
การปกครองพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่งคณะ
กรรมการสิทธิการสามัญชุดการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายในกี่วัน

นายกมล วรรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาลขอเสนอ
แปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ จะมี
ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่ากำหนดการแปรญัตติตาม
ข้อบังคับ

ระเบียบวาระที่ ๘ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติ พ.ศ.
ของคณะใหญ่ ศวิตชาติ พันเอก สมคิด ศรีสังคม และคุณสุชน ชื่นสมจิตต์ เป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

วันที่ ๔๐/๒๕๑๗ วันที่ ๓ ม.ค. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๓ มกราคม ๒๕๑๗

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติ พ.ศ.

กราบเรียน ฯพณฯ ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติ พ.ศ.

ด้วยข้าพเจ้าและสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีความประสงค์ที่จะเสนอ "ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติ พ.ศ." ดังได้แนบร่างพระราชบัญญัติฯ พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบมาพร้อมนี้ด้วยแล้ว ฉะนั้น จึงขอท่านได้โปรดนำร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเข้าสู่การหารือของสภานิติบัญญัติโดยด่วนด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **ใหญ่ สวิตชาติ**

(นายใหญ่ สวิตชาติ)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(ลงชื่อ) **พันเอก สมคิด ศรีสังคม**

(สมคิด ศรีสังคม)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(ลงชื่อ) **สุธน ชื่นสมจิตต์**

(นายสุธน ชื่นสมจิตต์)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ

(นายสุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ)

หัวหน้าแผนกระเบียบวาระ

กองการประชุม

มณี พิมพ์

M. Mani ทาน

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติ
พ.ศ.

หลักการ

สมควรมีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติ

เหตุผล

เพื่อเป็นการส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง และหลักการแบ่งแยกแห่งอำนาจอธิปไตย อันได้แก่ อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ เพื่อความเป็นอิสระในการปฏิบัติตามหน้าที่ของข้าราชการ ซึ่งเป็นเครื่องมือของรัฐสภา และเพื่อป้องกันความเข้าใจไปว่าฝ่ายบริหารเข้ามาเกี่ยวข้องกับกิจการในวงงานของรัฐสภา สมควรที่ให้การบริหารงานและตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องกับวงงานของรัฐสภา มีความเป็นอิสระจากฝ่ายบริหารโดยอยู่ภายใต้การควบคุมของคณะกรรมการนิติบัญญัติโดยมีประธานรัฐสภา ซึ่งเป็นหัวหน้าฝ่ายนิติบัญญัติเป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรง จึงควรตรากฎหมายกำหนดฐานะของเจ้าหน้าที่ของสภาไว้เป็นพิเศษเช่นเดียวกับข้าราชการฝ่ายตุลาการและข้าราชการฝ่ายอัยการ

ร่าง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติ
พ.ศ.

โดยที่สมการมีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎและข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"ข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติ" หมายความว่า ข้าราชการซึ่งรับราชการในส่วนราชการที่ขึ้นตรงต่อ วุฒิสภา สมาชิกผู้แทน รัฐสภา หรือคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ

"ก.น." หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติ

“เลขานุการ” หมายความว่า เลขานุการรัฐสภา และหัวหน้าส่วนราชการอื่นที่อยู่ในบังคับบัญชาของประธานรัฐสภา

“ประธานรัฐสภา” หมายความว่า ประธานสภาซึ่งทำหน้าที่ทางนิติบัญญัติตามนัยแห่งบทบัญญัติในธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร หรือรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

มาตรา ๕ ข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติมี ๒ ประเภท

(๑)

ข้าราชการการเมืองนิติบัญญัติ คือข้าราชการผู้มีอำนาจและหน้าที่ในทางการเมืองของรัฐสภา

(๒)

ข้าราชการนิติบัญญัติแบ่งออกเป็น

(ก)

ข้าราชการนิติบัญญัติสามัญ คือข้าราชการผู้มีหน้าที่ทางงานประจำในวงงานของสภาโดยได้รับเงินเดือนในอัตราสามัญ

(ข)

ข้าราชการนิติบัญญัติวิสามัญ คือข้าราชการผู้มีหน้าที่ทางงานประจำในวงงานของสภาโดยได้รับเงินเดือนในอัตราวิสามัญ

มาตรา ๖ ข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติจะได้รับเงินเดือนตามอัตราเช่นเดียวกับที่บัญญัติไว้ในบัญชีท้ายกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๗ ให้ประธานรัฐสภารักษาราชการตามพระราชบัญญัตินี้ และออกระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบนั้นเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๘ การกำหนดตำแหน่งและเงินเดือน คุณสมบัติและความรู้ของผู้ดำรงตำแหน่ง วิธีการคัดเลือก วิธีการสอบ การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือนและการเลื่อนชั้นข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนดโดยได้รับอนุมัติจาก ก.น.

การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการนิติบัญญัติสามัญในตำแหน่งที่เทียบเท่าชั้นพิเศษขึ้นไปให้ประธานรัฐสภาเสนอ ก.น. เพื่อขอรับความเห็นชอบก่อน เมื่อได้รับความเห็นชอบ

แล้วจึงแจ้งให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้ง

มาตรา ๙ ข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติผู้ใดไปรับราชการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อออกจากราชการที่ไปรับนั้นโดยไม่มีความเสียหายแล้วประสงค์จะเข้ารับราชการโดยได้รับเงินเดือนเท่าที่ได้รับอยู่ในขณะที่ไปรับราชการตามกฎหมายนั้น ก็ให้ยื่นคำขอภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันพ้นจากการรับราชการทหารให้ประธานรัฐสภารับบรรจุที่เดียว แต่ถ้าจะบรรจุให้ได้รับเงินเดือนสูงกว่าขณะที่ไปรับราชการทหารให้บรรจุตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.น. จะได้กำหนด

มาตรา ๑๐ การบังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติให้ ก.น. เป็นผู้กำหนดแล้วบัญญัติไว้ในระเบียบของประธานรัฐสภา ว่าด้วยการบังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติ

มาตรา ๑๑ ให้ข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติเป็นข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนของข้าราชการ ผู้ถูกสั่งพักราชการและกฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การของรัฐ

มาตรา ๑๒ ให้นำวินัยและการลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับแก่ข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับแก่ข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติโดยอนุโลม และให้มีระเบียบของประธานรัฐสภาว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติ

มาตรา ๑๔ การขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ให้แก่สมาชิกรัฐสภา กรรมการของสภา ตุลาการรัฐธรรมนูญ ข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติ หรือบุคคลอื่นที่บำเพ็ญประโยชน์แก่งานของสภา ให้ ก.น. เป็นผู้พิจารณาตามระเบียบว่าด้วยการนั้นแล้วให้ประธานรัฐสภาแจ้งให้นายกรัฐมนตรีขอพระราชทานให้ต่อไป

มาตรา ๑๕ ข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติจะมีตำแหน่งเทียบตำแหน่งตามกฎหมาย

ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนใต้ ให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้กำหนดด้วยความเห็นชอบของ ก.น.

มาตรา ๑๖ ข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) โอนไปรับราชการทางอื่น
- (๒) ตาย
- (๓) ลาออก
- (๔) ให้ออก
- (๕) ปลดออก
- (๖) ไล่ออก

สำหรับข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติระดับเทียบเท่าชั้นพิเศษขึ้นไปพ้นจากตำแหน่ง ประธานรัฐสภาต้องนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบหรือทรงถอดถอน

มาตรา ๑๗ การโอนข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติไปสังกัดกระทรวง ทบวง กรมอื่น ให้ประธานรัฐสภาสั่งได้ เมื่อข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัตินั้นยินยอมและ ก.น. เห็นชอบด้วยแล้ว

การโอนข้าราชการใด ๆ เว้นแต่ข้าราชการการเมือง ข้าราชการประจำต่างประเทศ พิเศษ ข้าราชการวิสามัญ มาบรรจุเป็นข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติในชั้นและอัตราที่ไม่สูงกว่าเดิม อาจทำได้ถ้าเจ้าตัวสมัครใจ โดยความยินยอมของกระทรวง ทบวง กรม เจ้าสังกัดแล้วแต่กรณี เมื่อ ก.น. อนุมัติให้รับโอนแล้วให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้สั่งบรรจุได้ให้ ก.น. มีอำนาจเทียบชั้นและอัตราเงินเดือนของข้าราชการที่จะรับโอนมาบรรจุ

มาตรา ๑๘ ข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติผู้ใดพ้นจากตำแหน่งข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติไปแล้ว โดยมีได้มีความผิดหรือมีมลทินในราชการ หรือไปรับราชการในกระทรวง ทบวงกรมอื่น เมื่อจะเข้ารับราชการโดยได้รับเงินเดือนซึ่งไม่สูงกว่าขณะพ้นจากตำแหน่งข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติและยังมีคุณสมบัติที่จะเป็นข้าราชการพลเรือนได้ ประธานรัฐสภาจะสั่งรับบรรจุเมื่อได้รับความเห็นชอบของ ก.น. แล้วก็ได้

มาตรา ๑๙ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการก็ย่อมกระทำได้ เมื่อประธานรัฐสภาพิจารณาอนุญาตแล้วให้ถือว่าพ้นจากตำแหน่ง ถ้าประธานรัฐสภาเห็นว่าเป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการจะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันยื่นใบลาออกก็ได้

ในกรณีขอลาออก มีเรื่องถูกกล่าวหาว่าทำผิดวินัยและอยู่ในระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาทางวินัย ประธานรัฐสภาจะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลของเรื่องที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดทางวินัยก็ได้ แต่ในกรณีที่ผู้ขอลาออกมีกรณีถูกกล่าวหาว่าทำผิดในคดีอาญา ซึ่งมีใช้ความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดที่มีกำหนดโทษชั้นลหุโทษ หรือมีกรณีต้องหาว่าทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ห้ามมิให้ประธานรัฐสภาอนุญาตการลาออก แต่เมื่อเรื่องถึงที่สุดแล้วผู้ขอลาออกไม่ถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือถูกสั่งให้ออก จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกเพราะเหตุนั้นต่อไปอีกไม่ได้

มาตรา ๒๐ เมื่อประธานรัฐสภาเห็นสมควรให้ข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติผู้ใดพ้นจากตำแหน่งใดให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญจะให้ผู้นั้นออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการก็ได้

มาตรา ๒๑ เมื่อเจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุข้าราชการ ได้ยื่นบัญชีรายชื่อข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติ ผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญ ซึ่งมีอายุจะครบกำหนดพ้นจากราชการเพราะเหตุสูงอายุในปีถัดไป ถ้า ก.น. เห็นว่าข้าราชการผู้ใดสมควรได้รับการพิจารณาเพื่อต่อเวลาราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ก็ให้ต่อเวลาราชการให้ตามมาตรา ๒๒

มาตรา ๒๒ ข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว เป็นอันพ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์นั้น เว้นแต่ในกรณีพิเศษซึ่ง ก.น. เห็นความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการอย่างยิ่ง จะต่อเวลาราชการให้รับราชการต่อไปอีกคราวละหนึ่งปีงบประมาณจนถึงอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์ก็ได้

มาตรา ๒๓ การไล่ออก การปลดออก และการให้ออกจากราชการ ให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๒๔ ให้มีคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติขึ้นคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า ก.น. ประกอบด้วย ประธานรัฐสภา เป็นประธาน รองประธานรัฐสภา เป็นรองประธาน รองประธานวุฒิสภา รองประธานสภาผู้แทนและสมาชิกรัฐสภาอีกหกคนซึ่งสภาแต่งตั้ง

ในการนี้ที่รัฐสภาประกอบด้วยสองสภา ให้เลือกจากสมาชิกสภาละสามคนให้เลขาธิการเป็นเลขาธิการ และรองเลขาธิการเป็นรองเลขาธิการ และให้มีเจ้าหน้าที่ตามสมควร

มาตรา ๒๕ การประชุมของ ก.น. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งจึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานทำหน้าที่แทน ถ้าประธานและรองประธานไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกันเองเป็นประธานสำหรับการประชุมครั้งนั้น

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานแห่งที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๖ ให้ ก.น. มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับ ก.พ. ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับส่วนราชการซึ่งอยู่ในบังคับบัญชาของประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภา หรือประธานสภาผู้แทน

ก.น. มีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการให้กระทำการใด ๆ ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ได้ให้เลขาธิการเป็นผู้มีหน้าที่เสนอเรื่องต่อ ก.น. ตามอำนาจหน้าที่ของ ก.น.

มาตรา ๒๗ ให้มีอนุกรรมการ ก.น. เรียกชื่อว่า อ.ก.น. มีหน้าที่ช่วย ก.น. ในกิจการทั่วไปประกอบด้วย เลขาธิการรัฐสภาเป็นประธาน รองเลขาธิการเป็นรองประธาน ผู้กำนวยการกองและหัวหน้าส่วนราชการซึ่งมีฐานะเทียบเท่ากองเป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่งให้อนุกรรมการ ก.น. ดังกล่าวเลือกตั้งเลขานุการหนึ่งคน

อนุกรรมการดังกล่าวให้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับ อ.ก.พ. กระทรวงตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่ไม่สามารถจะเรียกประชุม ก.น. ได้ ไม่ว่าด้วยเหตุใดให้อ.ก.น. ทำหน้าที่แทน ก.น. ชั่วคราวและให้เลขาธิการมีอำนาจเช่นเดียวกับประธานรัฐสภาในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของ ก.น.

มาตรา ๒๙ การแบ่งส่วนราชการของส่วนราชการซึ่งอยู่ในบังคับบัญชาของประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภา หรือประธานสภาผู้แทน ให้เป็นไปตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนดโดยได้รับอนุมัติจาก ก.น.

มาตรา ๓๐ ให้ข้าราชการการเมืองในสังกัดรัฐสภา ข้าราชการพลเรือนสามัญ ข้าราชการพลเรือนวิสามัญ พนักงานและลูกจ้างในสังกัดสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาเป็นข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติตามประเภทชั้นและอัตราที่ได้รับยกเว้นหรือตามที่ ก.น. จะพิจารณาเห็นสมควร

(ลงชื่อ) ใหญ่ ศวิตชาติ	สมคิด ศรีสังคม	สุชน ชื่นสมจิตต์ ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) สุรินทร์ มาศดิตถ์	สง่า กิตติขจร	กินทร์ จันทระสถิตย์
อุทิศ นาคสวัสดิ์	ยุทธธรรม์ พลกุล	อัมพร มีสุข
บุญชนะ ถัดถาก	จรรยา สุภาพ	เสนาะ อุณากุล
ปราโมทย์ นาครทรรพ	วิรัช กุมุทมาศ	दनัย บุณนาต
เจริญ คันชวงศ์	กมล สมวิเชียร	ระวี ภาวิไล
ทวิช กลิ่นประทุม	ถนัดศรี สวัสดิวัตน์	พงศ์เพ็ญ ศกุนตาภัย
สมัคร สุนทรเวช	แรม พรทโมบล บุญประสพ	เสนห์ จามริก
บุญเท่ง ทองสวัสดิ์	ผู้รับรอง	

แผนกระเบียบวาระ

มณี พิมพ์

///๗/ ทาน

นายกใหญ่ ศวิตชาติ ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติ พ.ศ.

หลักการ สมควรมีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติ

เหตุผล เพื่อเป็นการส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง และหลักการแบ่งแยกอำนาจอธิปไตย อันได้แก่ อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหารและอำนาจตุลาการเพื่อความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการซึ่งเป็นเครื่องมือของรัฐสภา และเพื่อป้องกันความเข้าใจผิดไปว่าฝ่ายบริหารเข้ามาก้าวก่ายในกิจการในวงงานของรัฐสภา สมควรที่ให้การบริหารงานและตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องกับวงงานของรัฐสภา มีความเป็นอิสระจากฝ่ายบริหารโดยอยู่ภายใต้การควบคุมของคณะกรรมการนิติบัญญัติ โดยมีประธานรัฐสภา ซึ่งเป็นหัวหน้าฝ่ายนิติบัญญัติเป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรง จึงควรตรากฎหมายกำหนดฐานะเจ้าหน้าที่ของสภาไว้เป็นพิเศษเช่นเดียวกับข้าราชการฝ่ายตุลาการและข้าราชการฝ่ายอัยการ

กระผมขอกราบเรียนเพิ่มเติมเหตุผลที่กล่าวถึง ในเหตุผลที่ได้ส่งระเบียบวาระไปยังท่านประธานนั้นบอกว่า เพื่อเป็นการส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง คือถ้าเขียนบอกว่าประชาธิปไตยตั้งแต่มีสภาก็อ้างกันว่าเป็นอธิปไตยจริง ๆ แต่ไม่ใช่อย่างแท้จริง ถ้าจะพูดกันตรงไปตรงมาก็อย่างจอมพลอม ผู้ที่มีอำนาจบริหารตั้งแต่หลังปี พ.ศ. ๒๔๗๕ มาจนถึงรัฐบาลนี้เข้าบริหาร ก็มีความโน้มเอียงที่จะให้เชื่อว่าเป็นเช่นนั้น เมื่อมีพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับแรกหลังเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. ๒๔๗๕ นั้น ในพระราชบัญญัตินั้นได้เปิดช่องจะให้ข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติมาตั้งแต่ครั้งนั้น แต่ว่าเราก็เป็นที่รู้กันอยู่ว่า เสียงในสภาที่จะสนับสนุนให้เจตจำนงนั้นสำเร็จไม่เคยมีมาก เมื่อมีมากขึ้นก็เผชิญเป็นรัฐบาลที่อยากจะคุมอำนาจและคุมไปกระทั่งศาลและสภาด้วย ทั้งนี้เพื่อความอยู่ยงคงทนที่จะเป็นรัฐบาลบริหารประเทศต่อไป ที่ผมต้องเสนอมาในขณะนี้ก็มองเห็นว่ารัฐบาลนี้ มีทัศนคติที่อยากจะเป็ประชาธิปไตยและไม่ได้หวังว่าจะควบคุมอำนาจเพื่อมาควบคุมสภานี้ เหมือนอย่างรัฐบาลที่ได้เคยเป็นมาบางยุคบางสมัย การแยกออกมาจากกฎหมายข้าราชการพลเรือนมาเป็นข้าราชการพลเรือนฝ่ายนิติบัญญัตินั้น จะมีผลดีประการใด ผมขอกราบเรียนดังต่อไปนี้ เมื่อยังอยู่ใน ก.พ. มันมีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสภานี้หลายประการ

อันเป็นอุปสรรคต่อการที่จะให้สภานี้มีคุณค่าสมกับที่ราษฎรได้เสียสละเงินทองและก่อตั้ง และเสียสละ การเสียสละของคนที่เสียสละเพื่อให้ประเทศไทยเป็นประชาธิปไตย เพราะเหตุว่า ถ้าจะมีแต่สมาชิก แต่ถ้าไม่มีข้าราชการนิติบัญญัติซึ่งมีประสิทธิภาพและรับใช้สมาชิกสภา ได้แล้ว งานของสภาไม่มีทางที่จะเป็นไปได้ งานสภานี้จะต้องพิจารณาทุกประการในสาขาวิชาการ ซึ่งสมาชิกสภาไม่ค่อยจะรู้ และก็ไม่จำเป็นจะต้องรู้ เช่นอย่างทางวิทยาศาสตร์ก็ดี ทางทหารก็ดี ทางเศรษฐกิจก็ดี สภานี้ไม่มีเครื่องมือ สภานี้เป็นสภาที่ออกกฎหมาย แต่จะหาผู้ชำนาญการ ตรากฎหมาย รู้กฎหมายของนานาชาติที่จะมาเปรียบเทียบกับรู้ประวัติศาสตร์ของกฎหมาย เราก็มองไม่มีเครื่องมือ เมื่อไม่มีเครื่องมือ กฎหมายที่ออกไปก็มักจะบกพร่องเมื่อรัฐบาลเสนอ เสนอมาจะปรึกษาเจ้าหน้าที่ของสภาซึ่งเป็นผู้ช่วยเหลือสมาชิกสภานิติบัญญัติก็ไม่มีใครให้ คำปรึกษา เหตุที่ไม่ เพราะเราไม่สามารถจะแต่งตั้งตำแหน่งเหล่านี้ไว้ได้ เหตุตลใจมีมาตั้งแต่ ครั้งแรก และที่ที่มีการกระตุ้นเตือนให้ผมจำเป็นต้องเสนอกฎหมายฉบับนี้มาก็เมื่อได้ไปเห็น สภานานาชาติ ซึ่งแม้จะเป็นประชาธิปไตยหลังประเทศไทยก็ได้มีเครื่องมือพร้อมเพรียง สภานิติบัญญัติอยากจะทำอะไร เจ้าหน้าที่ของสภาซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขางานต่าง ๆ จะเป็นการศึกษา การศาสนา การศิลปะ วิทยาศาสตร์ เศรษฐกิจ และทางทหาร สมาชิกสภาเมื่อได้รับ เลือกลงจากราษฎรมาแล้วไม่ได้ศึกษาในสิ่งเหล่านี้มา ถ้ามีปัญหาเหล่านี้ขึ้นมา เราไม่รู้จะปรึกษา ใคร ถ้ายังรัฐบาลอยากจะเป็นเผด็จการ อยากจะข่มขู่สภา ก็ยังไม่ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลที่มี คอยนั้นให้ความช่วยเหลือสภา ผมเป็นสมาชิกในสภานี้มา ๒๐ กว่าปี ตกลงขอประธานท่าน ประธานสภาว่า เคยได้รับความร่วมมือเมื่อร่างกฎหมายพระราชบัญญัติตุลาการจากท่านรอง ประธานคนที่ ๒ นี้ เป็นครั้งแรกในชีวิตผมที่ให้ข้อเท็จจริงและให้ความจริงของโลกกับผู้พิพากษา นานาชาติในโลกนี้เขาเป็นกันอย่างไร และอันนั้นแหละเป็นเหตุอันหนึ่งที่ตลใจให้เห็นว่า ถ้า เรามีนักวิชาการอย่างนี้เป็นเครื่องมือของสภานี้ราษฎรก็จะไม่ผิดหวัง และจะไม่มีเหตุขัดแย้ง ทายมสภานี้ว่า ใช้ไม่ได้ ไร้สาระ ไร้เงาเต่าตุน เพราะเรามีเครื่องมือของเราที่ดี เรามีไม่ได้ ถ้า ทากว่าที่กฎหมายยังมีอยู่นี้เราไปขึ้นกับ ก.พ. ถ้าหากว่า ก.พ. ได้ช่วยเหลือเรา ให้เราแต่งตั้งตำแหน่ง งานอย่างนี้แล้ว กฎหมายฉบับนี้ก็คงจะไม่เข้ามา เหตุก็เกิดขึ้นเมื่อผมเป็นผู้แทนเมื่อครั้ง สดุดท้าย เมื่อไปประชุมสหภาพรัฐสภาเอเชียก็ตีหรืออินเตอร์เนชั่นแนลฟาสซิเลียนตารี (Inter-

national Parliamentary) กิติที่เราได้ไปเห็น เราได้ไปพบ เราจึงรู้ แต่พอมาบ้านเราสิ่งที่ได้เห็นได้พบได้รู้ไม่มี ขอไปแล้วไม่ให้ เหตุที่ไม่ให้ก็บอกว่าไม่จำเป็น ที่ไม่จำเป็นเพราะว่าไม่รู้ พวกเราอยู่ที่นี้รู้ เห็นอุปสรรค จะได้ช่วยขยายตำแหน่งอัตราจำนวนคนที่จะใช้ให้เป็นเครื่องมือของสภาให้เป็นประโยชน์ กฎหมายฉบับนี้อาจจะไม่มีประโยชน์กับพวกเราเลยที่อยู่ที่นี่ อาจจะใช้ประโยชน์แก่สมาชิกสภาที่ได้รับเลือกตั้งมา แต่ว่าเมื่อเรามีหน้าที่ในขณะนี้แล้ว เรามีรัฐบาลใหม่ซึ่งไม่ได้ใช้อำนาจควบคุมสภา ขณะนี้เป็นจังหวะดีที่สุด กฎหมายนี้สมควรจะได้รับการพิจารณาด้วยดีดังที่ผมกราบเรียนมานี้

นายมารุต บุณนาค : ท่านประธานที่เคารพ โดยหลักการกระผมเห็นด้วยที่ควร จะแยกฝ่ายรัฐสภาให้เป็นอิสระ แต่เห็นที่สังเกตเห็นว่าท่านผู้เสนอกฎหมายทั้งสามคงจะรีบร้อน และรวบรัดเป็นกฎหมายของตัวเอง โดยการเลี่ยงกฎหมายข้าราชการพลเรือนบ้าง กฎหมาย กำนานบ้าง กฎหมายวินัยบ้าง แต่ปัญหาอาจจะแก้ได้ในชั้นกรรมาธิการ กระผมมีความสงสัย เล็กน้อยที่ท่านตั้งกรรมาธิการ กน. ประธานรัฐสภาและประธานสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกนั้น บุคคลต้อง แต่ท่านกลัวเหมือนกัน ถ้าหากว่ามีการปฏิบัติเกิดขึ้น ปกครองกันอย่างไร มาตรา ๒๘ ข้าราชการ กน. ให้เลขาธิการทำการแทน แต่มีข้อบกพร่องอยู่ข้อหนึ่ง อำนาจที่เป็นของท่าน ประธานรัฐสภาโดยเฉพาะเกี่ยวกับอนุญาตข้าราชการลาออกกิติ หรือยับยั้งใบลาหรือใบสมัคร กิติ เมื่อสภายุบไป โดยคณะกรรมการยุบหรือรัฐประหารนั้น ท่านมีวิธีการแก้อย่างไร หรือ มีการเลือกตั้งใหม่ ซึ่งไม่เป็นข้อแน่นอน มาตรา ๒๘ ให้อำนาจเลขาธิการทำการแทนประธาน รัฐสภาเฉพาะกรณีเกี่ยวกับเรื่อง กน. เท่านั้น กรณีให้อำนาจประธานรัฐสภาโดยเฉพาะเมื่อ ไม่มีสภาจะให้ใครทำการ

นายไพโรจน์ ชัยนาม : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายไพโรจน์ ชัยนาม รู้สึก มีความยินดีที่จะกล่าวคำสนับสนุนหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในบางประการ แต่ ในขณะเดียวกันกระผมอยากจะทำให้ความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องที่เราจะทำอย่างไร ความจริงร่าง พระราชบัญญัติฉบับนี้ถ้าพูดถึงหลักการแล้ว กระผมกราบเรียนด้วยความจริงว่า เป็นร่าง พระราชบัญญัติที่ดีที่สุดในการที่จะเกี่ยวกับรัฐสภา ในทางที่เกี่ยวกับเลขาธิการรัฐสภาใน ระยะหลายสิบปีมานี้ ก่อนที่กระผมจะสนับสนุนในเรื่องนี้และที่จะให้ความคิดเห็นอย่างอื่น

กระทบได้ไปนอนพิจารณานอนคิดอยู่หลายวันเหมือนกัน เรื่องนี้ควรจะให้ความสนับสนุน
 ดีหรือไม่ แต่เมื่อได้พิจารณาแล้วก็รู้สึกว่าจะโดยเฉพาอย่างยิ่งเท่าที่เกี่ยวกับรัฐบาล กระผม
 ก็รู้สึกว่าไม่เป็นภาระเสียหายกับรัฐบาลเลยตรงกันข้ามรัฐบาลจะได้ประโยชน์หลายอย่าง
 ด้วย และโดยเฉพาอย่างยิ่งรัฐบาลชุดนี้ซึ่งท่านเป็นผู้มีน้ำใจกว้างขวางและต้องการให้ทุกสิ่ง
 ทุกอย่างได้เดินไปตามทางประชาธิปไตย ท่านคงจะไม่ขัดข้องแน่นอน กระผมก็จะไม่สนับสนุน
 ถ้าวิธีการอันนี้ไม่ถูกต้อง เป็นวิธีการที่จะช่วงชิงงานการที่ปฏิบัติที่ขึ้นอยู่กับทางฝ่ายบริหารไป
 ให้ฝ่ายนิติบัญญัติ กระผมก็ไม่สนับสนุนแต่เมื่อได้พิจารณาแล้วก็รู้สึกว่า ความรู้สึกตะขิด
 ตะขวงใจในเรื่องที่จะให้สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาหรืองานทางฝ่ายสภาไปขึ้นกับทางประธานสภา
 หรือคณะเจ้าหน้าที่ของสภานั้น กระผมเห็นว่าเป็นสิ่งที่จะต้อง และในเวลานี้ก็เข้าใจว่า
 ประเทศไทยเรายังดูเหมือนจะเป็นประเทศเดียวหรือไม่อย่างนั้นก็มีไม่กี่ประเทศ ถ้าจะกล่าว
 ไปแล้วน่ากลัวจะมีประเทศเดียวที่มีวิธีการอย่างนี้ยังเหลืออยู่ในประเทศไทย คือกระผมเรียน
 ได้ว่า ความจริงนั้นในเรื่องในความคิดที่จะให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายสภาไปขึ้นต่อสภา คือขึ้นต่อสภา
 นิติบัญญัตินั้น อันนี้ได้มีมานานแล้ว ที่คุณใหญ่พูดเมื่อคืนนี้ แต่ที่ถูกต้องนั้นก็คือว่าเราเมื่อได้
 มีร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับที่ ๒ ออกใช้ภายหลังเปลี่ยนแปลงการ
 ปกครอง คือ พ.ศ. ๒๔๗๖ นั้น ได้มีการจำแนกข้าราชการประเภทหนึ่งไว้ คือข้าราชการฝ่าย
 สภาผู้แทนราษฎร แล้วก็เห็นได้ว่าความประสงค์ของพระราชบัญญัติที่เขียนมาอย่างนี้ก็เพื่อ
 จะได้เป็นในทางซึ่งช่องว่าง ข้างหน้านั้นนะข้าราชการฝ่ายสภาผู้แทนราษฎรจำเป็นจะต้องมี
 กระผมยังจำได้ว่าต่อมาได้มีพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนท่านองนี้ตามมาอีก
 ฉบับหนึ่ง คือพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๒ ยังพูดถึงข้าราชการ
 ฝ่ายรัฐสภาคือผู้แทนราษฎรไว้อีก แต่ต่อมาไม่ทราบว่าเป็นเพราะเหตุอะไรหายไปเลย ๆ สำนักงาน
 เลขาธิการรัฐสภานั้นต้องไปขึ้นอยู่กับฝ่ายบริหาร ซึ่งกระผมเองเวลานั้นกระผมเป็นข้าราชการ
 ก๊อดเขียนลงในหนังสือของกระทรวงการต่างประเทศฉบับหนึ่งไม่ได้ แล้วก็เขียนไปแล้ว
 รู้สึกว่าก็ได้รับความไม่พอใจหลายอย่างเหมือนกัน แต่มันก็ช่วยไม่ได้เป็นข้าราชการ แต่ว่า
 มันก็มีความคิดบางอย่างอยู่เหมือนกัน เรื่องที่จะแยกข้าราชการฝ่ายรัฐสภามาขึ้นต่อสภานั้น
 กระผมยังขอเรียนเตือนความจำในที่นี้ว่า ท่านรัฐมนตรีผู้ใหญ่คนหนึ่งซึ่งนั่งอยู่ตรงกันข้าม

กับพวกเราในที่นี้ได้ร่วมมือกับผม และมีนายอากีของคนหนึ่ง เวลานั้นกระผมเป็นเลขาธิการ
 พฤษสภาทำนรัฐมนตรีผู้ใหญ่ผู้นี้ยังอยู่ด้วย ท่านได้ให้กำลังใจเรามากในการร่างข้อบังคับ
 ของพฤษสภา และจะพยายามกระทำทุกอย่างหรือจะให้เลขาธิการสภานี้แยกออกมาต่างหาก
 ไม่ขึ้นต่อรัฐสภา ไม่ขึ้นต่อฝ่ายบริหารแต่ก็เป็นที่น่าเสียใจว่ารัฐบาลชุดนั้นก็เอามารวมกันเสีย
 เอาสภากับสภาล่างมารวมกันแล้วก็ไปขึ้นกับฝ่ายบริหาร ความจริงนั้นนะกระผมเอาใจ
 สนับสนุนฝ่ายค้านจะตายไป เพราะกระผมอยากจะอยู่ที่นั่น ฝ่ายค้านนะคัดค้านดีเหลือเกิน
 แต่ว่าเสียงน้อยก็แพ้ แต่เป็นที่น่าเสียใจ ต่อมาเมื่อฝ่ายค้านมาเป็นรัฐบาลขึ้นก็ไม่ได้เอาความคิด
 อันนี้มาใช้ จึงเป็นของที่น่าเสียใจเรื่องมันจึงค้างมาจนถึงเดี๋ยวนี้ กระผมเห็นว่าบัดนี้นะถึงเวลา
 สมควรแล้วที่เราจะต้องกระทำให้มันถูกต้อง คือหันเข้าไปสู่ทำนองคลองธรรมตามแบบ
 ประชาธิปไตยอย่างแท้จริง คือว่าเจ้าหน้าที่ฝ่ายสภานี้และเลขาธิการสภาต่าง ๆ นั้นจะต้อง
 ประกอบเป็นข้าราชการที่ขึ้นต่อฝ่ายนิติบัญญัติ เมื่อกี้นี้เพื่อนสมาชิกของกระผมคนหนึ่ง
 หัวตั้งขึ้นมาว่า ถ้าเผื่อมันเกิดยุบสภาจะอย่างไร อันนี้กระผมว่าเราคิดว่าเป็นรายละเอียด
 ซึ่งในขั้นนี้กระผมก็น่าออกได้เหมือนกันว่า ในต่างประเทศนะมันไม่ใช่ประธานสภาคนเดียว
 เพราะประธานสภาองประธานสภา หัวหน้าประธานคณะกรรมการชุดต่าง ๆ เขาประกอบ
 เป็นกรรมการเจ้าหน้าที่ ซึ่งในต่างประเทศเขาเรียกว่าบูโร (bureau) และยังมีเลขาธิการสภาซึ่ง
 เป็นตำแหน่งประจำ พวกเหล่านี้ก็ยังมีตัวอยู่ ถึงเวลายุบเวลาอะไรก็แล้วแต่อย่างเลขาธิการสภา
 ก็เป็น อย่างญี่ปุ่นนี่เขามีเลขาธิการสภาเลือก แต่ว่าเป็นเจ้าหน้าที่ประจำ กระผมก็ได้ดูใน
 รัฐธรรมนูญของประเทศต่าง ๆ ในข้อบังคับการประชุมสภาของประเทศต่าง ๆ มาหลายประเทศ
 แล้วรู้สึกว่่า เจ้าหน้าที่ฝ่ายสภานั้นไม่ขึ้นต่อฝ่ายบริหาร ขึ้นต่อประธานสภาและกรรมการอื่น ๆ
 อาจจะขึ้น นี่เป็นวิธีการที่กระผมคิดว่าอย่างไรก็ตามไหน ๆ พูดสนับสนุนมาตั้งนี้แล้ว กระผม
 ขอเรียนเพิ่มเติมไป ถ้าเราจะมีการแก้ไขรายละเอียดในพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว กระผม
 ได้สังเกตในระยะเวลา ๒๐ ปี ๓๐ ปีมานี้ในประเทศไทยเรา เราเกิดมีระบบสองสภาขึ้นเป็น
 ครั้งคราว โดยเราอยากจะมีสองสภาก็ได้ แต่ว่ามันควรทำให้ถูกต้อง แต่การให้มีสองสภานี้
 เจ้าหน้าที่ของสองสภานี้เรียกว่าเลขาธิการรัฐสภานั้นไม่ถูกต้อง เราต้องแยกเลขาธิการ
 สภาล่าง เลขาธิการสภาบน ถ้าเราจะแก้บอกว่า แหมเพื่อประหยัด กระผมได้ยินมากับหูเองว่า

เพื่อจะประหยัดเราควรระแอมารวมกัน ระบบประชาธิปไตยนั้น กระผมขอเรียนว่าเป็นการใช้เงิน ระบบประชาธิปไตยนั้นไม่ใช่เป็นการประหยัด ประโยชน์อย่างอื่นที่ให้ระบอบประชาธิปไตยนั้นมีจำนวนมากมาเป็นคุณค่า เป็นราคาสูงกว่าเงินทองที่เราใช้จ่ายไปมากมายนัก กระผมจึงขอเรียนไว้ด้วย และอีกอย่างหนึ่งเมื่อเป็นดังนี้แล้วจะเอาไปขึ้นประธานรัฐสภา ใครล่ะจะเป็นประธานรัฐสภา ก็ปัญหาก็ยังมียังไม่แน่นอน กระผมเห็นร่างรัฐธรรมนูญที่คณะกรรมการส่งให้รัฐบาล ๒-๓ วันนี้ กระผมก็ยังไม่แน่ใจว่าใครเป็นประธานรัฐสภา เพราะระบบเก่าๆ ของเรานั้นประธานสภาเราจะใช้ประธานสภาเป็นประธานรัฐสภา แต่อย่าลืมว่าหลังสงครามโลกครั้งนี้สิ่งต่างๆ มันได้เอนเอียงเข้าหาประชาชน ผู้ที่เป็นประธานรัฐสภานั้นเป็นประธานสภาล่าง แต่กระผมในฐานะที่รู้เรื่องก็เล่าให้ฟังว่าเป็นอย่างไร กระผมจึงขอกราบเรียนว่าถ้าจะเปลี่ยรายละเอียดกันแล้วละก็ขอได้คำนึงถึงเรื่องนี้ต่อไปด้วย นอกจากนี้แล้วกระผมก็ไม่มีอะไรที่จะกล่าวต่อไปอีก แต่ว่าขอวิงวอนท่านสมาชิกสภาที่อยู่ในที่นี้ได้ช่วยกันให้ร่างกฎหมายฉบับนี้ได้ออกไปเป็นรูปร่าง ส่วนรายละเอียดจะทำกันอย่างไรนั้นก็ได้โปรดทำ กระผมคิดว่าเราจะได้วางรากฐานให้คนข้างหน้าได้เป็นตัวอย่าง ส่วนพวกเรานั้น ซึ่งรวมทั้งตัวกระผมเองส่วนใหญ่เมื่อรัฐธรรมนูญออกแล้วเราก็คงจะได้กลับไปสู่อาชีพเดิมของเรา แต่ว่าพวกเราได้วางวิธีการเป็นระบอบประชาธิปไตยไว้แล้ว เราก็จะออกไปด้วยความสบายใจ กระผมขอขอบพระคุณครับท่านประธาน ที่ได้กรุณาให้เกียรติกระผมพูด

นายเกษม ศิริสัมพันธ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเกษม ศิริสัมพันธ์ สำหรับร่างพระราชบัญญัติของคุณใหญ่ที่เสนอมາเกี่ยวกับข้าราชการ ที่แยกข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติ ออกมานั้น กระผมไม่มีข้อขัดแย้งอะไรอย่างหนึ่งอย่างใด และกระผมก็รู้สึกว่าเป็นเรื่องสมควรแก่การสนับสนุนเป็นอย่างยิ่ง กระผมใคร่ที่จะกราบเรียนท่านประธานสภาว่ากระผมรู้สึกเป็นห่วงในเรื่องของเวลาในการพิจารณาในเรื่องนี้ กล่าวคือว่า ในการที่มีการเคลื่อนไหวที่จะปรับปรุงข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติตลอดจนการบริหารต่างๆ ที่จะพึงมีให้แก่อุทยานนั้น กระผมเข้าใจว่าเจตนารมณ์ของท่านผู้ร่างเองที่เสนอขึ้นมาก็คงจะทำเพื่อสภาใหม่ที่จะมีมาในอนาคต คงจะไม่ได้หันในสภานี้แน่แท้ และอีกประการหนึ่งนั้นเรายังไม่ทราบว่ารูปร่างหน้าตาของรัฐธรรมนูญใหม่จะมีอย่างไร เพราะฉะนั้นยกตัวอย่างเช่นในมาตรา ๒๔ ท่านผู้ร่างเองก็

ไม่แน่ใจว่ารัฐธรรมนูญจะเป็นอย่างไร ท่านจึงเขียนไว้ว่าคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติ นั้น เขียนทั้งมีสภาเดียวและสองสภาไว้เสร็จ เพราะท่านยังไม่ทราบแน่ชัดว่ารัฐธรรมนูญจะออกมาในรูปใด นี่เป็นข้อซึ่งกระผมอยากจะทราบเรียนท่านสมาชิกสภาตั้งเป็นข้อสังเกตไว้ อีกประการหนึ่งนั้น กระผมยังสงสัยว่าถ้าเราจะดำเนินการเป็นหลักการที่ดีและก็เป็นที่น่าเสียดายว่าจะต้องดำเนินการกันแน่นอน จะต้องกระทบกระเทือนถึงกฎหมายอื่นหรือไม่ เช่นพระราชบัญญัติบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งกำหนดให้สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาหรือสภานิติบัญญัติ ขึ้นต่อนายกรัฐมนตรี เราจะต้องไปแก้กฎหมายนั้นตามหรือไม่ประการใด ฉะนั้นในขณะเดียวกัน กระผมเชื่อว่าท่านประธานสภาฯก็ได้เคยกล่าวให้สัมภาษณ์หรือไปปราศรัยในที่ต่าง ๆ หลายครั้งหลายแห่งว่าจะมีการปฏิรูปสภาเพื่อรับประชาธิปไตยใหม่ การที่คุณใหญ่ท่านเสนอขึ้นมาในครั้งนี้ก็เหมาะสมอยู่ที่จะมีการดำเนินการเคลื่อนไหว แต่การที่จะรับหลักการในขั้นนั้นนั้น กระผมเกรงว่าอาจจะยังเป็นการรวดเร็วเกินไป กระผมจึงใคร่ที่จะเสนอแนะในที่นี้ไม่ได้เสนอเป็นญัตติว่าควรหรือไม่ประการใด เพื่อประกอบการพิจารณาของสภา ที่จะตั้งกรรมาธิการวิสามัญเพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการปรับปรุงบริการรัฐสภา และรับกฎหมายฉบับนี้ไปพิจารณาก่อนรับหลักการ และเพื่อเตรียมตัวสำหรับสภาใหม่ที่จะมีมาในอนาคต กระผมมีข้อเสนอเพียงเท่านี้ครับ

นายประสงค์ เทวารุทท : ท่านประธานที่เคารพ ผม ประสงค์ เทวารุทท ครับ ขอขอบพระคุณครับ ผมก็เห็นในท่านองคล้าย ๆ กับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้แสดงความเห็นไปแล้ว โดยที่ว่าการริเริ่มกฎหมายฉบับนี้เราอยากให้เป็นประชาธิปไตย แต่เราก็ห่วงว่ายังมีรายละเอียดที่ท่านเสนอมานั้นมีหลายประการ น่าซึ้งใจเป็นอันมาก ถ้าหากว่าเราไม่ทำความเข้าใจกันเสียให้แจ่มกระจ่างก่อน มันก็จะเป็นอันตรายเหมือนกัน ที่เราจะรับหลักการลงไปโดยไม่เข้าใจกันโดยแน่ชัดปราศจากข้อสงสัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าท่านจะกรุณาดูมาตรา ๖ ซึ่งมันเกี่ยวพันตามที่ท่านร่างเอาไว้เห็นว่า ข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัตินั้นก็คือข้าราชการการเมืองฝ่ายนิติบัญญัติ แล้วก็ข้าราชการนิติบัญญัติธรรมดาซึ่งแบ่งออกเป็นสามัญวิสามัญนั้น ให้ไปได้รับเงินเดือนตามอัตราเช่นเดียวกับที่บัญญัติไว้ในบัญชีท้ายกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนนั้นผมสงสัยเป็นอย่างยิ่งครับ ถ้าเช่นนั้นอย่างจะให้ไปกินเงินเดือนของข้าราชการ

พลเรือนแล้วท่านประธานสภาละครับ รองประธานสภาจะให้กินอยู่ในอัตราตำแหน่งไหน
อย่างไร เพราะว่ามาตรา ๖ บอกแต่เพียงว่าข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติซึ่งหมายถึงสามัญหรือ
วิสามัญรวมกันไปด้วย และนอกจากนั้นถ้าดูกันให้ลึกซึ้งไปมันไปเกี่ยวกับเงินเดือนของเขา
เข้มนั้นก็จะไปผูกพันเรื่องการเงิน มันก็นำคิดไปถึงธรรมเนียมการปกครอง มาตรา ๔ วรรคสอง
ด้วย ถ้าจะนับกันตามที่พิมพ์บรรทัดที่ ๗ นี้แหละครับ ที่ว่าจะมีผูกมัดเกี่ยวกับการจ่ายเงิน
หรือก่อภาระผูกพันเงินแผ่นดินเข้าไปด้วย มันจะชัดหรือเปล่าครับ และนอกจากนั้นเราจำเป็น
จะต้องศึกษารายละเอียด เพราะว่าสมาชิกหลายท่านก็ชี้ให้เห็นว่า มีหลายมาตราที่มันเป็น
ช่องโหว่อยู่ การเขียนกฎหมายนั้นถ้าไม่ชัดเจนจะแจ้งลงไปแล้วมันก็สงสัยเป็นกำลังว่าจะ
ปฏิบัติได้ผลจริงตั้งนั้นหรือไม่ ถูกหลักการออกกฎหมายหรือไม่ เช่นในมาตรา ๑๗ นะครับ
ท่านจะบังคับให้โอนข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติไปสังกัดกระทรวงทบวงกรมอื่น โดยให้ประธานสภา
สั่งได้ โอนไปนะครับ ที่นี้หลักการท่านก็บอกว่าเราจะก้าวก้าว คือไม่ให้ทางฝ่ายรัฐบาลมาก้าวก้าว
ทางฝ่ายบริหารมาก้าวก้าวทางนิติบัญญัติ แต่ท่านเขียนไว้ก็เท่ากับให้ประธานสภาสั่ง
โอนฝ่ายนิติบัญญัตินี้เข้าไปในฝ่ายบริหารก็ได้ สังกัดกระทรวงทบวงกรมอื่นโดยไม่ได้เขียน
ไว้ว่าเขาจะยินยอมหรือไม่ อย่างนี้ก็ไม่ให้เขามาก้าวก้าวเราก็จริง แต่อย่างนี้จะเป็นการก้าวก้าว
ไปทางฝ่ายบริหารหรือไม่ก็นำคิด จริงอยู่ในวรรคสอง มาตรา ๑๗ จะบอกว่า ถ้าหากว่าโดย
ความยินยอมของกระทรวงทบวงกรม ในกรณีที่จะบรรจุข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติในชั้น
อัตราที่ไม่สูงกว่าเดิม ก็อาจจะทำได้ อันนี้มันคนละลักษณะ เรียกว่า โอนมา ไม่ใช่โอนไป ใน
มาตรา ๑๗ ก็น่าสงสัยอย่างนั้นแต่ในมาตรา ๑๔ ยังมีข้อที่น่าสงสัยต่อไปอีกว่า เค อย่างนี้มัน
ชัดกับปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนหรือไม่ คือว่าเขาลาออก ไม่ยอมให้เขาลาออก
ประธานรัฐสภาเห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์ของตัวข้างเดียว หมายความว่าของราชการหรือ
จะไปยับยั้ง การอนุญาตให้ลาออก ผมว่ามันจะเป็นไปไม่ได้ เพราะเหตุว่าเขาลาออกแล้ว ยัง
ไม่ให้เขาออก ถ้าเขาไม่ออกจริงๆ สมมติว่าเป็นผม ถ้าผมลาออกแล้วไม่ให้ผมออก ผมก็เกงาน
เอาอะไรมาปรับผมนี้แหละครับ และนอกจากนั้นในมาตรา ๒๔ ไม่ชัดเจน มาตรา ๒๗ ก็เขียน
ไม่ชัดเจน มีปัญหามากมายก็คิดว่า ถ้าจะพูดในรายละเอียดแล้วก็เป็นเรื่องที่น่าสงสัยแคลงใจ
เป็นอย่างยิ่ง ก็ใครจะขอให้ท่านผู้เสนอก็ดี หรือท่านที่เห็นด้วยในการที่จะช่วยกันชี้แจงให้

ผมเข้าใจหน่อยได้ไหมครับว่า ปัญหาต่าง ๆ ที่ผมเสนอแนะไปนั้นมันควรจะแก้ไขได้อย่างไร หรือไม่ หรือมันจะเป็นการขัดกับธรรมนูญการปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๙ จริงหรือไม่ และทำไมเราไม่มีหนทางหรือครับ ไม่ว่ารัฐบาลท่านเปิดทางมาแล้วว่าท่านจะเป็นประชาธิปไตยเหมือนกัน ผมก็มีความเห็นคล้าย ๆ กับท่านอาจารย์เกษม ประทานโทษที่เอ่ยนามว่านอกจากจะมีกรรมวิธีการไปพิจารณาในเรื่องนี้เสียให้ละเอียดรอบคอบเสียขั้นหนึ่งก่อน ก็เรามอบให้รัฐบาลรับไปพิจารณา แล้วส่งกลับคืนมาให้เราในเวลาที่เราจะกำหนดให้รอบคอบเรียบร้อยสุขุมและกตัญญูทุกกระบวนความ จะมีสมควรกว่าหรือครับ ขอคุณ

นายประกอบ หุตะสิงห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลที่กำลังที่จะเสนออยู่เหมือนกันว่า ร่างพระราชบัญญัติอันนี้ก็เกี่ยวข้องกับผูกพันอยู่กับกฎหมายอื่น ๆ อยู่เป็นอันมาก แล้วก็เกี่ยวข้องผูกพันอยู่กับทางฝ่ายรัฐบาลอยู่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นรัฐบาลก็ใคร่จะขอมีเวลาไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติอันนี้โดยถี่ถ้วนก่อน เพราะฉะนั้นก็ใคร่จะขอรับร่างพระราชบัญญัตินี้ไปพิจารณาก่อนที่สภาจะรับหลักการ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็ตามข้อบังคับที่ ๘๕ นะครับ ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่สมาชิกเป็นผู้เสนอ ถ้าคณะรัฐมนตรีขอรับร่างพระราชบัญญัตินั้นไปพิจารณาก่อนที่สภาจะลงมติรับหลักการ ก็ให้รอการพิจารณาไว้ก่อน คุณใหญ่กว่าอย่างไรครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ : ท่านประธานครับ ผมไม่ได้โต้แย้งเอกสิทธิ์ของรัฐบาลแต่ผมผิดหวังรัฐบาลนี้ที่อยากจะคุมอำนาจต่อไป เหมือนอย่างรัฐบาลก่อน ๆ ไม่มีผิด ผมเสนอมาเพื่อหยุดที่ท่าของรัฐบาลนี้ว่า เจตนานั้นอยากจะเป็นประชาธิปไตยจริง ๆ หรือเปล่า แต่เมื่อที่ทำออกมาอย่างนี้แล้ว ผมปราศจากความสงสัยว่ารัฐบาลนี้ต้องการคุมสภานี้ต่อไปจะปฏิเสธว่าไม่ได้อ่านร่างกฎหมายนั้น ผมไม่เห็นด้วย เพราะส่งไปล่วงหน้า ผมไม่ขัดข้องเป็นเอกสิทธิ์ แต่ผมน้อยใจและผิดหวังที่ผมไว้วางใจรัฐบาลนี้ผิด เพราะรัฐบาลนี้ก็เหมือนรัฐบาลที่แล้ว ๆ มา ที่ไม่ให้กฎหมายนี้ออก

นายปราโมทย์ นาครทรรพ : ท่านประธานที่เคารพ ผม ปราโมทย์ นาครทรรพ ในระดับอุดมคติ นะครับ ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าเราควรมีการแยกรัฐสภา แยกอำนาจ

นิติบัญญัติออกจากอำนาจบริหาร อย่าว่าแต่รัฐสภาอย่างเดียวเลย แม้แต่ศาลเราก็ควรจะแยกออกจากฝ่ายบริหาร แต่ในเมื่อรัฐบาลใช้เอกสิทธิ์แล้ว เราก็ต้องยอมเคารพเอกสิทธิ์ของรัฐบาล แต่ในขณะเดียวกันการที่เราจะยอมให้รัฐบาลใช้เอกสิทธิ์อย่างง่าย ๆ นั้น น่าจะไม่สมควร อย่างน้อยที่สุด ถ้าเราคิดว่ารัฐสภาของเราจำเป็นจะต้องมีการปรับปรุง การปรับปรุงนั้นเพียงแต่จะแยกให้ออกไปมีอำนาจเป็นอิสระนั้นไม่เพียงพอ น่าจะต้องมีการพิจารณากันให้รอบคอบถึงเรื่องโครงสร้างวิธีดำเนินการซึ่งจะต้องใช้เวลาเป็นจำนวนไม่ใช่วันสองวัน ผมเห็นด้วยข้อเสนอของท่านสมาชิกสองท่านแรกที่อยากจะขอร้องให้สภาและคณะรัฐบาลตั้งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเรื่องการปรับปรุงรัฐสภาร่วมกัน แทนที่จะขอเอกสิทธิ์แล้วไปแช่ไว้เฉย ๆ ผมขอตั้งข้อสังเกตและถ้าเห็นชอบด้วยคำริ อยากรจะให้สภาช่วยกันคิดและช่วยกันถาม ขอให้รัฐบาลร่วมมือกับเราแต่งตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญปรับปรุงโครงสร้างของรัฐสภา ขอพบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ความจริงก็ตามข้อบังคับนะครับ เมื่อรัฐบาลรับไปพิจารณาแล้วก็ต้องรอการพิจารณาไว้ก่อน จะเรียกว่าเป็นเอกสิทธิ์หรืออะไรก็ตามที่สำหรับเรื่องนี้ก็ดูเหมือนจะไม่มีปัญหาอะไร น่าที่สภาจะทำได้ ต่อไปก็คือว่าจะกำหนดเวลาหรือไม่ ก็รอการพิจารณาไว้เท่าไร เพราะในข้อบังคับให้เอกสิทธิ์สภาไว้เหมือนกันว่าสภาจะกำหนดเวลาการรอพิจารณาไว้หรือไม่ก็ได้ คุณไพจิตรครับ

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล: ท่านประธานที่เคารพ ในเมื่อรัฐบาลได้ขอใช้เอกสิทธิ์ กระผมคิดว่าสภานี้ก็ต้องยอมให้ กระผมขอเสนอญัตติว่า ให้รัฐบาลรับเรื่องไปพิจารณา และส่งคืนสภาภายใน ๑๕ วัน ขอขอบคุณครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: มีผู้รับรองแล้ว รัฐบาลครับ ว่าอย่างไรครับ

นายประกอบ หุตะสิงห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม): ท่านประธานสภาที่เคารพ ก่อนอื่นที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติสันนิษฐานว่ารัฐบาลมีเจตนาไม่ดีนั้น รัฐบาลเองก็รู้สึกน้อยใจเหมือนกัน เพราะรัฐบาลเองนี้มิได้เคยกล่าวสักคำเดียวว่าไม่เห็นด้วยกับหลักการ

ของร่างพระราชบัญญัติอันนี้ เป็นแต่เพียงจะขอรับไปพิจารณาให้รอบคอบเท่านั้น แต่ที่ท่านสมาชิกเสนอขอให้เวลาเพียง ๑๕ วันนั้นเกรงว่าจะไม่เพียงพอครับ จะสั้นไปหน่อย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลต้องการสักเท่าไรละครับ

นายประกอบ หุตะสิงห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ขอความกรุณาให้ยาวที่สุดเพื่อจะได้มีเวลาพิจารณาโดยละเอียดรอบคอบ ส่วนจะสักแค่ไหนนั้นก็แล้วแต่ท่านสมาชิกจะกำหนด

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลขอให้ยาวกว่า ๑๕ วัน แล้วบอกว่าขอให้ยาวที่สุด ผมก็กำหนดไม่ถูก คุณใหญ่ครับ เจ้าของเรื่อง

นายใหญ่ ศวิตชาติ : ครับ ก็อย่างผมว่าละครับ ท่านประธาน คือ รัฐบาลรับไปไม่กำหนดเวลาก็คือจนหมดอายุของสภานี้ แต่ถ้าจะให้ผมเสนอ ผมเสนอ ๒๐ วันครับ ควรจะทำได้ ขอให้รับรองครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผู้ใดจะรับรองบ้างละครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มี ๑๕ วัน ๒๐ วัน

(นายประคอง เทวารุทธ ได้ยกมือขึ้น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณประคอง เอาแต่เรื่องวันนะ

นายประคอง เทวารุทธ : ครับท่านประธาน ผมขอเสนอ ๔๕ วันครับผม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เอ้า เสิญครับ ๔๕ วัน มีใครรับรองไหมครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เสิญครับ

นายสุธน ชื่นสมจิตต์ : กระผมเสนอ ๑ เดือนครับผม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ๑ เดือน ใครรับรองกรุณายื่นขึ้นครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็มีผู้รับรอง เอาละ ผมขอแค่นี้ละครับ อย่าให้มากไป ในที่สุดมันก็จะยาวที่สุดอย่างรัฐบาลขณะนี้ ว่ากันไปตามมติที่ล่าสุดนะครับ

ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรจะให้เวลารัฐบาลกลับไปพิจารณา ๑ เดือน โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๘๐ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรจะให้เวลารัฐบาลกลับไปพิจารณา ๔๕ วัน โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๕๕ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรจะให้เวลารัฐบาลกลับไปพิจารณา ๒๐ วัน โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๗ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรจะให้เวลารัฐบาลกลับไปพิจารณา ๑๕ วัน โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เวลารัฐบาลกลับไปพิจารณาเป็นเวลา ๑ เดือนครับ ระหว่างนี้รอการพิจารณาไว้ก่อน

ระเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ของคุณใหญ่ ศวิตชาติ เชิญครับ

(สำเนา)

รับที่ ๕๕/๒๕๑๗ วันที่ ๔ ม.ค. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๔ มกราคม ๒๕๑๗

เรื่อง ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
(ฉบับที่ ..)พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ดังปรากฏตามบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติฯ ที่แนบมาท้ายหนังสือนี้

ขอได้โปรดส่งบรรจุเข้าระเบียบวาระประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

ใหญ่ ศวิตชาติ

(นายใหญ่ ศวิตชาติ)

สำเนาถูกต้อง

สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ

(นายสุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ)

หัวหน้าแผนกระเบียบวาระ

กองการประชุม

มณี พิมพ์

ทนาย

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา(ฉบับที่ ...)พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๖ ทวิ มาตรา ๑๘ ทวิ มาตรา ๑๘ ตริ
มาตรา ๑๘ จัตวา มาตรา ๑๘ เบญจ มาตรา ๑๘ ฉ และมาตรา ๘๗ แห่งประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เหตุผล

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันยังไม่เหมาะสม
สมควรแก้ไขปรับปรุงเสียใหม่ ดังนี้

๑. เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการสอบสวนคดีอาญาให้ชัดเจน และ
เป็นหลักปฏิบัติให้เป็นผลดีในการรักษาความสงบเรียบร้อย
๒. เพื่อลดกำหนดการควบคุมและคุมขังผู้ต้องหาในคดีอาญา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๖ อำนาจศาล อำนาจผู้พิพากษา และอำนาจพนักงานอัยการในการที่จะปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่ง ประมวลกฎหมายนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับทั้งหลายอันว่าด้วยพระธรรมนูญศาลยุติธรรม หรือกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลยุติธรรม หรือกฎหมายว่าด้วยพนักงานอัยการ

อำนาจหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ พนักงานฝ่ายปกครองหรือ

ตำรวจชั้นผู้ใหญ่ หัวหน้าพนักงานสอบสวน รองหัวหน้าพนักงานสอบสวน ผู้ช่วยหัวหน้าพนักงานสอบสวน หรือพนักงานสอบสวน นอกจากที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่นให้เป็นไปตามข้อบังคับของกระทรวงมหาดไทย"

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

"มาตรา ๑๖ ทวิ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจออกข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการตามประมวลกฎหมายนี้ ข้อบังคับนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้"

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘ ทวิ มาตรา ๑๘ ตริ มาตรา ๑๘ จัตวา มาตรา ๑๘ เบญจ และมาตรา ๑๘ ฉ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

"มาตรา ๑๘ ทวิ การสอบสวนความผิดอาญาในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร

(๑) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ควบคุมสั่งการเกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวนความผิดอาญาภายในเขตอำนาจของตนและมีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนในเขตอำนาจของตนเป็นผู้ทำการสอบสวนหรือเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในการสอบสวนคดีใดในท้องที่ใด โดยลำพังหรือร่วมกับพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่นั้นก็ได้ และให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัดเป็นรองหัวหน้าพนักงานสอบสวนจังหวัดมีหน้าที่ช่วยหัวหน้าพนักงานสอบสวนจังหวัดแห่งจังหวัดนั้น ๆ และมีอำนาจทำการแทนหัวหน้าพนักงานสอบสวนจังหวัดตามที่ได้รับมอบหมาย

(๒) ให้นายอำเภอและปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนอำเภอหรือกิ่งอำเภอ แล้วแต่กรณี มีอำนาจหน้าที่ควบคุมสั่งการเกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวนความผิดอาญาภายในเขตอำนาจของตนและมีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนในเขตอำนาจของตนเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในการสอบสวนคดีใดในท้องที่ใดโดยลำพังหรือร่วมกับพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่นั้นก็ได้ และให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บังคับกองสถานีตำรวจภูธรอำเภอ และหัวหน้าสถานีตำรวจภูธรกิ่งอำเภอซึ่งมียศตั้งแต่

ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไปเป็นรองหัวหน้าพนักงานสอบสวนอำเภอหรือกิ่งอำเภอแล้วแต่กรณี มีหน้าที่ช่วยหัวหน้าพนักงานสอบสวนอำเภอหรือกิ่งอำเภอแห่งอำเภอหรือกิ่งอำเภอนั้น ๆ และมีอำนาจทำการแทนหัวหน้าพนักงานสอบสวนอำเภอหรือกิ่งอำเภอตามที่ได้รับมอบหมาย

ถ้าหัวหน้าพนักงานสอบสวนตาม (๑) หรือ (๒) ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองหัวหน้าพนักงานสอบสวนตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณีปฏิบัติหน้าที่แทน ถ้าไม่มีรองหัวหน้าพนักงานสอบสวน หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้พนักงานสอบสวนผู้มีอาวุโสแห่งท้องที่นั้นเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน ทั้งนี้ตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย

ถ้าตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอว่างลง ให้รองหัวหน้าพนักงานสอบสวนเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน เว้นแต่ในกรณีที่ได้มีการแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือผู้รักษาราชการในตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ในกรณีเช่นว่านี้ให้ผู้รักษาราชการแทนหรือผู้รักษาราชการในตำแหน่งเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนตาม (๑) (๒) แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๘ ตรี ให้อธิบดีกรมตำรวจเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนทั่วราชอาณาจักร มีอำนาจหน้าที่ควบคุมสั่งการเกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวนความผิดอาญา และมีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนผู้ใดเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในการสอบสวนคดีใด ในท้องที่ใดโดยลำพัง หรือร่วมกับพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่นั้นก็ได้ หรือสั่งให้พนักงานสอบสวนคนหนึ่งคนใดทำการสอบสวนโดยเฉพาะคดีก็ได้

ให้รองอธิบดีกรมตำรวจเป็นรองหัวหน้าพนักงานสอบสวนทั่วราชอาณาจักร และให้ผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจเป็นผู้ช่วยหัวหน้าพนักงานสอบสวนทั่วราชอาณาจักร การปฏิบัติหน้าที่ของรองและผู้ช่วยหัวหน้าพนักงานสอบสวนทั่วราชอาณาจักร ให้เป็นไปตามที่หัวหน้าพนักงานสอบสวนทั่วราชอาณาจักรมอบหมาย

ถ้าอธิบดีกรมตำรวจไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจว่าง

ลงให้ผู้รักษาราชการแทนหรือผู้รักษาการในตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนทั่วราชอาณาจักร

มาตรา ๑๘ จัตวา ภายใต้บังคับมาตรา ๑๘ เบญจ ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจเป็นผู้ทำการสอบสวน แต่หัวหน้าพนักงานสอบสวนมีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนทั้งฝ่ายปกครองและฝ่ายตำรวจทำการสอบสวนร่วมกันหรือแต่ลำพัง หรือให้พนักงานสอบสวนคนหนึ่งคนใดทำการสอบสวนโดยเฉพาะคดีใดก็ได้

มาตรา ๑๘ เบญจ สำหรับการสอบสวนของพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจภูธรซึ่งมีตำแหน่งสูงกว่าผู้กำกับกับการตำรวจภูธรขึ้นไปถึงผู้บัญชาการตำรวจภูธรและพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจหน่วยอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเขตอำนาจการรับผิดชอบและเขตพื้นที่การปกครองของหน่วยราชการกรมตำรวจ และให้อยู่ในความควบคุมและสั่งการของหัวหน้าพนักงานสอบสวนทั่วราชอาณาจักร

มาตรา ๑๘ ฉ ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร พนักงานสอบสวนซึ่งเป็นผู้กระทำการจับกุม หรือเป็นผู้สั่งให้กระทำการจับกุมผู้ต้องหาในคดีอาญาใด จะทำการสอบสวนในคดีนั้นมิได้ เว้นแต่

- (๑) การสอบสวนที่จำเป็นในชั้นต้น
- (๒) เป็นพนักงานสอบสวนซึ่งได้สอบสวนในคดีนั้นมาแล้ว
- (๓) เป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๑๘ ทวิ หรือมาตรา ๑๘ ตรี
- (๔) หัวหน้าพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๑๘ ทวิ หรือมาตรา ๑๘ ตรี สั่งให้สอบสวน หรือ

(๕) การสอบสวนของพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจหน่วยอื่นซึ่งมิใช่พนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจภูธรตามมาตรา ๑๘ เบญจ

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา

ความอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๗ ห้ามมิให้ควบคุมผู้ถูกจับไว้เกินกว่าจำเป็นตามพฤติการณ์แห่งคดี

ในกรณีซึ่งเป็นความผิดลหุโทษ หรือความผิดที่มีอัตราโทษไม่สูงกว่าความผิดลหุโทษจะควบคุมผู้ถูกจับไว้ได้เท่าเวลาที่จะถามค่าให้การ และที่จะรู้ตัวว่าเป็นใครและที่อยู่ของเขายู่ที่ไหนเท่านั้น

ห้ามมิให้ควบคุมผู้ถูกจับไว้เกินกว่าสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ถูกจับมาถึงที่ทำการของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อทำการสอบสวน หรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่น จะควบคุมเกินกว่าสี่สิบแปดชั่วโมงก็ได้เท่าเหตุจำเป็น แต่มิให้เกินเจ็ดวัน โดยต้องบันทึกเหตุจำเป็นในการควบคุมเกินกว่าสี่สิบแปดชั่วโมงไว้ด้วยเป็นรายวัน กำหนดเวลาดังกล่าวนี้มีให้นับเวลาเดินทางตามจำเป็นในการนำตัวผู้ถูกจับมาศาลรวมเข้าด้วย

ถ้าเกิดความจำเป็นที่จะควบคุมผู้ถูกจับไว้เกินกว่ากำหนดเวลาในวรรคสามเพื่อทำการสอบสวนเสร็จสิ้น หรือเพื่อการปฏิบัติงานของพนักงานอัยการ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการแล้วแต่กรณี ยื่นคำขอให้ศาลออกหมายขังผู้ต้องหาไว้ เมื่อศาลเห็นว่ามีเหตุสมควรที่จะขังผู้ต้องหาไว้ก่อน ก็ให้ศาลออกหมายขังผู้ต้องหาไว้ได้ตามที่จำเป็นคำสั่งของศาลที่ให้ออกหมายขังนั้น ให้ระบุข้อเท็จจริงที่ปรากฏต่อศาลและความจำเป็นที่จะต้องขังผู้ต้องหาไว้ด้วย

ในกรณีความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ ศาลมีอำนาจสั่งขังได้ครั้งเดียวมีกำหนดไม่เกินเจ็ดวัน

ในกรณีความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินกว่าหกเดือน แต่ไม่ถึงสิบปีหรือปรับเกินกว่าหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ศาลมีอำนาจสั่งขังหลายครั้งติด ๆ กันได้แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสิบสองวัน และรวมกันทั้งหมดต้องไม่เกินสามสิบหกวัน

ในกรณีความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สิบปีขึ้นไป จะมีโทษปรับด้วยหรือไม่ก็ตาม ศาลมีอำนาจสั่งขังหลายครั้งติด ๆ กันได้ แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสิบสองวัน และรวมกันทั้งหมดต้องไม่เกินเจ็ดสิบสองวัน

ถ้าพนักงานสอบสวนต้องไปทำการสอบสวนในท้องที่อื่นนอกเขตของศาลซึ่ง
ได้สั่งขังผู้ต้องหาไว้ พนักงานสอบสวนจะยื่นคำร้องขอให้โอนการขังไปยังศาลในท้องที่ที่จะ
ต้องไปทำการสอบสวนนั้นก็ได้ เมื่อศาลที่สั่งขังไว้เห็นเป็นการสมควรก็ให้ส่งโอนไป”

มาตรา ๗ ความในมาตรา ๑๘ ฉ ไม่ใช้บังคับแก่การสอบสวนของพนักงาน
สอบสวนผู้กระทำการจับกุม ซึ่งได้กระทำอยู่ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

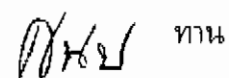
(ลงชื่อ) ใหญ่ ศวิตชาติ สุรินทร์ มาศดิตถ์ ประสิทธิ์ ชูพินิจ ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) สุรินทร์ เทพกาญจนา บุศย์ จินตยา จำเนียร ทองรักษ์ จำเริญ วัฒนายากร
เฒิด อนุสรราชกิจ บรรจบ คลังจันทร์ ไพฑูรย์ ไทตระไวศยะ กระจ่าง ชรรมิชาติ
ชะโลม รัตนเสถียร ณัฐวุฒิ สุทธิสงคราม ชนะ รุ่งแสง ประมวล กุลมาตย์
จำรัส ศรีอนันต์ จำลอง เทวารุทธ จรัส เทือกสุบรรณ ชมพู อรรถจินดา
ลีบสาย สุวรรณจินดา บุญถม เย็นมะโนช ขจร เลิศตระกูล บุญเพ่ง ทองสวัสดิ์
ชูลีน ไคนันท์ ทวีช กลิ่นประทุม แรม พรหมไทมล บุญยประสพ สุชน ชื่นสมจิตต์
เกษม จงสวัสดิ์ ชำนาญ พงษา ผู้รับรอง

แผนกระเบียบวาระ

มติ พิมพ์

ทาน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายใหญ่ ศรีตชาต : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. โดยมีหลักการที่เสนอไปว่า ให้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๖ ทวิ และมาตรา ๑๘ ทวิ มาตรา ๑๘ ตริ มาตรา ๑๘ จัตวา และมาตรา ๑๘ เบญจ มาตรา ๑๘ ห และมาตรา ๘๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เหตุผล ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันยังไม่เหมาะสมสมควรแก้ไขปรับปรุงเสียใหม่ ดังนี้

๑. เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการสอบสวนคดีอาญาให้ชัดเจน และเป็นหลักปฏิบัติให้เป็นผลดีในการรักษาความสงบเรียบร้อย

๒. เพื่อลดกำหนดการควบคุมและคุมขังผู้ต้องหาในคดีอาญา

ก่อนที่จะได้อภิปรายถึงรายละเอียดในเรื่องอื่น กระผมขออนุญาตท่านประธานสภาว่า ประวัติของการเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้นั้นเป็นมาอย่างไร เพื่อให้ท่านสมาชิกได้มีโอกาสได้พิจารณาโดยรอบคอบ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๗ เราได้มีกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาเพื่อแลกแก่เอกราชทางศาลเพื่อให้พ้นสภาพนอกอาณาเขตที่จะมีศาลนอกประเทศเข้ามาพิจารณาคดีคนต่างประเทศในประเทศไทย ตั้งแต่วันใช้กฎหมายฉบับนั้นมาจนถึงวันนี้ก็ไม่มีใครรักษาการให้เป็นไปตามตัวบทกฎหมายฉบับนั้นเลย ที่ไม่ปฏิบัติตามนั้นมีเหตุอยู่ ๒ ประการ ประการที่หนึ่งเพราะเราคิดถึงการจะได้เอกราชทางศาลโดยมิได้เตรียมการให้พร้อมก่อน ออกกฎหมายประมวลวิธีพิจารณาความอาญานั้น การสอบสวนคดีอาญาก็มีมาแล้ว กฎหมายที่กระผมเป็นพนักงานสอบสวนอยู่คือพระราชบัญญัติปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๔๕๗ ซึ่งให้คณะกรรมการอำเภอ คือปลัดอำเภอและนายอำเภอมิอำนาจสอบสวน แต่พอมาถึง พ.ศ. ๒๔๗๗ เมื่อประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาแล้ว เอกราชทางศาลก็ได้มาแล้ว เราไม่มีนายตำรวจที่กฎหมายให้มีอำนาจสอบสวนจะสอบสวน อำเภอก็สอบสวนต่อมาจนถึง พ.ศ. ๒๔๘๒ มีนายตำรวจซึ่งเตรียมการจะสอบสวนตามประมวลวิธีพิจารณาความอาญามากขึ้น

กระผมก็เป็นคนหนึ่งแล้วดูเหมือนจะเป็นคนแรกที่ได้รับมอบอำนาจการสอบสวนจากอำเภอ
 มาดำเนินการ แต่การดำเนินการในครั้งนั้นไม่ได้สำเร็จบริบูรณ์ เพราะนายตำรวจยังไม่เพียงพอ
 ต่อมาเมื่อพวกกระผมเป็นนายอำเภอก็เป็นคนส่งอำนาจสอบสวนให้ตำรวจไปทั้งหมดโดย
 คำสั่งของกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นการผิดกฎหมาย กระทรวงมหาดไทยไม่มีสิทธิจะสั่ง
 ไม่ให้ตำรวจสอบสวนหรือไม่ให้นายอำเภอปลัดอำเภอสอบสวน นอกจากจะแก้กฎหมายวิธี
 พิจารณาความอาญาแต่ว่าขณะนั้นกฎหมายไม่สำคัญกว่าคนผู้บริหารซึ่งมีอำนาจ ผลของการ
 สอบสวนมันก็มีขึ้นถึง ๓ ประการ อีกประการหนึ่งซึ่งผมยังไม่ได้กราบเรียนท่านสมาชิก
 สภานั้นก็คือว่าเมื่อมอบไปให้ตำรวจแล้วราษฎรก็ร้องเรียนว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม มา พ.ศ.
 ๒๔๕๒ การสอบสวนก็เปลี่ยนไปว่าตำรวจกับอำเภอสอบสวนร่วมกันเถอะ เพราะว่าถูกร้องเรียน
 ว่าได้รับความไม่เป็นธรรม มีการกดขี่ข่มเหงกันบ้าง กินสินบนกันบ้าง ก็เลยมาแก้กันในสภา
 เหมือนกันว่าเอาอย่างนี้ดีกว่า พนักงานสอบสวนมาก ๆ งานไม่ค้าง ใครกินสินบนต่างคนต่างก็
 เคยรู้จัก ตำรวจก็ขึ้นสังกัดกรมตำรวจอำเภอก็ขึ้นสังกัดกรมการปกครองในสมัยนั้นเป็น
 กรมมหาดไทย เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วกระผมก็ให้เหตุการณ์ ๓ ยุค ๓ สมัยว่า เมื่อสมัยอำเภอ
 และปลัดอำเภอสอบสวนนั้นไม่มีสิ่งเทียบเคียง ก็ไม่มีการที่จะมีปฏิกริยา การกินสินบน
 กระผมก็เชื่อว่ามีเหมือนกัน แต่ไม่ค่อยจะโจ่งครึมและไม่โจ่งแจ้งอะไรนักพอมาถึงให้ตำรวจ
 สอบสวนใหม่ ๆ ก็เรียบร้อยดี หนักเข้าก็เกิดกดขี่ข่มเหงกันขึ้น กินสินบนกันมากขึ้นก็เลย
 มารวม พอมารวมขึ้นดีขึ้นกว่าเมื่ออยู่กับอำเภอและอยู่กับตำรวจนี้ข้อเท็จจริงซึ่งกระผมได้
 เห็นมา คือกระผมเป็นพนักงานสอบสวนทั้งที่เป็นอำเภอและเมื่อเป็นนายตำรวจ และเมื่อ
 รวมกันนี้ผมออกแล้ว แต่ว่าเกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับนี้ก็ไปสดับตรับฟังเหตุการณ์มันเป็น
 อย่างนั้น และต่อมาเมื่อคณะปฏิวัติท่าน ขอประทานโทษครับ ท่านจอมพล สฤษดิ์ ท่านมา
 ท่านเป็นอธิบดีกรมตำรวจด้วย นายกรัฐมนตรีด้วยท่านต้องการจะข่มขี่ประชาชนให้ท่านยึด
 อำนาจไว้ ๑๐ ปีนี้ด้วยวิธีการตั้งอำนาจการสอบสวนมาไว้ให้ตำรวจเสียทั้งหมด เพราะท่าน
 เป็นอธิบดีตำรวจ เอามาแล้วมันก็ผิดกฎหมายอีก เพราะไม่ได้แก้กฎหมายเป็นแต่สั่งให้
 พนักงานไม่สอบสวน บางทีเขาก็สอบสวนถ้าเขาไม่กลัวออก คนที่กลัวออกก็ยอมฟังคำสั่ง
 ที่ผิดกฎหมายของท่านผู้มีอำนาจในขณะนั้นเรื่อยมา ผลเป็นอย่างไรก็ปรากฏว่าเอากลับเท็จ

เป็นจริงก็มี กินสินบนก็มีคนผิดปล่อยไปก็มี ความเกิดเหตุที่เกิดขึ้นจากการกระทำดังนั้นก็ยังมีระบบการฆ่าล้างโคตรกระผมอยู่บนนครสวรรค์ การฆ่าล้างโคตรเกิดขึ้นที่เขตแดนนครสวรรค์ ต่อกำแพงเพชร คือว่าฝ่ายหนึ่งไปยังอีกฝ่ายหนึ่ง แต่ว่าไปให้สินบนพนักงานสอบสวนสิ่งไม่พียงฝ่ายถูกยิงที่ตายไปแล้วไม่ได้มายังแต่ทายาทมันยังอยู่ที่มายังฝ่ายนี้อีก ฝ่ายนี้ตายก็ไปจับฝ่ายยิงมาสอบสวนให้สินบนก็ปล่อยไปอีก ฝ่ายนี้ก็ไปยังย้ายคนที่เหลือต่อไปอีก ยิ่งกันจนหมดโคตรเขาเรียกว่าฆ่าล้างโคตร แล้วก็กระผมนี่ก็ออกจากราชการมานานแล้วแต่ก็ยังมีลูกรับราชการอยู่ ก็ได้ติดตามถามความรู้สึกนึกคิดและเหตุการณ์ที่เป็นจริงว่า ระบบการอย่างนี้มันเป็นอย่างไรรู้ ก็ได้มีความรู้สึกนึกคิดว่า ถ้าหากว่าได้มีการคานอำนาจกันเสีย ก็ถ้าหากว่าให้รวมกันนี้อำนาจกินสินบนตำรวจก็รู้ ถ้าตำรวจกินสินบนอำนาจก็รู้มันก็อาจจะกิน ถ้ารวมกันกินยังมีเจ้าเมืองกับผู้กำกับคอยคุมอีก แต่ถ้าเจ้าเมืองกิน นายอำเภอกิน นายตำรวจกินก็ยังมีอธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมตำรวจคุมอีก แต่ว่าอีกสองอธิบดีกินอีก ก็แปลว่าเมืองไทยหมดที่พึ่งแล้วเอาไปฝากใครไว้ก็ได้ กระผมจึงคิดว่าในขณะนี้มันมีความต้องการของประชาชน ร่างฉบับนี้มาจากความต้องการของประชาชน กระผมรู้ได้อย่างไรว่ามาจากประชาชน มีการเลือกตั้งกระผมสมัครรับเลือกตั้ง และพวกกระผมอีกร้อยคนก็มีนโยบายว่าจะเปลี่ยนระบบการสอบสวน ผลมันปรากฏว่า ๕๔ เปอร์เซนต์ของนโยบายนี้ได้รับการสนับสนุนจากรัฐธรรมนูญคือเขาเลือกมา ๕๔ คนในร้อยคนของผม แต่พวกไม่ใช่พวกของกระผมก็มีความต้องการเช่นเดียว เพราะฉะนั้นเมื่อกระผมเสนอร่างกฎหมายนี้เข้ามาสู่สภาเมื่อสมัยเลือกตั้งครั้งที่แล้วรัฐบาลเองก็ยังอยากจะกีดกัน กระผมคิดว่าคงจะอยากให้ลูกน้องโง่เงินมาส่งส่วยกันเรื่อย ๆ ก็กีดกัน วิธีกีดกันก็คล้าย ๆ กับเมื่อก่อนแหละครับ คือว่ารับไปพิจารณาปีหนึ่งครับ เขาเรียกว่าแซ่เย็น ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญที่เลิกไป พอจนจะถึงปี รัฐบาลก็ส่งย้อนมาให้สภาพิจารณาพร้อมกับร่างของรัฐบาลซึ่งเป็นลูกคนละแม่หน้าตาไม่ได้เหมือนกันเลย คือร่างเดิมของกระผมนะเป็นลักษณะที่ว่าเราแก้ไขในลักษณะนี้ไม่ได้ ควรจะตั้งกรมสอบสวนขึ้นให้ไปขึ้นกระทรวงยุติธรรม แต่รัฐบาลไม่พร้อม เมื่อเป็นกรรมาธิการรับพิจารณารับหลักการ กระผมท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการยุติธรรมนี่ก็นั่งอยู่ด้วยกันเป็นพยานกระผมได้ว่ากระผมไม่ได้กล่าวเท็จก็ประนีประนอมกระผมเสี่ยงข้างน้อยกระผมต้องแพ้เสียงข้างมาก กีดกีดกันในหลักการว่า

เอาอย่างนี้เถอะ อย่าตั้งกรมเลยรัฐบาลไม่ค่อยจะมีเงิน เราตั้งกรมนี้พิธีการมันมาก เมื่อมันมากแล้วก็คุณเอาไปว่าปลัดอำเภอ นายอำเภอ สอบสวน ตำรวจ สอบสวนร่วมกันให้มันคุมกัน และหัวหน้าพนักงานสอบสวนนี้ต้องรองกันมาก กระผมให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนทั่วประเทศ รัฐบาลต้องรองขออธิบดีตำรวจเป็น กระผมดูแล้วก็ไม่มีเหตุผล อธิบดีตำรวจขึ้นกับกระทรวงมหาดไทย ถ้าไม่จำเป็นมันก็เรื่องต้องรองอีก กระผมจำจนจำใจต้องยอม เพื่อให้กฎหมายนี้เข้าไปสู่ถึงประชาชนให้ได้ ย้อนเข้ามาสภา สภารับหลักการ มันเป็นการพิสูจน์ว่าผู้แทนที่ได้ราษฎรรับเลือกตั้งเข้ามานั้น เห็นชอบกับกฎหมายร่างที่เสนอมานี้แล้วในครั้งนั้น เมื่อสภารับหลักการแล้วก็ตั้งกรรมาธิการขึ้นไปพิจารณาร่างกระผมอีกคนหนึ่ง ปลัดกระทรวงมหาดไทยเดี๋ยวนี้อีกคนหนึ่ง รัฐมนตรีช่วยว่าการยุติธรรมเดี๋ยวนี้คนหนึ่ง กับอีกพวกที่ล้มหายตายจากไปบ้างหรือพลัดพรากจากที่นาคาที่อยู่ไปบ้างร่วมด้วย มันก็เป็นรูปร่าง ที่กรรมาธิการที่สภาตั้งไปเขียนไว้อย่างนี้ เขียนไว้อย่างนี้จะบกพร่องหรือไม่บกพร่องกระผมไม่ทราบ แต่ว่ากระผมเคารพมติของสภาว่ากรรมาธิการสภาเขียนไว้อย่างนี้แล้ว กระผมจึงเสนอมาในรูปร่างนี้พอพิมพ์เสร็จ ก็เกิดปฏิบัติ กฎหมายนี้ไม่ต้องแช่เย็นเหมือนอย่างเมื่อกระผมเสนอร่างมันก็จมอยู่ที่สภานี้ เมื่อกระผมได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ก็นึกถึงราษฎรที่ฝากความไว้วางใจไว้ว่าจะให้เรื่องนี้ผ่านสภาไป และกระผมเกิดมีสิทธิและหน้าที่ กระผมจึงเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มาสู่สภานี้เพื่อพิจารณาและกระผมหวังว่ารัฐบาลนี้คงจะไม่มีเจตนาร้ายต่อราษฎรเอาไปแช่เย็นเหมือนอย่างที่กระผมถูกแช่เย็นมาแล้วครั้งแรก เพราะเหตุว่าถ้าหากักราษฎรจริง ๆ มีเหตุผลประการใดที่จะปฏิเสธไม่พิจารณา กฎหมายฉบับนี้ ข้าราชการในกระทรวงมหาดไทยหลายคน เกือบ ๖ คน ได้เห็นชอบกับร่างกฎหมายฉบับนี้ ได้มีเตรียมการกันถึงขอตำแหน่งพนักงานสอบสวน ๔๐๐ คน กระผมให้ ๕๐๐ คน ๕๐๐ คน ก็ขอจากสำนักงบประมาณ ผู้แทนที่เป็นข้าราชการสำนักงบประมาณที่อยู่ในสภานี้ ขณะนี้รู้ รัฐมนตรีคลังซึ่งเป็นกรรมาธิการงบประมาณกับกระผมก็รู้ รัฐมนตรีช่วยก็รู้ ให้เงินไป เมื่อให้เงินไปเขาบอกให้ไปสอบสวน ไปรับพนักงานสอบสวน ให้เงินไปแล้ว ตั้งแต่ปีที่กระผมเป็นกรรมาธิการงบประมาณนั้นให้เงินไปอบรมโดยมีเงื่อนไขว่าต้องมาจากโรงเรียนตำรวจ ต้องมาจากรัฐศาสตร์ ต้องมาจากนิติศาสตร์ และต้องได้รับการอบรม ผ่านการอบรม

แล้วถึงจะให้มันเป็นพนักงานสอบสวนแต่เขาทำกันเป็นแค่นั้นเพียงไร กระผมก็ถูกปฏิบัติเสียแล้ว ก็ไม่ได้มาทวงวายกับเขา เรื่องจริงมันเป็นอย่างนี้ครับ พนักงานสอบสวนนี้เรามีกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่แตกต่างกับเอกราชทางศาลมาอันหนึ่งว่า การฟ้องศาลในคดีอาญานั้น ถ้าหากไม่มีการสอบสวน อัยการฟ้องไม่ได้คดีบางคดีราษฎรจะฟ้องเองก็ได้ ถ้าอัยการไม่ฟ้อง แต่ต้องเสียเงิน ก็ถ้าหากว่ามีพนักงานสอบสวน มีอัยการไว้แล้ว ให้สิทธิผู้เสียหายไปฟ้องเอง ก็อย่ามีรัฐบาลเสียดีกว่าเป็นอนาธิปไตย (anarchist) ยิ่งกันเองดีกว่า เมื่อมีพนักงานสอบสวนแล้ว เหตุมันก็เกิดขึ้นว่ามีความผิดนายอำเภอรู้ เจ้าเมืองรู้ พนักงานสอบสวนที่เป็นตำรวจกินสินบน เขาเข้าไป บอกว่าฉันไม่จับใครจะทำไม่ว่าแล้วก็ไม่มีการทำอะไรจริง ๆ เสียด้วย ที่มันเป็นอย่างนั้น ก็เพราะว่าเมื่อสมัยท่านจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ได้ไปตราพระราชกฤษฎีกาขัดพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนชั้นฉบับหนึ่งว่า ตำรวจไม่ต้องไปขึ้นกับอำเภอกับจังหวัด ไม่ขึ้นกับคณะกรรมการอำเภอและคณะกรรมการจังหวัด แม้แต่พลตำรวจจะลงให้คุณให้โทษไม่ได้ ที่จริงพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้กระผมไม่ยอมรับนับถือ เพราะมันขัดกฎหมาย แต่กระผมไม่ใช่เป็นคนตีความตามกฎหมายกระผมเป็นแต่คนออกกฎหมาย เรื่องก็คาราคาซังมาจนบัดนี้ กระผมมีพยานอ้างอิง ต้องขออนุญาตท่านประธานครับว่า กระผมจะต้องกล่าวถึงชื่อคนสักคนหนึ่ง คุณประภาส จารุเสถียรเป็นกรรมาธิการกฎหมายฉบับนี้อยู่ด้วย ก็บอกว่ามูลเหตุมันไม่ใช่อยู่ที่ใครสอบสวนหรือกมันอยู่ที่ว่าตำรวจไม่ขึ้นกับนายอำเภอ ไม่ขึ้นกับเจ้าเมือง มันตามพระราชกฤษฎีกานั้นคุณก็ไปเลิกพระราชกฤษฎีกาเสียซี ผมก็บอก เอ สภานี้ไม่มีหน้าที่ออกพระราชกฤษฎีกาหรือครับรัฐบาลนำความกราบบังคมทูลและรับสนองพระบรมราชโองการ เรื่องก็เฉย ๆ ก็บอกว่าคุณก็ไปออกซิ คุณเป็นรัฐมนตรีมหาดไทยนี้ ก็ไม่กล้า กลัวแตกกัน กลัวจะอยู่เป็นรัฐบาลไม่ได้นี่เป็นเรื่องจริง ๆ เมื่อมาถึงขั้นนี้แล้วกระผมก็หวังว่าราษฎรที่คอยรอกฎหมายฉบับนี้อยู่ ท่านประธานก็เห็นโทรเลข เมื่อคืนนี้เขาโทรเลขมาหวังว่าจะผ่านไป ได้ ชาวบ้านมาจากสุราษฎร์ธานีหรือที่ไหนกระผมก็จำไม่ได้แล้ว แต่ว่าสภานี้จะเห็นกับกระผมหรือไม่เห็นก็แล้วแต่อัธยาศัย กระผมเสนอมาไม่ใช่เพื่อประโยชน์กับตัวกระผมเอง จะระบบไหนกระผมก็ไม่เคยถูกใครชมเชงกระผมเลย เพราะกระผมเป็นคนสุขภาพเรียวร้อย และไม่ค่อยจะเป็นอันธพาล กระผมก็หวังว่าสภานี้จะพิจารณาด้วยดี

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณสนิห์ครับ

(นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ ได้ยื่นขึ้นจะอภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมเรียกคุณสนิห์ เอกชัย คุณชื่อสุรินทร์ครับ

นายสนิห์ เอกชัย : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สนิห์ เอกชัย ได้ฟังท่านผู้เสนอให้เหตุผลแก้ไขประมวลวิธีพิจารณาความอาญาฉบับนี้แล้ว รู้สึกว่าเป็นเรื่องใหญ่เหลือเกิน เป็นเรื่องใหญ่จนกระผมคิดว่าเรื่องนี้ควรจะเป็นเรื่องนโยบายของรัฐบาลมากกว่าที่จะเป็นของสมาชิกผู้หนึ่งผู้ใด เหตุผลที่กระผมคิดว่าเรื่องการสอบสวนที่จะโอนไปโอนมานี้เป็นเรื่องรัฐบาลนั้นเนื่องจากว่ามีปัญหาว่าในขณะนี้พร้อมหรือยังที่เราจะโอนอำนาจการสอบสวนจากเจ้าหน้าที่ตำรวจมาอยู่กับอำเภอและจังหวัด เรามีเจ้าหน้าที่ครบแล้วหรือยัง อันนี้ถ้าหากว่าสภานี้เกิดรับหลักการร่างพระราชบัญญัติแก้ไขประมวลวิธีพิจารณาความอาญานี้ไปแล้ว แต่ปรากฏว่ากลไกที่จะปฏิบัติงานให้เป็นไปตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่พร้อมที่จะเป็นไปได้แล้ว เหตุการณ์จะเป็นอย่างไรต่อไป อันนี้กระผมก็อยากจะฝากกับสภานี้ไว้พิจารณา

อีกประการหนึ่ง เราถ้ามองย้อนหลัง ๆ กันไปถึงเรื่องประวัติศาสตร์ของการสอบสวนแต่ต้นมาของเมืองไทยนั้น เราจะเห็นว่าอิทธิพลของการสอบสวนไปสลับสวณมาถึง ๕-๖ ครั้งนั้นมีมูลเหตุมาจาก ๒ ประการ ประการแรกเนื่องมาจากอิทธิพลทางการเมือง เพื่อจะหาเสียงกับเจ้าหน้าที่และเจ้าพนักงานสอบสวน นั้นเป็นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง เนื่องจากบุคคลที่สอบสวนนั้นไม่ดี ไม่ว่าจะเป็นตำรวจหรืออำเภอก็ตาม เนื่องมาจากบุคคล ไม่ใช่เนื่องจากหลักการอันนี้ ขณะนี้เราจะเห็นว่าตำรวจนั้นก็มีความสมรรถภาพในการสอบสวนไม่เลวนัก แต่เราก็ต้องยอมรับว่ายังมีตำรวจบางคน บางแห่งไม่ดีและในบางท้องถิ่นถึงกับทำให้ราษฎรตี ๆ กลายเป็นผู้ร้ายไปก็มี ถ้ากรมตำรวจรับเช่นนี้แล้ว เราก็เห็นว่าควรจะต้องแก้กันที่บุคคลมากกว่าที่จะมาแก้กันที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

อีกประการหนึ่งนั้น อำนาจการสอบสวนนั้นกระผมคิดว่ามันไม่ควรจะมาขึ้นกับกระทรวงมหาดไทยด้วยซ้ำไป ควรจะเป็นอำนาจอิสระอย่างที่ท่านผู้เสนอว่า ควรจะตั้งเป็นกรม เมื่อตั้งเป็นกรมแล้วก็ควรจะสังกัดอยู่กับกระบวนการยุติธรรมคือกระทรวงยุติธรรมอัน

กระทรวงยุติธรรมนั้นกระผมก็เห็นว่ามันควรจะเป็นอำนาจอันอิสระไม่ขึ้นกับใครทั้งสิ้น อันนี้ก็ขึ้นอยู่กับรัฐธรรมนูญ ขณะนี้บ้านเมืองเราก็ปราศจากรัฐธรรมนูญ กระผมจึงไม่เห็นด้วยว่าเราจะต้องมาแก้ไขกฎหมายฉบับนี้เราควรจะคอยรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นแม่บทกฎหมายของบ้านเมืองเสียก่อน แล้วควรจะมาแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้

พลตำรวจโท จำรัส มังคลารัตน์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผมไม่เห็นด้วยในหลักการที่ท่านสมาชิกเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ ก่อนอื่นผมขอเรียนว่าขณะนี้ตำรวจในยุคปัจจุบันนี้ได้วิ่งออกมาจากกรมตำรวจเก่ามาเป็นระยะหลายพันไมล์แล้ว ฉะนั้นจึงขอเรียนว่า นับตั้งแต่พลตำรวจเอกลงมาจนกระทั่งถึงพลตำรวจได้ตั้งปณิธานไว้ว่าจะตั้งใจปฏิบัติหน้าที่อย่างดีที่สุดที่จะดีได้ เพื่อให้ความคุ้มครองและให้ความปลอดภัยแก่ประชาชน นี่เป็นสิ่งที่ตำรวจในยุคปัจจุบันนี้ปฏิบัติอยู่แต่ใครขอเรียนว่า หลังจากวันมหาวิปโยคมาแล้ว ตำรวจเมืองหลวงก็ได้เข้าสถานพักฟื้นเพิ่งออกมาใหม่ ๆ ฉะนั้นจิตใจขณะนี้ก็ได้รับการบำรุงรักษาและพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่อยู่แล้ว แต่ในร่างพระราชบัญญัตินี้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจะได้นำตำรวจบ้านนอกคือตำรวจภูธรนำไปเข้าสถานพักฟื้นอีกแล้ว ทั้งนี้ก็เพราะเหตุว่าสถานพักฟื้นที่ในกรุงเทพฯ นี้ ผู้บังคับบัญชาอยู่ใกล้ชิดได้ไปเยี่ยมเยียนและได้ไปให้ข้อคิดข้อเห็น และมีหมอद्याติรักษาได้รวดเร็ว แต่ถ้าปรากฏว่าตำรวจภูธรซึ่งเป็นตำรวจบ้านนอกได้เข้าสถานพักฟื้นแล้วก็ยากที่จะบำรุงรักษา ทั้งนี้เพราะอยู่ห่างไกล ฉะนั้นในการสอบสวนนี้ ถ้าพิจารณาให้รอบคอบแล้วจะเห็นว่า นับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๖ จนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้ พนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจได้เป็นผู้สอบสวนแต่ฝ่ายเดียว ซึ่งทั้งนี้ก็ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบตามกฎหมายมาโดยถือคำสั่งของกระทรวงมหาดไทยและตามกฎหมายปัจจุบันมาจนกระทั่งถึงบัดนี้แล้ว แต่แล้วท่านมาพิจารณาดูเถอะครับว่า พนักงานสอบสวนทำมานั้นจะให้ตำรวจนั้นสวมหมวกที่เดียว ๒ ใบ คือพนักงานสอบสวนเป็นตำรวจ แต่หัวหน้าพนักงานสอบสวนตำรวจนั้นเป็นฝ่ายปกครอง ท่านลองพิจารณาให้ละเอียดเถอะครับว่า การปฏิบัติหน้าที่มันจะหนักใจแก่ผู้ปฏิบัติเพียงใด เพราะเหตุใด เพราะเหตุว่าเวลาที่สอบสวนนั้น ตำรวจสอบ แต่เมื่อเวลาสอบสวนถึงหัวหน้าพนักงานสอบสวนนั้น ได้แก่ฝ่ายปกครอง แล้วท่านลองคิดดูซิครับการปฏิบัติหน้าที่ผมรู้สึกว่ายากที่จะเดินไปด้วยดี ทั้งนี้มีปรากฏหลักฐานจากคราวที่แล้ว ๆ มาว่า

ในการสอบสวนโยนกันไปโยนกันมา ๗ ครั้งนั้น ปรากฏผลเป็นอย่างไร ก่อนที่ท่านสมาชิกผู้อาวุโสจะเสนอมานี้ ท่านกรุณาไปดูระเบียบหรือดุลหลักการหรือดุลหลักฐานรากฐานที่ ๗ ครั้งมาแล้วนั้นมันเป็นเพราะเหตุใด แล้วท่านจะรู้ว่ามูลเหตุหรือข้อขัดข้องนั้นมันมีอุปสรรคมากในการที่สอบสวนร่วมกัน อันนี้ผมขอเรียนให้ท่านที่ประชุมได้พิจารณาโดยรอบคอบด้วย เพราะการสอบสวนนั้นเป็นการที่จะบำรุงจิตใจของประชาชนในการที่จะป้องกันและปราบปรามความผิดต่าง ๆ ให้ความผาสุกแก่ประชาชนอย่างแท้จริง และขณะนี้เห็นหัวเลี้ยวหัวต่อ แล้วเหตุไฉนจึงจะทำให้จิตใจของตำรวจหรือจิตใจของบางท่านนั้นซบมัวลงไปหรือจะต้องเข้าสถานพักฟื้น ท่านลองพิจารณาดูให้ดี ทั้งนี้เพราะผมเห็นว่าในขณะนี้มันว่าตั้งแต่ท่านอธิบดีใหม่ปัจจุบันนี้ ได้เข้ามาแล้ว ผมขอเรียนยืนยันว่าตำรวจในยุคปัจจุบันนี้ดีที่สุดที่จะได้ พร้อมทั้งจะปฏิบัติหน้าที่และพร้อมที่จะเสนอสนองความต้องการและการบริการของท่านสมาชิกหรือท่านประชาชนทุกคน อันนี้ผมขอเรียนยืนยันได้ และนอกจากนั้นท่านลองพิจารณาดูครับ อีกไม่กี่วันกฎหมายรัฐธรรมนูญก็จะเข้ามาแล้ว เหตุไฉนจึงได้นำกฎหมายฉบับนี้เข้ามาในการที่จะทำให้กฎหมายแม่บทใหญ่ได้พิจารณาอีกแต่ละครั้ง เพราะเหตุว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นได้มีบทบัญญัติไว้ในหมวด ๓ แล้วว่า สิทธิของประชาชนนั้นมีความเกี่ยวพันกับวิธีพิจารณาความอาญาอยู่หลายประการด้วยกัน ถ้ามีการแก้กฎหมายฉบับนี้ มีหน้าซำจะต้องไปผูกพันอยู่กับกฎหมายใหญ่อีก อันนี้ขอให้ท่านพิจารณาด้วย และนอกจากนั้นกฎหมายเลือกตั้งจะเข้ามาสภากภายในไม่กี่วันนี้แล้ว แล้วเหตุไฉนเราไม่มอบไปให้ผู้แทนซึ่งมาจากปวงชนโดยแท้จริงมาทุกมุมเมืองของประเทศไทยได้มาร่วมกันพิจารณากฎหมายใหญ่กฎหมายหลักอันนี้จะไม่เป็นการยุติธรรมและไม่เป็นที่สมบูรณหรืออันนี้ผมขอฝากท่านสมาชิกซึ่งมีเกียรติและได้กรุณาพิจารณาด้วยดีด้วย แต่ผมไม่เห็นด้วยหลักการที่ว่า จะเข้ามาในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อนี้ขอขอบพระคุณครับ

นายกระมล ทองธรรมชาติ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม กระมล ทองธรรมชาติ ก่อนที่กระผมจะพูดว่า กระผมจะเห็นด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่นั้น กระผมใคร่ขอแสดงความเห็นก่อนเล็กน้อยว่า เรื่องการสอบสวนนั้นเป็นอำนาจที่เกี่ยวข้องกับสิทธิเสรีภาพของประชาชนอย่างมาก เพราะฉะนั้นการที่เราจะประวิงเวลาหรือจะหาเหตุ

ต่าง ๆ มาอ้างนั้น น่าจะต้องพิจารณาให้เห็นว่า เสรีภาพของบุคคลนั้นถูกลิดรอนไป ตำรวจ
 ตระเวนชายแดนและทหารก็จะกินเวลาและหาเหตุต่าง ๆ มาอ้างนั้นน่าจะต้องพิจารณาให้
 เห็นว่าเสรีภาพของบุคคลนั้น ถูกลิดรอนไปไม่ว่าชั่วโมงใด วันใด นาทีใด กระทบฟังมาว่า
 อำนาจการสอบสวนอยู่ฝ่ายใดก็ไม่ดี เพราะว่าคนไม่ดีทั้งนั้น ขอให้แก้ที่คนก็แล้วกัน กรมตำรวจ
 ก็ได้รับปรับปรุงเยียวยาในด้านจิตใจของตำรวจมานานแล้ว เชื่อว่าตำรวจจะทำดี กระทบก็
 เห็นด้วย เรื่องตัวบุคคลกระทบไม่เคยเห็นเลย กระทบเป็นอาจารย์สอนในโรงเรียนนายร้อย
 ตำรวจ และนักเรียนคณะรัฐศาสตร์ก็เห็นว่านิสิตนักศึกษา นักเรียนนายร้อยตำรวจทุกคน
 เป็นคนดีทั้งนั้น ออกไปก็อยากไปรับราชการเพื่อทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติและพิทักษ์
 รักษาสิทธิเสรีภาพของประชาชน ตลอดจนจัดพวกทุรชนทั้งหลายแหล่ แต่ระบบวิธีการต่าง ๆ
 นี้ทำให้นักเรียนเหล่านั้นไม่ว่าจะจบจากรัฐศาสตร์หรือนักเรียนนายร้อยตำรวจก็ต้องไป
 เจอสิ่งยั่วยวนต่าง ๆ ที่ครูบาอาจารย์ได้ครอบงำไว้ กระทบเลยถูกสวดหลายที่ อบรมประชาธิปไตย
 ทำไม่สอนนักเรียนรัฐศาสตร์ไปเที่ยวจ้อกเงาะละ กระทบก็ขอยอมรับว่า ถ้ามันมีอย่างนั้นขึ้น
 ก็ขอยืนยันว่าไม่ได้สอนแน่ ๆ ถ้าหากว่าเกิดขึ้นจริง ๆ กระทบก็ยังไม่ทราบ กระทบเชื่อว่าเป็น
 เพราะระบบ เพราะฉะนั้นในทัศนะของกระทบในเรื่องตัวบุคคลแล้วไม่น่าจะพูดว่ากรมตำรวจ
 หรือกรมการปกครองจะดีกว่ากัน ปัญหาที่อยู่อย่างเดียวกันว่า ทำอย่างไรจึงจะให้อำนาจที่จะมี
 ส่วนในการทำให้เสรีภาพของประชาชนถูกลิดรอนไปนี้ถูกคานถูกถ่วง เราต้องยอมรับในภษิต
 รัฐศาสตร์อันหนึ่งว่า อำนาจขึ้นอยู่กับใครมากเกินไปจะทำให้คนรับกลายเป็นคนเลวไปในที่สุด
 อำนาจไม่ว่าจะอยู่กับผู้ปกครองระดับชาติ หรือผู้ปกครองระดับจังหวัดหรือผู้ปกครองระดับ
 ท้องถิ่นหรือตัวบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ถ้าจะลิดรอนสิทธิเสรีภาพของประชาชนได้ โดยไม่มีการ
 ถ่วงคานกันแล้ว กระทบคิดว่าจะทำให้สิทธิเสรีภาพของประชาชนต้องถูกลิดรอนไปเรื่อย ๆ
 การถ่วงดุลย์อำนาจนั้นจะทำได้อย่างไร กระทบเห็นว่าทำได้สองวิธี คือให้มีบุคคลหลายฝ่าย
 เข้ามามีส่วนร่วมในการที่จะทำหน้าที่สอบสวนเพื่อความเป็นธรรมขึ้นต้นกับคนที่ถูกกล่าวหาว่า
 กระทำความผิดในทางอาญา การให้ฝ่ายปกครองร่วมด้วยก็จะมีประโยชน์ทำให้การถ่วงและ
 คานกัน แต่ก็ต้องมีคำขอร้องจะทำให้จิตใจของฝ่ายตำรวจนั้นต้องเข้าโรงพยาบาลไปอีก จะ
 ต้องเยียวยากันไปอีกนานนั้น กระทบเห็นใจในข้อนี้การที่คนคนหนึ่งจะต้องมีนายสองคน

ในขณะเดียวกัน ถ้ายอมให้การสอบสวนยุ่งยาก แต่จะเป็นไปได้ไหมครับ ที่จะทำให้ข้าราชการที่เป็นพนักงานสอบสวนในฝ่ายตำรวจที่อยู่ในระดับตำรวจภูธรหรือระดับจังหวัดนั้นขึ้นกับนายอำเภอ ขึ้นกับผู้ว่าราชการจังหวัด โดยสายงานของการบังคับบัญชาตามระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ถ้ากระผมคิดว่าทำสิ่งนั้นได้ การโอนนายอำเภอเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนก็ไม่จำเป็น แต่ถ้าทำอย่างนั้นไม่ได้ กระผมก็ขอบอกว่ากระผมขอสนับสนุนร่างกฎหมายฉบับนี้จะเป็นร่างกฎหมายที่ทำให้สิทธิเสรีภาพของประชาชนได้รับการคุ้มครองในขั้นต้นอย่างดี เพราะอำนาจที่จะทำให้เขาเข้าไปอยู่ในที่ที่ไม่ควรจะอยู่นั้นได้ถูกกานไว้อย่างเหมาะสม ขอขอบคุณครับ ท่านประธาน

นายเฉลิมชัย วสินนท์ :ท่านประธานที่เคารพ กระผม เฉลิมชัย วสินนท์ กระผมเห็นด้วยอย่างเต็มใจและเต็มที่ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่กล่าวเมื่อกี้ว่า บุคคลนั้นจะดีหรือเลวอยู่ที่ระบบ กระผมไม่ได้มีอาชีพเกี่ยวพันในทางกฎหมายโดยตรง เช่นหมายความว่ากระผมไม่มีอาชีพทางด้านพนักงานสอบสวนหรือว่าอัยการหรือตุลาการ แต่ความเข้าใจของกระผมรู้สึกว่าการสอบสวนนี้ เรื่องอำนาจการสอบสวนนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงมาหลายครั้งหลายหนก็รู้สึกว่าไม่เป็นที่ยุติในสังคมประเทศไทยนั้น อันนี้เป็นเรื่องที่ได้ว่าการมอบอำนาจการสอบสวนให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดนั้นคงเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องสมบูรณ์นัก จึงมีการเปลี่ยนแปลงกันอยู่เรื่อย ๆ การสอบสวนกระผมเข้าใจว่าเป็นส่วนหนึ่งของอีกหลาย ๆ อย่างในกระบวนการพิจารณาความอาญา กระผมไม่แน่ใจว่าการสอบสวนหรือในทางกฎหมายอาญากำหนดความสำคัญ การสอบสวนว่าอย่างเมื่อกี้ที่ท่านผู้เสนอญัตติกฎหมายฉบับนี้ว่า พนักงานอัยการจะฟ้องร้องมิได้ ถ้าไม่มีการสอบสวน ฉะนั้นปัญหาอยู่ที่ว่ากระบวนการวิธีพิจารณาความอาญาที่เราใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ทั้งระบบเหมาะสมหรือยัง กระผมเห็นด้วยในความเดือดร้อนเกี่ยวกับการสอบสวนโดยเฉพาะในภูมิภาค กระผมเห็นด้วยในหลักการเบื้องต้นว่าจะต้องมีการแก้ไข แต่กระผมก็ยังเห็นด้วยว่าไม่ใช่แก้ไขในรูปแบบนี้ ในการลงมติจะรับหลักการฉบับนี้หรือไม่ กระผมกล้าตอบในที่นี้ว่ากระผมจะไม่รับหลักการแต่ทั้งนี้กระผมไม่ได้หมายความว่ากระผมเห็นด้วยกับฝ่ายค้านสมาชิกผู้มีเกียรติทางปากนั้น กระผมเห็นว่าที่กระผมไม่รับหลักการอันนี้ เพราะว่ายังมีการแก้ไขที่ยังไม่สนใจกระผมครับ และกระผมเชื่อว่าท่านสมาชิกทั้งหลายฝ่ายที่จะไม่

รับหลักการอันนี้ คงจะมีความเห็นด้วยกับกระผม ขอบพระคุณครับ

นายชมพู อรรถจินดา : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ วันนี้กระผมขอพูดไปถึงเรื่องเก่าครับสักหน่อย กระผมสอบกฎหมายได้แล้วก็ออกเข้ามารับราชการเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรม ตั้งแต่ก่อนเปลี่ยนแปลงการปกครองในปี พ.ศ. ๒๔๗๕ กระผมเสียใจที่จะกราบเรียนท่านสมาชิกว่าความมีสิทธิเสรีภาพหรือได้รับความยุติธรรมต่อกระบวนการยุติธรรมปัจจุบัน ๔๒ ปีนี้สู้โบราณก็ไม่ได้ กระผมกราบเรียนว่าอย่าไปรอรัฐธรรมนูญเลยครับ รัฐธรรมนูญทุกฉบับมีคำยกลอยในนั้นเป็นคำยกลที่ลอกปิดบังความจริงที่จะให้สิทธิเสรีภาพแก่ประชาชนตัวหนังสือที่เขียนมันก็อยู่ในนั้นแล้วก็ลอกกันต่อ ๆ มาแล้วท่านจะได้อ่านแล้วก็เช่นเดียวกัน แต่ว่าประชาชนที่อยู่ในชนบทนะครับ ก็คงจะได้รับสิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญที่จะร้องให้ถูกรัดถูกไถถูกรังแก ยุคใดประกาศกฎอัยการศึก ไปที่ไหนเขาเรียกว่าศาลอำเภอเป็นศาลชั้นต้น แล้วก็ถ้าศาลอุทธรณ์คืออัยการ มีน้ำใจไมตรีกับศาลชั้นต้นแล้วละก็ มันก็เป็นศาลเด็ดขาดโดยมาก มันอยู่แค่นั้นแหละครับ เวลานี้กระบวนการยุติธรรมของเรามี เล้าหนึ่ง ขาหนึ่ง หลักหนึ่ง ตั้งขึ้นแล้วคือศาลยุติธรรมพอจะพึ่งพาอาศัยได้แต่กว่าจะมาถึงศาลยุติธรรมบางที่ครับ มันมาไม่ไหว ที่การสอบสวนนี้เป็นแหล่งของเสรีภาพของประชาชนที่จะได้รับ สิ่งที่เขียนไว้สวย ๆ ตามรัฐธรรมนูญนี้หรือไม่ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติครับ ๔๒ ปีมานี้ท่านนึกหรือเปล่าว่าไม่มีนักกฎหมาย นักอาชญาวิทยา นักรัฐศาสตร์ ซึ่งอุดมสติปัญญา ควรจะคิดกระบวนการยุติธรรมให้มีการเหมาะสม ท่านนึกหรือว่าไม่มีนักปราชญ์ทั้งหลายตลอด ๔๒ ปีนี้ที่รู้และเห็นว่าการโอนอำนาจการสอบสวนจากอำเภอไปตำรวจก็ดี จากตำรวจมาอำเภอก็ดี ไม่ได้ทำให้ละไรดีขึ้น นอกจากว่าใครมีอำนาจแล้วก็ดึงเอาไป ไม่ได้ทำอะไรให้ดีขึ้น ไม่ได้ทำให้น้ำตานันมันแห้งลง กระผมทราบว่าทางรัฐบาลก็ได้พิจารณามีผู้รู้ในการที่จะสร้างระบบการยุติธรรมขึ้นให้มีการสอบสวนคิดเป็นกรมคิดเป็นอะไร คิดกันได้มากแล้วประการแรกกระผมจึงลงสรุปว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ถ้าเลือกตั้งเข้ามา ใครเป็นรัฐบาลเขาก็ไม่ยากเปลี่ยนครับ มีตำรวจก็ได้ อำเภอก็ได้เป็นผู้มีอำนาจเด็ดขาดที่จะบีบก็ตายคลายก็อยู่ในมือเขา ก็จะเป็นดังกะละครับ เพราะฉะนั้นกระผมขอเสนอว่า ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเวลานี้ เรามีสองประการพร้อมกันซึ่งใน ๔๒ ปีไม่เคยมี ๑. มีท่านสมาชิกทุกท่านไม่ได้สังกัดอยู่ในพรรคใดไม่ได้มีใครที่จะจี

หลังท่านได้ว่าโหวตซ้ายหรือโหวตขวา ขอโปรดได้รักษาศักดิ์ศรีของท่าน ซึ่งกระผมมีความภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งที่สองที่เราคือท่านรัฐบาลรัฐบาลที่เข้ามาด้วยน้ำใจที่จะทำดี ที่จะสร้างสรรค์สิ่งที่ดีซึ่งให้กลับเป็นดี กระผมหวังเหลือเกินครับว่า การแก้ไขระบบการยุติธรรม อันนี้ซึ่งเป็นเครื่องมือของฝ่ายบริหารที่สำคัญนั้นไม่มีรัฐบาลไหนที่เข้ามาตามรัฐธรรมนูญจะยอมให้ไป มีรัฐบาลนี้เท่านั้นครับ ถ้าหากจะทำ กระผมจึงขอเรียนว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ ถ้าหากจะทำโดยความเมตตาของรัฐบาลนี้ นี่คิดถึงสิ่งที่ว่า ถ้าเห็นไปแล้วนะรัฐบาลต่อมาก็ไม่ทำหรอกครับ เขาจะเอาอันนี้เพื่อไปใช้ประโยชน์เสริมอำนาจต่อไป กระผมจึงร้องเรียนว่าอยากให้เสร็จในสมัยรัฐบาลนี้ มันรอไม่ได้หรอกครับเรื่องนี้ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เพราะฉะนั้น กระผมจึงขอประทานเสนอว่า เมื่อกี้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเจ้าของร่างพระราชบัญญัติซึ่งกระผมรับรองฉบับนี้ได้กล่าวไปในแนวหนึ่ง กระผมจะกล่าวอีกแนวหนึ่ง กระผมเชื่อมั่นและกระผมรับรองในใจว่า ถ้ารัฐบาลนี้มีน้ำใจกว้างขวางมีใจมุ่งมั่นที่จะทำประโยชน์อย่างแท้จริง โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรียุติธรรม กระผมจึงหวังว่าเมื่อเขากล่าวหาท่านเมื่อกี้ว่าท่านรับเอาไปจะไป แก้นั้น ขาดไปค่าเดียวละครับ ท่านรัฐมนตรียุติธรรมไม่ได้บอกให้เราชื่นใจว่าท่านเห็นด้วยกับหลักการ เช่นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เหมือนกัน ถ้าเราจะได้รับฟังจากรัฐบาลด้วยความชื่นใจสักนิดว่ารัฐบาลเองก็มีความรู้สึกว่าจะอยากจะทำปรับปรุงขบวนการยุติธรรมให้เกิดความบำบัดทุกข์บำรุงสุขของประชาชนในท้องถิ่น รัฐบาลเองก็อยากทำกฎหมายฉบับนี้ให้เป็นหลัก รัฐบาลอาจจะเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่สมบูรณ์มันจะสมบูรณ์ได้อย่างไรครับ ก็ทำในสมัยที่แย่งอำนาจกันไปแย่งอำนาจกันมา และเป็นสมัยที่รัฐบาลเองก็ยังอยากเอาไว้ให้เป็นเครื่องส่งเสริมอำนาจ เพราะฉะนั้นรัฐบาลนี้ไม่มีข้อตำหนิอย่างหนึ่งอย่างใดที่ได้ทำให้มีความเสื่อมเสียเหลวไหลในระบบการยุติธรรมอันนี้เลย รัฐบาลอยู่ในความบริสุทธิ์ผุดผ่อง กระผมจึงหวังว่าอยากจะได้ฟังจากรัฐบาลเสียชนิดหนึ่ง แต่ว่ากระผมก็ไม่คาดกันครับ ถ้าหากว่าท่านไม่พร้อม กระผมเสนอท่านสมาชิกอีกประการหนึ่ง กระผมเสนอแบบเดียวกับท่านอาจารย์สมาชิกผู้มีเกียรติเพื่อนผมเมื่อกี้ว่า ถ้าทางรัฐบาลเองยังไม่พร้อมที่จะพูดอะไรให้เราชื่นใจ กระผมก็ขอเสนอให้ตั้งกรรมาธิการขึ้นนำร่างพระราชบัญญัตินี้ไปพิจารณาขอความร่วมมือจากรัฐบาลมาร่วมพิจารณาวางรูปแบบแก้ไขปัญหาทุกประการให้สมบูรณ์ขึ้น กระผมเสนอให้เสนอไว้เสีย

เลยครับ เพราะว่าเมื่อรัฐบาลพูดแล้วกระผมมีโอกาส กระผมจึงเสนอขอรับรองจากท่านสมาชิก เพื่อจะให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ สภาตั้งกรรมาธิการขึ้นไปพิจารณาหลักการ และปัญหาทุกประการเกี่ยวกับการสอบสวนนี้ ท่านสมาชิกผู้ใดเห็นด้วยรับรองกระผมเสียก่อนและฟังรัฐบาลท่านต่อไป ท่านผู้ใดรับรองบ้างครับ ตั้งกรรมาธิการขึ้นไปวินิจฉัยเสียก่อน ขอบพระคุณครับ

นายบุญช่วย ศรีสารคาม ท่านประธานที่เคารพ กระผม บุญช่วย ศรีสารคาม มาจากชนบท และเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับตำรวจหัวเมือง กระผมขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ที่สนับสนุนนั้นก็ด้วยใจรักด้วยความปรารถนาดีต่อตำรวจที่อยู่หัวเมือง กระผมคิดว่า ตำรวจเหล่านั้นกำลังจมอยู่ในปลักของการถูกต่อว่า ของการถูกนิินทา ของการถูกมองในแง่ไม่ดี ถูกฟ้อง ถูกร้อง ดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายคงจะได้เคยได้ยิน เคยได้ฟัง เคยได้เห็นมาแล้ว กระผมไม่เห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้อภิปรายว่าในช่วงเวลานี้ถ้าหากจะเปลี่ยนแปลงในเรื่องการสอบสวนแล้วจะทำให้ตำรวจตามหัวเมืองจะต้องเข้าสู่สถานพักฟื้น อันนี้ไม่เป็นความจริงเพราะขณะนี้ตำรวจปรารถนาที่อยากจะหลุดพ้นจากพันธะสิ่งมัวเมา สิ่งที่ถูกชาวบ้านด่าว่าอยู่ในขณะนี้เป็นอย่างมาก และการสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะเป็นการสนับสนุนนโยบายของท่านอธิบดีกรมตำรวจคนใหม่ ที่มีความปรารถนาจะให้ตำรวจเป็นที่รักของประชาชน การที่มอบอำนาจไปมัวเมามอมตำรวจด้วยการให้อำนาจทั้งในเรื่อง การจับ การสอบสวน การประกัน การพิจารณาคดี การสั่งคดี การสรุปสำนวนทุกสิ่งทุกอย่าง อยู่ในมือของตำรวจนั้น กระผมเห็นว่าเป็นวิธีการที่ต้องการเอาอำนาจอันนี้เป็นโซ่ในทางผูก ตำรวจตามหัวเมือง ให้มารวมจุดอยู่ในศูนย์เพื่อการปกครองบังคับบัญชาหรือเพื่อให้เกิดสวามิภักดิ์ ต่อทางส่วนกลางเท่านั้น ทำไม่ถึงเป็นอย่างนั้น ก็เพราะว่าเพียงแต่การจับเท่านั้น ตำรวจก็ยอม อยู่ในช่วงโอกาสที่จะถูกกล่าวหาต่อว่าได้ทุกเวลา และยิ่งไปมอบอำนาจในการสอบสวนการสั่งคดีแล้ว เป้าที่จะถูกต่อว่านั้นก็ยิ่งเป็นการหนักยิ่งขึ้น ดังนั้นเพื่อที่จะให้ตำรวจได้เข้าไปสู่แสงสว่าง ได้เป็นเหมือนข้าราชการของแผนกการต่าง ๆ กระผมจึงเห็นว่าควรจะหมดเวลาแล้วที่จะใช้ระบบการปกครองกัน อย่างในบางประเทศที่ด้อยพัฒนาที่มุ่งที่จะเห็นยวรั้งผู้ได้บังคับบัญชาไว้ด้วยการโยนดาบหรือโยนอำนาจ ซึ่งดาบและอำนาจนั้นได้หันเข้าปากอกผู้ที่ใช้เป็น

เรื่องที่เจ็บปวดอยู่ในขณะนั้นนั้นเป็นประการที่หนึ่งที่กระผมขอสนับสนุน

แล้วประการที่ ๒ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงในครั้งนี้อย่างพระราชบัญญัติที่ได้เสมอมา นั้น เป็นเพียงการเปลี่ยนแปลงตัวหัวหน้าพนักงานสอบสวนที่ระดับจังหวัดกับระดับอำเภอเท่านั้น ของเดิมนั้นระดับอำเภอผู้บังคับกอง สถานีตำรวจภูธรเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวน ระดับจังหวัดผู้กำกับตำรวจเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวน การเปลี่ยนมาให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้า พนักงานสอบสวนที่จังหวัด และให้นายอำเภอเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนที่อำเภอนั้น เป็นการถูกต้องสอดคล้องกับหลักระเบียบบริหารราชการแผ่นดินเป็นอย่างดี เพราะตามหลักระเบียบบริหารราชการแผ่นดินนั้นได้ระบุไว้ชัดว่าในจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปกครองบังคับบัญชาและรับผิดชอบราชการทั้งหลายทั้งปวงในจังหวัดนั้น นายอำเภอเป็นผู้ปกครองบังคับบัญชาและรับผิดชอบงานบริหารราชการในอำเภอนั้น ก็ในเมื่องานพิทักษ์รักษาความยุติธรรม งานรักษาความสงบสุขเป็นงานที่สำคัญที่สุดอันหนึ่ง ควบคู่กันไปกับงานพัฒนาในจังหวัดและอำเภอ แล้วเหตุไฉนโยเลาจึงจะให้อยู่นอกความรับผิดชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอ ถ้าหากจะคิดว่างานสอบสวนเป็นเทคนิคที่พิสดารเหลือล้นแล้ว กระผมก็เห็นว่างานทางป่าไม้ก็ดี ทางศุลกากรก็ดี ทางสรรพากรก็ดี ทางที่ดินก็ดี แม้แต่งานช่างทางกรมโยธาธิการก็ดี ล้วนแต่เป็นเรื่องเทคนิคที่แสนจะพิสดาร แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอก็ยังได้เข้าไปควบคุมดูแลอันนี้ได้ นี่ในแง่ของการถูกต้องตามหลักระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งมีกันมานานแล้ว แต่ว่าด้วยเหตุผลในทางการเมือง ด้วยการเกรงอกเกรงใจกัน ด้วยความประสงค์ที่จะให้เกิดการแตกร้างในทางการเมือง จึงได้มีการหลบลี้หลบตาหันหลังให้กับหลักที่ค้ำจุนประเทศชาติบ้านเมือง อันนี้เป็นสิ่งที่น่าเสียใจอย่างยิ่ง

ประการที่ ๓ กระผมมีเหตุผลก็คือ เพื่อประสิทธิภาพของการสอบสวน งานใดก็ตาม ถ้าหากว่ามีการกลั่นกรองกันหลายชั้นหลายหัวคิด หลายหูหลายตาแล้ว ย่อมจะทำให้งานนั้นได้มีความผิดพลาดน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานเกี่ยวกับการพิทักษ์รักษาความเป็นธรรมของประชาชนนั้น ควรอย่างยิ่งที่จะให้มีการกลั่นกรองตรวจสอบเมื่อตำรวจสอบสวนมาก็เสนอให้นายอำเภอช่วยกลั่นกรองอีกทีหนึ่งว่าการสั่งสำนวนจะฟ้องหรือไม่ฟ้อง หรือว่าการจะให้ประกันจะเป็นอย่างไร สอบสวนมานั้นครบถ้วนครบความหรือไม่ มีอะไรบกพร่อง

ควรจะทำเพิ่มเติมเพื่อความเป็นธรรม กระผมก็คิดว่าหลายเหตุหลายตาหลายหัวคิดช่วยกัน
 ทำมันก็จะทำให้งานนี้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ไม่เป็นการก้าวก่ายหรือไม่เป็นการก่อให้เกิดการ
 แแต่กร้าวกันแต่ประการใดทั้งสิ้น การสอบสวนตำรวจก็ยังคงสอบอยู่ร้อยตำรวจตรีร้อยตำรวจโท
 ก็สอบอยู่ แต่ว่าตอนสั่งสำนวนสรุปสำนวนขั้นสุดท้ายว่าพอหรือยังควรจะฟ้องหรือไม่ฟ้อง
 เป็นธรรมดาหรือยัง ตอนนี้นำผู้ว่าราชการจังหวัดกับนายอำเภอช่วยกันกรองความเป็นธรรม
 ความเยือกเย็นก็จะเกิดขึ้นในผืนแผ่นดินไทย และที่สุดกระผมนี้ขอวิงวอนต่อสภาที่ทรงภูมิ
 ปัญญาซึ่งกระผมได้แต่นั่งชมเชยซาบซึ้งในใจตลอดเวลา หลับตาเพ่งมองไปที่ใดก็จะเห็นแต่
 แสงระยิบระยับแห่งภูมิปัญญาของท่านทั้งหลายที่มาจากนานาอาเซีย กระผมขอวิงวอนภูมิปัญญานี้
 ได้โปรดกระทำในสิ่งที่ถูกต้อง นั่นก็คือช่วยรัฐบาลวางระบบวางรากฐานที่ถูกต้องตั้งแต่บัดนี้เสีย
 ขอประทานโทษที่กระผมจะต้องใช้คำไทยแท้ ๆ ว่า โปรดอย่าใช้วิธีการเตะลูกออก ถึงเวลาแล้ว
 ที่เราจะต้องวางรากฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งรากฐานเพื่อพิทักษ์ความเป็นธรรมของประชาชนนั้น
 ต้องทำแต่บัดนี้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลจะชี้แจงอะไรบ้างไหมครับ เชิญครับ

นายกมล วรรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานสภาที่
 เคารพ ความจริงรัฐบาลเองก็คิดว่าจะเสนอความคิดความเห็นในร่างนี้เหมือนกัน แต่ว่าเมื่อ
 ได้ฟังการอภิปรายของท่านสมาชิกสภาผู้มิเกียรติแล้วก็ใคร่จะขอเรียนว่า ประวัตติ์เดิมเท่าที่
 ค้นพบถึงเรื่องการมอบอำนาจการสอบสวนให้กับตำรวจนั้น ทางรัฐบาลสมัยนั้นมีความคิดว่า
 ตำรวจมีหน้าที่ที่จะกระทำการจับกุมปราบปรามอาชญากรรมอยู่แล้ว ถ้ามอบการสอบสวนให้
 กับตำรวจไว้ด้วย ทางด้านพนักงานปกครองฝ่ายปกครองคืออำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัด
 หรือปลัดอำเภอ ก็จะได้มีเวลาไปพัฒนาท้องถิ่นในทางอื่น ไม่มายุ่งเกี่ยวกับเรื่องการสอบสวน
 หรือการจับกุมฟ้องร้อง ส่วนที่ว่า การสอบสวนอาจจะไม่เป็นธรรมหรืออาจจะมีการแก้งกั้นนั้น
 ในระบบของวิธีพิจารณาความอาญามีอัยการคอยเช็คอยู่แล้ว ซึ่งอัยการอาจจะตรวจจากสำนวน
 การสอบสวนนั้นฟ้องหรือไม่ฟ้อง ตามหลักฐานที่ปรากฏในการสอบสวนได้ นี่เป็นความเห็น
 หรือเป็นความคิดของรัฐบาลในสมัยก่อนที่ได้มอบการสอบสวนและหัวหน้าพนักงานสอบสวน
 ให้อยู่กับฝ่ายตำรวจ โดยหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น อันที่จริงอำนาจในการ

สอบสวนของตำรวจก็ดีหรือฝ่ายปกครองก็ดี ในวิธีพิจารณาความอาญาก็ให้อำนาจทั้งคู่อยู่แล้ว เพียงแต่ว่ารัฐบาลจะใช้หาโทษสำหรับเดินในเรื่องของการสอบสวนเท่านั้นเอง เหตุที่ท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องเสนอขึ้นมาตามที่บรรยายมาในตอนต้นก็คงจะมุ่งหมายที่จะให้เป็นหลักแน่นอนเสียที่ แทนที่รัฐบาลไหนๆ มาแล้วก็จะมาเปลี่ยนว่าในสมัยนี้ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนเป็นของตำรวจ สมัยโน้นให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนเป็นของอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัด นี่ก็เป็นเจตนาดีเป็นความปรารถนาดี รัฐบาลก็เห็นว่าเป็นเรื่องที่ดี แต่ว่าในหลักการตามร่างพระราชบัญญัติ เมื่อได้พิเคราะห์ดูแล้วมีเหตุผลอยู่ ๓ ประการด้วยกัน นี่รัฐบาลคิดว่าน่าจะได้ใคร่ครวญให้รอบคอบเสียก่อน

ประการต้น ก็คือปัญหาเรื่องอำนาจของอธิบดีตำรวจตามร่างที่ให้มีอำนาจสอบสวนทั่วราชอาณาจักรนั้น ท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องที่เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้พูดขึ้นมา ก็รู้สึกว่าเป็นเรื่องตรงใจกับรัฐบาล เพราะเหตุที่ว่าตามร่างนี้หัวหน้าพนักงานสอบสวนจังหวัด ต่อไปนี้จะมอบให้ผู้ว่าราชการจังหวัด อำเภอก็จะมอบให้นายอำเภอ ก็เหตุโน้นเล่า หัวหน้าพนักงานสอบสวนทั่วราชอาณาจักรนั้นน่าจะย้ายมาหาอธิบดีกรมตำรวจอีก นี่ก็เป็นปัญหา

ที่นี้พูดถึงเรื่องอำนาจ ความจริงนั้นกระทรวงมหาดไทยก็มีความห่วงใยอยู่มาก เพราะว่ากระทรวงมหาดไทยบังคับบัญชาทั้งตำรวจและผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอ การโอนอำนาจการสอบสวน แม้จะเกี่ยวกับเรื่องหัวหน้าพนักงานสอบสวนนี้เอง ก็รู้สึกว่ามันจะมีอะไรๆ ที่จะต้องแก้ไขเกี่ยวกับการบังคับบัญชาอยู่มากดังเช่นที่สมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องพูดถึงเรื่องตำรวจที่ใส่หมวกสองใบ จะทำอย่างไรได้ ในต่อไปจะเสียกำลังจิตกำลังลงไป นี่ก็เป็นเรื่องที่รัฐบาลได้คำนึงถึงอยู่ นี่เป็นประการที่ ๒

ประการที่ ๓ ซึ่งเป็นสาระสำคัญที่สุดก็คือเรื่องอัตรากำลัง ท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องเสนอได้เล่าให้ฟังอย่างละเอียดว่า เมื่อจะมีการเปลี่ยนแปลงตามกฎหมายฉบับนี้ได้มีการตกลงกันถึงในเรื่องว่าจะต้องมีอัตรารองรับ หมายความว่าจำเป็นต้องเพิ่มอัตราขึ้นใหม่ ประมาณ ๔๐๐ กว่าอัตรา นี่รัฐบาลก็ยังไม่ได้เตรียม เพราะว่าจะต้องใช้เงินใช้ทองใช้ผู้ใช้คน นอกจากนั้นยังได้ฟังเหตุผลของท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องอีกหลายประการ ซึ่งรัฐบาลก็ยังเห็นว่าทั้งสองฝ่ายก็

มีความคิดและความเห็นมีเหตุผลคืออยู่ รัฐบาลก่อนที่จะขอ ณ ที่นี้ ก็จะไม่ขอเรียนว่า เนื่องจากได้ถูกส้าทับมาหลายครั้งหลายคราเพิ่มเติมที่ว่า ถ้าเสนอว่ารัฐบาลขอรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการแล้วละก็ เป็นการแซ่เย้น เพื่อที่ว่าจะคุมอำนาจไว้ให้ส่งส่วยกันต่อไป นี่เป็นเรื่องที่เสียใจมาก เพราะฉะนั้นก่อนที่จะเรียน ก็ใคร่จะขอกราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายว่า การที่รัฐบาลจะเสนอนี้มิได้มีความปรารถนาจะแซ่เย้นและไม่มีความปรารถนาเลยที่จะให้มีการส่งส่วย กระผมกล้ายืนยันว่าทุกคนในรัฐบาลอยู่ด้วยความอดทนและพยายามทำหน้าที่ดีที่สุด ด้วยเหตุนี้เอง ทั้งๆ ที่เสียใจ ก็ดังที่ได้กราบเรียนมาแล้ว ก็อยากจะขอเสนอต่อสภานี้ว่า รัฐบาลใคร่ขอรับร่างไปพิจารณาก่อนรับหลักการ และขอเรียนเสียด้วยเลยว่าใคร่จะขอเวลา ๓ เดือน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ประเดี้ยวครับ คือเมื่อกี้ก็มีท่านสมาชิกอภิปรายแล้วก็เสนอเป็นญัตติ มีผู้รับรองแล้วทำให้สภาตั้งกรรมาธิการไปพิจารณา แล้วขณะที่ท่านพูดท่านก็บอกว่าท่านอยากจะได้ยินน้ำเสียง ผมก็ขอให้รัฐบาลพูดเพื่อเอาใจท่านสมาชิกผู้นั้นให้ท่านได้ยินขึ้น ๆ ใจ จะกลายเป็นเสนอจะรับไปพิจารณาที่ผมก็ไม่ทราบ ท่านสมาชิกจะว่าอย่างไรครับ ตอนญัตติหรือครับ

นายชมพู อรรถจินดา : ครับ ขอขอบพระคุณท่านประธานสภาครับ ขอขอบพระคุณท่านรัฐบาลครับ ผมก็เสนอเป็น ๒ ประการ ถ้าท่านรัฐบาลรับไปพิจารณาแล้ว กระผมก็ขอตอนญัตติที่จะตั้งกรรมาธิการ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับ ก็เป็นอันว่าคุณชมพูขอตอนญัตติที่ตั้งกรรมาธิการ ก็เลยกลับมาเป็นเรื่องเอกสิทธิกันอีก ผมก็ต้องใช้ข้อบังคับข้อที่ ๔๕ เมื่อคณะรัฐมนตรีขอรับร่างพระราชบัญญัตินั้นไปพิจารณา ก่อนที่สภาจะลงมติรับหลักการ ก็ใคร่รอการพิจารณาไว้ก่อน รัฐบาลขอ ๓ เดือนพิจารณาครับ ก็เห็นจะไม่ขัดข้องอะไร

(นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีอะไรครับ ขอโทษ เชิญครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ผมยืนยกมือแสดงว่าผมทักท้วงครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เอาเถอะครับ ผมขอโทษแล้ว

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ เหตุที่ผมทักท้วง ผมอยากจะทราบเรียนท่านประธานว่า ผมเป็นผู้หนึ่งเป็นผู้เสนอกฎหมายนี้เป็นผู้เสนอญัตติ ผมจึงมีสิทธิตามข้อบังคับการประชุม สภานี้ข้อ ๔๔ ที่จะอภิปรายก่อน ผมต้องขอประทานอภัยท่านประธาน เมื่อกี้ที่ผมลุกขึ้น

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่เป็นไร เชิญครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : เพราะผมจำเสียงผิดที่ท่านเรียกคุณเสนินะครับ ขอโทษ แต่ผมบอกว่าผมเป็นผู้เสนอด้วย เพื่อที่จะขอเตือนความจำท่านประธานว่าผมเป็นผู้มีสิทธิที่จะได้อภิปรายก่อน แม้ข้อบังคับจะเขียนไว้ว่า ถ้าผู้เสนอหลายคน ท่านประธานมีคนอื่นก่อน อันนั้นผมเข้าใจว่าเขียนไว้เพื่อลำดับเท่านั้น อย่างไรก็ตามก็ร่างพระราชบัญญัติอันนี้รัฐบาลได้ถือสิทธิตามข้อบังคับรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการแล้ว แต่โดยเหตุที่ผมเป็นผู้เสนอญัตติร่วมกันคือขออภิปรายคุณใหญ่ ศวิตชาติ ผม สุรินทร์ มาศดิตถ์ และคุณประสิทธิ์ ชูพินิจ เป็นผู้เสนอญัตติ ก็อยากจะอภิปรายประกอบเหตุผลในหลักการเพื่อให้ทางรัฐบาลได้ทราบและเอาไปพิจารณาด้วย เพราะประสบการณ์ที่ผมได้พบมานั้น กฎหมายที่รัฐบาลก่อนๆ เคยรับไป ไปถึงก็ไปแก้ไขเปลี่ยนแปลงหมด ผิดหลักการไปเลย ผมให้หัวไปก็ส่งควายกลับมา มันเคยเป็นอย่างนั้น ผมจึงขอความกรุณาท่านประธานว่า ผมจะขอเวลาอภิปรายประกอบหลักการ เพื่อทางรัฐบาลอาจจะจดไปจำไปแล้วก็เขียนมาเพื่อให้เข้าหลักการ แล้วผมก็ไม่ต้องพูดมากทีหลังจะได้ยกมือสบายๆ ผมขออนุญาตท่านประธานว่าในการที่เสนอร่างพระราชบัญญัติอันนี้มาก็เห็นดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งบอกว่าเสรีภาพของประชาชน ความเดือดร้อนของประชาชนนั้นเราจะให้เวลามันรอไม่ได้ ความเดือดร้อนเกิดขึ้นในวินาทีนี้เติบโตใหญ่ออกไปเรื่อยๆ ถ้าหลาย ๆ วันไปมันก็มากขึ้น ๆ ดังเช่นเหตุการณ์ที่เราเห็นอยู่ในเมืองไทยขณะนี้เอง ท่านประธานที่เคารพ เดียวนี้บ้านนอกนะเต็มไปด้วยโจรผู้ร้าย ประชาชนไม่สามารถที่จะพึ่งเจ้าหน้าที่ได้เต็มตามความต้องการ ผมไม่ได้พูดว่าไม่ได้เลย แต่ส่วนใหญ่พึ่งไม่ค่อยได้ ฆ่ากันตายนี้ต้องแจ้งความ เพราะต้องไปแจ้งตามหน้าที่ว่าคนนี้ตายแล้วเท่านั้น เดียวนี้ยิงกันตาย ทำร้ายร่างกายกัน ท่านประธานที่เคารพ ไม่แจ้งความละครับเพราะเขาพึ่งตำรวจไม่ได้ นี่คือความเดือดร้อนของประชาชนในบ้านนอก ซึ่งผมถ้าพูดไปมากมายมาก เพราะรัฐบาลรับไปแล้ว แต่

ผมอยากจะให้รัฐบาลเห็นว่าหลักการที่เราเสนอเข้ามานี้ให้ผู้ที่ราชการจังหวัดเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนนี้จะเกิดผลดีแก่ประชาชนมาก ผลดีนั้นเกิดอย่างไร ผมอยากจะหักล้างคำค้านของท่านผู้มีเกียรติที่เคารพบางท่าน ปรากฏว่าเดี๋ยวนี้ตำรวจนะได้ปรับปรุงดีขึ้นแล้ว ผมก็ยอมรับว่าปรับปรุงดีขึ้นแล้วจริง ดีขึ้นด้านกำลังคน ดีขึ้นด้านอาวุธยุทโธปกรณ์ ดีขึ้นด้านการสื่อสาร แต่ตำรวจบางคนไม่ดีในด้านความซื่อสัตย์สุจริตตำรวจผู้น้อยชั้นล่างมาเดี๋ยวนี้ไม่ค่อยอยากจะจับ เพราะจับไปแล้วเอาไปให้นายตำรวจ บางคนที่เป็นพนักงานสอบสวนรีดไถเอาไปเสีย โจรผู้ร้ายก็กลับไปหัวเราะเยาะตำรวจการที่โอนอำนาจการสอบสวนไปให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนเป็นนายอำเภอนั้น ผมฟังจากตำรวจชั้นผู้น้อยที่มีหน้าที่สืบสวนจับกุมพอใจ เพราะเขาบอกว่าเขาจับแล้วถ้าผู้ต้องหาได้รับโทษตามคำพิพากษาศาล นั่นคือความดีความชอบที่จะได้ขึ้นเงินเดือน นี่ด้านตำรวจผู้น้อยตำรวจที่เป็นพนักงานสอบสวนบางท่านก็พอใจว่าจะได้ดูแลอำนาจกัน อำนาจกัน ประชาชนจะได้ไม่มาลงโทษดำเนินคดีตำรวจฝ่ายเดียว นี่คือตำรวจที่ดีส่วนตำรวจที่ไม่ดีพลิกสำนวนบิดสำนวนใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่ไม่ถูกนั้นก็คงไม่พอใจเป็นธรรมดา อันนั้นซึ่งผมเห็นว่าเราจะไปเห็นแก่คนที่ไม่ดีนั้นยอมไม่ได้ ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะเรียนว่าเดี๋ยวนี้ประชาชนที่เดือดร้อนนั้นไม่อยากจะพึ่งตำรวจเพราะมาพึ่งแล้ว มีพยานหรือเปล่า ถ้าไม่มีเขามาแจ้งความ ความจริงการไม่รับแจ้งความนั้น ก็มีความผิดตามกฎหมายอาญาแล้ว ละเลยไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ มีพยานหรือเปล่าไปหาพยานมาก่อนถึงจะมาแจ้งความ ชาวบ้านก็กลับ ไม่ต้องแจ้งความกันเลยทีเดียว ที่ทำผิดอย่างนั้น ตำรวจทำผิดเองแต่ใครจะไปจับตำรวจ ทนายจะไปฟ้องตำรวจก็ไม่มีชาวบ้านที่ไหนจะไปหาทนายฟ้องตำรวจนี่คือความเดือดร้อน เมื่อเป็นอย่างนี้ก็เกิดการลักแก้มัน หม่าแก้มันกัน คนลักวัวของผมไปจูงผ่านวัด จูงผ่านบ้านชาวบ้าน ชาวบ้านเห็น ไม่มีพยาน เพราะเอาพยานไป ตำรวจบอกว่าให้การตามจริงนะ อย่าโกหกนะ โทกตืดคุกนะ นั่นก็แสดงว่าข้างในนี้โจรมาติดต่อไว้แล้ว พยานจึงไม่มี เมื่อพยานไม่มี ผมถูกลักวัวไปแล้ว คนที่ลักวัวรู้ชัดกัน พระก็ยังเห็น แต่ไม่ติดคุก ผมก็ต้องไปลักแก้มัน ไม่พึ่งตำรวจแล้ว ไม่พึ่งบ้านเมือง ไม่พึ่งกฎหมายแล้ว เมื่อมีการลักแก้มัน หม่าแก้มันกันเป็นอย่างนี้ทั่วไปครับท่านประธาน จนถึงกับต้องขึ้นไปอยู่บนเขา งบประมาณแผ่นดินต้องเสียไปมากต่อมาก ส่วนหนึ่งที่รัฐบาลจะต้องใช้แผนการอุทธรณ์ปราบผู้ก่อการร้าย

บนเขาที่พวกนั้นขึ้นไป เพราะความไม่ยุติธรรมอันนี้ด้วย คือผมก็ขออภิปรายย่อ ๆ ว่านี่ความเดือดร้อนมันเกิดขึ้นแล้ว แล้วเราจะรอไปอีกตั้ง ๓ เดือนจึงจะเปลี่ยนแปลง ท่านประธาน คิดดู ๓ เดือนนี้อาจจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรผมก็ยังไม่ทราบ ผมจึงเห็นด้วยกับท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติท่านหนึ่งที่ขึ้นมาอภิปรายสนับสนุนหลักการนี้ว่า ความยุติธรรม เสรีภาพของประชาชน ความเดือดร้อนของประชาชนนั้นจะรอเวลาไม่ได้ ท่านประธานที่เคารพ อย่างไม่รู้ดีผมก็อยากจะมีเรื่องที่จะพูดมากกว่านี้ แต่ผมเชื่อว่ารัฐบาลชุดนี้เป็นรัฐบาลที่มีความสุจริต มีความตั้งใจจริง และที่ท่านรัฐมนตรีมหาดไทยบอกว่าอยู่กับด้วยความอดทน ผมก็ไม่อยากจะสอนสั่งมราช ทรอกครับ ความอดทนนั้นแหละคือคุณสมบัติที่ดีที่สุดของนักการเมือง นี่คือประสบการณ์ส่วนตัวของผม ผมอยากจะทำให้รัฐบาลนี้อดทนต่อไปและไม่เชื่อว่าเอาไปถ่วงดั่งที่เพื่อนสมาชิกบางคนเข้าใจ ผมเชื่อว่าจะต้องเอาไปทำให้ดีขึ้น แต่ก่อนที่จะดีขึ้นนี้ วันนั้นควรจะมีผลต่อประชาชนบ้าง รัฐบาลหยีบยกั๊วไป ๓ เดือนนี้ อย่างน้อยก็ให้ประชาชนทั่วประเทศได้รู้ว่าได้มีการเคลื่อนไหวในสภานี้เพื่อที่จะคุ้มครองเขาเพื่อที่จะให้ความเป็นธรรมเขา เพื่อที่จะให้มีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น ที่ให้เขาอยู่ได้อย่างคนไทยที่มีกฎหมายคุ้มครองทุกประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งผมต้องการให้ตำรวจทั่วประเทศที่ไม่ดีได้เห็นว่าสภาเขาพูดกันแล้วถึงความไม่ดีของเขา ให้เขาปรับปรุงตัวเสีย ให้เขาแก้ไขเสีย ผมขอเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า ตั้งแต่เด็กปฏิวัติมาแล้วยังไม่มีการแก้ไขอะไรในเรื่องความซื่อสัตย์สุจริต ในเรื่องการบิดสำนวนหรือในเรื่องการไม่ให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชนนั้น ยังไม่มีการแก้ไขแก้ไขก็ไม่ถึงหนึ่งเปอร์เซ็นต์ ผมขอยืนยันในสภานี้ด้วยเกียรติยศ ดังนั้นเมื่อรัฐบาลรับไป ๓ เดือน ระยะ ๓ เดือนก่อนที่จะเปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้นนี้ ขอความกรุณาท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้โปรดกำชับกำชาปราบการคอร์รัปชันในวงการสอบสวน ให้ลดน้อยลงกำชับกำชาตำรวจของท่านให้ดีขึ้น คนที่เลี้ยงโจร เปิดบ่อนการพนันหาเงินส่งให้ผู้บังคับบัญชาชั้นสูงท่านเอาออกกันเสีย สอบสวนเอาออกเสีย วิธีการสอบสวนก็อย่าส่งพวกเดียวกันไปสอบสวนพวกเดียวกันให้เป็นการช่วยกันให้ชาวบ้านเขานั่งหัวเราะเยาะแล้วไม่ไว้วางใจรัฐบาลนี้ อันนี้เป็นอันตรายเพราะว่าถ้าประชาชนไม่เห็นด้วยกับรัฐบาลแล้วอันตรายมันมีขึ้นมากมาย อันนี้ผมอยากจะพูดก่อนที่ท่านรัฐบาลจะรับไป ๓ เดือนครับ ขอขอบคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: คุณประพันธ์ศักดิ์ ว่าอย่างไรรับความจริง
ไม่ต้องพิจารณาหรอก พิจารณาไม่ได้แล้วนะครับ ร่างหลักการนี้แหละครับ

นายประพันธ์ศักดิ์ กมลเพชร: ท่านผู้เป็นประธาน ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม
ประพันธ์ศักดิ์ กมลเพชร ขอเสนอความคิดบางประการเพื่อประกอบการพิจารณาของรัฐบาล
เรื่องการเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจการสอบสวนโดยให้ทางข้าราชการฝ่ายปกครอง
เป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนนี้ กระผมได้ฟังแนวความคิดทั้งจากของฝ่ายรัฐบาลและจาก
ฝ่ายสมาชิก โดยเฉพาะฝ่ายการเมืองแล้ว กระผมมีความรู้สึกที่ว่าบางครั้งเราพิจารณากันด้วย
อารมณ์ เราใช้อารมณ์มากเกินไป กระผมเองเป็นผู้หนึ่งซึ่งสามารถที่จะแอบซอร์บ (absorb)
อารมณ์ความทุกข์ยากของบุคคลได้พอสมควร อย่างไรก็ตาม กระผมมีความรู้สึกที่ว่าถ้าเผื่อเรา
จะหลีกเลี่ยงการพิจารณาในปัญหาที่เกี่ยวข้องกันแล้วบางครั้งสิ่งที่เรากำลังมาพิจารณานี้อาจ
จะเป็นประเด็นเพียงประเด็นหนึ่งของส่วนทั้งหมด คืออาจจะ เป็นเพียงจุดหนึ่งของวงกลม
ถ้าเผื่อเราจะพูดอย่างใช้เหตุผล คือผมอยากจะขอให้ประชุมนี้และรัฐบาลได้พิจารณาว่าปัญหา
ของเรานั้นในอดีต อย่างเรื่องโอนอำนาจสอบสวนไปมาระหว่างการปกครองกับตำรวจนี้ กระผม
รู้สึกว่ามันเป็นประวัติของการแย่งอำนาจกันมากกว่าอย่างอื่นมากกว่าที่จะมีเหตุผลในทางวิชาการ
และเป็นการโยนไปถึงตัวบุคคลว่า บุคคลใดมีอำนาจอยู่ในวงการใดวงการนั้นก็ดูอำนาจนั้นไป
ลักษณะเป็นอย่างนี้ เราจะต้องยอมรับข้อเท็จจริงอันนี้เสียก่อน เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่า
ปัญหาในเรื่องการโอนอำนาจสอบสวนนี้ ถ้าเผื่อจะพิจารณาในแง่ของการเมืองแล้ว ยังเป็น
ประเด็นรอง กระผมเองเคยได้แย้ง เคยวิพากษ์วิจารณ์ เคยเขียนโต้แย้งในสมัยที่รัฐบาลจอมพล
ถนอมขึ้นมีอำนาจตอนปี ๒๕๐๖ โอนอำนาจกลับไปหารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
โดยให้อำนาจการสอบสวนกลับไปสู่ตำรวจอีกครั้งหนึ่ง กระผมเขียนโต้แย้งตั้งแต่วันนั้นเป็น
ต้นมา กระผมจึงขอกราบเรียนว่าสิ่งที่กระผมโต้แย้งนั้นพูดอย่างมีเงื่อนไขว่าการโอนอำนาจ
สอบสวนให้กับพนักงานตำรวจกระทำฝ่ายเดียว ในขณะที่บ้านเมืองปราศจากสถาบันซึ่งคุ้มครอง
สิทธิเสรีภาพของประชาชนหรือสถาบันของมวลชน หรือสถาบันผู้แทนราษฎรนั้นเป็น
สิ่งไม่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นปัญหาต่างๆ ความทุกข์ยากต่างๆ ที่เกิดมานั้นมันมีน้ำหนักมา
จากการที่ไม่มีสถาบันนิติบัญญัติซึ่งเป็นตัวแทนที่แท้จริงของประชาชน เพราะไม่มีพรรคการเมือง

เพราะว่าการประกาศกฎอัยการศึกทั่วประเทศ หัวหน้าเหล่านี้มีมากกว่าในเรื่องการโอนอำนาจ สอบสวนด้วยซ้ำที่กระผมพูดนี้มิใช่ว่าจะโอนเอียงเข้าฝ่ายตำรวจ แต่กระผมหมายถึงว่าเป็น เรื่องที่ว่าเราจะต้องพิจารณาประเด็นปัญหากันให้ชัดเจน เราจึงจะเข้าใจว่าปัญหามีอยู่ที่ไหน เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามาไม่ต้องด้วยกาละ เพราะ กระผมได้พิจารณาถึงนโยบายรากฐานของรัฐบาลแล้วว่ารัฐบาลนี้ก็เป็นรัฐบาลพระราชทาน ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และมีนโยบายหลักคือนโยบายในการร่างรัฐธรรมนูญ การ ที่จะพยายามแก้ปัญหาซึ่งมีช่องโหว่มากเหมือนกับชะลอมซึ่งตักน้ำเท่าไรก็ไม่มีทางที่เต็มได้ เพราะฉะนั้นการแก้ปัญหาด้วยวิธีการประชิดตุตชาติ กระผมรู้สึกว่ามันจะไม่เกิดอะไรขึ้นนอก จากเรามองเห็นความสำคัญทั้งระบบ กระผมอยากจะทำให้การพิจารณาเรื่องนี้ค่อยรัฐธรรมนูญ จะเหมาะสมกว่า กระผมมีความรู้สึกอย่างจริงใจว่า เราจะต้องพิจารณาในประเด็นใหญ่ในกลไก ของสังคมส่วนรวม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ขอภัยครับ คุณประพันธ์ศักดิ์ครับ ผมตกลง กันแล้ว รัฐบาลก็รับไปพิจารณาแล้ว มันไม่ใช่เรื่องมีรัฐธรรมนูญหรือไม่มีแล้ว

นายประพันธ์ศักดิ์ กมลเพชร: กระผมจะสรุปประเด็นตอนนี้ละครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: มันไม่มีประเด็นจะสรุปหรือคุณ จะฝาก อะไรก็ฝากรัฐบาลเขาเสียเลยนะครับ

นายประพันธ์ศักดิ์ กมลเพชร: ครับ ๆ กระผมขอฝากเดี๋ยวนี้เลยนะครับ คือ กระผมเรียนอย่างนี้ว่าในเรื่องหลักการนั้นไม่ปฏิเสธนะครับ แต่ว่าเรื่องกาลเวลานั้นกระผม ขอฝากไว้ว่าเราน่าจะพิจารณาปัญหานี้ในแง่ของการเมือง หมายถึงให้ประชาชนเป็นผู้พิจารณา ปัญหานี้มากกว่ารัฐสภา กระผมมีความรู้สึกอย่างนั้น และมีความรู้สึกที่ข้อเสนอของนักการเมือง ใด ๆ นั้น นักการเมืองมีอารมณ์ขันอยู่อย่างหนึ่งคืออยากเห็นแพะกับแกะชนกันกระผมก็ขอ ฝากไว้เพียงแค่นี้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: เห็นจะพอแล้ว คุณมารุตมีอะไรอีก

นายมารุต บุณนาศ: ท่านประธานที่เคารพ กระผมขออภิปรายสั้น ๆ โดยที่รัฐบาล

ได้รับร่างพระราชบัญญัตินี้ไปพิจารณาก่อนรับหลักการ กระผมในฐานะที่เป็นนักกฎหมายอิสระไม่เกี่ยวข้องกับฝ่ายใดทั้งสิ้น ขอเสนอความคิดเห็นเพื่อรัฐบาลได้รับไว้พิจารณาบ้างในการที่ท่านเจ้าของร่างเสนอกฎหมายนั้นนั้น กระผมเห็นเจตนาดีและฝ่ายค้านก็มีเจตนาดีเช่นกัน แต่กระผมเห็นว่าการที่จะให้ประชาชนได้รับความเป็นธรรมในการสอบสวนนั้น มิใช่ว่าอำนาจสอบสวนจะอยู่ที่ใคร อยู่ที่มโนธรรมครับ มโนธรรมของผู้สอบสวนว่าให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ต้องหาได้หรือไม่ในบทบัญญัติของวิธีพิจารณาความอาญานั้นขาดหลักประกันที่สำคัญ คือหลักประกันในเรื่องเสรีภาพของประชาชนดังเช่นมีอยู่ในนานาอารยประเทศแม้แต่ประเทศที่เพิ่งพัฒนา เช่น ประเทศเกาหลีเขาก็มีกัน คือการมีบทบัญญัติให้สิทธิแก่ผู้ต้องหาที่จะได้ปรึกษากับนักกฎหมายหรือทนายความก่อนที่จะให้การกับตำรวจ สิทธิเราไม่เคยมีทั้งที่มีกฎหมายนี้ เรามีมาตั้ง ๔๐ กว่าปีแล้ว เราเคยมีบัญญัติอยู่ในรัฐธรรมนูญปี ๒๔๙๒ แต่ไม่มีใครนำเอามาใช้ก็ถูกปฏิวัติล้มเลิกไป ครั้นมีบัญญัติอยู่ในรัฐธรรมนูญปี ๒๕๑๑ ตำรวจก็ยังไม่ทราบว่ามีปัญหานี้เกิดขึ้น จึงเกิดการโต้แย้งกับฝ่ายกฎหมายจนกระทั่งต้องร่างข้อตกลงร่วมกัน แต่สิทธิอันนี้ก็หลุดลอยไปด้วยการปฏิวัติ ซึ่งกระผมทราบว่าต้องมีร่างอันนี้อยู่ในคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นเวลาเกือบ ๘ ปีแล้ว ในร่างวิธีพิจารณาความอาญาแต่รัฐบาลไม่เสนอเข้ามา เพราะฉะนั้นเมื่อรัฐบาลรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าไปแล้วก็โปรดนำบทบัญญัติดังกล่าวบัญญัติมาด้วย นั่นแหละครับสิทธิและเสรีภาพของประชาชนจะมีอย่างแท้จริง อันนี้เมื่อเทียบกับสิทธิของผู้ต้องหาประเภทอื่น เช่นผู้ต้องหาที่เป็นทหารตำรวจจะสอบสวนกลับมีนายทหารพระธรรมนูญไปนั่งฟัง อันนี้เป็นเรื่องที่เป็นสิทธิพิเศษเหนือประชาชน กระผมขอฝากไว้ด้วย

ประการที่ ๒ สิ่งที่ควรแก้ไข มีเหตุผลประการใดที่พนักงานสอบสวนไม่ว่าจะเป็นตำรวจหรืออำเภอได้นิยมกันผู้ต้องหาซึ่งเป็นผู้ต้องหาสำคัญเป็นพยานโจทก์ อันนี้ไม่ชอบด้วยวิธีการอันถูกต้องด้วยความยุติธรรม กระผมคิดว่าสิ่งต่างๆ เหล่านี้น่าจะแก้ไขให้ถูกต้องและถ้าหากว่าเป็นไปได้ร่างกฎหมายใหม่นี้ควรจะได้สัมพันธ์กับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพของประชาชนในการต่อสู้คดีด้วย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : พอแล้วครับ ข้อบังคับบอกให้รอการพิจารณา

ผมก็จะรอการพิจารณาละ เมื่อกี้ให้ด้วยความอดทนทั้งนั้นที่พูด ๆ กันนี้

นายใหญ่ ศวิตชาติ : สิทธิที่จะเสนอเวลา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมกำลังจะพูดครับ รัฐบาลเสนอขอเวลา ๓ เดือน ท่านสมาชิกผู้ใดเห็นว่่าก็เดือนก็ว่ามาเลยเชียวนะครับ

นายอุทิศ นาคสวัสดิ์ : ๓ เดือนนานเกินไปครับ เรื่องนี้รอไม่ได้ เดือนเดียวก็เหลือเกินแล้วละครับ ขอเดือนเดียวเท่านั้น

(มีสมาชิกรายขึ้นรับรอง)

นายบุญชอบ สาครินทร์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บุญชอบ สาครินทร์ ครับ ขอเสนอ ๔๐ วันครับ

(มีสมาชิกรายขึ้นรับรอง)

นายบรรหาร ศิลปอาชา : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมเห็นด้วยตามที่รัฐบาลเสนอ ภายในกำหนด ๔๐ วันครับ เพราะเรื่องนี้ต้องให้เวลารัฐบาลหน่อยครับ มิฉะนั้นจะเป็นเรื่องยุ่งต่อไปในอนาคต

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เอาละครับ ๔๐ วัน ๔๐ วัน ๑ เดือน

นายชมพู่ อรรถจินดา : กระผมขอเสนอปรองดอง ท่านประธานที่เคารพ กระผมชมพู่ อรรถจินดา ครับ เสนอปรองดอง ๖๐ วันครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลจะปรองดองด้วยไหม ๖๐ วัน รัฐบาลไม่ปรองดองด้วยครับ ต้องให้สภากำหนด ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะให้เวลารัฐบาล ๔๐ วัน ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกรายมือ ๘๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะให้เวลารัฐบาล ๔๐ วัน ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะให้เวลารัฐบาล ๑ เดือน
ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๕ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่ารัฐบาลรับร่างพระราชบัญญัตินี้ไป
พิจารณาก่อนรับหลักการ โดยที่ประชุมนี้อนุมัติให้ใช้เวลา ๕๐ วัน ตามที่รัฐบาลขอร้อง

ระเบียบวาระที่ ๑๐ ร่างข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. นายบุญชู โรจนเสถียร เป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

วันที่ ๑๗๔/๒๕๑๗ วันที่ ๑๘ ม.ค. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑๕ มกราคม ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
พร้อมทั้งบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง

เนื่องจากปรากฏว่า ในปัจจุบันนี้ได้มีการเรียกร้องให้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญโดยเร็ว เพื่อให้มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริงสมกับความต้องการของมวลราษฎร จึงสมควรที่จะตราข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติเกี่ยวกับการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญในหมวด ๑๐ ข้อ ๑๑๐, ข้อ ๑๑๑ และข้อ ๑๑๕ เสียใหม่เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญดังกล่าวแล้ว จึงขอเสนอร่างข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติฉบับนี้มาเพื่อได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) บุญชู โรจนเสถียร

(นายบุญชู โรจนเสถียร)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ

(นายสุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ)

หัวหน้าแผนกระเบียบวาระ

กองการประชุม

ลาวัณย์ พิมพ์

Prof. ทาน

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง
ข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๖ เกี่ยวกับการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ ในหมวด ๑๐ ข้อ ๑๑๐, ข้อ ๑๑๑ และข้อ ๑๑๕ ให้เหมาะสมกับสภาพและสถานการณ์ในปัจจุบัน

เหตุผล

ด้วยในปัจจุบันนี้ เป็นที่ทราบกันดีว่า ได้มีการเรียกร้องให้มีรัฐธรรมนูญอย่างรวดเร็ว เพื่อประเทศไทยจะได้มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริงให้สมกับคำว่า เป็นการปกครองของราษฎร โดยราษฎร และเพื่อราษฎร ให้ราษฎรได้มีส่วนมีเสียงในการปกครองประเทศ แต่ในข้อบังคับของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งได้ประกาศใช้บังคับไปแล้วเมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๑๖ มีข้อความในหมวด ๑๐ เรื่องการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ ฟังดูคล้าย ๆ เป็นการแสดงว่าต้องการจะหน่วงเหนี่ยวการมีรัฐธรรมนูญเช่นในข้อ ๑๑๐ เรื่องการกำหนดเวลาการส่งร่างรัฐธรรมนูญหลังจากรับร่างจากคณะรัฐมนตรีแล้ว จะต้องพิจารณาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือนจึงจะบรรจุเข้าระเบียบวาระประชุมได้ และในข้อ ๑๑๑ กำหนดองค์ประชุมของสภาสูงเกินไป คือต้องมีจำนวนถึง ๒๒๕ คน หรือ ๓ ใน ๔ ของจำนวนสมาชิก จึงจะครบองค์ประชุม ถ้าสมาชิกมาประชุมไม่ถึงจำนวนที่กำหนดไว้ ก็ไม่อาจจะประชุมได้ และในข้อ ๑๑๕ กำหนดเวลาการจัดร่างรัฐธรรมนูญพร้อมทั้งรายงานของคณะกรรมการให้สมาชิกพิจารณาล่วงหน้าอีกไม่น้อยกว่า ๑๕ วันเหล่านี้ เป็นข้อบัญญัติที่คล้ายกับจะแสดงว่าต้องการหน่วงเหนี่ยวให้การพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญเป็นไปอย่างล่าช้า จึงสมควรแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ร่าง

ข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ สภานิติบัญญัติแห่งชาติตราข้อบังคับการประชุมของสภาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๑๐ แห่งข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๑๐ เมื่อคณะรัฐมนตรีได้เสนอร่างรัฐธรรมนูญ ตามความในธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรแล้ว ให้ประธานสภาจัดเข้าระเบียบวาระประชุมเป็นเรื่องด่วน”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๑๑ แห่งข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๑๑ การพิจารณาในวาระที่หนึ่ง ให้วินิจฉัยว่า จะรับร่างรัฐธรรมนูญนั้นไว้พิจารณาหรือไม่

การออกเสียงลงคะแนนให้ใช้วิธีเรียกชื่อ และต้องมีเสียงเห็นชอบด้วยในการที่จะรับร่างรัฐธรรมนูญไว้พิจารณาไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมด

การประชุมตามความในวรรคหนึ่ง ต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๑๕ แห่งข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติ

แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

“ข้อ ๑๑๕ เมื่อประธานสภาได้รับร่างรัฐธรรมนูญและรายงานของคณะกรรมการพิจารณาตามข้อ ๑๑๔ แล้ว ให้ประธานสภาจัดเข้าระเบียบวาระประชุมเป็นเรื่องด่วน

ในการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ให้สภาพิจารณาเริ่มต้นด้วยชื่อร่างรัฐธรรมนูญ คำปรารภ แล้วเรียงตามลำดับมาตรา และให้อภิปรายได้เฉพาะถ้อยคำหรือข้อความที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม หรือที่มีผู้แปรญัตติสงวนคำแปรญัตติ หรือที่มีกรรมการสภาสงวนความเห็นไว้ ทั้งนี้ เว้นแต่ที่ประชุมจะลงมติเป็นอย่างอื่น”

ประกาศ ณ วันที่ พ.ศ. ๒๕๑๗

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(ลงชื่อ)

บุญชู โรจนเสถียร ผู้เสนอ

(นายบุญชู โรจนเสถียร)

นายบุญชู โรจนเสถียร : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติผมขอเสนอร่างข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. เพื่อให้ท่านทั้งหลายได้โปรดพิจารณาไว้ โดยมีหลักการว่า เป็นการสมการแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๑๖ เกี่ยวกับการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ ในหมวด ๑๐ ข้อ ๑๑๐ ข้อ ๑๑๑ และข้อ ๑๑๕ ให้เหมาะสมกับสภาพและสถานการณ์ในปัจจุบัน

เหตุผลก็มีว่า ในปัจจุบันนี้เป็นที่ทราบกันว่า ได้มีการเรียกร้องรัฐธรรมนูญให้ออกมาโดยเร็วที่สุด เพื่อประเทศเราจะได้มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริงให้สมกับคำว่าเป็นการปกครองของราษฎร โดยราษฎร และเพื่อราษฎร ให้ราษฎรได้มีส่วนมีเสียงในการปกครองประเทศ แต่ในข้อบังคับของสภานิติบัญญัติแห่งชาติซึ่งได้ประกาศใช้บังคับไปแล้วเมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๑๖ อันมีข้อความในหมวด ๑๐ เรื่องการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ ฟังดูคล้าย ๆ กับเป็นการแสดงว่าต้องการจะหน่วงเหนี่ยวการมีรัฐธรรมนูญเอาไว้ เช่นในข้อ ๑๑๐ เรื่องการกำหนดเวลาการส่งร่างรัฐธรรมนูญหลังจากรับร่างจากคณะรัฐมนตรีแล้ว จะต้องพิจารณาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือนจึงจะบรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมได้ และในข้อ ๑๑๑ กำหนดองค์ประชุมของสภาสูงเกินไป ต้องมีจำนวนถึง ๒๒๕ คน หรือ ๓ ใน ๔ ของจำนวนสมาชิกจึงจะครบองค์ประชุม ถ้าสมาชิกมาประชุมไม่ถึงจำนวนที่กำหนดไว้ ก็อาจจะประชุมกันไม่ได้ และในข้อ ๑๑๕ กำหนดเวลาการจัดร่างรัฐธรรมนูญพร้อมทั้งรายงานของคณะกรรมการให้สมาชิกพิจารณาล่วงหน้าอีกไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน เหล่านี้เป็นข้อบัญญัติที่คล้ายกับจะแสดงว่า ต้องการจะหน่วงเหนี่ยวให้การพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญเป็นไปด้วยความล่าช้า ซึ่งผมเห็นว่าควรจะแก้ไขให้เหมาะสมเสีย และผมใคร่จะเรียนด้วยว่าผมแก้เฉพาะจุดที่เกี่ยวกับเวลาที่ฟังจะแก้ได้ เพื่อไม่ให้เสียไปเท่านั้น ในแง่ของการอภิปรายหรือการพิจารณาในสภานั้น ก็ยังคงเป็นไปตามเดิม ซึ่งเราจะเห็นได้ว่าต้องใช้เวลามากก้นทีเดียว เพราะตัวร่างรัฐธรรมนูญนั้นก็มามากมาย มีหลักการอีกหลายประการที่พวกเราจะต้องพิจารณาดกเถียงกัน การแก้ไขในจุดที่ฟังจะแก้ได้ ผมเห็นว่าสมควรจะกระทำ จึงใคร่ขอความสนับสนุนจากท่านสมาชิก มีเท่านั้นครับ

(ลงชื่อ) มารุต บุญนาค ปัญญัติ สุชีวะ ชานินทร์ กรัยวิเชียร ชมพู อรรถจินดา กำจัด กีพานิช
 วิจารณ์ นิเวตวงศ์ พันัส สิมะเสถียร อุทธรณ์ พลกุล กำพล วัชรพล สุชน ชื่นสมจิตต์
 ประภาศน์ อวยชัย ประเทือง กীরติบุตร วิกรม เมฆานนท์ รัชศักดิ์ วัฒนพานิช
 แรม พรหมไบบล บุญยประสพ เสนาะ อุณากุล นพพร บุญยฤทธิ์ แมนรัตน์ ศรีกรานนท์
 สนิท เอกชัย น.อ. สมภาพ ภิรมย์ ร.น. ผู้รับรอง

แผนกระเบียบวาระ

ลาวัณย์ พิมพ์

 ทาน

นายทองหยด จิตตวิระ : ท่านประธานสภาและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เคารพ ความจริงผมเห็นเจตนาดีของท่านผู้เสนอในการที่จะให้มีการแก้ไขข้อบังคับการประชุมของ สภานี้ดีว่าผู้เสนอนั้นมีความประสงค์ที่จะเร่งเร้าให้รัฐธรรมนุญของเราออกไปสู่ประชาชน เพื่อประชาชนได้ใช้สิทธิเลือกตั้งโดยเร็วที่สุด นี่เจตนาจริงของผู้เสนอ แต่ผมเองกลับมีความเห็นว่าการที่จะเร่งเร้าให้มีการประชุมเร็ว ๆ แล้วก็ให้ออกไปถึงประชาชนโดยเร็ว นั้น โดยเราไม่กลั่นกรองให้เรียบร้อยนั้น ผมเห็นว่าเป็นเจตนาที่ดี แต่อาจจะเกิดผลร้ายกับสภาของเราได้ การร่างรัฐธรรมนุญนี้เราพิจารณากัน เท่าที่ผมได้สำรวจ เราจะต้องพิจารณากันถึง ๔ ชั้น คือชั้นที่หนึ่งรัฐบาลได้ตั้งเอาคณะกรรมการไปร่าง แล้วเสนอรัฐบาล ชั้นที่สองส่งมาให้รัฐบาล ชั้นที่สามรัฐบาลส่งเข้าสภา และชั้นที่สี่คือชั้นกรรมาธิการ ผมคิดว่าสภานี้อาจจะเป็นผู้รับบาปที่สุด ก็คือเป็นชั้นสุดท้ายที่เราจะกลั่นกรอง ถ้าจะรัวไหลหรือผิดพลาดนั้นไม่ได้ผิดอยู่กับผู้ร่างหรือไม่ได้ผิดกับรัฐบาล แต่ว่าผิดอยู่กับสภานี้ เพราะฉะนั้นการที่เราจะรีบร้อนหรือเร่งเร้าให้เวลา มันเร็วไปโดยมีการแก้ไขข้อบังคับ ข้อที่ ๑๑๐ เพื่อให้เป็นการรีบด่วนนั้น ผมจึงไม่เห็นด้วย เพราะว่าเมื่อรัฐบาลได้รับร่างรัฐธรรมนุญจากคณะกรรมการร่างแล้วและส่งให้เข้ารัฐบาล เราก็ไม่ทราบอีกว่า รัฐบาลจะแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงอะไรในเวลากระชั้นชิด จริงอยู่ในเวลานี้เรา ยอมรับทราบกันโดยปริยายทางสื่อสารมวลชนว่า รัฐธรรมนุญนั้นออกมาในรูปใด แต่เราก็ไม่แน่ใจว่ารัฐธรรมนุญนี้เมื่อได้เข้าไปอยู่ในมือรัฐบาลแล้วจะเปลี่ยนแปลงไปในรูปใดอีก การอ่านหรือการคิดเพื่อพิจารณาถึงข้อที่ถูกนั้นเป็นสิ่งที่ยากลำบากในการที่เราจะต้องมีการ เปรียบเทียบแล้วหาเหตุผลและฟังความคิดเห็น รัฐธรรมนุญไม่ใช่กฎหมายที่เราจะออกกันได้ง่าย ๆ การจะออกได้สักที เช่นสมมติว่าธรรมนุญการปกครองที่ล้มไปแล้วนี้ เราจะล้มฉบับนั้น แล้วมาออกฉบับนี้ คนของเราตายไปเท่าใดแล้ว ถ้าหากการออกมาในรูปการที่ไม่เหมาะสม หรือไม่ดีหรือสภานี้ไม่ได้กลั่นกรองโดยเรียบร้อยแล้ว ผลเสียหายจะเกิดขึ้นอย่างไร เพราะฉะนั้นการที่จะให้มีการแก้ไขข้อบังคับ ข้อ ๑๑๐ โดยไม่ให้กำหนดเวลาสมาชิกได้พิจารณา ก่อนโดยรัฐบาลส่งเข้ามาแล้ว ผมเห็นว่าเป็นการรีบร้อนในทางที่ไม่ถูกต้อง โดยเจตนาดีของผู้ร่างข้อบังคับนี้เข้ามาก็จริง แต่เห็นว่าไม่เป็นการถูกต้อง ส่วนในข้อ ๑๑๑ ก็ให้วินิจฉัยรับร่าง รัฐธรรมนุญนั้นหรือไม่ อันนี้เกี่ยวกับจำนวนสมาชิก เอ้า นี่ท่านก็ขอแก้ไขอีกบอกว่าท่านต้องการ

ให้น้อย ทั้งนี้เพื่อว่ากลัวสมาชิกของเราจะไม่มาประชุมครบองค์ ผมก็เห็นว่ารัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสำคัญการรับรองรัฐธรรมนูญนั้นก็สมควรที่จะให้สมาชิกของเราได้มีโอกาสพิจารณา มีโอกาสรับรองกันอย่างพอสมควร ไม่ใช่จะไปตัดเอา ถ้าพิจารณาตามข้อบังคับนี้แล้ว ข้อบังคับเท่าที่เราจะต้องมีสมาชิกรับรองถึง ๒๒๕ คน แต่ถ้าตัดตามที่ท่านผู้เสนอลงมาจะเหลือ ๒๐๐ คนหรือ ๑๕๕ คนเท่านั้น เราจะเห็นได้ว่าเราจะตัดผู้รับรองรัฐธรรมนูญนี้ลงมาให้ต่ำ ผมจึงไม่เห็นสมควรด้วยและอีกประการหนึ่ง ในเมื่อกรรมการแปรญัตติตามข้อ ๑๑๕ จะต้องส่งให้สภาที่รับทราบ ก็ให้แก้เป็นว่าเร็วที่สุดอีกเหมือนกัน ผมก็ไม่เห็นด้วยอีก เพราะว่าการกระทำแก้มาแล้วนั้น เราก็จะต้องมาพิจารณาอีกว่าแก้มาถูกต้องหรือไม่ สภานี้เป็นสภาสุดท้าย เรียกว่า กรองก็กรองครั้งสุดท้าย ถ้าไหลผ่านครั้งสุดท้ายไปแล้ว ใครจะเป็นผู้รับผิดชอบ เครื่องกรองอันสุดท้ายนั้นแหละเป็นผู้รับผิดชอบ เพราะฉะนั้นผมจึงไม่เห็นด้วย ในความเจตนาดีของผู้ร่างกิติละ แต่ว่าผมไม่เห็นด้วยในการที่จะแก้ไขข้อบังคับ ขอขอบคุณ

นายทวี แรงขำ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมที่ลุกขึ้นมากถามเรียนชี้แจงก็โดยฐานะเมื่ออยู่ในสภานิติบัญญัติแห่งชาติเก่า เป็นประธานร่างข้อบังคับนี้ จึงขอประธานชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาของสภา เป็นความจริงที่ว่าผู้เสนอนั้นย่อมมีความปรารถนาดีที่จะแก้ไข เพื่อเจตนาให้ตรงตามความประสงค์ของประชาชน ทุกอย่างเมื่อมีการกำหนดขึ้นก็ย่อมจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขตามกาลเวลา ซึ่งในข้อนี้ก็ย่อมเป็นที่รับรอง แต่ประการหนึ่งที่กระผมขอประธานชี้แจงก็คือว่า ตามที่ท่านผู้เสนอได้กล่าวว่า ข้อบังคับนี้ดูประหนึ่งว่าจะเป็นการห่วงเหนียวมิให้รัฐธรรมนูญนั้นได้ประกาศใช้หรือได้เสร็จไปโดยรวดเร็วนี้ กระผมในฐานะที่เป็นกรรมการในชุดที่แล้วและในฐานะที่เป็นสมาชิกนิตบัญญัติผู้หนึ่ง ขอกราบเรียนด้วยความบริสุทธิ์ใจว่า เจตนาของผู้ร่างกิติ กรรมการกิติ สภาที่แล้วกิติ ไม่มีเจตนาที่ห่วงเหนียวและไม่มีใครบังคับให้ต้องกำหนดขึ้นเช่นนั้น เป็นเจตนาบริสุทธิ์ของกรรมการร่างข้อบังคับคณะนี้ ซึ่งมีความเห็นว่าควรจะได้พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญด้วยความรอบคอบถี่ถ้วน เพราะเป็นกฎหมายหลักและเป็นกฎหมายสำคัญที่จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ของประชาชนชาติไทย ดังที่ท่านสมาชิกผู้หนึ่ง ซึ่งไม่มีความเกี่ยวข้องกับร่างข้อบังคับนี้ได้ชี้แจงแล้ว แต่อย่างไรก็ตามกระผมก็รู้สึกเห็นใจว่า ถ้าสภานี้มีความประสงค์ที่จะให้ร่างรัฐธรรมนูญนี้ได้

เสร็จภายใน ๓ เดือนดังที่มีทำที่หรือเป็นเสียงเรียกร้องทั่วไปตามที่รัฐบาลให้สัมภาระไป หรือเป็นเสียงเรียกร้องก็มี ถ้าให้เสร็จ ๓ เดือนภายในสภานี้แล้ว ข้อบังคับ ข้อที่ ๑๑๑ ก็ เป็นอุปสรรค ข้อ ๑๑๑ ไซ้ใหม่ก็เป็นอุปสรรค เพราะต้องไปเสียเวลาเสีย ๑ เดือน เมื่อประธาน สภาได้รับร่างรัฐธรรมนูญต้องส่งไปให้สมาชิกแล้วจึงจะจัดเข้าระเบียบวาระ เพราะเหตุว่าใน สภานี้ นั้น ถ้าเสียเวลาไปเสีย ๑ เดือน กำหนดอีก ๒ เดือนนั้นไม่เสร็จแน่ เพราะเหตุว่างาน ละเอียดลเอียดที่สุดที่จะพึงกระทำ คืองานชั้นกรรมาธิการที่จะพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่ง สภาคงจะต้องแต่งตั้งกรรมาธิการนั้น ก็ย่อมจะต้องมีหน้าที่พิจารณาละเอียดลเอียดถึงถ้วนงาน แทนสภา แทนที่จะมานั่งประชุมกันเป็นข้อ ในที่นี้กรรมาธิการรับภาระ และสมาชิกก็แปรญัตติ และได้เถียงชี้แจงและอะไร เวลาที่กำหนดให้กรรมาธิการที่จะไปพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญชั่วคราว ๒ เดือนไม่เสร็จ กระผมว่าสั้นเกินไป นอกจากนั้นแล้วยังมีเวลาที่กำหนดว่า เมื่อผ่านวาระ ๒ แล้วเมื่อถึงวาระ ๓ แล้วพิจารณาแล้วจะลงมติก็ต้อง ๑๕ วัน ทั้งไว้ ๑๕ วัน เพราะฉะนั้น เวลามันกระชั้นถ้าจะให้เสร็จตามความเข้าใจของประชาชนแล้ว ๓ เดือนไม่เสร็จแน่ถ้าไม่ แก้อข้อบังคับ ถ้าหากว่าสภาที่มีความเห็นสมควรว่าสมควรจะเสร็จใน ๓ เดือน และให้มีเวลา ที่กรรมาธิการชุดที่จะพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญนั้นได้พิจารณาโดยละเอียดถึงถ้วนร่วมกับสมาชิก ซึ่งจะได้แปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมหรือดกแต่งให้รัฐธรรมนูญนี้สวยงามขึ้น เวลา ๑ เดือนนั้น ก็อาจจะหดหรืออาจจะตัดออกซึ่งก็มีเหตุผลตามกาลสมัยที่อันพึงแก่ ส่วนในข้อ ๑๑๕ นี้ ขอประทานโทษ ข้อ ๑๑๑ ที่องค์ประชุม นั้นก็เนื่องจากว่า มีผิดแผกจากที่แก้ไขเก่าเพียง ๒๐๐ กับ ๒๒๕ ซึ่งเป็นเรื่องเล็กน้อยไม่สำคัญนัก แต่ว่าอย่างไรก็ตามมันอิงกับวรรคที่ ๒ ซึ่ง ว่าการออกเสียงลงมติให้เรียกชื่อและมีสมาชิกไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่ง เมื่อกึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมด ก็แปลว่าประมาณ ๑๕๐ คนที่ลงมติรับหลักการ เมื่อลงมติรับหลักการแล้ว องค์ประชุมเราก็ ควรจะต้องกำหนดให้มันพอสมควร องค์ประชุม ถ้าหากว่าเป็นองค์ประชุมธรรมดา ก็อาจจะ ไม่ถึง ๑๕๐ ได้ เพราะฉะนั้นจึงมีการกำหนดขึ้นเพื่อให้มีจำนวนท่วมกับจำนวนที่จะลงมติ คือเกินกว่า ๑๕๐ ซึ่งเป็นของจำเป็นส่วนจะเป็น ๒๐๐ หรือ ๒๒๕ นี้ ไม่มีความหมายสำคัญ ก็สุดแต่สภาจะเห็นความเหมาะสม ส่วนอีกข้อหนึ่ง ข้อ ๑๑๕ ที่จะแก้บอกมาให้ประธานจัด เข้าระเบียบวาระการประชุมเป็นเรื่องด่วน ในข้อบังคับเดิมบอกว่าหลังจากที่ได้ส่งไปให้สมาชิก แล้ว ๑๕ วัน นั้นหมายความว่า จากวาระที่ ๒ เมื่อกรรมาธิการอย่างที่กระผมกราบเรียนเมื่อ

ตอนต้นได้ปฏิบัติงานได้พิจารณารายละเอียดล่อ แก้วมาเป็นรูปร่างรัฐธรรมนูญที่จะเสนอ ต่อสภานี้เพื่อพิจารณาวาระที่ ๓ นั้น อันนี้สมาชิกซึ่งไม่ได้แปรญัตติหรือสมาชิกซึ่งไม่ได้ติดตาม ก็ย่อมจะไม่ได้ทราบความเคลื่อนไหวหรือความเปลี่ยนแปลง นอกจากที่จะสนใจติดตามเรื่อง จึงมีความเห็นกันในกรรมาธิการว่า เมื่อกรรมาธิการได้พิจารณาแล้วก่อนที่ประธานจะจัด ระเบียบวาระเห็นควรที่จะส่งไปให้สมาชิกที่ไม่มีส่วนได้พิจารณาอีกสักครั้ง ๑๕ วันก่อนที่ จะมาว่ากันในวาระที่ ๓ ข้อนี้ก็จริงเรื่องเวลาที่จะตัดก็ได้ ไม่ตัดก็ได้ สุดแต่สภานี้จะพิจารณา เห็นสมควร กระผมกราบเรียนเพียงเท่านี้

นายเกษม ศิริสัมพันธ์ ท่านประธานที่เคารพ กระผมขออภิปรายในเรื่องญัตติ ในเรื่องข้อบังคับแก้ไขข้อบังคับการประชุมที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเสนอมา คือ คุณบุญชู คือมีในความเห็นของกระผมซึ่งอยากจะประทานเสนอท่านประธานสภาและที่ประชุม กระผม รู้สึกว่ามันมีข้อบางข้อ ซึ่งก็เห็นด้วยบางข้อก็ไม่เห็นด้วย บางข้อก็อาจจะต้องแก้ไขเปลี่ยนแปลง เจตนารมณ์ของท่านผู้เสนอนั้นกระผมเห็นด้วยอย่างหนึ่งว่าเราต้องเร่งรีบในการ พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นภาระสำคัญของหน้าที่ของสภานี้ เพราะฉะนั้นในหลักการใน การแก้ไขข้อ ๑๑๐ นั้น กระผมเห็นด้วย แต่ทว่ากระผมเองก็ยังรู้สึกว่าที่คุณบุญชูตัดเรื่อง ๓๐ วันออกไปนั้น และให้ประธานสภาจัดเข้าระเบียบวาระประชุมเป็นเรื่องตัวนั้น กระผม ออกจะไม่มั่นใจ เพราะเดี๋ยวจะเอาแต่ร่างรัฐธรรมนูญมาใส่ไว้ในช่องข้างล่างแล้วก็ ๒ วันเรียก กระผมประชุม กระผมก็ดูไม่ทัน แต่ ๓๐ วันนั้นกระผมก็รู้สึกว่าเห็นจะล่าช้าเกินไป และจะ ทำให้การพิจารณารัฐธรรมนูญล่าช้าจนเกินเหตุ กระผมจึงอยากจะเสนอความคิดไว้ในที่นี้ว่า ทั้งนี้ก็สุดแล้วแต่ที่ประชุมนี้จะพิจารณาว่าประมาณสัก ๑๕ วัน คือลดลงมาสักครั้งหนึ่ง หรือว่า ๑๐ วันก็ได้ แต่ขอให้มีการกำหนดเวลา ไม่ใช่เป็นเรื่องตัวนซึ่งกฎหมายนี้ไม่ใช่เป็นกฎหมาย ธรรมดาจะใส่ไว้ในช่องข้างล่างแล้วก็ให้รับรู้เห็นจะไม่ได้ส่วนข้อ ๑๑๑ นั้น กระผมไม่เห็นด้วย กระผมยังเห็นว่าเสียงที่เห็นชอบ ๓ ใน ๔ ตามข้อบังคับเดิมนั้นเป็นสิ่งที่น่าจะต้องกระทำ และสมาชิกสภาควรจะให้ความสนใจแก่ร่างรัฐธรรมนูญเป็นพิเศษ ที่คุณบุญชูเสนอแก้วมา เป็นกึ่งหนึ่งนั้น กระผมรู้สึกว่าเป็น ๒ ใน ๓ นั้น ซึ่งไม่ใช่ ๓ ใน ๔ เป็น ๒ ใน ๓ นั้น ดูจะ เป็นทำนองว่าคล้ายกับว่าเราจะไม่ค่อยมาประชุมกัน ซึ่งก็รู้สึกว่าจะต้องทำให้มันดูน่าเกลียด

เกินไป เพราะฉะนั้นในข้อ ๑๑๑ กระทบไม่เห็นด้วยที่จะแก้ไข กระทบอยากให้เป็นไปตามร่างเดิม ส่วนข้อ ๑๑๕ นั้น กระทบรู้สึกว่าจะเจตนาารมณ์ตามร่างเดิมนั้นที่ให้เวลาไว้ ๑๕ วัน ระหว่างวาระที่ ๒ กับวาระที่ ๓ นั้นก็เพื่อให้สมาชิกได้พิจารณาไตร่ตรองร่างที่ผ่านกรรมาธิการมาแล้ว โดยรอบคอบก่อนที่จะพิจารณาในวาระที่ ๓ ซึ่งจะเป็นวาระสุดท้าย กำหนดไว้ในร่างเดิม ๑๕ วัน ในร่างใหม่ของคุณบุญชูนั้น ก็ให้จัดเข้าระเบียบวาระการประชุมเป็นเรื่องด่วนอีก ซึ่งกระทบก็คิดว่าควรจะมียกประกันเช่นเดียวกับที่ให้สภาไตร่ตรอง กระทบขอต่อมาเป็น ๗ วัน กระทบขอต่ออย่างนี้ ท่านจะประนีประนอมได้สักเพียงใด กระทบขอต่อแค่นี้

นายบุญชู โรจนเสถียร: ผมขอประทานเรียนชี้แจงสักเล็กน้อย เกี่ยวกับเรื่องที่ผมตัดเวลาต่างๆ ที่ไม่ควรจะต้องให้มันเสียไปนั้น ด้วยความเข้าใจว่าเมื่อร่างรัฐธรรมนูญเข้ามาในสภานี้แล้ว ท่านทั้งหลายก็ต้องพิจารณากันอย่างรอบคอบทุกแง่ทุกมุมทุกมาตรา แล้วหลักการในรัฐธรรมนูญนี้ก็มีอยู่เยอะซึ่งจะต้องมีเรื่องถกเถียงกันมาก ตอนนั้นผมเชื่อว่าคงใช้เวลามากที่สุดทีเดียว และเมื่อเวลาที่จะต้องใช้ในจุดที่จะต้องพิจารณานี้มากอยู่แล้ว จุดอื่นที่ฟังจะต้องพิจารณาว่ามีทางจะตัดได้หรือไม่นั้น ผมก็เลยคิดว่าน่าจะลองพิจารณาดูซิว่าตามข้อบังคับเดิมนั้นควรจะอย่างไร ที่ผมเสนอว่าให้ตัดเวลาในการที่จะเอาไปพิจารณา ๓๐ วันออก ก็ด้วยความเข้าใจว่าท่านทั้งหลายนี้ได้ติดตามร่างกิติหรือเรื่องราวต่างๆ ที่กำลังพัฒนาเรื่อย ๆ ไปเกี่ยวกับการร่างนั้นอยู่พร้อมบริบูรณ์เสมอแล้ว และถึงแม้ว่าจะมาถึงมือท่านประธานที่ถือว่าเป็นเรื่องด่วน ท่านก็คงไม่ใช่ว่าจู้จู้ รับเข้าวันเดียวท่านก็จะนัดเข้าวาระเลยทันที เป็นเรื่องของท่านที่จะวินิจฉัยเหมือนกัน ท่านก็คงจะต้องมีวิจาณญาณพอที่จะให้เวลาเขาบ้าง ผมก็เลยเขียนไว้ว่าเอาไปด่วนก็แล้วกัน เรื่องที่จะกำหนดมาว่า ๑๐ วัน ๑๕ วัน จะให้พอใจอะไรนั้น ผมก็ไม่รู้จะกำหนดด้วยวิธีไหน นั่นก็เป็นต้นเหตุที่ผมตัดออกไป ที่จะประนีประนอมกันว่าเหลือ ๑๐ วันหรือ ๑๕ วัน ผมก็ไม่ขัดข้อง อีกข้อหนึ่งเกี่ยวกับเรื่ององค์ประชุมนะ ท่านสังเกตดูในขณะนี้ก็แล้วกัน มันเริ่มจะไม่ครบองค์อยู่แล้ว และยิ่งถ้าหากว่าเราเอาตามข้อบังคับที่เขียนไว้ในข้อ ๑๑๑ ซึ่งมันจะต้องมี ๒๒๕ คนอยู่ตลอดเวลา ในการพิจารณานี้ เราจะต้องพิจารณาเรื่องราวต่างๆ เหล่านี้มากมาย แล้วเรามีข้าราชการอยู่ไม่ใช่หน่วย แล้วก็มีเรื่องที่จะต้องไปปฏิบัติอะไรต่ออะไรหลายฝ่ายอาจจะต้องมีการขาดตกบกพร่องไปบ้าง ผมก็

เลยเกรงว่ามันจะเป็นอุปสรรค จึงได้เห็นว่ามีอีกข้อหนึ่งที่กำหนดไว้แล้วว่าเมื่อจะลงมติกัน มันจะต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดอยู่แล้ว องค์ประชุมนี้ก็เอาหย่อนลงไปสักหน่อยเถอะมันจะได้ทำให้การปฏิบัติงานของเราเนี่ยมันมีอุปสรรคน้อยลง แล้วก็ไปด้วยความรวดเร็วพอสมควร ความรวดเร็วของคนที่ต้องการนั้น ไม่ใช่ว่าต้องการในลักษณะที่ขาดความรอบคอบ เพราะในเรื่องเกี่ยวกับอภิปรายหรือเรื่องอะไรเนี่ยก็ยังคงเป็นไปตามเดิมทุกประการ ตัดเวลาเท่าที่ฟังจะตัดได้เท่านั้น ส่วนในข้อที่ ๓ เกี่ยวกับว่าหลังจากที่กรรมาธิการได้พิจารณาเสร็จแล้วได้มีการแปรญัตติอะไรๆ ไปแล้วก็ต้องเข้ามาอีกครั้งหนึ่งก็อีกนั้นแหละที่เดิมเขียนไว้ ๑๕ วัน ผมก็เห็นว่ามันก็ไม่น่าจะถึง แต่ว่าจะไปกะกันว่าควรจะเป็นอย่างไรก็ได้ก็เลยแก้บอกว่า เอาเป็นเรื่องส่วนตัวแล้วกัน สุดแต่ท่านประธานนั้นแหละ ท่านเองท่านก็คงจะต้องหาทางที่กำหนดวาระต่างๆ นี้ให้เหมาะสมให้เวลาเขาบ้าง ผมก็เชื่อว่าท่านคงจะทำการอะไรนี้อย่างสมเหตุสมผลอยู่แล้ว นี่ก็เป็นความคิดหรือเป็นเหตุผลที่ทำให้ผมเปลี่ยนข้อบังคับเป็นในลักษณะนี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : การแก้ไขข้อบังคับต้องพิจารณาเหมือนกับเป็นร่างพระราชบัญญัติ ผมอยากเรียนให้ทราบทั่ว ถ้าเรารับหลักการแล้วก็ต้องตั้งกรรมาธิการแปรญัตติกันได้ครับ ไม่ต้องต่อรองอะไร ตกกลงในที่นี้ไม่จำเป็น จะเสียเวลาเปล่า

นายประคอง เทวารุทธ : ท่านประธานที่เคารพ ผม ประคอง เทวารุทธ อันที่จริงเรื่องนี้เราเห็นเจตนาดีของท่านผู้เสนอ แต่ท่านเสนอเสียตั้งแต่ครั้งที่ออกระเบียบข้อบังคับที่แรก มันก็จะเป็นการดีและสวยงาม ทั้งนี้ที่ผมได้พิจารณาในขั้นแรกก็เห็นว่าในหลักการของท่านแรกทีเดียวก็อยากจะสนับสนุน แต่ว่าท่านเขียนหลักการของท่านว่าให้เหมาะสมกับสถานการณ์ สภาพและสถานการณ์ปัจจุบัน ผมก็ไม่สู้เข้าใจ ถ้าหากว่าให้มันเป็นไปตามความเรียกร้องต้องการของประชาชนหรือประชาชนอย่างนี้มันก็น่าจะเข้าใจยิ่งขึ้น และนอกจากนั้นในเหตุผลของท่าน ท่านเขียนอย่างชนิดที่ยังไม่ค่อยแน่ใจนัก เช่นว่า ฟังดูคล้ายๆ จะเป็นอย่างนั้นจะเป็นอย่างนี้ ซึ่งท่านอาจารย์ทวี ประทานโทษ ที่ได้เอ่ยนาม ท่านก็ได้แก้ไขแล้วว่าคงจะไม่ใช่เป็นอย่างนั้น เมื่อเห็นความไม่แน่ใจของท่านผู้เสนอแล้ว ผมจึงพินิจพิเคราะห์ใคร่ครวญแล้วว่า การที่จะแก้ไขไปตามที่ท่านผู้มีเกียรติได้เสนอนั้นน่าจะไม่ใช่ชอบหลายประการ ในประการแรก

เราอาจจะคำนึงถึงธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร มาตรา ๑๐ เสียก่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนะครับ ถ้าหากว่ามันมีข้อหนึ่งข้อใดที่แก่นี่ไปขัดกับธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรแล้ว มันน่าจะตกไปหมดทั้งฉบับ เพราะเหตุว่าที่ว่าเป็นการประชุมสำหรับวาระที่ ๓ ให้กระทำได้ เมื่อการพิจารณาวาระที่ ๒ ได้สว่างพ้นไปแล้ว ๑๕ วัน ในธรรมนูญการปกครองนั้นได้ระบุไว้ชัด ท่านจะมาเขียนระเบียบแก้ไขว่าเป็นเรื่องด่วน หรือให้เร็วกว่านั้นอย่างไร ผมคิดว่ามันเป็นไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นมันจะกระทบกระเทือนไปถึงธรรมนูญการปกครองด้วย และนอกจากนั้นที่สำคัญอย่างยิ่งก็คือว่า ราษฎรจริง ๆ นั้นนะครับ หรือว่าเอาพวกผม ถ้าว่าจะอ้างกันส่วนใหญ่ พวกผมก็อยู่ภูธรก็ส่วนใหญ่เหมือนกัน เรียกร้องรัฐธรรมนูญ ต้องการรัฐธรรมนูญจริง แต่ว่าต้องการรัฐธรรมนูญอย่างสมบูรณ์แบบจริง ๆ ไม่ใช่ล้มลุกคลุกคลาน หรือไม่ใช่ว่าไปวางดวงฤกษ์มาอย่างดี ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๐ เท่าไรก็ผมจำไม่ได้แล้วครับ เวลาเท่านั้นเท่านี้ แล้วก็ล้มลุกคลุกคลาน เลิกกันเสียด้วยคนที่เสนอรัฐธรรมนูญเองอย่างนี้ เราไม่ต้องการอย่างนั้น เมื่อเราไม่ต้องการอย่างนั้น แม้จะเสียเวลานานออกไปนี้ เมื่อคำนวณตามข้อบังคับเดิมที่ได้วางใจนี้ อย่างมากจะเสียเวลาออกไปอีกเพียง ๔๕ วันเท่านั้น ราษฎรรอได้ถ้าหากว่าให้เราหวังว่ารัฐธรรมนูญที่จะออกมาเป็นฉบับถาวรที่สมบูรณ์ที่สุด และก็ในนามของสมาชิกสภานิติบัญญัติที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งออกมา อย่างนี้เรารอได้ ผมคิดว่าเวลาที่กำหนดไว้ในระเบียบเดิมนั้น ข้อบังคับเดิมนั้นไม่นานเกินไป นี่เป็นประการแรก และยิ่งองค์ประชุมด้วยแล้วถ้ายิ่งไปแก้ไข ผมเห็นว่าไม่สมควรอย่างยิ่ง เพราะเหตุที่เราได้ภาระหน้าที่มา ที่ท่านยกตัวอย่างในวันนี้นะ นี่มันเรื่องธรรมดาครับ เพราะว่ากฎหมายธรรมดาเราอยู่ของมันควรจะผ่านได้หรือผ่านไม่ได้ แต่หน้าที่สำคัญที่เราจะพิจารณาคือหน้าที่พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ ผมเชื่อว่าสมาชิกสภานิติบัญญัติผู้มีเกียรติทั้งหลาย แม้จะกำหนดไว้ถึง ๒๕๔ คนเต็ม ก็น่าจะมาพิจารณากันได้อย่างจริงจัง และจริงใจตลอดเวลาด้วย ทั้งนี้เพราะเราตระหนักในหน้าที่ และพระบรมราชาบาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในวันที่ได้เสด็จมาทรงเปิดประชุมสภาครั้งแรก ผมขอประพาสโทษ กล่าวต่อหน้าเสวตฉัตร ก็ขอยกัญญ์เชิญกระแสพระราชดำรัสนั้นมาเป็นการเตือนสติหรือชี้ให้ท่านสมาชิกที่เคารพรักทั้งหลายได้เห็น ว่า ท่านได้กล่าวว่า "ภารกิจที่ท่านทั้งหลายจะต้องรับต่อไปนั้น นับว่าเป็นภารกิจอันหนักเพราะนอกจาก

จะต้องพิจารณาร่างกฎหมายสำคัญต่าง ๆ ที่รัฐบาลจะได้เสนอขึ้นมา ในยามที่ประเทศต้องตกอยู่ในภาวะแห่งความผันผวนในทางเศรษฐกิจและในทางการเมืองนี้แล้ว ท่านทั้งหลายยังจะต้องเป็นผู้พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญฉบับถาวร อันจักเป็นหลักในการปกครองประเทศ ด้วยความเป็นธรรม ด้วยสันติสุข และด้วยความก้าวหน้าต่อไป" ท่านได้แสดงความมั่นใจว่า เมื่อได้ตระหนักในภารกิจอันหนักของท่านนี้แล้ว ท่านก็คงจะได้ปฏิบัติหน้าที่ทั้งหมดด้วยความสุจริตเที่ยงธรรม ด้วยความรอบคอบสุขุม เพื่อให้กิจการงานทุกอย่างสัมฤทธิ์ผลอันสมบูรณ์ และเพื่อความมั่นคงของบ้านเมืองและเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนทั้งปวง ผมคิดว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายคงจะสำนึกและตระหนักในพระบรมราโชวาทข้อนี้เป็นอย่างยิ่งจึงไม่สมควรที่จะแก้ไข ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณมารุตครับ

นายมารุต บุณนาท : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเป็นคนหนึ่งที่ได้รับรองการแก้ไขข้อบังคับนี้ สำหรับข้อข้องใจของท่านสมาชิกที่กล่าวว่าน่าจะขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ การปกครอง มาตรา ๑๐ นั้น กระผมมีความเห็นที่ไม่ขัด เพราะเหตุว่าในบทบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติไว้ชัดว่าการพิจารณารัฐธรรมนูญในวาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ นั้น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในประเด็นข้อข้องใจข้อที่สองของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ว่า เหตุใดจึงมิได้เสนอกันตั้งแต่ที่แรกในการแก้ไขข้อบังคับหรือร่างข้อบังคับตอนแรกนั้นนะ กระผมขอเรียนว่าเดิมสภานี้ได้เคยใช้ข้อบังคับของวุฒิสภาซึ่งมีบทบัญญัติที่ดีกว่านี้ แต่เมื่อมีการพิจารณาร่างขึ้นใหม่เราก็พยายามแปรญัตติที่จะให้การร่างรัฐธรรมนูญเดินไปโดยรวดเร็ว แต่ไม่ประสบความสำเร็จเพราะว่าเสียงข้างมากในขณะนั้นไม่เอาด้วย เมื่อได้มีการพิจารณาว่าร่างรัฐธรรมนูญนี้จะได้พิจารณาเสร็จเร็วหรือไม่เสี่ยงจากวงการต่าง ๆ ก็ข้องใจว่าสภาชุดเดิมนั้นน่าจะเตะถ่วงรัฐธรรมนูญเนื่องจากข้อบังคับบัญญัติไว้ล่าช้ามาก ด้วยเหตุนี้เมื่อสภานี้ได้เปลี่ยนมาจากสภาเดิมโดยการเลือกตั้งของสมาชิกแห่งชาติ การที่ท่านสมาชิกเจ้าของเรื่องได้เสนอให้มีการแก้ไขข้อบังคับนั้นจึงเป็นการสมควรแล้ว กระผมและเพื่อนสมาชิกหลายคนจึงได้รับรองเหตุผลที่ว่าหลักการและเหตุผลที่เขียนไว้ข้อความยังไม่รัดกุมนั้น กระผมเห็นว่าข้อความทำนองนี้เราอาจจะแก้ไขได้ในชั้นแปรญัตติ และส่วนวัน

เวลาต่าง ๆ ถ้าหากว่าท่านเห็นว่ามันเร็วเกินไปหรือมันช้าเกินไป ก็ยอมแก้ไขได้ แต่ในหลักการนั้น เราควรให้มีการแก้ไข เพราะว่ารัฐธรรมนูญที่เราจะพิจารณานี้ กระผมเชื่อมั่นเหลือเกินว่าจะต้องพิจารณากันอย่างละเอียด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขั้นกรรมาธิการอาจจะมีการแปรญัตติ อาจจะต้องใช้เวลาหลายเดือน การที่ท่านสมาชิกเจ้าของเรื่องเสนอให้ย่นเวลาให้สั้นเข้าโดยการแก้ไขข้อบังคับ จึงเป็นการกระทำที่สมควรแล้ว ถ้าหากว่าท่านเห็นว่าไม่ถูกต้องอย่างไรก็ควรที่จะแก้ไขในขั้นกรรมาธิการครับ กระผมขอสนับสนุนท่านผู้เสนอ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณเฉลิมชัยครับ

นายเฉลิมชัย วสินนท์ : ท่านประธานที่เคารพ ผม เฉลิมชัย วสินนท์ ผมสนับสนุนความมีเจตนาดีของผู้เสนอร่างญัตติเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่ผมเกรงว่าความปรารถนาดีของท่านนั้น ผลออกมาจะเป็นตรงกันข้าม ญัตติที่เสนอแก้ไขข้อบังคับการประชุมสภานั้นถ้าสรุปได้ก็มีสองประเด็น ประเด็นแรกก็เรื่ององค์ประชุม สำหรับองค์ประชุมนี้ที่จะมาลดจาก ๓ ใน ๔ มาเหลือ ๒ ใน ๓ นี้เพราะเราเกรงว่าสมาชิกเราจะมาประชุมบ่อย แต่ผมเห็นตรงกันข้าม ถ้าจะแก้ละก็ควรที่จะแก้เป็น ๔ ใน ๕ เสียด้วยซ้ำ ก็เพื่อที่จะกำหนดให้เห็นว่าการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญนี้เป็นเรื่องสำคัญ สมาชิกจะต้องมาพร้อมกัน และในทางปฏิบัติผมก็เชื่อเช่นนั้นว่าสมาชิกจะต้องมาพร้อมเพรียงกันมากกว่านี้ ฉะนั้นการแก้จาก ๓ ใน ๔ ลงมา ๒ ใน ๓ นี้ ผลมันจะออกมาตรงกันข้ามไม่สมเจตนาดีของผู้เสนอร่าง ส่วนเรื่องระยะเวลาการจะจัดระเบียบวาระก่อนประชุมนั้น ผมมีความเข้าใจว่าในการพิจารณาร่างกฎหมายก็ดีหรือพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่สภานี้จะพิจารณาก็ดี มันมีการอภิปรายทั้งในสภาและนอกสภา การที่ท่านประธานส่งร่างรัฐธรรมนูญไปให้สมาชิกเพื่อจะเตรียมเข้ามาอภิปรายในสภานี้หนึ่งเดือนนั้น ผมยังมีข้อสังเกตว่าอาจจะไม่เสียเกินไปนะครับ เพราะว่าในทางปฏิบัตินั้นในช่วงระยะเวลาหนึ่งเดือนนี้สมาชิกก็อาจจะได้มีการอภิปรายนอกสภา อาจจะทำให้ข้อสงสัยในประเด็นต่างๆ หรือในหลักการใหญ่ๆ ต่างๆ เหลือน้อยเข้า มันก็อาจจะมาทันเวลาการอภิปรายในสภาน้อยลงไปได้ แล้วผมยังเชื่อเสมอว่ารูปการณ์น่าจะเป็นเช่นนั้นครับ ฉะนั้นผมยังไม่เห็นด้วยว่าการแก้ไขข้อบังคับใน ๓ ข้อที่ผู้ร่างมานี้ถ้ามีการแก้ไขแล้วจะได้ผลสมเจตนาของผู้ร่าง ผมมีข้อสังเกตเท่านั้นครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณไพจิตรครับ

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล : ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็เห็นในเจตนาดีของผู้เสนอ แต่ว่ากระผมจำเป็นที่จะต้องคัดค้านครับ เพราะว่าเรื่องรัฐธรรมนูญนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก กระผมจะไม่พูดยาวเพราะว่าได้พูดกันมามากแล้ว แต่กระผมจะขอชี้ให้เห็นปัญหาเท่านั้นเอง อย่างในข้อ ๑๑๐ นี้ถ้าหากท่านว่าเป็นเรื่องด่วน เดิมกำหนดไว้สามสัปดาห์ สามสัปดาห์นั้นเราจะมีไว้เพื่อทำอะไร รัฐธรรมนูญจะมีถึง ๒๐๐ กว่ามาตรา เป็นกฎหมายที่สลับซับซ้อนเป็นอันมาก เพียงแต่จะศึกษาโครงร่างของรัฐธรรมนูญก็ต้องใช้เวลาระหว่าง ๑ เดือนที่รอนั้น กระผมเชื่อว่าสมาชิกซึ่งมีความรับผิดชอบทุกท่านนั้นคงจะไม่ได้นั่งเฉยๆ เราจะใช้เวลาศึกษาค้นคว้าปัญหาต่างๆ ในร่างรัฐธรรมนูญเพื่อเป็นการประหยัดเวลา ไม่ต้องมาถามกันในสภาโดยไม่จำเป็นกระผมคิดว่าวิธีนี้จะเป็นวิธีประหยัดเวลาของสภานะครับ การจะไปกำหนดว่าเป็นเรื่องด่วนๆ เลยนั้น กระผมคิดว่าหาลมมาก เพราะว่าไม่ทราบว่าจะด่วนแปลว่าอะไร ในเรื่องสำคัญอย่างนี้ กระผมคิดว่าเราปล่อยทิ้งไว้อย่างนั้นไม่ได้ ในประเด็นเกี่ยวกับเวลานี้ ข้อบังคับข้อ ๑๑๕ ก็เช่นเดียวกัน การที่ข้อบังคับเดิมนั้นกำหนดไว้ ๑๕ วันก็เหมาะสมแล้ว เพราะว่าอาจจะมีการแก้ไขเป็นอันมากในระดับกรรมาธิการ เมื่อเป็นเช่นนั้นสมาชิกจำเป็นที่จะต้องใช้เวลาที่จะต้องศึกษาว่าที่ท่านแก้ไขนั้นดีขึ้นหรือเลวลง ถ้าหากว่ามีเวลาไม่พอแล้วเราก็มารวบรวมกัน นี่อาจจะเกิดผลเสียหายเป็นอันมาก คือของที่ติดอยู่แล้วไปแก้ไขมันเลวลง แล้วเราก็รับไปส่วนในเรื่ององค์ประชุมนั้นกระผมก็เห็นด้วยกับท่านสมาชิกหลายท่านที่ได้อภิปรายมาแล้ว ในเรื่องสำคัญอย่างนี้ กระผมคิดว่าสมาชิกทุกท่านต้องมาประชุมให้ได้ ถ้าป่วยอยู่ก็อาจจะต้องขอให้เพื่อนทามา อันนี้เป็นหน้าที่ครับ เพราะฉะนั้นที่กลัวว่าจะไม่ครบนี้ กระผมคิดว่านอกเสียจากว่าสมาชิกสภานี้ไม่มีเกียรติ ไม่มีควมรับผิดชอบ แล้วไม่น่าที่จะเกิดขึ้น โดยสรุปแล้วกระผมคิดว่าประชาชนรอรัฐธรรมนูญมา ๔๑ ปีเศษแล้ว ถ้าจะต้องรอเพิ่มเติมอีกสัก ๒-๓ อาทิตย์คงไม่ถึงกับทนไม่ได้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณสุธนครับ

นายสุธน ชื่นสมจิตต์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุธน ชื่นสมจิตต์ ขอแสดงความคิดเห็นเล็กน้อยนะครับ กระผมมีความคิดเห็นวาระยะเวลานานหรือไม่ยาวนานนี้ไม่ใช่

เป็นเครื่องพิสูจน์ว่าเราจะพิจารณาให้ได้รัฐธรรมนูญที่ดี ยกตัวอย่างที่เห็นกันมานักต่อนัก รัฐธรรมนูญหลายฉบับของเราก็ปรากฏว่าบางฉบับร่างกันมาตั้ง ๑๐ ปี ถ้าตามความหมายระยะเวลานาน ถ้าได้รัฐธรรมนูญที่ดีก็คงไม่ต้องถูกฉีกไปล้มไป เพราะฉะนั้นระยะเวลานี้ กระผมว่าไม่ใช่เป็นปัญหาที่แน่นอนเสมอไปในเรื่องการพิจารณา ประเด็นที่กระผมอยากจะพูดในที่นี้ก็คือว่าปัจจุบันนี้ไม่ว่าเราจะไปที่ไหน แม้แต่ร้านกาแฟที่เรานั่งอยู่ตอนเช้า ๆ เรายังจะได้ยินคำถามไม่ว่าจะเจอ ใครก็คือว่า เมื่อไรรัฐธรรมนูญจะเสร็จนะครับ อันนี้เป็นเรื่องที่เราได้ยินอยู่เรื่อยเป็นคำถาม เพราะฉะนั้นกระผมก็เห็นด้วยกับท่านผู้เสนอที่ว่า ทำไมเราจะไม่ตัดระยะเวลาที่ไม่จำเป็นออกเสีย กระผมมีความเชื่อมั่นเหลือเกินว่าสภาแห่งนี้จะใช้เวลาไม่ใช่น้อยในการที่จะอภิปรายกันอย่างกว้างขวาง เราย่นเอาระยะเวลาที่รัฐธรรมนูญจะไปอยู่ในมือของเราที่ตั้ง ๓๐ วัน อยู่เฉย ๆ นี้ร่างรัฐธรรมนูญอยู่เฉย ๆ แต่ก็ไม่ใช่เฉยนะพิจารณาด้วยเดี่ยวกระผมจะเล่าให้ฟัง ก็เอาระยะเวลานั้นเข้ามาในสภาแห่งนี้ เามาพูดกัน เามาแลกเปลี่ยนกัน ๓๐ วันที่เราเอาไปเก็บไว้ที่บ้าน บางคนก็อ่านบางคนก็อ่านบ้างไม่อ่านบ้างนะครับ อ้ายนี้ต้องยอมรับ แต่คราวนี้กระผมว่าพอเอามาพูดกันในนี้ ๓๐ วันจะได้ประโยชน์กันอย่างมากมายครับ คราวนี้การที่ผู้เสนอให้ท่านประธานวินิจฉัยว่าเป็นเรื่องด่วนหรือไม่ กระผมก็เชื่อในเกียรติของท่านประธานอย่างยิ่ง ท่านประธานเองก็มีวินิจฉัยเรื่องนี้ กระผมว่าเป็นไปด้วยดี เพราะฉะนั้น ๑๐ วันหรือ ๗ วันนั้น กระผมเชื่อว่าท่านประธานอาจจะวินิจฉัยได้ถูกต้องกว่า ว่าระยะเวลานั้นควรจะสักเท่าไรนะครับ คราวนี้ประเด็นที่สอง ในข้อ ๑๑ นั้นนะในเรื่องขององค์ประชุม องค์ประชุมนี้ก็น่าเป็นห่วงเหมือนกันนะครับ โดยเฉพาะในการพิจารณาวาระแรกว่าจะรับหลักการหรือไม่ แล้วประเด็นมันอยู่ที่วาระแรกนะครับ อันนี้ต้องพิจารณากันว่าวาระแรกในการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญว่าจะรับหลักการหรือไม่ ไม่ใช่วาระที่ ๓ เพราะฉะนั้นที่ท่านผู้เสนอบอกว่าเขาเพียงสัก ๒ ใน ๓ ก็ตั้ง ๒๐๐ คน กระผมว่าเพียงพอครับ คราวนี้ตามกฎหมายข้อบังคับบอกว่าตั้ง ๒๒๕ คนนี้ คือเราต้องยอมรับข้อเท็จจริงกันอย่างหนึ่งว่า สมาชิกของเรานั้นนะจำนวนไม่ใช่ไม่น้อยเป็นข้าราชการมีภาระหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติอยู่ บางทีก็ติดธุระจำเป็นเสียจนมาประชุมไม่ได้ บางคนก็อยู่ต่างจังหวัด เพราะฉะนั้นอันนี้ก็อาจจะเห็นเหตุอันหนึ่งที่ทำให้ไม่ครบองค์ประชุมได้ ทีนี้ไปพิจารณาถึงวาระที่ ๓ ซึ่งทางผู้เสนอกับบอกว่าก็ไม่ได้

ตัดอะไรเลยนะครับ ก็คือว่าจะรับหลักการในการที่จะให้ผ่านเป็นร่างรัฐธรรมนูญหรือไม่ถึง ๓ ใน ๔ อันนี้ก็จำนวนมากและก็เป็นจำนวนเพียงพอ กระผมว่าน่าที่จะมีเหตุมีผลกันแล้ว โดยเฉพาะประเด็นสำคัญนี้เราต้องยอมรับข้อเท็จจริง กระผมว่าท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแทบทุกท่านกระตือรือร้นแล้วก็ติดตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้มาตั้งแต่คณะกรรมการร่างฉบับแรกๆ และก็แถลงเข้ามาที่ระยะๆ เราติดตามกันมาเรื่อย เดียวนี้แทบจะรู้จักเกือบหมดว่าร่างรัฐธรรมนูญนี้เป็นอย่างไร ข้อ ๑ ข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ ยิ่งหนังสือพิมพ์ลอกเอาเข้าไปหมดเลย เดียวนี้หนังสือพิมพ์ลอกเอาไว้หมดแล้ว และพวกเราที่ตัดกันใหญ่เลย เดียวนี้ตัดเก็บเอาไว้ ท่านประธานยังไม่ทันแจกเลยพวกเรามีกันเกือบหมดเลยเดี๋ยวนี้อยู่ในมือ แล้วระยะเวลาอีกหนึ่งเดือนก็คือว่าทางคณะรัฐมนตรีจะพิจารณาอีกหนึ่งเดือน กระผมก็ว่าอีกหนึ่งเดือนนี้ขณะนี้เราศึกษากันใหญ่แล้ว เดียวนี้หนึ่งเดือนกว่าคณะรัฐมนตรีจะเสร็จนี้อยู่ในมือเราแล้วนี้ในหนึ่งเดือนอยู่ในมือเราแล้ว ถึงแม้คณะรัฐมนตรีจะเปลี่ยนแปลงหลักการบ้าง กระผมว่าเล็กน้อยไม่มาก คณะรัฐมนตรีจะเปลี่ยนหลักการก็น้อย เพราะเหตุที่ว่าท่านคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญอยู่ในคณะรัฐบาลเสียจำนวนมาก เพราะฉะนั้นก็คงจะผ่านไปได้ง่าย เพราะฉะนั้นกระผมจึงมีความเห็นในทางสนับสนุนและก็ขอให้เป็นที่ไปตามเจตนารมณ์ของคนส่วนใหญ่ที่อยากจะเห็นร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ออกมาโดยเร็ว ให้มีการเลือกตั้งโดยเร็ว ให้เขาใช้สิทธิหน้าที่ของเขาในการเลือกผู้แทนของเขาโดยเร็วที่สุดครับผม ขอขอบพระคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เอาละครับ ผมว่าเราก็ได้อภิปรายกันมาพอแล้วครับ ขอประทานโทษ เท่าที่ฟังดูผมรู้สึกที่เราชักจะพูดซ้ำแล้วละ แสงสว่างของปัญญาระยิบระยับอะไรที่ท่านผู้ว่าจันทบูรณ์ท่านเห็นเมื่อกี้มันก็ชักจะดับลง ขอมติเถอะครับ...คุณเพทาย

นายเพทาย อมาตยกุล : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ฟังสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวมาเป็นอันมากแล้ว แต่กระผมมีความเข้าใจว่า ข้อบังคับการประชุมนี้เป็นอำนาจและเป็นหน้าที่ของท่านประธานสภาที่จะรักษาระเบียบข้อบังคับนี้ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและส่วนใหญ่ในการแก้ไขข้อบังคับการประชุมนี้ก็เป็นเรื่องในหน้าที่ที่ท่านประธานจะเป็นผู้อำนวยให้เกิดความเป็นผลสำเร็จขึ้นในการที่จะพิจารณาการประชุม กระผมขอความกรุณาความคิดเห็นท่านประธานเป็นอย่างไรบ้างครับผม ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ความคิดเห็นผมนะครับ ผมขออ่านข้อบังคับข้อ ๑๒๔ นั้นนะ ความคิดเห็นของผมละ การขอแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับนี้ต้องเสนอเป็นญัตติโดยมีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่า ๒๐ คน คุณบุญชูเสนอขึ้นมา มีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่า ๒๐ คนแล้ว ถูกต้อง การพิจารณาญัตติดังกล่าวในวาระหนึ่งให้นำข้อบังคับว่าด้วยการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาใช้บังคับโดยอนุโลมนั้นเป็นความเห็นของผมและกำลังจะขอมติว่า จะรับหลักการร่างข้อบังคับของคุณบุญชูหรือไม่ครับ นั่นเป็นความคิดของผมโดยบริสุทธิ์ ไม่มีความคิดเห็นใดทั้งนั้น คุณบุญชูชอบครับ

นายบุญชอบ : สาครินทร์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมบุญชอบ สาครินทร์ ขอเสนอปิดการอภิปรายต่อไปครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมปิดก่อนคุณแล้วละเมื่อกี้ ที่นี้เปิดให้ท่านหน่อยครับ ผมขอใช้อ่านจบปิดไปแล้ว ขอมติท่านสมาชิก ขอบิดครับ ท่านสมาชิกจะเห็นว่าควรปิดอภิปรายหรือยังครับ ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรปิดอภิปรายได้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรจะเปิดอภิปรายกันต่อไปอีก กรุณายกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิยกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีครับ ก็เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติว่าควรปิด ผมจะได้ขอมตินะครับ ว่าสมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ของคุณบุญชู โรจนเสถียร ไว้พิจารณาต่อไปหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรรับหลักการ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกยกมือ ๔๕ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกยกมือ ๓๖ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่างข้อบังคับนี้ไว้พิจารณาต่อไป ที่นี้ก็จะต้องตั้งกรรมาธิการไปพิจารณาในวาระที่ ๒ จะสักกี่คนครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร : ท่านประธานที่เคารพ เห็นจะต้องเป็นกรรมาธิการวิสามัญนะครับ สัก ๗ คนก็เห็นจะดีกระมังครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับ คุณบุญชูเจ้าของเรื่องขอตั้งกรรมาธิการวิสามัญจำนวน ๗ คน จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ ให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๗ คน โปรดเสนอชื่อ

นายสุคนธ์ สินสมจิตต์ : ผมขอเสนอเจ้าของญัตติคือคุณบุญชู โรจนเสถียร ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายชำนาญ พงณา : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายทวี แรงขำ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ร้อยเอก ชะโลม รัตนเสถียร : ข้าพเจ้าขอเสนอนายสุรินทร์ มาศดิตถ์ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายศิววงศ์ จังคศิริ : ข้าพเจ้าขอเสนอนายไพจิตร เอื้อทวิกุล ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นางจันทน์ สันตะบุตร : ขอเสนอ นางแรม พรหมโมบล บุญยประสพ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายเสน่ห์ จามริก : ข้าพเจ้าขอเสนอนายมารุต บุณนาค ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรด
รับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายกิตติรัตน์ ศรีวิสารวาจา : ข้าพเจ้าขอเสนอนายนิสสัย เวชชาชีวะ ท่านผู้ใด
เห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครบแล้วครับ ถ้ามีเสนอต่อไปก็ต้องเลือก
เป็นการใหญ่

นายเพทาย อมาตยกุล : ผมขอเสนอปิดการเสนอชื่อ

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีผู้รับรองครบถ้วนแล้ว จะมีท่านผู้ใดมีความเห็น
เป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าปิดการเสนอชื่อได้ เลขาธิการ
รัฐสภากรรณำอ่านรายชื่อกรรมาธิการ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : รายชื่อกรรมาธิการมีดังนี้ ๑. นาย
บุญชู โรจนเสถียร ๒. นายทวี แรงขำ ๓. นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ ๔. นายไพจิตร เอื้อทวีกุล
๕. นางแรม พรทโมบล บุญยประสพ ๖. นายมารุต บุณนาค ๗. นายนิสสัย เวชชาชีวะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กำหนดการแปรญัตติภายในกี่วัน

นายบุญชู โรจนเสถียร : ขอแปรญัตติภายใน ๗ วัน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผู้เสนอแปรญัตติภายใน ๗ วัน จะมีท่านผู้ใด

มีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่ากำหนดการแปรญัตติภายใน
๗ วัน

ระเบียบวาระที่ ๑๑ ร่างข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. นายเล็ก วานิชองกูร เป็นผู้เสนอ

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ : กระผมขอประทานโทษ ขอภัยนิดหนึ่งครับ กระผม
ขอเรียนหรือท่านประธานครับ คือวาระต่อไปการแก้ไขข้อบังคับนี้เป็นการแก้ไขข้อบังคับที่
สำคัญเหลือเกินครับ ไม่ทราบว่าพวกเราจะตระหนักกันหรือไม่ ถ้าว่ากันไปแล้วการแก้ไขมีความ
สำคัญต่อระบบรัฐสภายิ่งกว่าพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติที่รัฐบาลรับไป
พิจารณาเสียอีก กระผมคิดว่าจะต้องมีการโต้เถียงกันอย่างมาก เมื่อจะต้องมีการโต้เถียงกัน
กระผมก็อยากจะทำให้เป็นเจตนาารมณ์ของสภาทั้งสองสภาเลย บัดนี้สมาชิกเราก็หือหรือหรือ กระผม
จึงขอความกรุณาที่จะขอเลื่อน เสนอว่าขอเลื่อนระเบียบวาระนี้ไปคราวหน้าครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง ความจริงก็ไม่ควร
แสดงความเห็น เพราะเหตุว่ารัฐบาลก็ควรจะได้รับทราบโดยละเอียด เพราะเหตุว่างานจะ
ต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับทางราชการมากเหลือเกิน ขอความเห็นที่ประชุมครับ ท่านผู้ใดเห็นว่า
ควรจะเลื่อนระเบียบวาระสุดท้ายนี้ไปในคราวต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เพราะฉะนั้นเป็นอันว่าเลื่อนระเบียบ
วาระสุดท้ายไปในการประชุมคราวหน้า กระผมขอขอบคุณท่านสมาชิก ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๔๕ นาฬิกา

